

II.

19847

Incunabel

E. S.

12. 9.

58. D.

II

19847

Incunabel

IOAN. BR. Nec fonte labra: Versus est senarius iambicus: qui & trimeter nominatur. Constat enim pedibus sex: recte potest iambulocis omnibus: maxime apud Tragicos. Dactylum & Tribra-
chum locis omnibus præter nouissimum. Spondeum: Anapestum locis tantum imparibus. Et nonnunquam in sexto spondeum

PAVLI FLACCI PERSII POETAE
SATIRARVM OPVS.

NEC FONTE LABRA PRO
LVICABALLINO.

*Catalogo Nonna
Valli Dei Jansen*

ro ut dictum est adhibentur etiam nothi: unde quia in sexto pede retinuit huiusmodi carmen spondicum siue
Trocheum: cum iambo aut pirrychio claudi debet appellatum est scazon id est claudicansque quasi alienis pe-
dibus in sine maxime sustentetur & sic claudicat. Martialis. Appollinarem conueni meum scazon: Iambicum
metrum inuentum, est ad nocendum ab iantrō. I. noceo. Archilochum lacedæmonium inuentorem, fuisse te-
statur Horatius. Archilochum proprio rabies armauit iambo: quo carmine lycambem persecutorem est: nam cum
lycambes ei Neobolē filiā in matrimonium promississet: eamque mox denegasset: iratus Archilochus in eum
scripsit. Vnde ille dolore compulsus una cum filia scriptū sibi laqueo eripuit de quo Quidius in ibin. In te mi-
hiliber iambus: Tincta lycæbeo sanguine tela dabit. Hoc igitur in quā carmine erumpit poeta dicens se nō eo
modo factum poetā potu fontis hippocrenes quo alii dicuntur facti: Alludens ad Hesiodum qui patris oues
iuxta Heliconē custodiens uisus musis: & ab illis ad fontē hippocrenē id est caballinū deductus clarissimus fa-
ctus est poeta: qui postea primus de agricultura apud græcos scripsit auctore plinio. Quidius in fastis. Ecce de-
as uidi non quas præceptor arandi uiderat: ascreas cū sequeretur oues. Et idem in arte amandi. Non mihi sūt
uisæ dio: cliusque sorores. Seruanti pecudes uallibus ascræ tuis: nā Dīus & pimidides parces cum paupertate
apud eoles præmerentur: relicta patria Cuma in thespis ascræ uicū iuxta heliconis partem incoluerunt: De
quo Homerus auctore Strabone Ascræ rus miserū penes hīc heliconæ colebat: Hyberno durū: triste æstu: op-
rabile nunq̄. Sicque eos latenter notat qui putent egregium fieri poetā non posse nisi fontes & loca musis con-
secrata celebrari: subtili arte ostendens uirtutē homini labore & industria parari: non inani & uana serū argu-
mentatione. Principium igitur factū ab indignatione tanq̄ affirmet: quod aduersario longa disceptatio obui-
ciebatur: se nullum profus cū musis cōmerciū habere ut sit sensus. Fateor me nec hippocrenē bibisse: nec som-
niasse in monte Parnaso ut de se alii iactant: Et gestu adinuandū. Prolui immerſi ut biberē. Compositū est a
lauo quod e prima in tertiam transit coniugationē: ut diluo: alluo: abluo. Fonte: dictus est fons auctore Var.
& fundat aquā. Caballino: in Helicone fontē Caballinū musis consecratū esse auctor est Strab. quæ Equus
Pegasus Neptuni & Medusæ gorgonis auctore higinio filius: ut alii uerō scribunt ex Medusæ sanguine & cer-
uice a perseo pfecta procreatus ungula saxū fertens aperuit: qui ex eius nomine Caballinus id est hippocrenē
dictus est: Hippos enī equū significat: crine fontē. Hunc postea equū fama est ut scribit Strabo cū portaret pi-
renē in agro corintho a Bellorophonte deprehensum fuisse: unde primū eū fuisse qui equo ueheretur scribit
Pli. Nec in bicipiti fomntasse par. parnasus mons est ut Strabo & Mella scribunt phocidis qua boetia: accum-
bit: & ad occiduos phocidis mōtes locatus: Quidius Separat aonios acteis phocis ab aruis Terra ferax: Mox
addit Mons ibi uerticibus petit arduus astra duobus Nomine parnasus superatque acumine nubes. Vniuer-
sus autē mons consecratus est: Nā & antra & alia loca honore & sanctitate digna continet: E quibus celeberrimū
& formosissimū extat coriciū nymphæ antrum: eodē quo ciliciū nomine nūcupatū.

BARTOLOMEVS FONCIVS. Nec fonte labra prolui caballino. Quo maiore animi libertate alios de
inde corrigere seipsum imprimis corripit: & festinanter nimitū poeta prodiderit. Nō sine causa uero suū opus
metro iambico inchoauit. Eiusmodi enī carmen incitatū ac uehemens reprehensionī plurimū conuenit: Huius in-
uentor Archilochus: ex sex iambis primū instituit. Sed paulatim in cunctis sedibus secunda & quarta excepit:
spondeū recepit. in prima tamen sede quandoque anapestū pro spondeo: & in secunda tribra-
chū pro iambo: ea ratione persius posuit. Quod iambus cū tribra-
cho: anapestus cū spondeo in tēpore conuenit. Fonte
caballino: Non se hesiodi more poetæ affectū dicit: qui pegasæ aquis epotis & pastore poeta euasit. Pegasus
uero caballus e Medusæ gorgonis sanguine a perseo interceptæ profilit in heliconēque transuolauit atque ubi
primū ungula terrā percussit: hippocrenæ fons scaturiuit.

IOAN. BRI. Bicipiti. i. i. duos colles surgenti: ut Lucanus: Parnasus gemino petit arduus aethera colle Mons Phoebo: bromioq; facer. Et Onidi. ut diximus: Mōs ibi uerticibus petit arduus astra duobus: Noie parnatus superatq; cacumie nubes. Explodēda est eorū opio q; alterū ex collibus parnasi citheronē: alterū heliconē appellari credidērūt: Cū oīo citheron atq; helicon: alter ab altero distās: auctōribus Strabone: Plinio: Mella: & Solino: montes sunt Boetiae: Parnasus uero Phocidis regiōis. Sic enī scribit Strabo. Helicō igitur nō pcul a Parnaso distās illi a mulus ē & altitudie & circuitu: Vterque. n. niuibus pulsatur: & rupes āborū saxea ē. Non multa uero illos regio circūscribit Pli. nec recedentes Aethēis claritate quae cognoiantur Boetiae Thebae duorū numinū liberi atque herculis: ut uolunt patria. Et musis natale in nēore Helicōe assignant Datur & his Thebis saltus Citheron: Sic & ita. Citheron prope Thebas finitur. Mella ita scribit in

Nec in bicipiti somniasse parnaso
Memini: ut repente sic poeta prodirem.
Helyconiadas: pallidamq; pyrenem

phocidae delphi & mōs parnatus: & Apollinis fanū atq; oraculū. In Boetia Thebae & Citheron fabulis carminibusque celebratissimas. Memini: ut nullo prorsus pacto addatur me: nā uerū nō stare. primus enī pes ē Anapestus: ultimus spōdeus: cū semp indifferēs uultū ponatur syllabar: reliquū uero iābi. Sōr iasse: ostendit id sibi nō cōtigisse: ut ilico poeta fieret: quod Ennio accidisse legitur q; in p̄cipio Annaliū suorū: ut scri. Porphyrio per somnū anīmā Homeri in corpus suū intrasse falsus ē: & statī poetā factum: unde ē illd: Cor iuber hoc Enni: postq; destertuit esse Meonides. Sic repēte: ut Hesiodus & Ennius prodierūt. Helico: pallidāque pyrenē illis reliquo: quorū ima. iā ego inqt relinquo musas & fontes eis sacros illic qbus imagines hederis cordate positae sunt. i. q; tali ābitiōe uiuunt: latēterq; sui tēporis poetas notat: q; hisce rebus decorati poetas se esse putabant eximios. Vnde alibi poeta sic eos irridet: Grāde locutusī nebulas: Heli. legūto: dicit igitur se quoque: & si nō sit ea eruditōe: quali habētur alii: poetae tamē carmina scripturū. Heliconiadas. i. musas: qbus: ut scri. Stra. aedes in helicone cōsecrata ē & fons Caballinus. Nā & heliconā & pieriā & Iibethrū & p̄mpiliām eis dē musis cōsecrarūt thraces boetiae accolae: ut hi q; Libethridū nympharū antū consecrarunt: & qui p̄riscā muse curā studiūque dederunt thraces fuisse perhibentur Ephorus: Orpheus. & museis Thamiris: ob id etiā emolpo inde nomen inditum est. i. cantori optimo. Heliconiadas: patronymicum est femininū. Tribus modis patronimica formātur feminina: in as quidē: ut lemnias: in is ut priamis: in ne: ut nerine. Vergi. Nerine galathea thimo mihi dulcor hible. Pyrenē: pyrene fons ē Acrocorinthi: de quo sic Strabo: Acrocorinthus mons ē Pelopōnesi excelsus inter duo maria situs: aegēū uidelicet & ioniū: stadiorū triū ac dimidiati altitudinem habens ad perpēdiculū: ascensus ad stadia. xx. in acutū terminatur cacumē: sub cuius radice in plano instar mēsaē loco iacet oppidū Corinthus: Vertex ipse acrocorinthi Veneris sacra habet adiculā: infra uerticē pyrenē fontē aquas haud affluentes habētē: ceterū perspicuas ad imū potuique suauissimas. Pli. itē de eo ita prodit. Medio hoc intervallo: quod isthmi appellauimus applicata colli habitat Colonia: Corinthus aēta Ephyre dicta sexagenis ab utroque littore stadiis e summa sua arce quae uocatur acrocorinthus: in qua fons ē Pyrene diuersa duo maria prospectās: haec iccirco studiosius scripsi: ut eorū opio refelleretur: q; Pyrenē uallē eē crediderūt: ubi studeret poeta: est ēt Pyrene mōs qui galliā determinat ab Hispāia: de quo Tibul. Nō sine me est tibi partus honos: tua bella pyrene testis & oceani littora santonici. Pallidā: nōnulli hoc ad fabulā referunt: q; talis ē: Pyrenē at scri. Paula. cū ex duobus filiis: Cenchreo Legeoque: quos ex Neptuno suscepit: Cenchreū adolescentē admodū amississet: eius mortē adeo fleuit: ut in fontē sui noīs deorū miseratiōe conuersa sit unde pallidā dixerit: ab his postea: ut scri. Pli. angustiarū terminat Corinthiaci sinus dep̄iantur Legē & cenchreae. Alii uero ita interpretātur: quod oīo placet: nō pallentem: sed pallidos facientem: ut Vergil. Mors pallida: tristisq; senectus. Et idem alibi: Attonitae magna ora domus: id est attonitos facientis. scriptores enim studio intenti solent pallescere: ut Persius: iuuat impallescere chartis. Et Iuuenalis. Fuit utile multis palere & toto uinum nescire decembri.

BAR. EON. In bicipiti parnaso: nec se quidē hoc ī mōte somniasse alludens ad Enniū scri. q; somniās homerī ī se aīam penetrasse repente uates apparuit. Parnasū uero. q; Seruius in Thessalia. Torrelus aretinus ī Aonia Boetiae parte ponit. Herodoto tamen & Pōponio mela: Straboneque ac Plinio & aliis praeterea testibus phocidi regiōi scribitur. Quē in duo ita distindit: citheronēque liberi & Helicone Apollinis idē Seruius scribit: Tātū auctore Torrelus subsecutus ppter Heliconē & citheronē: uel certe propter cirrhā & Nysā parnatum bicipitē uocat. Cōtra tamē eorū dē locorū situs & antiquorū auctoritas reptur. Parnasus. n. in phocidae regiōe. Citheron atq; Helicon mōtes in Boetia disuncti sunt: ita ut Helicon procul a parnaso circiter qn decim: passuū milia: Citheron uero triginta locatus sit. Cirrhā quoq; ac Nysam urbes in parnasi iugis fuisse uerū nemo scit. Cirrha enī sub cirphī rupē parnasi ī radicibus mōtis in planicie mare uersus locata ē. Nysa uero nō ī parnaso: sed ī felici arabia sita ē: i. qua cū Bacchus nutritus eēt: ī eius mēoriā ipse postea aliā in dia cōdidit. Apud Homerū quoq; secundo iliados libro: Nysam in Boetia urbē esse apud Pli. in Caria: apud Strabonē uicū in Helicōe: apud Ptolāmeū in Ionia ac Lycia urbē esse: nusq; uero in Parnaso eē comperio. Quare cū neq; helicon: nec citheron iuga parnasi: sed mōtes ab illo seiuncti sint: neque cirrha neq; nysa in iugis Parnasi collocatae sint: bicipitē rectius ad montis naturā situmque referimus: Nā ut Strabo. uolumie no no refert: ad aūrali parte cirphin praeruptam rupem cum profunda ualle: per quam plurimus amnis euolat

Sed fas: Respondet poeta fas esse ita sentire: loqui. Tunc cū ad caniciē: cum deprauatā: corruptāq; uitā ēt in fe-
nioribus uideat satyrā se scribere uelle significat. Nostrū illud uiuere triste. Figura locutionis est quā infinito
uerbo: cū appellatiōe fit usq; Nostrā. n. uitā intelligi uult. Ac nucibus facimus: quācūq; relictis: Et cū aspicio:
quācad mortū uiri facti in puerilia uitia labimur atq; sceleribus nō cessamus. Catamiri aut pueri: ghus licēter
abutebat antigas: a turpi obsequio recedētes: puetitiaz ludū nuces spargebant quo se puerilia cū ceta spernere
demonstrabant. Catullus da nuces pueris cōcubinā. Satis diu lusisti nucibus: I uberiā seruire talaffio.

Cū sapimus patruos: tunc: ignoscite: nolo
Quid faciā: sed sum petulanti splene cachino
Scribimus inclusi: numeros ille: hic pede liber.
Grande aliquid qd pulmo aiæ prælargus anhelet
Scilicet hæc populo pexusq; togaq; recenti.

IOAN. BRI. Cum sapimus patruos: id est sumus
patruis sapiētia pares. pueri enī i cū odiā & disci-
plinā patruis dabantur. Horatius. Siue ego pæue
seu recte hoc uoluit: ne sis patruus mihi. Tūc tūc
Geminatū est aduerbiū quod coniūgitur ut dictū ē
cū scribimus. ut Virgil. Nunc nūc o liceat crude-
lē abrūpere uitā: ut sit tunc tunc: tunc inquam scribi-
mus. Ignoscite. Illud spectat sed fas. i. si uos fortal-
se offēdero dū dico quod sēnti ignoscite: Hoc uer-
bo ignoscite callide ostēdit rem turpem esse de qua

dīcturus sit: & risu Satirico omnia proferenda & uenusta capitis agitatione pronuntianda: **Nolo.** Subau-
di dicere: dubitat an dicat. Ad illud refertur at si fas dicere. **Quid faciā?** Quasi dicat quid proderit dixi
se cum iam omnes perdita laborent ambitione. **Sed sum petulanti splene cachino.** Sed particula est aduer-
satiua: quæ ita superioribus aduersatur ut quamuis satius esset tacere cum nihil loquendo proficiat: tamen ostē-
dat se tacere non posse cum a natura profusus sit in risum. **Cachinos.** Is est qui immoderate ridet. **Petulanti**
procaci a petendo unde dicimus hominem petulantem qui hunc & illum absq; pudore petit: **Splene.** Scri-
bit plinius in splene peculiare cursus impedimentum esse: & iccirco per uulnus etiam exempto uiuere anima-
lia. Opinione etiam esse admirisum simul homini: intemperantiamque ioci constare lienis magnitudine
splen græce: lien dicitur latine a quibus spleneticī & lienosi: nec ii imperiti audiendi sunt qui lienem intestinū
exponunt: quo egeruntur sordes alui. **Scribimus inclusi.** Strepitum fugientes: I uenalis: qui facis in par-
ua sublima carmina cella. **Numeros ille:** id est uersus qui pedum numeris constant. **Pede liber:** A metri se-
ge solutus. **Grande aliquid:** Ironia est. i. orationem tumidam inflatam. **Anhelet:** proferat uehementi spi-
ritu. **Pulmo plargus animæ.** Abundans spiritus: Nam ut scribite plinius sub corde est pulmo: spiransque
officina attrahens acreddēs animā: iccirco spongiosus ac fistulis inanibus cauus. **Scilicet hæc populo.** Hinc
omnis pendet indignatio poetæ q; carmina ad laudem populi cōsequendam scribant. **Scilicet.** Cū Ironia in-
fert. i. Teren. id populus curat. i. Pexusq; togaq; recenti. Irriusio est in eos qui opera sua recitantes & carminis la-
sciua: & cultu coporis fauorē populi quærūt. **Toga recenti.** Noua.

BAR. FON. Cum sapimus patruos: Adolēscētib; corrigēdis seueriores patruī quā patres sunt. Parentes
in. indulgentiores i liberos natura facit. Ob hoc patruis educādi pueri tradebāt: qm̄ & seueros eos corripent
& propter sanguinis propinquitatē amore etiā nō carerent. Horatius. Metuētes patrū uerba lingua **Tūc**
tunc ignoscite. Si satyrā scripsero subaudiendū est. **Nolo.** quid faciā. Dubitatio est. Ambigit enim utrū de
duobus potius eligat an scribat satyrā: an omittat. **Sed sum petulanti splene cachino.** Statuit tandem sai-
tiram scribere: quā non possit uanitates & ineptias hominum non ridere. **Est autem hoc gestu** quodam libe-
rali cum iactatione utriusque manus: & cum decora capitis agitatione pronuntiando: quo melius deliberan-
tis affectio exprimatū. **Splene uero græce:** latine lienis & lien dicit. Et ut cornelius Celsus de medicina uo-
lumine quare refert: sinistra in parte locatus est: intestino inexus: natura mollis & rarus lōgitudini: crassitu-
dineq; modicæ. **Suis uero magnitudo:** ut plinius undecimo libro scribit: risum & intēperantiā ioci facit. Iu-
re igit satyrā descripturus se esse dicit splene petulanti cachino. i. splene: qui risu luxuriat & abundet. **Cachinus**
enī effuxior risus est: reprehensioniq; admixtus. **Scribimus inclusi:** Pactenus tanq; operis proposito & descri-
bendæ satire deliberatio quædā fuit. **Nunc uero narrationem ingreditur:** primū inuehens in scriptores sua
opera publice recitantes: & plausum popularē aucupantes. Verū quo magis reprehendere eos possit: in eorū
numero se reponit. **Inclusi autem dixit:** uel quod secretis in locis a strepitu ac turba remotis scribitur. Vel ut
eos reprehendat. qui ut diligentius atque accuratius scribere p̄tarentur: secretiora loca quærebāt: De quibus
Horatius. Secreta petit loca: balnea uitat. **Numeros ille.** Carmina certis numeris. pedibusq; finita. **Pede**
liber: profaicam orationem intelligit: quæ licet numeros: cōcentusque suos & ipsa habeat: non tamen pedibus
iisdem: quibus lex carminis circūscribitur. **Grande aliquid pulmo animæ prælargus anhelet:** ostendit am-
pulosum aliquid turgidumque describere quod postea magna cum anhelatione pronunciet. pulmo autem:
ut Celsus in quarto scribit. Spongiosus ideoq; spiritus capax est: & a tergo spine iunctus in duas fibras ungu-
læ bibulæ modo diuiditur. Sed eo cū respiremus: quod & spōgiosus & fistulis inanibus cauus est: iure eum præ-
largum animæ: id est spiritus capacem atq; abundātem appellat: scilicet hic populo pexus. **Qui aliquid mol-
lius turgidiusq; conscripserit:** quum bene comptus atque ornatus molliter: ac lasciuē scripta sua pronunciat:
uidebis neq; uulgares ac uiles homines: sed uiros etiā militares ac nobiles tanta libidine affecti: ut eā gestu &
uocē ignificent.

IOAN. BRI. Natalitia sardōice: quæ die natali donō missa fuit: nā natalē diē celebrātibz dōa ab aīcis mitti solebāt. **Maria.** de natali restituti. **Certēt** mūeribus beatiorez agrippæ: tumidus negociator cadmi mūncipes ferat lacernas: pugnare re⁹ ebriæq; noctis cœnatoria mittat aduocato. Infamata uirū puella uicit: ueros sardōicas: sed ipsa tradat. **Sardonyce:** onyx gēma ē: cui nomē ē cōiunctū cū sarda alio lapide: Nā ut Suidines dicit auctore **Ali.** onyci cādor ē unguis hūani similitudinē: itē chrysoliti & iaspidis & sardæ unde noīs societas oritur. **Sardonyce** Ptolemæus a Sardonyce mōte **India:** deriuari scribit: ea usus est primus superior aphyricanus: auctor ē **Pli.** Virili genere protulit luuenalis: In māibus dēsi radiāt testudie rota **Sardonyce** **Adē:** signū ē tarditatis: dictū in exprobrationē nimii cultus: quod turpe eē in hoīe ostendit **Quidius:** Sūt procula nobis iuuenes: ut scēia compti: Fine coli modico forma uirilis amat. **Albus:** mūdus: politus: sic enī sperat populi fauorē pmere ri posse: aut quod magis placet **Porphyriōni** pallidus. **Sede celsa:** enī nēcti cathedra. **Liqdo** cum plasmate: tridēt id uirū: quod frequēs erat apud

citantes: nā ut uoce molliore pronūciarent plasmate utebātur: uide **Fabius.** **Quintilia.** ita eos suggillat. **LECTIO** sit uirilis & cū suauitate quadā grauis: nō tamē in cāticū dissoluta: nec plasmate: ut nūc a plæriscq; sit effcēiata. **plasma** genus eē potōis oñdit **Cato:** cū ait: de plasmate bibendis. uide bene poeta dixit liqdo. i. non spisso: sed diluto eo uox cōmendatur a plasso uēit: quod ē singo & cōpono. **Guttur:** accipitur pro ea pte: q̄ ē faucibus ad iugulū. uide **Pli.** guttur homini tm̄ & suisbus intumescit aquarū q̄ potātur plærūq; uitio. gula uero ea fistula appellatur q̄ cibus atq; potus deuoratur: cōstatq; neruo & carne: hec tamē ab auctōribz cōfundūtur. **Collue** rit: bibēdo lauerit. **Fractus:** i. lasciuā profusus: dū ipūca carmīa recitat. **Patrāt:** libidināti: quasi rē carmīa recitādo pficit: patrare. n. ē alqd turpiter cōmittere: ut ille homicidiū patrauit: ergo patrāt: tremētī & libidinose se agētī: quod libido efficere solet: ut luuena. oculosq; in sine tremētes. **Ocello:** satyrice hoīs lasciuū ocellū appellauit. **Hic** neq; more probō: auditorū impudētīā norat qn turpi gestu & illiberali motu corpis recitātes subsequūtur: **Hincq;** ostēdit in scēntis lasciuā carmīa recitari cōsueuisse: quōd ut turpissimum norat **Perfius:** **Quare** nō debita laude fraudādī sunt **Massiliēses** q̄ in scēnā: ut **Vale.** tradit nullū aditu mimis dederunt q̄ eorū argumēta maiore ex pte suprorū cōtinēt actus: ne talia spectādī cōsuetudo ēt imitādī licentiā sumeret. **Hic:** aut hic pro tūc: aut hic pro illic. **Sauditorio.** **Neq;** more probō: sed lasciuū gestu. **Voce** serena. nec clara uoce: sed tremula & scēminea: quōd libido solet efficere. **Trepidare:** quodam libidīs titulatu moueri & plaudere recitātī: cū tā lasciuē pronūciat carmīa. **Ingētes titos:** ironia ē: id est romanos principes magis auctōritatis & urbis tutores. romanorū. n. ē prenōmē titus a tuēdo: unde & tituli milites appellantur quasi tituli q̄ patriā tuerētur. Cū carmina lūbū. **Intrāt:** recipiūtur lūbis ubi sedes ē **Veneris** & oīs libidinīs excitatio. **Scalpūtur:** titilātur: tremulo uerū: uoce tremula pronūciato a poeta.

BAR. FON. Natalia sardonyce: qua diebus natalibus uteretur. **Fuit.** n. i. magna quōdā æstimatiōe **Po** licratīs Samiī tyrānī ānulo maxie celebrata. **Quin** circiter ducētēsimū atq; trigēsimū ānū romāe urbis ē in terfectus. **Apud** romāos āt supior aphyricanus primū sardonycæ usus fertur. **Hec** sola prope gēmarū cæram in signo nō aufert. **Et** ob hoc initio in ānulis placuit. **Coloris** est in cādido cærulei cū quadā. pecie purpurea: ita transire in nigrum uideatur. **In** india uero & arabia & armētia nascitur. sed deterior armētica. **hec** & sardōicus dicitur. **Vnde** luue. Gēmaque princeps sardonicus. **Albus:** pavidus: unde **Horatius.** n. fermōibus: **Pinguē** uittis: albūque neq; ostrea. **Nec** scaurus aut potest peregrina iuuare lagois: **Hic** autē & uittis & recitātōis metu pauebat. **Liqdo** cū plasmate: ad fauces molliēdas: uocēque suauiter emittēdā nonnulli guttur ēplastro colluebant: quod plasma a plauxo græco uerbo: quōd singo cōponoq; significat: appellabāt. **Ex** pluribus. n. liqdio ribus rebus cōmixtis: uocēq; adiuuātibz. s. miscebatur: **Quā** sane pronūciationē hiis uerbis **Quintilia.** li. primo institutionū redarguit: **Si** āt imprimis lectio uirilis & cū suauitate quadā grauis & non qdē proliæ similis q̄a carmen ē: & se poetæ conere testātur: nō tamen in cāticū dissoluta: nec plasmate: ut nūc a plæriscq; sit effcē minata. **Guttur** mobile: ad gestū pronūciātis mobile rettulit. **Nūc** enī in dextrā: nūc in sinistram partē guttur inflectitur: mō etiā pro rerū de qbus loquimur diuersitate atq; natura uel deprimitur uel attollitur. **Patrāt** ti tractus ocello: hic multa otis suauitate magnaq; gestus lasciuat: & uenetea oculorū mutatiōe uersus pronūcians: ipso quoque molliori obruru ad libidinem auditores quodammodo excitabat. **Qui** uero uenerē peragunt oculis contremiscunt. **iuue.** oculosque in sine tremētes. **Cum** autem huiusmodi rem perficiunt: id patrare latini dicunt: **Patratum** enim **Plutarcho** auctore in problematibus finitum quiddam ac determinatum significat: **Vnde** & patres patratos dici putant: quod ad patrandum: hoc est peragendum iuramentum ubi de fœderibus conuenerat: mitterentur. **Trepidare:** tremulo gestu & plausu lasciuam demonstrare cum tali pronūciationē ac gestu: & obtutu facile ad libidinem mouerentur. **Titos:** titorum prænomen: ut **Festus** ait: a titulis ortum est. **Tituli** uero milites appellari sunt: quod fortiter patriam tuerentur. **Cum** carmina lūbum **Intrant:** cum eiusmodi recitantium molles affectus lumbos penetrarent prurigine uenera tangebantur. **Ad** nares enim lumborum uergit extremitas: in quibus libidinis sedes est. **Vergilius** in priapeis: **Crissabit** tibi fluctuante lumbo.

Ille ait se ante ordinaturum rem suam: & sic ad eius nuptias reuersurum. Profectus itaq; cum tardaret: phyllis & amoris impatientiam & doloris impulsu q̄ se speram credebat laqueo uitam finiuit: & cōuersa est in arborē amigdalam sine foliis: postea reuersus Demophoon coguita re illius amplexus est trūcum: qui uelut sp̄o si sentiret aduentum folia emisit. de hac & Cuidius & multi alii scripserant. Hypsipylas. hypsipyle Thoantis filia temporibus argonautarum a mulieribus Lemni regina constituta fuit electis maribus: nam cum Vulcanus: Veneris cum Marte adulterium deprehendisset in Lemno: ut scribit Statius: Lemniades tanto uenerem contemptui habuere: ut cum omnibus diis sacrificarent illam omnino sine honore ommitterent. Quae illis irata omnibus fetorem hircinum immisit: ob quod a uiris euntibus in bellum aduersus thraces spretae cōmuni omnium consensu uiros e bello reuersus interemerunt omnes: praeter hypsipylem: quae patrem Thoaantem seruauit: eumque nauis imposuit: quem prospera nauigatione Bacchus eius in Coum insulam praedixit. Hypsipyle sturcto rogo in propria regla: alterius suppositi funera pro patre quem occidisse aiebat celebravit. Mox cum argouantae Colcos proficiscentes eo peruenissent ab iis sceminis hospitio ac lecto suscepti sunt: Et Hypsipylem Iason cum biennium cum ea commoratus esset hortantibus deniq; sociis pro discessu grauidam reliquit quae gemellos peperit Thoantem. s. & Euneum: quos deinde mater extra insulam alendos misit ne contra legem masculi domi nutrentur. Seruatum igitur Thoantem ab Hypsipyle cum Lemniades cognoscerent: eam ut perfidam ad cruciatum poposcerunt. At ea fugiens a piratis in litore capta: Lycurgo regi Nemeae dono data fuit. In cuius seruitio deum filium eius opheltem qui postea Archemorus est diuus nutrix aleret: Et redeuntibus ab obsidione thebarum regibus argiuis: ac in nemea Sylua siti pene percuntibus aqua indicaret: suosq; interrogata caus exponeret: a filiis qui cum Adrasto erant cognita fuit: in quorum amplexibus dum moratur infans quem inter flores & herbas ludentem liquerat a serpente necatus est. Quod Lycurgus pueri pater sentiens: mulieri necem parabat: sed a regibus & filiis seruata est. Vatum & plorabile liquid: deest: est: ut sit: Et si quid est plorabile uatum. i. si quid aliud poetae flebile scripserunt iis simile idest elegiam quae carmen miserabile significat: ut Ouidius Elegi flebile carmen.

BAR. FON. Ecce inter pocula: Persi uerba sunt eorum consuetudinem reprehendentis: qui scripra sua recitaturū familiares & notos ad cenam conuocabant: quo postea sibi magis applaudeatur. Ostitit autem beneficiis obnoxios beneq; saturatos non recte de poetis iudicium ferre posse. Et ianthea lena: iacinthinā uestem ab iacinto puero ab appolline dilecto atque ab eo p̄ imprudēciam interfecto & in purpureum florē sui nominis uersis: in quem & Ajax quoque conuersus est cognominari fere ab omnibus uideo. Verum non iacinthina sed ianthina a uiolae colore quasi uiolacea legendum est. Non enim uiolam anthos florem significat: quod Plin. i. & xx. lib. de uiolis scribens his uerbis ostendit. Et iis uero quae sponte capricis & macris locis proueniunt purpureae latiore folio statim ab radice carnosa exeunt: soleque graeco nomine ab caeteris discernuntur appellatae: ita ut ab his ianthina uestis. Cum itaque Plin. ianthinam uestem a uiola appellatam dicat: ianthina uero uiola sit: nemo debet ambigere nequaquam ab iacinto cognominari. Licet enim iacintus flos sit purpureus: ut apud Virgilium: Suauerubens iacintus: inter uiolas tamen neq; a ueteribus neq; a nostris herbariis numeratur. Nam nec foliis nec caule nec radice uiolae est ulla in parte consimilis: flore autem omnino dissimilimus. Est enim flore lilio par nisi tantum colore distaret. De quo ita scribit Cuidius. Tyridq; niten-tior osro Flos oritur: formamq; capit quam lilia: si non Purpureus color his argenteus esset in illis. Quare cum iacintus uiola non sit. Plin. autem a uiola uestem cognominatam scribat: ueris mihi sit antiquiores librarios iacinthinam pro ianthina nominis deceptos similitudine inuertisse. Martialis quidem libro secundo ianthinam non iacinthinā uestem scribit: Coccina famosae donas & ianthina moechae. Vis dare quae meruit munera misse togam. Quoniam uero ianthina prima syllaba breui legitur: eorumdem quoque uitio factum est: ut cum & ianthina scriptum in persianis codicibus inuenirent: ignari cur & copula cū ianthina iunge-retur iacynthi in purpureū florē conuersi memores aliquantulum primis litteris istmutatis iacinthina ipsi de-scriberent. Et uero pro etiam ad maiorem ignominiam recitantis non sine summo artificio Poeta posuit. Nam cū circa humeros & ianthina lena hoc est etiā purpurea uestis: sit maiore profecto reprehensionē meretur quā si necessitate & inopia urgeretur. Quod ita esse nō modo colore: sed etiā habitu uestis ostēdit. Lenam enim seruitio ac festo auctoribus uestis genus est habitus duplicis & amictus auguralis: Quae nō solū domi: sed & militiae utebatur. Nam super caetera uestimenta. Marcello teste iponebatur. Virgili. eā Aeneae tribuit: Tyridq; ardebat muricā lena Deissa ex humeris. Iuena. quoq; nō hūi uiro dedit: Cauet hunc quē coccina lena Vitari iubet & comitū longissimus ordo. Reliquū est: ut sine iacinthinā ueste ab iacinto colore purpureo: ut iā propusius obtinuit: nominemus: sine ianthinā a purpurea uiola: ut scribit Plinius appellemus: nihil ad poetae sensū pertinere sciamus. Legentes haec pro suo arbitrio iudicabunt. Caeterum quis hic sit: cui lena purpurea erat circa humeros ignoratur. Quidā Neronē intelligūt quē & carmina scriptitasse: & poemata decantasse constat. Non nulli generaliter dicūt esse in omnes scripta sua recitantes existimant. Ab habitu quidē uestis & auditiū assentatiōe uir nō ignobilis demonstratur. Rancidulū quidā: translatio a sapore ad uerba est. Rancidulū enim nō in tegri saporis & uetustate corruptū est. Balba de nare: in pronunciantis irrisione hoc posuit spiritus. n. ad nares cum labitur: & in uerba difficulter conciditur & pronunciantis ingratā reddit. Phyllidas: hypsipylas: Phyllis Lycurgi trahat: Hypsipyle thoantis lemni regū filiae suere miserabiles in amore Phyllis in Demophoontem Hypsipyle in Iasonem.

IO AN. BRI. *Eliquat*: id est cū uocis lenocinio pronūciat tractū ab iis quæ igni aut calore aliquo liquari solent. *Supplātat*: supprimit. i. nō apta uoce effundit: sed quali uoce strāgulata pronūciat: quo leuius & suauius esse uideatur. *Tenero palato*: aut ironia ē. i. palato delicato: aut palati Epitheton. *Assensere uiri*: ironia est & risu pronūciāda que sequuntur. *Viri*: ironicos quasi mulieres. *Assensere*: præbuere quæ dixerūt. *Nunc nō cinis ille poetæ sc̄elix*: *Verba laudantium scripta aliena*: ironia est poetæ. *Nō leuior cippus* nūc imprimi ossa. i. cere: ita bene dixit poeta: ut eius ossa deorū beneficio lapide sepulchri nō urgeantur: talia solent mortuis optari. *Oui*. *Ossa* quæra p̄cor tuta requiesci te ī urna. Et sic humus cineri nō onerosa tuo. *Iuue*. *Dii maiorū* *Vmbris* tenuē & sine p̄dere terrā *Spirātelq;* *crocōs* & ī urna p̄petuū uer. *Mar*. *Sit tibi terra lenis*: molliq; *tegaris arēa*. *Tibul*. uero cōtra: *O tu quenerē docuisti uedere primus*: *Quisq;* es in sc̄elix urgeat ossa lapis. *Cippus sepulchrū*. *Ho*. *Mille pedes in frōte*: *trecētos cippus in agrū* *Hic dabit* *Laudāt cōiue*: *irrisio ē ī laudātes q̄ in allēationē principis ita laudāt c̄mina ab eo recitata*. *Nūc n̄ emāibus illis laudāriū uerba*. *Māibus*: māes anti qui aīas īferorū dixerūt. *Manes tamen dii ab auguribus uocabāt q̄ p̄ eos oīa manare crederbāt*: eosq; *deus lupos*: atq; īferos dicebāt. *auctor ē Festus*. *Fortunataq; fauilla*: morē antiquorū respexit: apud quos corpora mortuorū cremabant: licet id apud romāos utris īstituti: terra cōdebāt. *At postq̄ ut scribit Pli*. longinquis bellis obrutos erui cognouere: tūc īstituti: tamen multifarie priscos seruare ritus. *Sicut in Cornelia domo*: nōcō aī Syllā dictatorē tradit̄ ec̄ crematus. *Idq; eum uoluisse ueritū talionē eruto*. *C*: *Marii* cadauere. *Rides ait*: uerba monitoris ītroduci ad *Persū*. *Vncis naribus indulges*: *ridēdo*. n. nares in rugas cōtrahuntur. *Mar*. *Et pueri nasū rinacerotis hnt*. *Hora*. *Acutis naribus hoḡ hominū rideri possit*: *Et alibi*: *Persius*. *Ingeminat tremulos naso crispante*: *cachinos*. *Nares*: a naritate ideo dictæ sūt q̄a nos odoratu doceant: *præsto & p̄pe esse qd̄ adhuc oculi nō uidēt*. *An erit qui uelle reculet os populi me uisse*: id est iueniet ne quispiā qui plausū populi & laudes cū ex merito ueniāe cōtēnar: *Os populi*. i. laudē. *Cedro digna*. i. quæ p̄petuo seruent: *illi enī tāta uis est & præcipue quæ ī Syria nascit̄*: ut ī ægypto corpora hoīum defunctorū p̄fusa eius liquore qui ex ligno mō aquæ fluit seruentur. *libri auctore Vitruuio oleo Cedrino ticti nō timēt tineas*: *nec caric*. *Et Hemina in annalibus scriptū reliquit*: *libros Nūmæ reptos a Cn*: *Tertio sub laticulo nō fuisse cōsūptos quīs aīnis q̄ngētis*. xxxv. ī fossos quonīā cedrati essēt. *Mart*. *Quæ cedro decorata purpuraq; uigris pagina creuit umblicis*. *Idē alibi*: *Cedro licet ābulcs perunctus*. *Hora*. *Speramus carmina fingi posse līnēda cedro*. *Ouidi*. *Nec titulus minio*. *nec cedro charta notē*. *Scōbros metuestia*. *Papyraceis cuculis salsamēta uendebātur*. *Mar*. *Nec rōchos metues malignorū*: *Nec scōbris tunicas dabis molētas*. *Scombros* piscis ex quo laudatissimum fiebat garum: hoc salsamenti genus est. *Martia*. *Expirantis ad huc scōabri de sanguine primo*. *Accipe fastorum munera cara garum*. *Hinc dicta est Hercules insula ad Carthaginem spectans a scōbrorum multitudine captorum Scombria*. *auctor est strabo*. *Nectus*. *In Arabia colligitur in sabota monte excelso*. *Regione Saba*. *saba uero mysterium significat*: ut gr̄aci interpretantur. *Virgi*. *India mittit ebur molles sua tuta sabei*.

BAR. FON. *Eliquat*: *Liquida* molliq; uoce p̄nūciat. *Tenero palato* in translatione uerborū manet. *Supra*. n. *dixerat*: *Liqdo cū plasmate guttur mobile colluerit*. *Nūc uero eliq̄re*: & tenerū palatū ob eius nōj causam dicit. *Supplantat uerba*: molli uoce pronūciare ac quodāmodo de īdustria extrēis syllabis uerba incūtere eorū ē qui auditores ad libidinē excitare cupiūt. *Nam cum leuiter uocē īfringitur*: sonus ipse manat iocūdior. *De consimili pronuntiatione*. *Iuue*. ait. *Vox blanda & nequā digitos habet*: *Hunc tamen pronuntiandi modum Quinti*. primo institutionū hīs uerbis reprehēdit imprimis uitia siqua sunt oris emēdet: ut expressa sint uerba: ut suis quæq; littere sonis enuncientur: & paulo post curabit etiā ne extremæ syllabæ intercīdāt: ut par sibi sermo sit. *Assensere uiri*: *quis auditores assenserint*: nō tamen propterea bonum ac probandum poetam esse significat. *Nū nunc in dictione non repetito color est*: quæ tullio auctore sit: cum continenter ab uno atq; eodem uerbo in rebus similibus & diuersis principia sumuntur: *culus mōi apud Virgil*. *Nū si gets occumbere campis*: *Nū capti potuere capi*: *nū incensa cremauit Troia uiros*: *Nū leuior cippus*: terra coaggetata ī cumulū cippus est & pro sepulcro interdū capit. *Hora*. ī sermōni. *Mille pedes in fronte*: *trecētos cippus ī agrū* *hic dabit*. *Rides ait*: *respōdētis loq̄tur uerbis*. *Et nimis uncis narib⁹ indulges*: *nimis irrides*: *nasū*. n. ī rugas crispāus cū quēpiā irridemus. *Hora*. *naso suspendis acuto*. *Os populi sermōne ac laudē*: quæ quia nō nisi ore fieri pōt: id quod facit p̄deō quod fit denoiauit. *Et cedro digna*: elegātia & p̄petuo seruari digna. *Cedr⁹ enim arbor tinea nescit*: & nō facile uerustate corrumpitur. *Scōbros*: *marini* pisces *scōbri* sunt: quibus in aquis sulphureus color ē: extra aquas uero idēq; cæteris: atq; ut *stra*. uolumine. iiii. auctor est: *Ex hīs harū optimm*: hoc salsamenti genus est: *conditur*: quo lignore: ut scribit. *Pli*. nullus pene præter unguenta maiore in pretio esse cœpit: *tanta uero scōbrorū multitudo in freto hispano est*: ut insula ad cartthaginem nouam spectās: ab eaq; urbe ad quattuor & .xx. stadia distans a scōbris sit scōbria nuncupata.

atur: parnaſus habet: A qua ſane diuifione biceps cognomiãt. Hic Macrobio teſte Baccho & apollini ſacer eſt atque ut Diodorus aſſerit idẽ liber pater & phœbus eſt. Heliconiadas: Helicon. ut Solinus & Plinius quarto refert: mons eſt Boetiæ iuxta Thebas: atque Strabo in nono meminit: phocidi uicinus eſt & non procul a parnaſo: eique æmulus & altitudinẽ & circuitu: qui & ipſe apollini quoque ſacer & muſis eſt: unde heliconiades muſæ ſunt appellatæ. Lucretius: Adde heliconiãdũ comites: quoque unus Homerus. Pallidãque pirenẽ: Vallem Inter quos parnaſi colles pirenẽ Tortellius eſſe ſcribit. ſed auctore Plinio libro quarto: ac corinthi fons eſt: & ut Strabonis octauo uolumine ſcriptũ eſt: haud affluentẽ aquas habet: ſed potui ſuaues atq; perſpicuas. Quare pallidã non ad aquã: ſed poetarũ colorẽ aſſiduo ſtudio pallentium Tortellius: refert: ſed melius hunc pallorẽ pirenĩ attribuemus: quã cũ ex Neptuno Cenchrẽium lecheũq; peperiffet: de quoque noĩbus corinthiaci ſinus terminũ cuiuſq; ac portus denoiaũ. Cenchrẽũ prima iuuetã extinctũ adeo fleuit: ut in hũc fontẽ noĩs uertetur: unde eam pallidã appellauit.

**Illi relinquo quorum imagines lambunt
Hederæ ſequaces ipſe ſemipaganus
Ad ſacra uatum carmen aſſero noſtrum:
Quis expediuit pſitaco ſuum chære?**

IOAN. BRI. Quorum imagines: effigies hominũ nõ ſolebant exprimi niſi aliqua illuſtri cauſa per pcutitatẽ mœrentiũ: hocque ab Athenienſibus manſe uidet qui primi omniũ Hæramodio & Ariſtigitoni tyrannicidũ publice poſuerũt ſtatuas: eo anno: quo & Romæ reges pulſi. Excepta deinde res eſt: ut ſcribit Plinius a toto orbe terrarũ hũaniſſima abitiõ: uñ & poetis imagies ponebat: & a ſtudio

ſis tantũ ut quiſq; nomen auctoris diligebat. Martialis ad auitã ſtatua ſibi ponentẽ edit carmẽ ſubſcribendum Hoc tibi ſub noſtra brẽue carmen imagine uiuat: Quã nõ obſcuris iugis auitẽ uiris. Iuuenalis. Qui facis in parua ſublimã carmina cella. Ut dignus uenias hederis & imagine macta. L. Accius poeta in æde canariũ ut ſcribit Plinius maxima forma ſtatua ſibi poſuit cũ is admodũ breuis eſſet. Lambunt: circueunt. Virg. Taẽtũque innoxia molles Labere ſtãma comas & circũ tẽpora paſti. Hederæ: hederis coronabatur poetæ. Virg. Paſtores hederã creſcentẽ. or. poetã. Hora. Me doctarũ hederæ præmia fontũ diis miſcent ſuperis. Hederarum auctore Plinio tres ſunt ſpecies: Alba & Nigra: tertiã quã & elix appellatur: Nigra: cui ſemen eſt crocatũ poetæ utuntur: quã quãdã Miſiã: alii bacchicã appellat q; Bacchus cũ uictor ex India rediret coronas hederæ portauit iuge igit hederã coronant poete q; quẽ admodũ illa Baccho ſacrata eſt ita & poetæ in tutela liberi patris dicuntur. Hederã dictã eſt ut placent Feſto ſiue q; hæreat: ſiue q; edigã. i. alta petat: ſiue q; cui ad hæſerit edat. Sequaces: epitheton eſt hederæ: cnius natura eſt ea quibus ad hæret ſequi. Ipſe ſemipaganus: beniuolentiam ſibi cõciliat a modeſtia ſua: illud moneo legendũ eſſe. Ipſe ſemipaganus: non autẽ: at ipſe: uerſus. n. nõ ſtare. Semi paganus: ſemi ruſticus. & rudis poeta Paganus dictus eſt a pago quẽ nullã antiqui dicebant a pigin ideã a fontibus: eo q; iuxta fontes uilla ſemp fieri conſueuit. Ad ſacra uatũ: nõ ut quidã interpretantur ad certamina uatum: ſed ad ædem Apollinis & muſarũ: ad quam poetæ opera ſua deferebant. Eam Auguſtus ut ſcribit Tranquillus Apollini in ea parte pallatii erexit: quã fulmine diſiectã aruspices a deo deſiderari reſpõderũt. In eius aditu porricus erat cũ biblioteca tam græca quã latina. Martialis loquens ad librum ſuum: Iure tuo uenerãda noui pete limina templi Reddita pierio ſunt ubi templa choro. Iuuenalis: Ne quid tibi conſerat iſte quem ſolis & muſarum & apollinis æde relicta ipſe facit uerſus. Horatius ſcripta palatinus quæcũq; recepit apollo.

Carmen id eſt poema Virgilius **Carmenis** in cõptiſſulus lecturẽ proceres. **Quis expediuit pſitaco ſuũ chære?** antipophora eſt quã aliquis dixerit quomodo carmẽ ſcribes: cũ te ſemipaganũ dicas eſſe & iperitũ: Dicit igit ſe neceſſitate coactũ: lucrĩ ſpe aũm ad carmĩa ſcribẽda aplicuiſſe. Idq; p ſimilitudinẽ pſitaci & picæ facere oſtẽdit: quæ aues cupiditate ſatiãdi uentis uoces humanas eduſcũt & emodulant. **Quis expediuit. i. quis expedite loqui pſitacũ in Pſitaco.** Auis eſt auctore Plĩ. ſup oĩa humanas uoces reddẽs & quidẽ Sermocinans: eam India mittit: pſitacẽ uocãt græci uiridẽ toto corpore: torque tantũ nũniãto in ceruice diſtinctã: Impatores ſalutat. q; accipit uerba pñciat. Mart. Pſitacus a uobis alioque noĩa diſco: Hoc p me didici dicere Cæſar aue. Star. Humanæ ſollers Imitator pſitacẽ linguæ: Suũ chære: nota ppiũ: ſed q; id tã faciẽ edificat: & expedite pronũcient: ut naturale illis eſſe uideatur. Chære Græce: ſalue latine.

BAR. FON. Quoque imagies lambunt hedere ſequaces: cũ hederã baccho ſacrata ſint: iure illa poetæ coronabantur q; in tutela liberi patris ſũt. Imaginibus quoque uatũ coronæ hederaceæ ponebatur. Iuue. Ut dignus uenias hederis: & imagine macta. Sequaces autẽ dicẽdo ad earũ naturã reſpexit: cũ enĩ dicte ſunt: uel q; hereãt: uel q; edigãta ſemper petãt: uel quia ſi quibus ad hæſerint: edat iure illas ſequaces cognomiãuit brachia. n. ramoſa: maxieq; robuſta cũ hæant q; ſemel coeperit tenaciter ſequuntur. Libero uero patri ſacratae ſũt: uel q; ſicut illæ hominũ mœtes: ita hederæ oĩa illigãt quibus hæret. Semi paganus: in trãſlatiõẽ uerborũ manet: Nã cũ in caballino fonte ſe dixerit labra nõ immerſiſſe: fons uero a græcis τρυβη dicatur unde pagus & paganus deducitur: nunc ſemipaganũ ſe nominat: ut qui ſe nõ penitus in hippocrene pluuit: ſed eius aquã ſummo tenus ore attigerit: ac ppte rea nõdum poeticiſ ſacris iuribus ſit. Ad ſacra uatum: uel ad ſcripta: & numere poetarũ. Vel ad ædẽ apollinis & muſarũ in qua oĩum ſcriptoꝝ uolumina ſeruabatur. Ho. Scripta palatinus quicunque recepit apollo. **Quis expediuit pſitaco ſuum chære?** p pſitacos picas coruos humana uerba ſanc edocẽtos oſtẽdit: urgente neceſſitate multos ſe lucrĩ cõpuloſos: tanq; poetarũ bonos carmina ſcribere pſitacus uero quædam uerba quæ accipit ita dearticulata uoce pñciat: ut ſibi pecularia uideãtur. Ob quã pñciãdi facilitatẽ ſuum chære tanq; ſibi ſe-

re naturalē dixit: ut apud Mart. Hoc didici p me dicere: caesar aue. Chære aut græce salve atq; aue significat. Coruos q oli cōcauū salutare: Quis oli docuit coruos cōcauos ac rauca itra fauces uoce salutē oībus dicere. Plutes qdē augusti tpe salutare eū coruū edocti sūt: sed oīum celeberrius fuit: q Tyberio principe singulis diebus mae i rostra uolūtās priō Tyberiu: deinde germāicū & drufū cæsares: mox alios e populo trāleūtes noīa tim salubabat. Vnde postea saluatoris cognomē coruus obtinuit. Mart. Corue saluator cur tu fellator hēris.

IOAN. BRI. Picas: Auis ē & ipsa uocalis cui q dē qd ex lōgī quo nō uēt mīor ē nobilitas: sed ex prelior loq̄itas. Mar: Pica loq̄ certa dominū te uoce saluto. Si me nō uideas eē negabis aue. Conari: cū oī difficultate loq̄: Magister artis: necessitate eā eē mōstrat q̄ & aues quocq; doceat uoces humanas loq̄: & hoīes idustrios reddat. Hora. Et la ris & fūdi paup̄tas ipulit: audax ut uersus facerem Vir. Labor oīa uicit sprūb: & duris igēs i re. æ. Artis: ars p̄ceptio ē quedā q̄ ad aliqd cū rōne agē dū istrulmur. Vēter. i. ægestas & reḡ difficultat

Negatas: a natura. s. Q d si dolosi spes refulserit nūmī: cōfirmatio ē supioris rōnis: ut hoīes cū ægestate laborēt ad ea se mirabili studio accommo dēt uñ appeat lucrū. Scl̄ ē: siq; spes lucri appuerit credēs nō tm hoīes: sed & coruos poetas: & poeti des picas scās: ita doctē cātabit. Dolosi: exitiosi: Ver. Quid n̄ mortalia pectora cogis Auri fa. fa. Refulse

rit: resp̄luerit: p̄paruerit: nitorē metalli respexit. Coruos poetas: coruus effingēdo sermōe hūano nulli cēdit: nā auctore Macro. Redēti angusto ex acciaco bello cū igēti gloria qdā romæ obuīa se illi cū coruo ddit q ad impatorē ait: aue impator iuicte: quo delectar̄ augustus. xx. milibus nūmū emit: cuius exēplo alter excitus similē Coruū edocuit: quē crū audisset augustus. Taliū inqt saluatorū fatis domi hēo. Nobilitatus ē & oī ut scri. Pli. funere publico cōstruo dextrā uiaē appiæ ad secūdū lapidē i cāpo Ridiculi appellato: hic erat q tyberiu de ide Germa. & Dru. cæsares noīati: mox trāseūti ro. po. salutabat. Mar. Cor. salu. qre fel. ha. Poetidas: formatio ē p modū patronymici: ut masculū poetā: multet ē poetidē appellauerit. Melos: cantū. melos priorē hēt correptā. Eactā. Fitq; repercussio dulcior aura melo sed hoc loco geminauit. l. ut scāsiōis stet rō: ut Vir. Reliquas danab. Pegaseū. t. tā dulcē & suauē: q̄l solēt musæ qbus sōs pegaseus: l. caballinus: ut dictū ē in helicōe ē cōsecratus. Pegaseiū possessiū ē a pegalo eo mō formatū quo apud Vir. priameius: Ecce trahebatur passis priameia uirgo. Neq; p̄positio p addēda ē: uersus. n. & sēsus simul deprauarētur: nō. n. trocheus hoc carmīs generē iexēpiē: illud addo auctore Pli. pēnatos equos & cornibus armatos pegalos uocari: quorū memit ita cicerō in oratiōe p Pub. Quī. O hoīem fortuatū q eiusmōi nūcios: seu Pegalos hēat. **Satyra Prima.**

Curas ho. Rēphēsus hac Satyra uaria poetarū in cōponendis carmibus uitia: eos iprimis satyrica in dignatiōe psequit̄: q̄ inani qdā carmina scribit̄ ostētatiōe: ut inde populi laudē aucupent̄: putātes quæ sciat nihil oīo eē: nisi aliis eadē inotescāt. Mōet itaq; poeta indecorū eē ad eū finē carmina scribi: necullo mō assentatiōes uulgi eē quærēdas: & in dialogi pene morē introducitur mōitorē q̄ & resp̄. Mar: & plarūq; conlulat qd sibi agendū sit. Tota indignatiō & fremitus in Nero. serē: quē multis in locis notat abitiōis: nā auctore Tranql. declamauit sæpius publice: recitauit & carmina nō mō comi: sed in theatrō tanta uniuersorū læticia: ut oī hāc recitatiōe supplicatio decreta sit: atq; ps carminū aureis litteris Ioui capitolino dicata. Prærea oratiōis & carmīs latini Coronā: dē q̄ hōestissimus qsq; cōtenderat ipsorū cōsensu concessā sibi recepit.

Cū igit̄ plausu populari & laudibus alienis delectaret̄: occulte a poeta notat̄: ut locis suis dicemus. **Qu.** ho. principiū factū est ab indignatiōe & usu satyrico. generalis. n. est acclamatio in suorū tēporū poetas: qd̄ fama tm̄ correpti carmīa scribāt: Sed hoc satyræ initiū ingenti arte in se detorquet: ut qd̄ i seipso turpe oñdit: in aliis licentius insectetur. Hæc at̄ exclamations p̄ntūm: actūm & utūm fieri solent̄: & sine aliquo uerboge admīnūculo. Per utūm hoc mō: **Romana militiā:** O mos ariquus. Per actūm: ut **O fortunatā natā me cōsule Romā.** Per utūm: **O Iane a tergo quē nōlla cicōia p̄xit.** **Q̄tū ē rebus iane:** o q̄ta est in rebus hūanis uāitas: cū oīs eo scribendū studio ferimur: ut ap̄d uulgus laudē quærāus. **Quis le. hæc:** mōitorem inē rogat̄: qd̄ ap̄paret se laudis cupiditate & famæ scribere: hincq; exclamauit a guens turpe esse hæc sibi q̄rere. **Min tu. i. a.** uerba mōitoris. Nēo her. subau. supiori legēt. Nēo: iter admirātis simul neminem futuz opis sui lectorem.

BAR. EQN. **Quod si dolosi:** illos redargūt: q̄ spelucri adducti ineptissima carmina ædere nō uerentur: Dolosi nūmī denominatio est: Cū ab eo quod sit. quod facit de iocē. dolosos. n. appellat nūmos per quos innūer. doli sūt: ut cū pigre frigus: q̄a pigra reddit corpora nūcupāus. **Et poetri. pi. a pota** poetria & poetris deriuat̄. Pica uero pieri & agāppes nouē filia: ausa cū musis de cātus uoce cōtendere: nymphis iudicibus superare: Cū illis comitarentur in picas a nymp̄his cōuersæ sunt: in q̄bu. ut ait Oui. Facūdia priūca remāsit Raucāq; garrulitas studiūq; inane esse loquēdi: per pegaseū melos u. de pegaseum: id est poeticum per sua uem & dulcem cantum. Melos autem sicut & sophos genere neutro indeclinabiliter pōitur. **Curas hoīum** **Q:** quantum est rebus inane: Hæc Satyra lenociniō uerborum plausum popularem captant̄: & audi

Picas quis docuit uerba nōstra conari:

Magister artis ingenique largitor

Venter negatas artifex sequi uoces.

Quod si dolosi spes refulserit nummi:

Coruos poetas: & poetidas picas

Cantare credas pegaseium melos.

Satyra prima.

Ocuras hominū o quātū ē in rebus inane

Quis leget hæc: min tu istud ais: nemo

hercule nemo?

tores lectoresq; scripta lasciuia & mollia magis q̄ uirilia cō. pbātes reprehēdit: nō sine q̄dā nerōis nota: quē scōe
nā studiosum fuisse constat. **O** curas hōiū: cum Persius cuidā uelle satirā scribere se dixisset: ille supflū ē eius
curā oibusq; ingrātā deridēs cum interrogat: q̄s tā seuera & grauiā scripta leget. **Q**uidā poetā iūrium hoc attri
buunt cōsultanti supflūs hōiū curas innanesq; cogitatioēs se oīo uelle reprehendere.

**Vel duo: uel nemo turpe & miserabile quare
Ne mihi polydamas & troades labeonem
Prætulert nūgæ. non siquid turbida roma
Eleuet accedas. examenue improbum in illa**

Quare? Trahit ī admiratōe & secū q̄rit poeta: cur cū aliorū & maxie Acci labeōis opa legāt: sui carmīs nō sit
q̄s futurus lector. **N**e mihi polydamas. Per polydamata Nerōne intelligit. In cuius inuidiā hoc scri. illi cū
n. adeo studiosus fuit: ut & scripserit troica. Et plurima ptē urbi Ro. incēderit: ut similitudinē ardētis Troiæ
cerneret: in cui? incēdio Halosim illi decātauit. i. captiuitatē: & eorū: ut scri. Cor. cā suscepra Claudio impāte
Rōanū Troia dēfū: Et Iulie stirpis auctōrē Aeneā. aliaq; haud pcul a fabulis facūde execut? pperarit ut opa
de reb? Troiāis cōstaret: q̄lia erāt Acci Labeōis q̄ carmine res illicēs psecutus fuerat ut alibi: Nō ē hic Ilias Ac
ci. Inde igitē satirice oñdit principi pterita carminis rōne ea tm placere q̄ de troiāis sint cōposita hinc indignat
hinc excāsefcit. **P**olydamas. apte p Nerōe Polydamātis uiri Troiāi miscet psonā: ut mixt esse uideat. Si uiro
Troiāi res troiæ placeāt: cū ipse princeps originē a troiāis ducere affirmaret: Si ulq; ad illud allusit qd scri. Ho.
de Hectore: q̄ cū qdā nocte cōtra uoluntatē Polydamantis unius ex prioribus urbis: suos cōtra achillē ducem
græcorū duxisset: ab achil. supatus est maxima troiāoz strage scā. **Q**uare achil. in supbiā elatus añ portas ur
bis curru inuectus troiāis insultabat hector p portas astās cū eo cōgredi pabat. **V**erū p̄ & mater uerētes ne si
cū illo cōgredere occūberet multis p̄cibus orabāt ut in urbē se reciperet. **H**ector parētū uerbis minime mouebat
qn Achil. supbū in se pperātē expectaret: Indignabundus tm magno secū añ Hei mihi inqt si intra muros me
recipiā prius me polydamas arguet: q̄ ut n̄os itra moēia reducere hac exitiosa: q̄ ī nos achil. insurrexit nocte
cōsulebat: cui ego n̄nime obsecut? sū: qd̄ uari? pfecto fultet. Nūc cū temeritate mea populū amiserit troiāoz
troianazq; cōspectū reformido: neq; ibecillior dicat Hectore suis uiribus fretū troiāos pdidisse. **N**e: certe.
Vir. i. xi. Tu ne ēt telis moriere Dianæ. Terē. Ne ego hō sū infelix: Nec aliter q̄ affirmatiue accipi debet. Nā
stati infert n̄ si qd turbida Rōa eleuet: hęc. n. p̄cūla sc̄p pducit nisi cū interrogatiue p̄nūciat. **T**roades Ro.
q̄ in allētatione principis eadē laudabāt: q̄ ei grata ēē censerēt. **L**abeonē. Accius Labeo iō Nerōi grat? qa Ho.
imitatus: res troianas carmine cōplexus est: ut supra d̄imus. **L**abeōes a Labioz magnitudine auctore Oli. sūt
appellati. **S**icut **C**æsares cæsōes cæsō matris utero sūt dicti. pilūni q̄ pilū pistrinis inuenerūt. **P**isōel a pinōdo
fabit. **L**erini: **C**icerōes sit q̄s q̄s aliqd̄ optime gēus legumīs sererēt. **A**lius fuit labeo p̄torius iuris ēt pitus q̄ me
mor libertatis in q̄ natus erat multa cōtumaciter aduersus Augustū dixisse & fecisse dicit: de quo **H**ora. **L**abeōe
infanti or inter sanos dicit de hoc nequa q̄ intelligēdū ē. **P**retulerint p̄posuerint: t̄pis est futuri: ita p̄nūciādū est
ut de re certa. **N**uge: ad seip̄sū poeta loq̄ potest: q̄ hic loq̄ interrogatiue & p̄nūciatiue legi. Si cū interrogatōe
hic sensus erit. **p**utabis ne nugas fore q̄re statim ut eorū iudiciū cōtēns subdit **N**ō si qd turbida Rōa: sicq; sub
audies erit. Si at p̄nūciatiue legeris subauditū erit sūt: ut sit sensus p nihilo habēdū est ēt si carmē meū nō reci
piat neclaudet qd̄ idē q̄ sequetur. **N**ō si qd turbida rōa eleuet accedas. **D**uo fugiēda est mōet: unū ne populi iu
diciū magnificat: q̄ nō rōe res colligit unde. **H**or. iudice quo nosti populo q̄ stult? honorē sc̄pē dat indignis
& famæ seruit ineptus. q̄ nup̄ in titulis imaginibus: alterū ne alienā laudē q̄rat: qd̄ hōi turpissimū esse iudicat.
Ho. **N**e q̄ te ut miret turba labores **C**ōtētus paucis lectoribus. **A**ccedas. **l**audes tuas nō adhibeas: nō cures:
nō plurimifacias. **A**ccedim? n. & año. & corpe ut si dicas nō accedo: sc̄p̄t̄iæ tuæ. i. nō adhæreo tāq̄ malæ. **R**ōa
turbida. **Q**uæ n̄ recto icedit iudicio: sed ex añ libidie cūcta iudicat ut sit turbida. i. cōfusi iudici. **E**leuet: **D**imi
nuat. **T**ractū re p̄derosa q̄ ut pat sit eleuat. i. diminuit. **L**i. li. iij. ab urbe eōdita. **M**ixor iqt si uana uestra patres
cū auctoritas ad plebē ē: **V**os eleuatis eā: q̄ppe qa plæbs senatuscōsultū in cōtinuandis magistratibus soluit ip̄i
quoq; solutū uultis ne temeritatū multitudinis cedatis trāq̄llusq; in **C**aligula: uersicolog; q̄ qd̄ eadē hęc elquant
& eo facilius auctore sūt. **V**a: **A**dedo uersu græco q̄ fidem sōnioz eleuat. **E**xamenue im pbū: **E**xamen p̄prie
est filiū trutinæ. **V**irg. **I**uppiter ipse duas æq̄to examine lances sustinet. **H**ic uero metaphoricis p iudicio pōit
quemdam modū. n. examē rei p̄deratoris nobis iudiciū facit: sic fit ut in q̄libet re p iudicio sumat. **I**mprobū:
qd̄ ex animi libidine p̄ficiscit. **I**n illa rutina. **Q**ū cōtemptu legendum est in illa q̄i quæ iniqua sit.

BAR. FON. **M**in tu istud ais: r̄ndet Persius: cur se ita interroget. cū utilissima scribere ordiāt. **N**emo h̄t̄ cu
le: affirmatio r̄ndentis est: si talia scripserit: neminē s̄ r̄pta sua lecturę esse. **N**eo: admirat̄ poeta q̄r illi dicat
a nemine hęc satyrā lectum iri: uerū cōtradictore frōte n̄c̄c̄ne admiratiōe p̄nūciāda dicit nemo ē: **V**el duo
uel nemo: turpe & miserabile r̄ndentis asseueratio: uel duos: q̄ turpe est. uel neminē: q̄ miserabile hoc carmen
lecturos ē. **Q**d̄ sane ignominiosū scribenti ē. **Q**uare interrogat quā ob causā a nemine uel a paucis legi turpe
ac miserabile fore putet. **N**e mihi polydamas: cōtinuat Persius ab aduersario q̄rēs tā & si ob hoc ignominiosū
existimet ne sibi a rōanis **L**abeo p̄ferat. **P**olydamas & troades. **E**x **H**o. assumptū est q̄ secundo & uigesimo illa
dos libro **H**ectore: si se achillis metu itra muros recepit uerentē iudicē ne a polydamate: troianisq; redarguat:
q̄ & **A**ristoteles in ethicis de fortitudine scribens & **C**icero ad atticum assumpserunt.

Labeonē: Tortellus pro tragœdia de polydamate a Labeone cōscripta legit. Quidā Home. iliada ab Accio Labeone cōuersa dñt. De qua paulo post nō ē hic ilias acci ebria uerato. Et circiter satyre finē. Nullā tibi uēdo illadē: Nōnulli. M. antistitū Labeonē uirg pretoriū: iurisq; peritū itelligit: q; pristie libertatis mēor: multa ī aulgūtū & dixit & fecit: ob q; inlanus ē hītus. Hora. i. Ser. Labeonē insaniot inter lanos dicatur. Sēsus aut talis est. Cēs ne forsan ob id triste: miserabileq; futurū ne romāi me Labeonē demctiorē existiment: si audebo satyrā scribere in malosq; iuehi: & reipublice occupatores: ut Labeo fecit. Nuge qdā rñdētis hoc eē uolūt: insequeret q; uersus eidē p̄ interrogationē attribuit: q; interroget Persū ab īdicio populi nū discadat: & num redarguere eū audeat: & nū ceteroz more ab oībus laudari nō q̄rat: cū p̄serti nēo Romæ sit: q; nō itidē faciat. Doctores tñ cū sup̄iori uersu cōtinuātes poetæ tribuūt. Nugas. n. si Labeonē sibi Romāi pretulerit eē putat. Vex̄ alle uerāter nō sine risu distorto paululū ore legēdū ē. **AN.** si qd turbida roma eleuet accedas: Cū corupto populus romāus iudicio sit: si aliquē extulerit & laudarit: populari iudicio nō accedas. Nō enī qa laudetur a uulgo aliq; scriptor probādus ē. Examē: q; improbū in illa castiges trutina. Falsum illud populare iudiciū corrigē. Examē. n. hoc loco iudiciū inuestigatio atq; examinatio ē ab examine filo tractum quo pondera in trutina p̄penduntur: de quo Vergi. Iuppiter ipse duas æquato examine lances sustinet.

IOAN. BRI. Castiges: Sensus ē. Noli iudiciū Romanoz: qd nulla rōne ducitur. i. q; hñc in sua trutina iustū castigare. q. d. puifacias. **Trutina.** Statera: idē. n. sūt: Horati. Trutina poneret eadē: unde Trutinor: ut Persi alibi. Trutinatur uerba labello

Necte q̄siueris extra: sn̄ia ē catholica qua monet neminē oportere ī rebus gerendis famā populare captare: nec aliēo uiuere iudicio. Sed ut ex Cicero nis phia habetur iustificare debere ad gloriā bñfacti cōsciētia. Vñ illud ē apud Vergil. Pulcherrīa primū Dii motesq; dabūt uestri: Tū cætera reddet Actutū pius Aeneas. **Necte** q̄siueris extra: illud attēdēdū ē Persium rāta indignatiōe uehi: ut præ ira sermonē & sensum nō absoluat plerūq; hic. n. dicturus erat: Necte q̄li ueris extra: quod alii faciūt: nā mox sequitur **Nā** Romæ ē nō: Sēsus ē igitur: Quid uē te hoīes loquātur: nō curabis: nō q̄res quod ab aliis fere oībus sit: uē illud emergit: Et uerū inq; amo: uerū misit dicto de me quif populi sermo: Nā Rome ē q; nō: hæc oīa excipiēda sunt risu: ut indignatiōe: quā in aīo cōcipit poeta ridendo oñdat. sequitur. n. Sed sū petulanti splene cachino. Et paulo inferius: Rides ait & nimis uncis naribus idulges. Nā Rome ē q; nō. Subaudi laudis & gloriæ cupidus: q; Romæ nō ideo aliqd scribit: ut laudetur. Illud enī uenerat in cōsuetudinē ut scriptores laudes aliēas q̄rerent. Vñ Iuue. librū si malus ē nequeo laudare. Hora. Scribet mala carmina uecors laudato. Quid. in arte amādī: Quid petitur sacris nisi tm̄ fama poetis: Hoc uorū nostri sūma laboris hēt. At si fas dicere. Tm̄ sibi displicere mores poetarū sui t̄pis ostēdit: ut in eos nulla & grauiā diceret: nisi sciret sibi periculū iminerē: tū a Nerone: tū ab aliis Romāis. **Quare** infert: At si fas dicere: deest dicere multa qdē. dubitat at̄ sibi nō cōcedi: ut liberrate satyrica qua usi sunt priores: dicat q̄ sentiat Hoc at̄ eo risu pronūciādū est quo aī indignatiō oñditur. **Sed** fas: subaudi ē. i. licitū qdē dicere. **Sed** fas: ita pronūciādū ē: ut dīu secū deliberasse uideatur. **Tūc** cū ad caniciē: & nostrū istud uiuere triste asperi: hic locus cōtinuāt usq; ad id scribūus inclusi: cuius sensus talis est: oēs qdē siue grauioris sumus ætatis: siue excessimus a pueritia: ea rōne aliqd scribūus ut a populo laudēur: Vnde sequitur: At pulchrū ē digito mōstrari: & dicier hic ē ordo ē. Tūc tūc scribūus inclusi: cū asperi ad caniciē. **Asperi** ad caniciē. i. cū senes & iuuenes respicio & intueor. illud hoc loco addo au Aote Pli. caniciē hoī rātū & eqs dari. Et nostrū istud uiuere triste: triē dicit uitam nostrā: qa nimis ābitiosi sumus: & de laude aliēa solliciti. & ideo ualde triste. Et nostrū istud uiuere triste. Sermo ē figuræus cū infinito uerbo sit usus pro appellatiōe. nostrā. n. uitā uult intelligi. urimur & uerbo p̄ticipio. **Vergi.** magnū dat ferre talētū: tāq; ferēdū: Et p̄ticipio pro uerbo: ut uolo datū: Sic ēt Varro usus ē: cū ait in arcadia scio me eē spectatū suē: pro spectasse. **Istud**: cū cōreptu pronūciādū: qa rātope de gloria anxii sumus: **Et** nucibus facimus q̄cūq; relictis: ætatē puertile designat: q; nucibus delectat. **Martia.** Iā tristibus nucibus puer relictis Clamose reuocatur a magistro. Et alibi. Alea parua nuce & nō dānosa uidetur. Sæpe tamē pueris abstolit ista nates. **Horati.** Postq̄ te talos Auiæ nuce: que ferre sinu laxo donare & ludere uidi. **Facimus** q̄ cūque: id est libertiore licetia uiuimus præterita pueritia: id est postq̄ ad adolescentiam peruentum est. **Teren**tius: Postquam excessit ex ephebis libertior fuit utuendi potestas.

BAR. FON. **Trutina** uero q; statera ē. Viciturus libro undecio: id at̄ ex trutinis: quæ stateræ dñtur: licet considerare: ea qua & trutinari deducitur: ut Atq; ex porrecto trutinatur uerba labello. **Necte** q̄siueris extra: nec te extrinsecus: & ex alieno iudicio existimes. **Nā** Romæ est quis: apositiuis figura ē: in qua qd tacēatur incertū est: aut lōgtori sermōe explicādū. **Nā** uel iudicio recto: uel q; non male uiuar: uel qui non se extra quærat: uel eiusmodi aliquid subitūgendum ē. **AN.** hoc per se sequatim legitur: respondētis enī indignatiō non sūt acrimōia frontis est admirantis simul & stomachātis a Persio dici neminē recto iudicio Romæ eē **Quod** si superiora a contradicente prolata per interrogationē sumpserimus: hāc negationem poetæ dabi mus respondentis se extrinsecus nolle quærere. **Ac** si fas dicere: ut cūque superiora legant: respondentis hec aduersari uerba sunt. Derugata enim fronte perinde inquit o Persi: dicis corrupto iudicio omnis esse male que uiuentēs: ac si ita loqui licitum sit.

IOAN. BRI. Quisquis es o modo Monitori inducto respōdet Persius. Nō ego cum scribo si forte qd aptius exit, laudari metuā. Hoc ad illud refertur. An erit quē uelle recuset os populi meruisse. Sēsus est: Nō nego inq̄ si qd recte a me scriptū fuerit: mihi quoq; placere laudes populi. Quādo hęc rara auis ē. Verecūde suas extenuat uires sūpta est translatio ex phœnice: quē unū in toto orbe tradūt Aquilæ magnitudine: auri fulgore circa colla: cætera purpureū: cæruleā roseis caudā pennis distinguētib; cristis faciē caputq; p̄fumeo apice honestate: Sacrū in Arabia solū esse. uiuere annis sexcētis sexaginta prodidit Manilius senator ille maximus nobilis doctrinis Doctore nullo: Senescētē casta: t̄risq; sureulis construere nidū replere odoribus & supere mori: ex ossibus deide ac medullis nasci primo ceu uermiculū: deinde fieri pullū: Cornelius ualerian⁹ phœnicē deuolasse in ægyptū tradit: allatūq; esse in urbē Claudii p̄cipis censura: & in comitio positū quæ oīa ut fabulosa scri. Pli. Oui. Et uix phœnix unica semper auis. **Fibra pectus. Fibra extremum** dicitur iecoris & cuiusq; fere uisceris. Antiqui fibrū dicebāt extremū: unde & in sagis simbriæ dicunt. auctor est Varro. Fibra itē dicuntur in portis & in arboribus. Cornea: dura ut laudis dulcedine nō moueat

Quisquis es o mō quē ex aduerso dicere feci:
Non ego cum scribo: si forte quid aptius erit:
Quando hęc rara auis ē siquid tū aptius exit:
Laudari metuam. neq; n. mihi cornea fibra est
Sed recti finemq; extremumq; esse recuso
Euge tuum & belle: nā belle hoc excute totum.
Quid non intus habet. non hic est ilias acci.
Ebria ueratro: non siqua elegidia crudi.

no. Vtr. Cornea bina ferunt præfixa hastilia fertō a eornu Pli. Pro labris cornea & acuta uolucris rostra. Sed recti finēq; extremūq; esse recuso. Euge tuum & belle: hoc pendet ex stomacho superiorum carminū: Quid didicisse: nisi hoc fermentum & q̄ semel itus. Innata est rupto iecore extitit captificus: Sēsus. n. est. Recuso laudē esse eā propter quā rectū sit colendū: quia sublata laude se querēt uirtutes nō esse colēdas. dicit igitur se recusare laudē eā esse ad cuius finē summū rectū sit colendū. Nā p̄ se uirtus est colēda. Vnde exclamat Iuue. Tanto maior famæ sitis est q̄ uirtutis. quis. n. uirtutem amplectitur ipsā Præmia si tollas! Ordo est. Recuso euge & tuū belle esse finem & extremū recti. Recuso euge & tuū belle. i. laudes & adulationes quibus hoc modo recitātib; applauditis. Esse finē & extremū recti. i. exeas ad quæ finē rectum. i. uirtus colat. Finē & extremum exaggeratio est: idem. n. sonant. Nā belle hoc excute totū: Quid nō intus habet: hoc dicit. Si bene has laudes inspexeris: eas adulationū & irrisionum inuentas penas: nec ex uero proficisci iudicio. hinc est indignatio poetæ. Belle hoc. i. hanc laudem qua recitantes excipiunt ab auditoribus. Excute: euolue. inspicere. tractū autē estibus ex quibus puluis excuti solet. Quid nō intus habete. s. adulationis & irrisiois: unū sequit̄ exclamatio poetæ O iane a tergo quē nulla ciconia pinxit monet itaq; laudibus credendū nō esse: cū eā ex assentatione magis & irrisioe pficiant. Nō est hic ilias acci: auferte inq̄ istas uestras laudes: quæ irrisiones penas sūt: nā nō sū ego labeoni & proceribus similis qui etsi male scribant: laudes tñ tā cupidī sūt ut laudatores cœnis nō ducant Sicq; sua tempora nota. Nō est hic ilias acci. i. hic liber me? nō est ilias acci labeonis: de quo supra dictū q̄ laudem q̄rat. Ebria ueratro: ironia est. i. plena ueratri. i. elebori: qd ut meli⁹ scriberet sepius sumpserat. Id. n. potabatur ad aciem īgenii ppurgandā. iccirco Carneades Achademicus: ut scribit Gellius: resp̄ osurus libris stoici zenonis elebori candidū sumpserat. Sumebat at̄ tutissime in anticyra īsula. Oui. Ibidē dixiss̄ purgantes pectora succos. Quicquid & in tota nascit̄ anticyra. Quare eo ut scri. Pli. Liutus Drusus nauigauit cum morbo comitiali laboraret sumpsoq; eleboro liberatus est: Id humeros noxios & in sanā hoīs emendat: neq; hyme neq; æstate recte dat: optime uere: tollerabiliter autumnō. auctor est Celsus. Nō si qua elegidia crudi Dictarunt p̄ceres. ordo est: hic liber meus nō est elegidia: siqua erudi proceres dictarunt. Nō ego similis suam diuitibus & primoribus qui siue elegias siue quid aliud scribentes laudem cœnis & muneribus uenantur. Elegidia elegidium diminutiuum est græcum ab elegia inuidiose & satyricè diminutiuo usus est: ut ostendat eos etiā in minima re laudem quærere. In elegis claruerunt apud græcos Callimachus. Philetas: Alexander aethiōlus: Anthimachus: Calinus: Mimnerinus: Tyrtheus lacædæmonius. apud latinos uero Tibullus qui auctore Fabio tersus atque elegans auctor est talis carminis. Propertius: Ouidius Gallus Caluus: Catullus. Insuper e legi primum deffendo desiderio mortuorum: mox ad amores traducti: sed nomen tñ retinuerunt a miserabili cantū quo olim mortuos deplorabant: Nā eleo idem est quod misereor. Crudi: quod corporis est: ad animū transfuit crudi. n. dicuntur cibi nō cocti: & qui nō facile cibos concoquūt. Ergo crudi. i. nō docti non p̄fectæ scientiæ. Proceres: primores & principes urbis dicti q̄ emineāt in ea sicut in ædificiis multi hoc cæpita tribium quæ p̄ceres dicunt. Neronem notat qui iuuenis carmina elegiaca scripsit: ut ostendit Martialis. Ipse tu as & ueritns Nero dicitur aures Lasciuum iuuenis cum tibi lusit opus.

BAR. FON. Quisquis es o mō: rñdet Persius nō se uerā laudem quæ ex recte scriptis oriat: reuerere: sed plausus assentatorū cōtenere. Si forte qd aptius exit. si qd apte cōci neq; descripseri: qd raro pauca: cōtinēt: tunc laudē meritā nō recuso. hoc at̄ loco cōduplicatio ē rōe amplificatiōis: facta pluriū uerbū iteratione. Neq; n. mihi cornea fibra nō ita dura p̄cordia mihi sūt & laudis amore nō afficiat. Fibre uero q̄q; & iecoris & cordis & cuiusq; uisceris extremæ ptes & uenæ quoq; pretenues qdā meatus p̄ quos sudor emata sunt tamen et am quādoq; arboribus tribunt Pli. n. de arbore sationibus solū ait legi oportere q̄ maxime rimōsū ne sol exurat fibras: qui uero laudis spiritu non afflantur: corneas: quasi preduras fibras habere dicuntur. Sed recti finē:

Sed recuso tuū hoc euge & belle & affectatiōes eiusmōi finē & extremū recti q̄si uerā laudē eē quae ī tali applau
su nō cōsistit. Nā belle hoc excute torū: Hoc torū belle exteriori ex pte: atq; excute intrinsecus uititū & uanū
ē: bellū autē deriuatū a bono ē. Quid nō intus hēc affectatio. n. multū uitiōrū & uāritatis intrinsecus hēt. Nā
ut de gñatiōe parmēno apud Teren. ait: Assentator hoēs prorsus ex hoibus stultis insanos facit: Nō est hic ili
as acci ebria ueratro. Hic nihil simile insanis scriptis Accii reperit. Sunt q̄ hūc acciū ineruditū poetā autumāt
Homeri iudā latinis uersibus trāstulisse: q̄ ita male cōuerterit: ut ne ipse qdē opus suū intellexerit: ac propte
rēa helleboro se purgarit. Quidā Acciū tragediarū scriptorē intelligūt. Cuius libz infra quoq; uōsū scribit
Sed q̄sqs fuerit eius op̄s tāq̄ īlanū ueratro: qd & helleborz dicit ebrīū eē significat. Elegidia: elegidiū ab ele
gia diminutiū deducit. Crudi proce. crudū cōtrariū cōto dicitur. Sed de stomacho loqmur: nō qd ī cōctū
assumptū sit: sed qd stōachus nō bñ cōcoxit crudū intelligit. Iuue. Crudū pauonē in balnea portas: hoc ue
ro a stomacho ad indigestū carmē Persius rettulit. Lectis in citreis: Vel quod in tabellis citreis: hoc ē ex citro
arbore factis atq; selectis describit. Vel qm̄ antiquos poetā parietes cubiculi incērabāt: ut siqua noctu ītra
lectū carmina excogitarent: illic stilo facile annotarēt. Hora. Immeritusq; laborat. Iratis natus paries diis: at
que poetis. Citri sane arbor nō multū crescit: & folia hēt maiora q̄ laurus. ī atlante autē mōte plurima nascitur
De ea Mar. Et maurisiaci pondera cara citri. Calidum scis ponere fumen: Et cœnam dare & lacernam uestem
donare scis tua carmina laudatulis. Sumen uero porcarū mamma salita est.

IOAN. BRI. Dictarūt proceres: dictare ut dictū
ē: enūciare qd̄ alius excipiat: uñ dictata. In lectis
citreis. i. discubitoris. Nā antiq̄ in lectis discumbe
bant: Hora. Sæpe tribus uideas lectis cœnare q̄ter
nos. Iuue. Tertia ne uacuo cessaret culcitra lecto.
Terē. Lectulos īsole ligneis pedibus faciundos de
dit ubi potetis uos. Vir. Auleis iā se regīa sup̄bis
Aurea cōposuit sp̄o. eosdē toros appellarūt. Mart.
Impat extructos soluere nona toros. Verg. Inde to

ro pater æneas sic orsus ab alto. i. lecto discubitorio: cōtra eos q̄ toros p̄ sellis exponūt cū nūsq̄ hūc inueniatur
Hoc ideo de lectis studiosius scripsi: ut impitiores hoc loco lectos discubitorios intelligāt: nō aut ubi dormi
rēt: nā cœnātes plerūq; tāto. n. scribēdi studio tenebant: carmīa dictabant. Ho. Mutauit mentē p̄pulus leuis
& calet uno scribēdi studio pueriq; patresq; seueri. Frōde comas uincti cœnant & carmina dictant. Lectis ci
treis: hoēm diuitē designat. Atlas mauritiāe mōs citrū arborē producit: unde mōsæ citreae fiebant tāta taxa
tionē: ut harū sūptus foetiae uiris exprobrarēt: cū ipsis margaritatū luxu exprobraretur: ea p̄cipue laudabant
q̄ nudatū pauonū caudæ oculos imitabant: tanto auro repēdebantur. Mar. Accipe foelices athlatica mūera: vl
uas: Aurea q̄ dederit dona maiora dabit. Et tricliniorū lecti discubitorii his tabulis operti pauonini dicebant
Mar. Nāia dat sp̄o dæ pictis pulcherrima p̄nis: Nūc iunōis auis: sed prius argus erat. Calidū scis ponere su
men: hinc excādescit poeta quod laudatores cœnis & muneribus cōducit. Hor. Nō ego uctosæ plæbis suffra
gia uenor. Impēs cœnarū & tritæ mūera uestis. Nō ego nobilitū scriptorū auditor. Mar. Quod tā grande so
phos clamat tibi turba togata: Nō tu pōponi cœna diserta tua ē. Sumē: ex papillis porce lactantis fit: ut pla
cet Pli. idq; optimū exporca primipara poriusq; uetere q̄ nouella: si mō soctus n̄ hauserit. Mart. Esse putes nō
dū sumē sic ubere largo Effluit: & uiuo lacte papilla tūer. Et ueg īngs amo: ueg mihi dicitō: q̄ scribebāt quīs
mūeribus & cœnis laudatores cōducerēt: tñ se affectatiōes odissē mōstrabāt: & ueritatē qdē amare: Mart. ī Gal
licū. Dic ueg mihi marce: dic amabo. Nihil ē qd̄ magis audiā libēter. De me: cū īferioribus coniungētur: ut
sit sc̄sus & ordo. De me q̄ populī sermo: Cætera q̄ iterponūt ā poeta: tāto stōacho & īriliōe īferūtur: ut sin
gulis pene uerbis ardeat ī dignatio: Qui pote. i. quō possibile ē te ex his ueg audire: q̄ ob cœnas & mūera ac
cepta tibi assentari cogunt. Qui: p̄ quō. Terē. Quis sc̄s. Vis dicā: q̄si illē dixerit: Cur n̄ mihi ueg dicetur
Nugaris cū tibi calue Piguīs aq̄liculis: pro. se. ex. insanus qdē es: si ex te proficisci putas q̄ digna sint laude: cū
uēri tñ īseruias: ex quo inuit ex crasso hoīe & gulæ tñ īdulgētū subtilē sc̄sū n̄ elici: nā ut scri. Pli. Magis auidi
sūt q̄ bogz: q̄ ab alio lōsi sp̄atiū: idē: mīus solertes q̄ obessimū uēter. i. piguis. Nugaris. i. p̄ nugaris carmīa
tua bñda sunt. i. male qdē uersificaris: nec aliter fieri potest: ut bene scribas: cum epulis intentus sis.

BAR. EON. Scis comitē horridulū: pro trementi horridulū ponit: qm̄ frigus horrorē solet inducere: Ver.
Cāpiq; natantes lenibus horrescunt flabris. Lacerna trita. Lacerna genus uestis est. Iuue. Crispinus tyrias hu
mero reuocante lacernas. Vnde lacernatus: lacerna indutus deducitur: ut apud eundem poetam: Ipse lacerna
tā: dum se iactaret amicæ. Qui pote: quōmō possibile est: nam hic & hæc potis: & hoc pote dicitur. Vnde
Comparatiuū potior: & superlatiuū potissimus: & aduerbia potius & potissime deriuantur. Dicit autē quo
pacto uerū narrari ab auditoribus tibi uis: quos beneficiis obligaris. Vis dicam: Vis ne ut tibi uerum: & qd̄
sentio eloquar. Nugaris cum tibi calue pinguis aqualiculus propenso sesquipede extet: Nugas loqueris: ac p̄
pe insanis talia carmina describendo: cum ingenio rudi & pingui sis: Nam quod uentris est ad animum atque
ingenium nō sine cā retrulit. Vr. n. Pli. li. xi. scri. Minus sollertes sunt q̄bus obessimū uenter est. De Dioge
ne āt mutatis ē: q̄ ut apud Laer. legitur in Anaximēnē iocatus inq̄: Pingui aqualiculo rhetorem impartire: &
& nobis paupibus uentrē: quippe & ipse leuigaberis: & nobis emolumento eris: Aqualiculus uero alius est in
quā sordes cōfluunt: qui & si proprie porcorum est: quandoq; tamen de homine reperitur.

IOAN. BRI. Pinguis aqualiculis: hinc fremit poetā. Aqualiculus: receptaculū est sordiū. Extet: emineat
Seqpede: uno & dimidio pede: sesqui. n. idē inabile significat unū: & dimidiū: addit cuius noīs. Plī. Iunior
ita scribit. Egeram tribus horis & dimidia: superas sequi hora: nā ita diuiserat tēpora reus: ut ego quinq; horis:
ille reliquis uteretur. Festus sic: Scipio Aphricanus primus fortissimum quenq; delegit qui ab eō in bello nō
discederent & cætero munere uilitiæ uacarent & sequi plex stipendium acciperent. Propenso: protento
quod procul pendeat. i. emineat. Calue: qd hoc loco alii suspicentur uiderint. Ego uero ita interpretor: ut p

Pinguis aqualiculus ppenso sesquipede extet.
O iane a tergo quem nulla ciconia pinsit:
Nec manus ariculas imitata est mobilis albas:
Nec linguæ quantum sitiāt canis apula tantum
Vos o patricius sanguis quos uiuere fas est:
Occipiti cæco posticæ occurrite sannæ.

uenerem: non deam. Ouidius Obitis huic tenies hedera iuuenilia cinctus Tempora: cū caluo. doctē catulle
tuo. Est igitur sensus O calue: O tu poeta qui te alterum Caluum carminis præstantia putas: licque irrisionē est.
Caluus item optimus orator fuit & de quo & Plinius & Tacitus sæpe meminit in opere de claris oratoribus.

O iane a tergo: nimia indignatione exclamat poeta appellans ianum felicem: cui a tergo ea non sunt quæ
aliis fieri solent. Nam ianum bifrontem fuisse fabulata est antiquitas quasi superum & inferum ianitorem: Ut
Macrobius scribit ex sententia Bassi: eundē quadriformē quasi cōplexū quattuor mundi clisāta. Nulla ci-
conia: modus est irrisionis id est digiti in unum collecti in modū rostri ciconiæ: Occidisse ciconiā in thessalia
capitale fuit: quod eæ serpentes necent. Quo e loco ueniant: quoue habeant incertum est. Pinsit irriderē sū
piti a pistoribus qui ante molam molarū frumenta in pilā contexta pinsebant id est tondebant: unde pistorēs &
pistrinū & pifillus. Diomedes tamē grāmaticus pinsit legit a prima coniugatione. Auriculas albas: id est
asininas quæ interiori parte albicant: imitata: qui temporibus apponitur moueturq; instar auris asininae.

Nec linguæ: subaudi cui: sit ordo. O iane cui. Nectamen linguæ: deest exeritur in derisione. Quauitū. s.
exerit. Sitiāt: deest cū: ut sit cū sitiāt. Canis apula: apulia æstuosa est: nā ut Varro scribit ubi lati cāpi: ubi ma-
gis æstus: & eo in apulia loca calidiora & grauiora: & ubi montana ut in uestuio ibi leuiora: & ideo salubriora
Hora. Nectantus unquā syderū infedit uapor siticulosæ apuliæ: Vos o patricius sanguis iuidiose hoc dicit:
nā oēs fere carminū studio tenebantur: ut inde laudē mererentur: unde illud exit horatianū. Scribimus idōcti
dictiq; poemata passim: idē alibi: Mutauit mentē populus leuis: & calet uno Scribendi studio. Iuuenalis. Ex-
pectes eadē a summo minimoq; poeta. Vos o patricius sanguis apostrophe ē. Hæc enim schismata & iis simi-
lia cōuertunt in se auidiorē languere patiuntur. Occipiti cæco. id est irrisioni quæ a tergo fieri solet. Sane ir-
risio quæ fit distorto uultu: unde subsanare.

BARTOLOMEVS FONCIVS. Propenso sequipede. Extenso ac porrecto: Sesquipes autē unum pe-
dem & semis continet. Sesqui enim semis significat. Varro de re rustica libro primo. Annus est diuisus in
quattuor partes totus & idē subtilius sequimenes in octo. Sequimensis itaque mensem unum & semis com-
plectitur cū annus in duodecim menses partitus sit. O iane a tergo. Eiusmodi popularis auræ cupidos a tergo
postea irrideri significat. Iam autē propterea inuocat: quod cū bifrons pingatur: a tergo nequeat irrideri. Nul-
la ciconia. Extremis digitis in rostri formā collectis acerba manus & brachii motatione ciconiæ collū & ea-
put exprimitur in eius infamiā: quem ridemus. Pinsit: pinso uerbū antiquum est. Nam ante molarū
usus frumenta in pilis pinsebant. Vnde & pinsores dicti sunt: qui postea pistorēs cognominati. Nec manus
auriculas imitata est mobilis albas: Applicatis expansæ manuū ad tēpora pollicibus crebro palmarū mo-
tu: asini aures nō sine risu representantur in eius ludibriū: quæ a tergo irrideamus. Quod a Midæ auribus tra-
ctū est. Nec linguæ tantū. Lingua in aliquē exertare irrisionis est signū. Sitiāt canis appula quantum Canis per
æstū defatigata multū linguæ exertat: in appulia præsertim: ubi calores imensi sunt eam siticulosam Hora-
tius appellauit. Vos o patricius sanguis. Meliores hortatur & quorū scripta diuturniora futura sint: ne plausu
& adulationibus capiantur quo tales irrisiones effugiant. Occipiti cæco: Occiput & occipitum posterior
capitis est pars. Quam iure cæcā cū oculis careat: appellauit. Posticæ occurrite sannæ. Euirate irrisionem
quæ ab occipitio distorto ore & labris contractis fit anteriorum dentiū ostentatione. Quo uocabulo & Iue-
nalis est usus. I nunc & dubita qua sorbeat æra lana Tullia. Hinc sannones ridiculi homines: in dijsisque uacu-
is satui appellantur. Cicero ad papirium pœtū salis enim sannæ est: sannionum parum. Sannatores quoque eos:
qui benigne irrident: nuncupamus: Desannare etiā per fastidū deridere significat. Posticæ sannæ. Postica di-
cuntur quæ post nos sunt: sicut antica quæ ante. Vnde posticum hostium in posteriore parte ædiū sitū dicitur
Horatius. Postico falle clientem.

IOAN. BRI. Quis populi sermo: cum superioribus confinguntur: ut sit De me q̄s populi sermo: nā cetera ut dictū est poeta interposita sunt. Quis. n. laus assentatoris: Horatius scribet mala carmina uecorū Laudato. Quis. n. subaudi ē. ironia ē assentatoris. Nisi carmina molli: nunc demū nunc ego fluere: sic Horatius de ficto laudatore: Clamabit enim pulchre: bene recte: idem alibi. Derisor uero plus laudatore mouet.

Fluere: sumptum ab aquis quæ molliter & sine strepitu fluunt. Molli nūero: suauis rithmo. Ut iunctura: Compositio uerborū. Effundat: trāsmittat nulla intercurrēte asperitate: translatio est sumpta a marmorariis q̄ iuncturā lapidū unguibus p̄tēant: unde oritur ē illud dictū rē esse factā ad unguē: cum uolimus significare rē esse perfectā. Per leuæ. i. leuorē. & scribitur per æ diphthongon. Ungues leueros: scrupulorū inuētores. Scit rēdere uersum. i. tā quidē recte uersum facit: ut ex oī parte quadret: & æqualis sit: sumptū a fibris lignariis q̄ rubrica lineas rectas in lignis distigūt. Rubricā: tertia ē rufa: quæ alio nōmine Sinopsis dicitur: primū inuenta auctore Pli. in p̄to: unde nomē a Sinope urbe nascit: & in ægypto: baleatibus: aphrica: sed op̄ia in Leno: & in Cappadocia effossa: & in spelūcis: q̄ faxis adhæret excellit. Ex reliq̄s rubricæ generibus

fabris utilissima ægyptia & africana: quoniā maxime sorbentur. Siue opus in mores: in luxum: & prādia regū dicere res grandes: quodcumq̄ inq̄r uelit scribere noster poeta: siue satyricum carmē: siue tragœdiā: musa res grādes ei suggerit. Ordo est: musa dat nostro poetæ dicere res grādes. Siue opus in mores: subaudi scripturus sit aliquis tale. In mores & luxum. Alii autem distinguunt: ut per mores comœdiam intelligant. Per luxum uero satyram accipiant. Alii uero coniūcta legunt: ut sit rei exaggeratio: idest satyram: quæ & mores & luxū hōiū persequitur: & hoc melius. Luxū: luxa mēbra e suis locis mota & soluta dicuntur: a quo luxuriosus in re familiari solutus: ut scribit Festus: luxuria est igitur: omnis motū solutio. Prandia regum: idest tragœdiā: qua cœnæ regum extiose scribuntur. Ecce modo heroas sensus afferre uidemus: indignatio est in quosdā græculos: idest in eū qui paulū aliquid ultra primas litteras græcas progressi ubiq̄ græce p̄strepūt: cū latinarum litterarū cognitionē perfectam nō habeant: Quod turpe ostēdit etiā Iuualis. Omnia græce: cum sit turpe magis nostros nescire latine. Hinc ergo fremit poeta nullo modo ferēs ab hīs poemata heroica scribi: cum nec ad minima quæq̄ describenda sint apti. Ex quo innuit Persius poetas oportere oī studiosum genere præditos eē. Ecce: particula ē incipientis & rem nouā demonstrantis. Solitos nugari græce: idest nec adhuc tamen perfectos græcos. Sensus heroas: idest heroicos: principale pro deriuatiuo: ut Virgilius: Hoc itacus uelit pro itacēsis. Nec artifices: doctos. Ponere: scribere: ut alibi: Fabula seu mœsto ponatur hinc tragoedo. Lucum: quasi rē humilē & minimam. Lurum: aut enim generaliter loquitur: aut Lucum dicit Marti consecratum: in quo peperit Illia Romulum & Remum. Sequitur enim. unde Remus: nā de eo multi scripserant. Iuuenalis: Nota magis nulli domus est sua q̄ mihi lucus Martis: Sed generaliter locutū esse magis placet.

BAR. FON: Quis populi sermo ē: Vētosī scriptoris interrogatio qd de le populus colloquatur. Quis. n. respōdētis assentatio. Enī at ornatus & metri cā posuit Virg. Quā pius æneas tibi cūm tibi maxima iuno maclar. Molli nūero fluere. Nunctandē elaborata: perfectaq̄ ad amissim carmina esse. Ut per læuæ seueros effundat iunctura unguis: translatio ab his est: qui unguibus lapidū cohærentē iuncturā probāt. Marmorari. n. iuncturas marmorū tunc absolutas existimant: cum unguis superductus nihil ostendit. Hinc ad unguē facta esse dicimus: quæ absolutissima eētē putari uolumus. Per læuæ: læuigatū & planum. Læue enim cū prima syllaba per æ diphthongon effertur: nitidum & perpolitū: sine diphthongo uero prima breui minime pōderosum significat. Oculo rubricam dirigat uno. Lignarii: fabri: lapidūq̄ sectores rubricata linea opus dirigunt: unoq̄ oculo clauso eius rectitudinē metiuntur: ne uago amborū oculos norma rectitudinis conturbetur. Rubrica uero pluribus nascitur locis: rubraq̄ est & nimio proxima colore palma lemnia dabatur. Fabri uero utilissima ægyptia & Africana. In mores: in luxum: in prandia regum. Quidam mores pro comœdia: luxum pro satyra: regum prandia pro tragœdia ponunt. In hīs sane uerbis cetera oratiōe sine copula interuallis distinctis articulis exornatio est. Ecce modo heroas sensus: Ecce demonstrandi aduerbium est: Atque ut Asconius Pedianus in Verrem scribit: In rebus improuisis Ciceronis proprium est quod nō in diligenti cura Vergilius quotiens opus fuit sibi desumpsit. & hoc quoq̄ in loco summa cum arte Persius posuit. Ineptos enim atq̄ ineruditos poetas nō expectato: ac quasi de improuiso reprehendit: Qui cum lucū describere: aut raris cōmoda laudare: q̄ qd̄ parua sunt: nesciāt: maxia tū aggredi nō erubescāt. Nugari solitos: græce uel græcorū more nugas inferere: uel græce describere: qd̄ Horatius quoq̄ in sermo: carpit: a Quirino se monitum dicens ne græcorum cateruas implere uelit. Nec ponere lucum artifices: nec qui artificiose aliquem describere lucum sciant. ponere enim scribere est. Lucus uero a contrario nomen traxit: quia opaca adūbratio parum luceat.

Quis populi sermo ē. quis. n. nisi carmina molli
Nunc demū numero fluere: ut per leue seueros
Effundat iunctura unguis: scit tendere uersum
Non secus ac si oculo rubricam dirigat uno.
Siue opus in mores: in luxum & prādia regum
Dicere res grādes nostro dat musa poetæ:
Ecce modo heroas sensus afferre uidemus
Nugari solitos græce nec ponere lucos

IOAN. BRI. Rus saturum: plenum & omnium abundans: rus dictum ut Varroni placet quod quotannis rursum eadem facienda sunt ut rursus capias fructus. Laudare: hinc poetæ uirtus cognoscitur: cum rem uerbis & extollere & deprimere nouit. Parilia: festa palis deæ pastorum: quæ & seris ei deæ fiunt: sic dicta ut cerealia a Cerere uinalia a uino uulcanalia a uulcano. usus tamen obtinuit: ut parilia non palilia dicerentur: quoniam pro partu pecoris eidem sacra fiebant. xii. kalendas Maias: ut scribit Seruius: parilibus Romulus urbem condidit: quem diem festum præcipue habebant minores: auctores Fastus: & Varro de re rustica. Fumosa sceno: nam pastores ut diximus. xii. kalendas Maias solennia quedam in honorem Palis celebrabant: quæ putabantur ad salutem tam pastorum quam pecorum quantum pertinere: unde Ouidius: Pelle procul morbos ualeant hominesque gregesque: Et ualeant uigiles pro uida turba canum deæ erum liba offerri solita: Idem testatur. Quæ pecor eueniant: & nos faciamus ad annum: Pastorum dominæ grandia liba pali. stipularum manipulos summa effusi hilaritate transilie-

**Artifices nec rus saturum laudare ubi corbes
Et focus & porci: & fumosa parilia sceno:
Vnde remus sulcoque terens dentalia quinti
Cum trepida ante boues dictaturam induit uxor:
Et tua aratra domum licitor tulit euge poeta**

bant idem. Moxque per arduos stipulæ crepitantis aceros: Traicias celeri strenua membra pede. Tibullus Ille leuis stipulæ solennis potus aceros: Accendit: flammam transilietque sacras: sicque ea sacrificii solennitate expiari putabat: unde Ouidius. Omnia purgat edax ignis: uitiumque metallis: Excoquit: iccirco cum duce purgat oues. Vnde remus: latèter romanorum originem respondit duci a pastoribus de quibus scribit Varro. Romanorum uero populam a pastoribus esse ortum quis non dicit? quis Faustulum nescit pastorem fuisse nutricium. quod Romulum & Remum educauit: non ipsos fuisse pastores obtinebit? Quod parilibus potissimum condidit urbem? Sulcoque te. den. quin. hinc est ille. L. Quintius Cincinnatus qui filium Cæsonem petulantissimum abdicauit & dictus dictator: insignibus sumptis. Qu. Minutium consulem in aligido monte a uolscis & sabinis obsessum liberauit. Quare a miratio & eius exercitu corona aurea oblidionali & donatus est: uicit hostes: ducem eorum in deditioem accepit: & triumphi die ante currum egit. Sextodecimo die dictaturam: quam acceperat deposuit & ad agriculturam reuersus ipse iterum post uiginti annos dictator dictus Spurium Melium regnum affectantem a Seruilio hala magistro equitum occidi iussit domum eius solo æquauit: unde locus equimelium dicitur. Hincque dictus est seranus a serendo. Virg. Nec te sulco serane serentem: nam aranti trans Tyberim quatuor sua iugera in uaticano: quæ prata quintia appellantur. Viator attulit dictaturam: & quidē. ut tradit Norbanus: nudo plenoque pulueris etiā num ore cui uiator uela corpus inquit: ut proferam senatus populique romanum mandata. Dentalia. i. aratra: partem posuit pro toto. Nam dentale ea pars est aratri cui uomer præfigitur. Dictaturam induit: insignia dictatorialia dictator scribit Varro appellatum esse quod a consule diceret. eiusque dicto omnes audientes essent: Vxor: dicta est quasi unxor: eo quod nouæ nuptiæ euntes ad maritum portas adhuc lupino ungebant: nequid mali medicamenti inferretur. Licitor: ut Valgius rufus scribit appellatus a ligando: quod cum magistratus pro. ro. quæpiam uerberari iussisset crura eius & magnus ligari uiciorumque a uiatore solita sint. Isteque qui ex collegio uiatorum officium ligandi haberet licitor sit appellatus C. in oratione pro C. Rabirio. licitor igitur colliga manus: Festus tamē dicit a ligando quod fascis uirgarum ligatos imperatoribus magistratibus gerit Tironi uero Ciceronis liberto a lino: uel licio deriuari placet. Euge poeta: insultatio est & ironia in imperitum poetam.

BAR. FON. Rus saturum: fertile ac copiosum: quodque saturare colentes possit & fumosa palilia sceno Pales dea pabulorum est. cui pastoralia sacra palilia: quæ & parilia nuncupantur: ad lupos arcædos morbosque a pecore depellendos a pastoribus in agris fiebant undecimo kalendas maii. quo die Romulus urbem fundauit. Fumosa uero dixit: quod stipulæ ac sceni manipulos pastores incenderent: unde fumi ingens copia emanabat. Tibullus. Ille leuis stipulæ solennis potus aceros accendit flammam transilietque sacras. Vnde remus: ex quo rure & Quintius prouenere: Parechasis autem: hoc est egressio quædam in ruris honorem est: quæ cum suo loco ponitur: ornatum maximum confert: sed raras aprasque interfere conuenit. Sulcoque terens dentalia quinti. ad. L. Quintium cincinnatum dictum missi legati nudum eum arantemque inuenerunt: sed dictaturam insignibus sumptis uolscos: fabinosque domuit: deque his triumphauit. Sextodecimo autem die dictatura deposita ad agriculturam reuertitur. Dentalia: dentale lignum est in quod uomer imitatur. Virg. Duplici aptantur dentalia dorso. Dicturam induit: magistratum pro ueste: quæ dicturam ineuntes assumunt ponit: dictator autem ut Varro placet appellatus est: quod a consule diceret: eiusque dicto audientes omnes essent. Licitor: licitores Romulus primus instituit: a ligandoque appellauit: hi carnificis officio fungentes uirgarum fasciculum consecuti ligatum portabant: magistratusque præbebant: ac quotiens iussu ferant fascem soluentes: primo uirgis reum cedebant: mox securi feriebant. Liuius de Bruti filiorum capite. Missique licitores ad sumendum & supplicium: nudatos uirgis cædunt: se uirque feriunt. Euge poeta: ironice cum irrisione clara uoce pronuncianum est. Ridet enim quod cum leuia ignoret: heroicis sensus attigerit. Est nunc brysei que uenofus liber acci. eos nunc reprehendit: qui antiquitatis præcupidi meliori grauioribusque omissis Accii Pacuuiumque legebant: dupliciter autem hunc locum a peritoribus legi uideo. Quidam in laudem Accii uenofum librum sanguine abundantem grandiloquum atque animosum intelligunt ut apud Horatium. Animosaque accius oris. Bryseum uero bacchicum legunt: quoniam in tutela bacchi poetæ sunt: cæteri penitus contra sentiunt. Bryseum enim furore insaniamque bachantem: ut ministri liberi patris solent: & uenofum eius librum tanquam male

descriptum ponit. Nam cum Persius cerneret accii & Pacuuli fabulas neglectis potioribus crebroque legi idignatus nullam grauem atque utilem lectionem celebrari: non lectores tantum: sed et in scriptores ipsos modeste inuenitur: alterum uocatum: uerucosum alterum esse dicere: quod ob eam causam sane fecit: ut ab eorum assidua lectione facilius hofes remoueret: quod ne quos in Persio admiraretur. Hora. quoque uetustiores poetas plerumque nimis antiquae dureque dicere: & Luculem ceciliu fluere: & recte nec ne crocum floresque perambulet: Accii fabula dubitare se scribit. Brysei accii: Bryseus ex uatilis bachi cognominibus unum a. Quod aliquando Brysea ciuitate aoniae: in qua bachus colebatur: quidam ab antiquo uerbo bryo: quod emanat scaturioque significat dici uolunt: quoniam uel ex aluearibus mella: uel ex uuis multa exprimere primus docuit: Qui cum noui scriptores sint: ueritas quae in occulto lateat: ipse quoque eam opinionem subiciam in qua doctos plerumque ire perspicio: qui bryseum potius quam bryseu bachum cognouerat a byrsa pelle: quam in bellis induebatur: existimant. Nam apud Diodorum quoniam uolumine bachum in proeliis pardalorum pellibus usum constat. byrsam autem corlium ac tergus significare ostendit. Vergil. Mercatorumque solum facti de nomine byrsam Taurino quarum possent. Arcundate tergo. Postea uero quae huius cognominis causam reddidimus non alienum a proposito nostro uidebitur: quod ad utilitatem discentiu haec scribimus: si caetera quoque bacchi cognouia apud alios passim dispersa: nos hunc in locum breuiter, redegerimus. Bachus: ut Diodorus refert: a mulieribus dictus est. Quae illum bachantes: hoc est furens sequebantur. Ab ioue autem parente: quae Nisa: ubi educatus a nymphis fuit: Dionysius appellatur. Liber pater: Lieusque dicitur: aut: quod libertatem loquendi praestet: aut quod uinum: cuius inuentor fuit: a curis nomines liberet: aut quod exercitum apud indos sua sapientia liberauit. A qua lysii quoque cognomen a graecis auctore Plutarcho meruit: & si quidam alii alycin: quod soluere significat: dictumque putant. Leneus uero a torculari quo uinum exprimitur dictus est. Bromius atque pyrgenius a tonitru: qui eius in ortu contigit: dicitur: Mitrophoros: quod mitra caput ligabat: si quando uini potu agitabatur: est appellatus. Dimitora quoque: hoc est bimaterem nuncupatum tradunt. quae ex uno patre: duabusque matribus gemini Dionysii orti sunt. Antea enim iuppiter ex Proserpina alium Dionysium procreat. Triumphator etiam dicitur: quod de indis omnium primus in patriam rediens triumphauit. Bassareus a longae uestis habitu: Euechius ab iouis laudatione: uel a uoce bachantiu dictus fertur. Nyseus a nysa urbe. Iachus ab effusione uel uini uel uocis laetitiae causam notatur. Thyoneus a matris cognouie quam Thyone dicitur nuncupatur.

IOAN. BRI. Est nunc brysei: quem uenofus liber accii: aliud uitiu in poetis cofutatur. carpit enim eos qui supra modum utricos poetas imitatur & amat: nihil quod uerborum cupidum ea scriptis suis inserunt: monentur Caesari solitus est dicere: auctoribus Gellio &

Est nunc brysei quem uenofus liber accii:
Sunt quos pacuuiusque: & uerucosa moretur

Macrobio tanquam scopulu fugiendum esse inauditum atque insolens uerbum: cum nihil sit odiosius: ut scribit Fabius affectatione uerborum ueterum. Est nunc. i. nostris temporibus. Est: subaudi aliquis. Liber accii: Accius & Pacuuius tragodiae scriptores clarissimi iisdem temporibus sententiarum grauitate: ut scribit Fabius & pondere uerborum: caeterum nitor & summa in colendis operibus manus defuit: non eorum culpa: sed temporum: quibus studia adhuc erant inculta. unde Marti. uerborum asperitatem notans: eos irridet qui ueteribus delectantur. At tonitusque legis terrae frugiferae: Accius & quicquid Pacuuiusque uomunt. Venofus: durus & asper: a uenis: quae in corpore eminentes asperum illud efficiunt: unde ita scribit Tacitus de Asinio: Pacuuium certe & accium non solum tragediis: sed etiam orationibus suis expressit adeo durus & siccus. Oratio autem sicut corpus hominis ea demum pulchra est: in qua non eminent uenas: nec ossa numerantur: sed temperatus ac bonus sanguis implet membra & exurgit testimonio est: quod quum Accius Tarenti: auctore Gellio ad Pacuuium diuertisset: ei que desideranti Aetru comaediam suam legisset: fertur Pacuuius dixisse sonora quidem esse quae scripsisset & gradia: sed uideri tamen ea sibi duriora paulum & acerbiora: ad que inquit Accius ita est ut dicis: neque id me scire poterit: meliora enim fore spero quae deinceps scribam: nam quod in pomis est: itidem inquit esse aiunt in ingenis quae dura & acerba nascuntur: post sunt mitia & iucunda. Accii: accius: ut diximus tragediarum scriptor natus est Mancino & Serano consulibus parentibus & libertinis: Et ut dictum est: seni iam Pacuio Tarenti sua scripta recitauit: a quo & fundus accianus iuxta Pisaurum dicitur: quia illuc ex urbe inter colonos fuit deductus. Brysei: bryseium pro bryseu dixit figurate ponens principalitatem pro deriuatione: ut Virgil. laticoque licium. Acri brysei: Quia in tutelam bachi esse duntur poetae. Hora. Scriptorum chorus omnis amat nemus: & fugit urbem Rite cliens bachi somno gaudetis & umbra. Brysei: unum ex cognominibus bachi: a brigmos. i. a stridore. nam eius sacra magno bachantiu stridore celebrantur. Pacuuiusque: brundisus fuit Ennii sorore genitus: ut Plinius scribit. ut uero Eusebius Ennii poetae ex filia nepos: uixitque romae non tantum poetica: sed & pictura clarus. sic enim scribit Plinius. p. xime celebrata est in foro boario: aedes Herculis: Pacuuii poetae pictura. Tarentum deinde transgressus prope nonagenarius diem obiit.

BAR. FON. Venofus liber uenaru plenus & malus a lucidis gemmis: iranslatio est preciosioribus sine uenis. Plinius de carbunculis Archelatus & in aegypto circa Thebas. nasci tradidit. fragiles: uenofas moti carboni similes. Accii: accii pro accii per apocopem figuram legitur: quae est ablatio litterae uel syllabae in fine dictionis. De accio uero Eusebius de temporibus olympiade centesima & sexagesima haec scribit: Accius tragediarum scriptor agnoscitur: natus Mancino & Serano consulibus parentibus: libertinis & seni iam Pacuio ta-

reſi ſua ſcripta recitauit: a quo & fundis uaccianus iuxta piſaug dicitur: quia illuc ex urbe inter colonos fuerat deductus. Sūt quos pacuius: Idem auctor Olympiade ſexta & quinquageſima ſupra centeſimā de pacuio hæc refert. Pacuius Brūdusinus tragœdiarū ſcriptor clarus habetur. Ennii poetæ ex filia nepos uixitque Roma quoad picturā exercuit: ac fabulas uenditauit: deinde Terentiū trāſgreſſus prope nonagenarius diē obiit Verucoſa antiopa. Si in laudē pacuii referemus: Verucoſa pro aſpera: laborioſaq; ſumemus. Si uero quod plures conſentiunt: contra pacuiū exponemus: Verucoſa: hoc eſt non appoſite deſcriptam intelligemus: Si cut enim ueruca corpus: ita inæqualitas ſtilū deturpat. Veruca autē carbuncula eminens in corpore eſt ſine pruritu: cuius ſanguis fricatione: aſtas quoque cūcta uereat. De ea. Qu. Seruus. Interdū exiſtit turpi ueruca paſilla. Et mox ſi rupta imenſos fundit ueruca eruores. Locū etiā in monte æditior: atq; excelliorē ueruca antiopi nominauere. Pacuius & uerucoſa antiopa Endiadis hoc loco figura eſt: quæ fit: quotiēs una res diuidit̄ in duas coniuñtiōes: quæ tamen in unum ſoluuntur coniuñtione detracta: Antiopam enim pacuii intelligit: ut apud Virgiliū. Pateris libamus & auro: pro aureis pateris.

Antiopa erumnis cor luſtificabile ſulta.
Hos monitus patres pueris infundere lippos
Cū uideas queriſne unde hæc ſartago loquendi
Venerit in linguas: unde iſtud dedecus: in quo
Troſſulus exultat tibi per ſubſellia leuis?

ra diſtrahendam. Eam crudeliter laceratā: & ad fontem clariffimo deductam poetæ in ſui nominis fontem cōuerſam ſcripſere. Anthiopa: id eſt tragœdia anthiope: quam Pacuius poetæ ſcripſit. Verucoſa: aſpera & falebroſa nimia uerborū antiquitate: ueruca enī Cato: auctore Gellio locū aſperū & editū appellat. Veruca etiā in corpore dicimus paruā puſtulā & tuberculū. Horat. Qui ne tuberibus propriis offēdat Amicū Poſtulat ignoſcet uerucus illius. Moreſ: delectet & detineat: tractum a ſpectatoribus theatri: quos ludorū celebratio detinet & remoraſ. Cot luſtificabile ſulta ſine doche eſt: Virgilius. Nodq; ſinus collecta ſuentes. Fulſa: ſulſtenſans. Hos pueris monitus patres Infundere lippos: dicit mirandū nō eſſe: ſi pueri in loquēdo uerbis priſcis & aſperis utant̄ aſſentationeſq; & laudes q̄rant populi: quādo a ſenioribus hæc omnia didicerint: hinc erūpit oīs idignatio poetæ ut ſupra. Tunc cū ad caniciē ac noſtrū iſtud uiuere triſte aſ. & nu. ſa. q. r. Monitus: nume ro plurali ſecundā & quarte declinationis dicimus. Ouidius. Finierat monitus: Virg. Ille iouis monitus imo ta tenebat Lumina. Lippos dicimus quibus ſemp ſtillant oculi ſed acumen poetæ at̄cendū eſt qui quod cor poris eſt ad ſenſum animi tranſtulit. q. d. eos cecæ mentis qui hæc filios doceant. Vnde hæc ſartago loquēdi hic modus: hic ſibilus: & dictiōnū nimis priſcarū ſonus: qualis ſartagine repræſentat̄. Venerit in linguas: i uſū quotidianū. Vnde iſtud dedecus: q̄ nimis priſca ſectenē: & ſcriptis ſuis inſerant. In quo troſſulus exultat tibi per ſubſellia læuis: ſultitiā arguit romanorū qui eandē uerborū antiquitatē laudat̄ poetis applaudentes. Læuis troſſulus: ad uituperationē ſpectat læuis. i. politus & circa corporis cultū moroſus: cū antea bellis & laboribus equites aſſueti eſſent: nā Troſſuli equites dicebant̄. Iſm enī equitū nomen ſæpe uariatū eſt celeres ſub romulo regibusq; appellati ſunt a Celere Centurione Romuli: deinde Flexumines: poſtea Troſſuli cū oppidū i thufcis citra Volſinios hoc noīe paſſuū. ix. milia ſine ullo adiumpēto peditū cepiſſet: eius uocabuli uis durauit ultra. C. Gracchū. Iunius certe qui ob amicitia eiꝝ gracchanus appellatus eſt: ſcriptū reliquit his uerbis: quod ad equeſtrē ordinē p̄tinet antea Troſſulus uocabant̄: nūc equites uocāt. Ideoq; quia nōn intelligūt Troſſulus no men quod ualeat: multos pudet eo noīe appellari: cūmq; quæ ſupra dicta eſt exponit: auctor eſt Plinius. Exultat appaudit. Subſellia: hoc loco ſcamna auditorii ſignificat: ſubſellia tribunorum triumuitorum: quaſtorum: & huiuſmodi mīnora iudicia exercentium: qui non ſellis cū uilibus nec tribunaliſibus: ſed in ſubſellis cōſidebant: auctor eſt Aſconius.

BART. FON. Antiopa erumnis cor luſtificabile ſulta. Lycus thebag Rex Antiopā Nætēi Leſbi Regis filiā uxore duxit. Quā a ioue i Satyri formā cōuerſo grauidā factā r̄pudiāuit. Dircēq; nouā cōiugē ſup duxit. Hæc uerita nelycus q̄doq; ſe recōciliaret. Antiopæ eā graui ſeruitto p̄ſſit: atq; in uiculis tenuit. Sed iſtante partus tēpore regalibusq; manicis ruptis: in citheronē effugit: illicq; zetū & Amphionē ſuſtulit. Qui primū a paſtore quodā educati: lōgo poſtea it̄uallo a matre recogniti: cunctaq; edocti i eius uſtionē: & Lycū interficeret: & Thebano regno occupato: Dircē tauro indomito alligatā: adeo uſq; fontē extra thebana mēnia diſtraxerāt: qui ab ea dirce cognominat̄. Hos pueris monitus: Cū parētes uideas ſcriptis antiquorū tragicis: ac mollibꝝ delectari: filioſq; talia etiā edocere: mirandū nō eſt hæc paḡ dirilē atq; eneruē loq̄ndi cōſuetudinē icreuiſſe P̄ſes lippos: Oculorū uitū ad aī p̄ſpicitiā trāſtulit. Lipplitudo. n. morbus oculorū ē mouēs iſpiciētī faſtidū. Hæc ſartago loq̄ndi: ſartagine: q̄ latē ſrixoriū dicit̄: q̄a crepitū cōſulū i fructu emittit p̄ corrupto: ac d̄prauato loq̄ndi more accepit. Troſſulꝝ leuis: eſq; cultus & nitidꝝ Troſſulos. n. eq̄tes antiquas: ut Feſtꝝ mēnit: appellauit qd̄ ſine peditū auxilio tuſeorū oppidū Troſſulū expugnarūt: qd̄ & Pli. tertio: & trigelimo li. his uerbis plāe ſignificat. Quin̄ eſt iſm equū nomen ſæpe uariatū ē: i iis quoq; qui ad egratū trahebāt. Celeres ſub Romulo appellati ſunt: deinde flexumines: poſtea Troſſuli: cū oppidū in thufcis citra uulſinios hoc noīe paſſuū nouem milia

sine ullo adiumento pedulum cepissent? Exultat: gestit: & applaudit. Per subfella: a sedendo sedes ac sella dicta est. hinc subfelliū: quod nō plane erat sella: sicut sup̄cipere nō plane sapere dicitur. Sūt aut̄ pprie asc. auctore subfella triū uirorū tribūorū: questorū: & huiusmodi minora iudicia exercitiū q̄ nō in sellis currulibus nec tribunalibus: sed in subfelliis confidebāt. Recitatur autē poemata auditoribus subfella sternebant Iuuenalis de Statio: Sed cū fregit subfella uersu.

IOAN. BRI. Nil ne pudet capitū nō posse picula cano: mira excādescit indignatiōe & fremitu in eos qui etiā in capitalibus crimibus refellēdis tantopere laudis cupidi sint: ut fere obliuī peculiaria causarum argumenta ex elocutione tantum: ac etiam uerborum: sententiatumque exornationibus uniuersū populū laudem & fauorem promereri conentur: Quod Quiniliānus in nono summo pere damnat: hoc autem Persius exēplo Pediti cōprobat: q̄ accusatus furti: et̄ in piculo capitis tāta laudis cupiditate agebatur: ut fere relictis causā argumētis: exornatiōibus tm̄ populo studeret placere: adeo laudis & gloriā desiderio uexabatur. itaq̄ ad antithera. i. cōtra pōita: & reliq̄s figuras cōuertebatur. Sēsus ē igitur. Nullo ne teneris pudore: cū de uita tua agatur sollicitū eē de laude adipiscēda. Pellere picula. i. capitis. i. defendere reip̄sū in iudicio. Capitū cano: a capite cano: hinc ē poetā ardor: q̄ et̄ cū in piculo uitā: tū et̄ in extrā aetate laudis rātope anxius sis. Hoc tepidū decēter: tepidas & frigidās laudes. sic enī dicere solēt laudatores. Hora: Clamabit. n. pulchre: bñ recte. Tepidū: q̄a ficto & frigide laudatur: cū adulatio oīo sit. Fur es ait Peditio: exēplū Pediti: quē pro quocunq̄ pōit qui laudē sibi et̄ in capitalibus criminibus refellendis: exornatiōibus uerborū & sententiā quāerit. Hic ē ille blefus Peditus q̄ sub Nerōe auctore Tacito: motus est senatu accusantibus cyrenēsis uiolatū ab eo thesaurū æsculapii: delectūq̄ militare precio & ambitioē corruptū. Fur es ait Peditio id est aliq̄s furti Peditū accusat. Peditus quid: subaudi: quō se defendit. Crimina rasis librat in antithetis: hoc est Peditus nequaquā refellit obiecta crimina: uerū ad figuras & exornationes decurrit. Crimina: nō carmina legendū est: sed crimina: quibus accusatus est. Librat: ponderat: æstimat: quasi putans hīs exornationibus: & absolutionem & laudem posse promereri. Librat: expendit. i. tanti quidē æstimat exornatiōē & figuras oratiōis suā: quanti furtū & obiecta censentur: ut facile speret & absolutionē & laudē. Antithetis: latine sonant contrapōita: ut in. ix. feri. Quintili. quā figura quidē nō uno modo fit: nam & fit si singula singulis opponūtur: ut uicit pudorē libido: timorē audacia: rōnē amentia. Et bina binis: nō ut nostri ingenii: uel tri auxiliū est. Et sententiā sententiis: ut dñetur in cōtionibus: iaceat in iudiciis. Tere. in Andria: Antitheton facit. Ut per falsas nuptias uera obiurgādi causa. Anthitheton enim est: quia falsa dixit: deinde intulit uera. Sic idem in eadē. Quā sese inhōeste optauit parare diuitias: potiusq̄ in patria hōeste paup̄ uiuere: antitheton est inhoneste & hōeste. Rasis: q̄a neutrū altero uerborū oīo plus habet. Figuras: græce schemata dicuntur. Duplex cōfigurariū genus: alter sententiā: alter uerborū. Figura: ut Fabius tradit ē sicut noīe ipso patet confirmatio quædā oratiōis remota a cōmuni. Ergo figura ē arte aliqua nouata forma dicendi. Bellū hoc: uerba laudatoris quæ pronūciatiue leguntur & cū admiratiōe more adulatoris. Bellum hoc: interrogatiue & cum indignatione proferuntur a poeta: qui eum carpit: a quo adulatorio gestu nimitū poeta laudatur. Nā quāerit poeta bellum hoc: quasi dicat: nō ex uero animi iudicio: sed ficto laudas: unde sequitur. An romule ceues. An Romule: in contemptum dictū est: quasi nequaquā Romulo similis. Ceues: ceuere uerbum est in obscenis. Iuena: lis. Ego te ceuentem Sex te urebor: hoc est indecoro motu corporis adularis: sumptum a canibus: qui clunes agitando blandiuntur.

BAR. EON. Nil ne pudet: Senex cūm sis in qua aetate prudētia maior inesse debet: nōne pudet eiusmōi assentationibus delectari. Pericula: quæ ex tali assentatoria laude: quæ insanire prope nos facit: oriuntur: Qui tepidū hoc optes audire decenter: qui uehāementer laudari: tibiq̄ applaudit desideres: & ingenti uoluptate afficiaris: quū audis assentatores scripta tua: quæ tepida sunt decenter ac bene composita prædicantes. Tepidū: quæ ineptē descripta sunt iure tepida nuncupantur: cum in calore sanguinis ingenii uis consistat. Fur es ait Peditio: ornatu lasciuiaq̄ uerborū: atq̄ arte oratiōis tantū romanos teneri dicit: ut nō solū in poematibus: sed etiā in causis peragēdis eiusmodi multitudine abutantur. Pōit autem aliquem furti Peditium accusantem. Peditus quid: quā defensionē se Peditus tueatur cū in ius uenit: ostendit. Crimina rasis librat: in antithetis: quū obiecta crimina debeat ualidis ratiōibus confutare: quoniam per magna reo uincendi spes in confutatione locata est: eius loco figuris elocutionis abutitur atq̄ in re leui: tucq̄ orationis occupatus: uires: ac neruos causas prætermittit. Antitheton uero figura: Quintiliano auctore contrapōsitū uel cōtentiō dicitur: singula cū singulis: uel bina binis opponūtur. Rasis autē pro politis & elitatis tanq̄ pilo carentibus posuit. Librare uero a libra tractū: æstimare perpēdereq̄ significat. Bellū hoc bellū est: O tu qui tā lasciuia scripta laudas: discisq̄ hoc bellū: & hoc bellū est: es ne tam perditis moribus hæc ut probes. An romule ceues: Romulum pro Romāis ponit: qui eundē quem colunt imitari deberent. Tanq̄ uero de uirilitate Romuli dubitaret an Romule ceues inquit. Mortis enim romanorum scriptorum fuit: quum in quempiam inueherentur: Romulum inuocare. Catul. Cinæde romule hæc uidebis & feres. Cæure autem cinædorum est eniter & obscene clunes: dum subagitantur mouentium.

Nil ne pudet capitū nō posse pericula cano
Pellere: quin tepidū hoc optet audire decenter
Fur es ait Peditio Peditus quid: crimina rasis
Librat in antithetis: doctas posuisse figuras
Laudatur: bellū hoc: bellū hoc: an rōule ceues.

Nil ne pudet: Senex cūm sis in qua aetate prudētia maior inesse debet: nōne pudet eiusmōi assentationibus delectari. Pericula: quæ ex tali assentatoria laude: quæ insanire prope nos facit: oriuntur: Qui tepidū hoc optes audire decenter: qui uehāementer laudari: tibiq̄ applaudit desideres: & ingenti uoluptate afficiaris: quū audis assentatores scripta tua: quæ tepida sunt decenter ac bene composita prædicantes. Tepidū: quæ ineptē descripta sunt iure tepida nuncupantur: cum in calore sanguinis ingenii uis consistat. Fur es ait Peditio: ornatu lasciuiaq̄ uerborū: atq̄ arte oratiōis tantū romanos teneri dicit: ut nō solū in poematibus: sed etiā in causis peragēdis eiusmodi multitudine abutantur. Pōit autem aliquem furti Peditium accusantem. Peditus quid: quā defensionē se Peditus tueatur cū in ius uenit: ostendit. Crimina rasis librat: in antithetis: quū obiecta crimina debeat ualidis ratiōibus confutare: quoniam per magna reo uincendi spes in confutatione locata est: eius loco figuris elocutionis abutitur atq̄ in re leui: tucq̄ orationis occupatus: uires: ac neruos causas prætermittit. Antitheton uero figura: Quintiliano auctore contrapōsitū uel cōtentiō dicitur: singula cū singulis: uel bina binis opponūtur. Rasis autē pro politis & elitatis tanq̄ pilo carentibus posuit. Librare uero a libra tractū: æstimare perpēdereq̄ significat. Bellū hoc bellū est: O tu qui tā lasciuia scripta laudas: discisq̄ hoc bellū: & hoc bellū est: es ne tam perditis moribus hæc ut probes. An romule ceues: Romulum pro Romāis ponit: qui eundē quem colunt imitari deberent. Tanq̄ uero de uirilitate Romuli dubitaret an Romule ceues inquit. Mortis enim romanorum scriptorum fuit: quum in quempiam inueherentur: Romulum inuocare. Catul. Cinæde romule hæc uidebis & feres. Cæure autem cinædorum est eniter & obscene clunes: dum subagitantur mouentium.

IOAN. BRI. Men moueat: ita hæc inferuntur a poeta quasi aliquis dixerit tu quoque ad hos laudandos iis exornationibus & uerbis & sententiis moueris: & ipse respondeat mene moueat: id est nullo quidē pacto adducar: hæc laudē quæ & ipsi poetæ ambitione exprobrat & ipsi populo assentione: cū omnīo laude digna non sint. Et canter si naufragus: assem potulerim: erat consuetudo apud antiquos: ut qui naufragium fecissent: illud ex bumeris in tabella pictū circumferrent: mendicantes ne ab omnibus cogere casus suos narrate. **Mart.** Nec fasciato naufragus loquax trunco. **Iuue.** Naufragus assem Dum rogat & picta se tempestate tuetur.

Men moueat quippe & cātet si naufragus asse
Protulerim: cantas cū fracta te in trabe pictū
Ex humero portes: uerum nec nocte paratum.
Plorabit qui me uolet incuruasse querela.
Sed numeris decor est & iuctura abdita crudis
Claudere sic didicit uersum berecynthius atys

cantet dederō assem: Hæc omnia metaphoricis ad poetā accommodāda sunt. i. ego quidem nō laudauero eum quia exornationibus & figuris affectatis cōmēder scripta sua. Cātas cū te fracta in trabe pictū ex humero portes: hinc ostendit indecorū esse poetis & oratoribus: cū eorū uirtus nota sit: uelle exclamationibus & crebris figuris uerbis laudē sibi quærere. Quod turpe esse ostēdit Fabius cū ita ait. Ideoque magis nobiles: ut nouita te aurem excitent: ita copia satiant. Nec se obuias dicenti: sed conquestas & ex omnibus latebris extractas congestasq; declarant. Ergo ita figuris scripta exornanda esse docet: ut nō conquestas: sed obuias scribenti fuisse uideant. Cantas: ironia est: id est exornationibus uteris & ita ad oratorē referas: si autē ad naufragū applices: hic est sensus: cantādo & subdita uoce mendicas naufragiū tuū omnibus prædicās. Fracta in trabe. i. nauis fracta: quæ picta una cū nauis in tabella ut dictū est circumferrebat a naufrago: alibi Trabe: rupta brutia saxa prædit amicus inops: & paulo inferius: Largiri inopi ne pictus oberret Cærulea in tabula. Vex nec nocte paratū Plorabit. i. ita me uolet laudari: uera causæ argumenta & ad rem pertinentia prosequat. i. ex animo & corde doleat ne speret his figuris & exornationibus nocturno studio paratis a me laudatū iri. Curuasse: flexisse ad laudē scilicet. Querela: naufragū respexit. Sed numeris decor est & iunctura abdita crudis: hic obiicitur poetæ: ea carmina omnino laudanda esse: quia mira uerbis cōpositione constant. Iunctura abdita: cōpositio quædam uerbis occulta: ea enim demum oratio optima habet: que eleganti uocabulorum cōpositione & ordine constat. Abdita: abstrusa. Numeris crudis: quos crudos appellas tu Persi. i. nihil saporis habentes: ut in maturos uersus. Claudere sic didicit uersum: probat per exemplum Neronis aliena carmina nō esse damndāda: quādo & Nero ita inflate didicerit finire uersum suū: nā ita scribit Tacitus: Carminū studiū: Nero ita affectate contractis quibus aliqua pāgendi facultas: considerare simul: & allatos uel ibidem repertos uersus cōnectere atq; ipsius uerba quoquo modo prolata supplere: quod ipse ipsa carminū docet: nō impetu & instinctu nec uno ore fluens: irridet igitur Nerone: qui tam indecenter tanq; inflate & sua carmina scriberet: & aliena imperfecta quoquo modo suppleret: quāuis Trāquillus affirmet ad manus suas peruenisse libellos Neronis cū quibusdā notissimis uersibus ipsius chirographo scriptis ut facile appareret non translatos: aut dictāte aliquo exceptos sed plane quasi a cogitante atq; generante exaratos: ita multa & deleta & idicta & superscripta inerrant. Claudere: finire: quasi qui aliena imperfecta quoquo modo finiret. Didicit. s. Nero. Sic ut est Berecynthius atys. hoc est quod notat Tacitus: q; ipsius uerba quoquo modo prolata supplebat: nō impetu & instinctu nec uno ore fluentia. Berecynthius atys: hæc concludebant carmen: Atys: puer phrygius a Cybele matre deorum amatus cū ei castitatē promississet: quam in Nympha Sangaride non seruauit: Nymphaq; supplicis affecta periisset: correptus furore putans domos: ut scribit Ouidius: rueret: tectū omne diffugit: & p̄ summa Dindymī montis Phrygiæ discurrens: arrepto lapideo cultro se ipsū excastrauit: unde Ouidius: Ha pereant partes quæ nocere mihi. Ha pereat dicebat adhuc: onus inguinis aufert: Nullaq; sunt subito signa relicta uiri. Catullus tamen aliter scribens tradit puetum cū ex aqua Galli fluminis phrygiæ bibisset: in furorē & aquæ natura cōpulum scilicet se castrasse. Tandē e monte elapsus in arborem Pinū conuersus est. Ad huius pueri imitationē sacerdotēs Cybelis qui Galli cognominati sunt a gallo fluuio phrygiæ quæ accolūt ut scribit Plinius & Festus: eunucabant: unde Iuuenalis. Et ingens semiuir obsceno facies reuerenda minori: Mollia qui rapta secuit genitalia te sta. Et q̄ diximus in Nympha Sangaride: illud sciēdū: sangaridē propriū nō esse nomen: sed patronimicū a Sāgario fluuio phrygiæ. Berecynthius. i. cybelicus: berecynthes enī natio quædam: inter phrygias est: simplici ter uero: ut scribit Strabo: phryges troesq; prope Idā habitantes rheā præcipuo uenerantur honore: eius Orgia frequentantes: hanc quidē deorū matrē uocant: & uestā: & deā phrygiam magnā. a loeis autem Ideā: & Dindymenam: & Phylenam: & Pessinuntiam: & Cybelem: græci sane ministros eius nuncupant uno uocabulo. Cures: eosdem & coribantes uocant.

BART. FON. Men moueat: Similitudo est apte cōinneeq; posita. Ait enim: si reum uidero tali uerborum artificio lenocinio se tuentem: perinde ad misericordiam commouebor: ac si naufragum casum suum in tabula depictum circumferentem cantare audirem. Cui sic cantanti: cum plorare debeat se assem daturum

negat: Quo dicto illud horatianū ostendit illi imprimis dolendū eē: qui sui misereri alios uelit: Cū fracta te in trabe pictū ex humero portes. Mos erat eorū qui maris periculū euasissent depictum naufragium in tabella appensa humeris circūferre: ut infortunio cognito ab inspectantibus: naufragiumque miserantibus: stipē sibi aliquā compararent. Fracta te in trabe pictum: in aliquo fractæ nauis fragmēto. Verum nec nocte paratum plorabit: uere & ex corde: ex animoque dolebit: & se sine talibus dicendi figuris tuebitur: qui me uolet ad sui misericordiam commouere. Sed numeris decor est: & iunctura addita crudis: Cū Persius eiusmodi sermonis lasciuam & mollitiem reprehendisset: respondet aduersarius decorē quo ueteres carebāt: tali scribendi stilo quæsitum esse. Claudere sic didicit uersum berecinthius atys: auctoritatem poetarum sui sæculi affert: q̄ sic uersus cōponere consueuerunt: ut ostendat non reprehensionē: sed laudem illos mereri: qui cū lepore ac uenere scribunt: Athin uero qdam propriū nomēn poetæ dicunt: de quo Martia. ad Clasticū: Nec dicitur mihi luculentus athis. Nōnulli cōfictū nomē pro euitato ac molli poetæ ponunt: cuiusmodi Phrygius atys a Cybele dilectus fuisse dicitur. Peritiores: quidā non propriū aut effectum poetæ nomē: sed fabulam ipsam de athi cōscriptam intelligunt. Cæterū berecinthus mons & urbs in Phrygia. Quo in loco mater deorum Cybele: que athi dīxerat: colebatur. Vnde & ipse quoq; athis berecinthus nominatur.

IOAN. BRI. Et q̄ cæruleū dirimebat nereā delphin: aliud est carmē meo iudicio Neronis: quod uel ipse scripsit uel repertum suis cōnexuit: quod irridet: ut nimis altū & inflatū: historiam uidetur tãgere Arionis: q̄ ut scribit Herodo. nobilis cantor fidius fuit loco & oppido Mitileneus: is cū in Sicilia atq; italiā uēisset: aureosq; oīum mētēsq; demulsiisset in quæstibus & uoluptatibus: amoribusq; hoīum fuit: grandiq; pecunia cōparata domū redeuntē a nautis cædes parata est. Quod cum cognosceret traditis omnibus bonis impetrat: ut sibi liceat sua oīa indumenta & fides capere & canere carmē casus illius consonabile: atq; ibi mox de more comptus & ornatus: stansq; in summa puppi: carmen quod orithium dicitur uoce sublatissima cantauit: iecitq; sese procul in profundū: sed a delphino dorso super fluctus edito incolumis Tenarū in terrā laconicam deuectus ē. d̄ hoc plurā apud Herodo. & Gelū. Sic costā longo subduximus apenino: aliud uitiū in carmine neroniano reprehēdit. ostendit enī in decorum esse in q̄nto pede heroici carminis frequenter & affectate spondeū poni: ut est illud Vergilianum: Cornua uelatarū obuertimus antennarū. Lucanus: Altus cæforū paut cruor armētorū: nā Nero id in troicis suis affectauit: in cuius inuidiam hanc fere totā satyrā scri. Sic id est: ut per hoc carmē pater. Subduximus: subtraximus. Costā. i. syllabā. Lōgo apenino. i. carmini hexametro: quod lōgū dicit ad similitudinē apenini mōtis: q̄ ab alpius incipiēs per mediā italiā excurrit: quā in duas ptes separās a dextris inferū mare reliquit: a sinistris autē superū: in siculūq; usque fretū progreditur. Arma uirum: nō hic carpit Virgiliū: ut quorū dā est opō: sed uerba sunt excusantis uersus crudi poetæ. Nōne hoc spumofum: quasi dicat: si hoc uitiō non das: neq; id superius dandū. Cortice pingui: Crassum superbū & tumidū. Ut ramale uetus: uetus trūcis qui nō facile flectitur. nā tale carmē ut nimis durū irridetur: ut illud Antimachi apud Hora. Fortunā priam canabo: & nobile regnū. Segtur. n. Quidnā igitur tenerū & laxa ceruce legēdū. Ex quo appet supiora carmīa eē reprehēsa: q̄ dura: & nimis sonantia eēnt: ut erūt & sequētia. Torua mimalloneis impierūt cornua bombis

Coctū: scribit Seruius multi tps aliqd recoctū uocari: ut Virgī. Solidū nobis & robore cocto. Vñ Hora. Hoīes lōgo rerum usu & tēporis exercitatos recoctos appellauit: Plarūq; recoctus Scriba ex q̄nque uiro coruum deludet hiantem. Prægradi. i. ualde grādi. Porphyrio tamē exponēs illud Horatii in secūda satyra: Ve pallida lecto Desiliat mulier: affirmat hoc loco legendū eē uegrandi. Quod legitur & apud Varonem dere rustica: Quo d̄q; postea cōcipiunt sunt uegrandes atque imbecillæ. Subere: hoc loco cortice. Virgilius in Geor. Huic natam libero & siluestri subere clausam. Subere proprie: ut scribit Pli. minima arbor: Glans pessima: rara: cortex tantum fructu præcrassus ac renascens: atque etiam in denos pedes explanatus: usus eius anchoralibus maxime nauisum piscantiūque tragulis: & cadorum obturamentis. Præterea in hyberno scœminarum calciatu. Quidnā igitur tenerū & laxa ceruce legēdum est. Veluti offensus monitor: quod poeta talia irrideat carmina: ut uinis tonantia & plena: itaq; interrogat: ut ostendat talia carmina nō esse reprehēdenda: quando ab oībus poetis talia fiunt. Ad quod Persius ridens subiungit quattuor carmina sequentia Neronis: quasi ostendēs illa non esse nimis sonantia & plena: sicq; Neronem irridet.

BAR. FON. Delphin: delphini fabulā pelago illudētis: ac uel arionē metinneū: uel quēpiā aliū deuehentis ab aliquo eius ætatis poeta descriptā reor. Nereū uero pro mari posuit: cū deus marinus sit Oceani & Thecios filius. Sic costā lōgo subduximus apenino: lōgū apeninū aliqui pro exámetro uersu legunt: cui costa subducitur: cū spōdeus pro dactilo q̄nta in sede pōitōr: uersumq; antiq̄oris poetæ esse uolūt. Quidā uero apeninum mōtē pro multitudine ueterū poetarū: & costā pro eorum ruditate duriceque accipitur: ut respondētis depulsiō talis sit. Hunc nostrum scribendi morem o Persi nō iure arguit: quod nimis apparatus & mollis sit. Eiusmodi enim stilo ruditatem omnem tanquam siluosam quādam costam apenino lōgo: id est multo carmini abstulimus: decorēque ac uenustatem omni turgiditate remota addidimus. Arma uirum: Quod

Et qui cæruleum dirimebat nereā delphin. Sic costam longo subduximus apenino. Arma uirum: nōne hoc spūosū & cortice pingui: Ut ramale uetus prægrandi subere coctum?

multam inflationem carminibus nouissimi poete subtraxerint exemplo ostendit: dicit enim. Nō ne tibi o p
si: ut ceterorum omittam: uel maronianum opus inflatum turgidumque uidetur. Vegrandi subere: Et si scio
prægrādi subere scriptum in omnibus fere exemplaribus præterquam admodum paucis reperiri: ut ego ta
men uegrandi potius quam prægrandi legendum putarim. Porphirion grāmaticus me admonuit. Is in ser
mones Horatii super Vepallida lecto desiliat mulier sic scribit: Quidam putarunt ne pallidam nūc unam
partem orationis esse ut uegrandi subere coctum ait Persius flaccus. Præterea cum suber auctore Plinio uolu
mine sextodecimo arbor minima inter glandiferas sit iure eam Persius uegrandem: id est paruam: minutam
quæ respectu aliarum arborum glādem ferentium appellauit. Vegrandem uero male grandem & paruam
significare apertum est. Ve enim syllabam rei paruæ ueteres præponebant: unde ueiouem paruam Iouem:
& uegrandem fabam minutam fabam uocabant. In eadem significatione Ausonius secundo epigrammatum
libro ait: Hic sæpe falsus messibus uegrandibus. Varro quoque secundo de re rustica idem probat de sc̄tura o
uium scribens: Quod quæ postea concipiunt: fiunt uegrandes atq; imbecillæ. Quare cum inter glandife
ras minima suber sit uegrandis uero paruam significet: si prægrandi legeretur: esset cōtra arboris quan
tatem: tum porphirionis doctissimi atq; diligentissimi uiri auctoritatem. Sunt tamen qui porphirionis testi
monio ducti cū uegrandi legendum assentiant: pro multū & ualde grandi accipiunt quidā prægrandi potius
legi uolunt. Coctū: antiquū. Multi. n. tēporis aliquid coctū dicitur: unde recocti hoies ipso usu & frequentia
& longitudine temporis cautiore. exercitatioresq; facti cognominantur. Hora. n. sermo. Plerunq; recocturus
scriba ex quinque uiro coruam deludet hiantem.

IOAN. BRI. Quidnam igitur tenerum: quasi dicat omnia pari modo haberi in omnibus poetis. Teneg
non nimis durum: non nimis plenum. Laxa ceruice: id est remissiore sono: nec tam erecta uoce: sumpta me
taphorā ab equis qui laxatis habenis collum submissius gerunt. Torua mimalloneis implerunt cor. bom. q̄
tuor uersus sequentes Neronis fuisse illud suspicionem affert. Sed quid opus teneras mordaci radere uero Aur
riculas: Eos ut nimis plenos & tumidos irridet: ut Horatius carmen antimachi. Fortunam priamī cantabo &
nobile regnum: & Martialis carmen detractoris irridendo inserit. Quid cum panticibus lagis & cum pede
grandi: & Hor. carmen furii bibaculi. Furius hiber
nas cana niue cōspuit alpes. Torua: terribilia: qua
si terua a terrendo. Virg. Torua leena lupum sequi
tur. Mimalloneis: mimallones mulieres bellicosæ
dicuntur: a mimune. i. imitor. quod imitentur bac
chum: nam ut scribit Strabo sileni: satyri: bacchæ:
lenæ: thiades: naiades: nymphæ: & quos

tytios uocant: sacerdotes fuerunt bacchi. Ouidius in arte amandi. Ecce mimallonides sparsis in terga capillis
Ecce leues satyri præuia turba dei Ebrius ecce senex pando silenus a fello. Vix sedet: & præstas continet arte
coma. Dū sequitur bacchas: Cornua quibus utuntur in sacrificiis bacchi. Bombis: sonitibus nomen si
ctū a sono uocis. Et raptum uitulo: hoc uersu tangit fabulā Agauis: nā Pentheus Echionis & agauis filius
thebag rex liberi patris sacra contemnens: cū eo accessisset ubi illa celebrabantur: mater furore & temulentia p
cita una cū reliquis bacchis Pentheū interemit: & omniū prima caput abstulit: unde a luctu fortitus est nomen
Nā penthos significat luctum: Pagus autē ex quo Pentheus deductus & discipulus fuit scholus appellatur in
ora autē Apuliæ sub citherone. Auctor Strabo. Vitulo: Ouidius aprum dicit uisum fuisse: ut ille mihi feriēdus
aper more poetarū nomen pro nomine posuit: ut Domitus polucis habenis: cū castor equorum domitor fue
rit. Bassaris: id est agauis sacerdos bacchi: nā bacchæ bassarides dictæ sunt a bassareo uno ex cognominibus
bacchi Hora. Non ego te candide bassareu inuitū quatiā. A genere autē uestis quā ir. debatur dictus est ut por
phyrio scribit: usq; ad pedes demissam: dicta ut Acroni placet a bassarā loco libyæ ubi fiat. Tali. n. ueste & nu
mina uti dicuntur: ut Vir. Pedes uestis defluxit ad imos: ut alij uolunt dicuntur a poton bison. i. a uallibus per
quas sacrificantes ferunt. Et lyncæ: animal est baccho dicatū. Virg. iii. geor. Quid lynces bacchi uariæ. Eius
animalis urinā scribit Pli. ubi reddita fuerit glaciari in gemmas carbūculis similes. Cui. Victa racemifero lyn
cas dedit india baccho. E quibus ut memorant quicqd uesica respisit Vertitur in lapidē: & congelat aere taq; o.

Menas: sacerdos bacchi a meno. i. furo. Corymbis: una est hederag: quæ baccho ideo dedicatæ sunt: q; cū
uictor ex india ut dictū est rediret: coronas hedere portauit.

BARTOLOMEVS FONCIUS. Quidnam igitur tenerum: Si stilus: uirgilianus turgidus & inflatus ut
detur tibi? Respondet Persius: quidā graue & ornatū purandū est. Et laxa ceruice: libera: ac remissa ceruice: &
quæ pro qualitate carminis inflectatur. Torua mimalloneis: Et si quidā bæc Persii uerba putant cū indigna
tione interrogantis: an hæc talia carmina sint. quæ laxa ceruice legātur. Satius tamen est: ut ea respondentī ad
uersario tribuamus. Cum enī poeta interrogarit. quid laxa ceruice legendum esset ex quo Virgilium non pro
baret: Respondet ille hæc carmina quæ subiungit eiusmodi esse: ut iucunde ac flexibiliter legi possint: quæ sa
ne carmina: uel alicuius quidē poetæ contēporanei: uel Neronis principis sunt: quæ cōstat: auctore Suetonio
uersus notissimos conscripsisse. Hos autem maxime uersus poeta posuit in eorum reprehensionē: qui gran
diorē sonum cōprantes: rerū sensus nequaquā aduerterent. Mimalloneis bōbis Mimallones bacchæ mulieres
sunt cornua in orgiis ferentes: ea: quæ spiritu inflantes. Cognominant uero plures autmant: a minima mōte lo

nia: de quo Pli. li. qnto & Stra. qrtodecimo referunt: In ionia. n. iuxta Lebedu: que urbs non procul a minate loca
 ra artificium liberi patris conuictus est: & Ionu hinc ratio usque in Helesponto in qua solenia & certamina libero patri
 quotannis celebrantur. Verum quod ex doctioribus a mimime graeco uerbo: quod imitor significat: mimaloes deas
 autem q. libere patre imitarentur: & ad eius imitationem cornua ferretur: unde est Cassandra Lycophron dari mimalo
 ne appellat: quod in claro ubi Apollis rursus dabatur: arte uaticinandi ab eo edocta in uaticinium illud imitaret. Tor
 ua cor. ad sonatum toruitatem respexit. Toru autem a tauris tractum est cum quadam truculentia irati respectat. Cornua ue
 ro inflexa erant a curuo aere quod ea curuatur cognoscata. Inde cornicen: ut a tuba tubicen deriuatur. In orgiis autem
 propterea cornibus utebantur: quod Bacchus illis in capite usus sit. Et uero cornua dedit atigtas: uel quod homines nimio
 uino cuius ipse inuictor fuerit truces fiant. Vel ut Diod. placet: quod primus tauros iugo submiserit: atque arare
 terras docuerit. Vitulo caput ablatura supbo Bassaris: Pethus Echiois filius Thebae rex liberi patris nume
 ira contemns dei ab Agave matre reliquit: thyadibus uictum eum esse creditibus discerptus est. Bassarides autem Bac
 chae sunt a Bassare appellatae. Bassareus uero unum cognominibus Bacchi est. Hora. a. Non ego te cadide bassareu
 inuitum quatinus a genere at uestis qua induebatur: auctore Porphy. Bassareus dicitur. & sane uestis ad pedes fluebat
 Sta. Si decet aurata bachu uestigia palla Vrere. a Bassara uero loco Lydiae cognoscata est: ut noui: quod scriptores
 litteris mandauere. Et lynce me. fle. a tygribus lyncibusque bachu curru traheretur. Sta. Effrenae dextra laeva
 quae sequuntur Lynces: & uida mero labunt retinacula tygres. Bacha uero mulier in liberi patris mysteriis Lynce ad
 dei curru posita tanquam auriga deflectebat. Lynx quidem: ut Pli. locis pluribus auctor est: bios utriusque digitos habet huiusmodi
 serpenti simile in magna longitudine porrigit: gradibusque unguibus seu graculis est: circumagitur: collum in aduersum te
 Petegria est auis & clarissime cernit atque in aethiopia nascitur. Menas: a mae nome graeco uerbo: quod furor si
 gnificat: appellatae: ut Diodo. in qnto scribit: Bachae mulieres sunt liberi patrem semper secutae. Corym
 bis: corymbi acini hederarum sunt quibus bachus corobatur. Tibul. Sed uarii flore & frons redimita corymbus.
 IOAN. BRI. Euiou ingemiat: uox bachati est. nam Liber cum in bello giganteo dilaniatus a gigantibus: ut scripsit
 Orpheus fuisse: iuppiter eum quereis magno clamore & lamentatione ita appellabat. Euiou. i. boe filii euei bni. ios
 grae. filium sonat latine: quod posita in eius sacris seruatum est. Cuid. in arte a. Pars hymenea canit: ps euion euiou cla
 mat. Echo: reboatio: ab echin. i. resonare. Reparabilis: quae repetis uoces: quod fieri solet in locis coeuius. hec
 fieret si testiculi: uena ulla paterni: indignatur poeta quod semper de bacho tunc & cybele scribatur. & dura nimis: &
 plura carmina ostendit id prouenire ex nimia poetarum incuria: quod si diligentius stilo suo uteretur: elmatius scriberet
 Est igitur sensus: Si nos haberemus aliquid maiore no
 strorum: hec a nobis non fieret. Sed delube salua hoc
 natat in labris. i. hoc tantum poetis temporum nostrorum in
 pnyru est: ut de bacho & Cybele scribatur: quorum sa
 crificia coia fuisse apud Phryges auctore Strabone
 produnt. Nam ita Home. in palamede choru loquen
 te dicit. Cum patre Libero lasciuius: quod per idam laetatur
 cara cum matre tympanorum sonita & congregantes in
 nnu Sylenu & Marsia & Olympu & tibarum quere
 tes repertores: celebrantesque rursus bachica: & phry
 gia simul conferunt. Delube: ueluti solutum & enerue: rata repletio fertur carmen: qualia sunt quae praecesserunt
 Scribit Tacitus Cicerone a Caluo male audiuisse tanquam solutum & eneruen: a Bruto autem: ut ipsius uerbis utar
 tanquam fractum & elubem. In labris & in udo: Exaggeratio est rei: nam idem est in salua: in labris: in udo. Mae
 nas: id est carmen de bacho: ut illa: Torua mimalioneis impletunt cornua bombis. Atys: propter id berecin
 thius atys. Nec pluteum edit: incuriam notat poetarum: Sic Horatius de Lucilio: & in uersus faciendo saepe ca
 put scaberet: uiuos & roderet unguis. Saepem stiliu uertens iterum quae digna legi sum scripturus: nam in uersibus
 faciendis: cum res & uerba non suppetant: praeter indignatione plerumque poetae & Pluteum percutiunt: & unguis ro
 dunt cogitando quae dieant. Pluteum: plutei crates erant corio crudo intentae: quae solebant: ut scribit Festus op
 poni militibus opus facientibus: & appellabantur militares: Nunc etiam tabulae quibus quid praesepitur eodem
 nomine significantur. Sed quod opus teneras: monitorum introducit sibi cauendum esse ne supplicio efficiatur: dum
 tam aperte nobilitate insectatur: quasi di: superuacaneum esse. Teneras: Neronis potissimum & ceterorum
 nobilium: ut supra: Non siqua elegidia Dictarunt proceres. Radere: reprehendere: mordere: tangere: Tractum
 a medicis qui cultro uulnera radere & resicare solet: ut alibi Persius: Pallentes radere mores Doctus.
 BAR. FON. Euiou ingemiat: ut Acron scribit: ex eu quod bonum significat: & hios filium euchiou conponitur.
 Ait. n. bachu in leone conuersu primum deorum omnium illi giganteo in proelio affuisse: Rhoetumque interfecisse: ex quo fa
 ctum eum iuppiter ita laudauit euchiou. i. boe filii. Porphy. a. a uoce bachati dicitur refert. Nam haec uox in bachu sa
 cris facta: ob quod ingemari euchiou dixit. Reparabilis echo: quae ipsa repercussio uocis: ut in conuallibus:
 & conameratis locis audimus: reparatur. natura. n. locorum eueit: & plerumque conuallium: ut acceptae uoces numeroso
 re repercussu multiplicetur. Nomenque echo eiusmodi uoci a grae. datum est: ut Pli. sexto & xxx. lib. scri. Nam fieret: in
 dignanter cum acrimonia uultus: & ceruicis agitatione: uocemque clariore legendum est. Ait enim Persius: Siquid
 in nobis utilitatis patriae superesset: nequaquam scripta eiusmodi probaremus. Hoc delumbe natat in labris:
 Haec mollia & enerua saepe legimus: crebroque in ore habemus. Genitalis autem seminis sedes in lumbis

Euion ingemiat: reparabilis affona echo.

Haec fierent si testiculi uena ulla paterni

Viueret in nobis: summa delumbe salua

Hoc natat in labris: & in udo est menas & atys

Nec pluteum cadit: nec demoribos sapit unguis.

Sed quid opus teneras neordaci roderere uerba

est. Vnde a sacris litteris lumbos: ut precingamus: admonemur. De lumbe uero hominem effoeminatum & mollem ob nimiam uenerem dicimus: Hinc de lumbe carmen oro lasciuo: minimeque uirili transferretur: Et in udo est menas & atis: de menade atque ati uersus crebro leguntur. In translatione autem uerborum manet: Nam cum saluam ac natam posuerit: nunc merito udo addidit. Vocis enim inter udo est: quae per udam arteriarum ac faucium uiam labitur. Virgilius de almone. Haesit. n. sub gutture uulnus & udae uocis iter. Nec pluteum caedit: nec demorfos sapit unguis. Neque accurate neque apposite scriptum est: ex Horatio uero transtulit: qui in sermonibus ait. Et in uersu faciendo: Saepem caput scaberet uiuos & roderet unguis. Stylus autem tardus potius ac diligens: quam celer: & anguidus esse debet: Nam quod bene scribitur satis celeriter scribitur. Qui uero moram stilo iudiciumque apponunt in ipso limae labore irati interdum & caput scabunt & pluteo caedunt & extremos unguis morficant: quae tamen coram aliis fieri non decet: Nam ut scribit Quintus. R. idicula sunt nisi cum soli sumus. Nec pluteum caedit: Plutei proprie crates e corio crudo intentae sunt: quae militibus opus facientibus: ne ab hostibus laedi possent: opponerentur. Postea uero etiam tabulae: quibus aliquid presepiretur: eodem nomine dicuntur: hinc librorum & tabularum: signorumque repositoria plutei appellantur. Iuue. Et iubet archetypos pluteum seruare cleantes. Sed quid opus teneras mordaci radere uero auriculas interrogat aduersarius quid causae sit: cur alios reprehendendo odium in se contrahit. Admonet autem ex eius modi scriptis mortis ei periculum imminere. Magna uero in his uerbis est uis: Nam mordax uerum esse & non tangere sed radere aures atque teneras dixit: ut pote: quae celeris reprehensionem admittant propterea que uementius indignetur.

uero s. ligni s. p. o. l. l. t. o.
uero s. ligni s. p. o. l. l. t. o.
Auriculas uidelicet ne maiorum tibi forte
Limina frigescant. sonat hic de nare canina
Littera per me equidem sint omnia protinus alba
Nil moror. euge: oes etenim bene mirae eritis res
Hoc iuuat: hic inquis ueto quisquam faxit oletum
Pingue duos angues: sacer est pueri locus extra.
Meite discedo: secuit lucilius urbem.

quod r quam plurima dicat. Nam irritari dicuntur proprie canes. Per me equidem sint omnia protinus alba permissio est: non ex uoluntate: sed ex stomacho proficiscens id est quantum in me est concessero omnia esse optima. Alba: candida: polita: sine macula. Nil moror: magno cum ardore haec a poeta dicuntur: & praecipitanter legenda sunt: ne indignatio ostendatur. Nil moror: quasi praetimore abiturus sit. sequitur enim discedo. Euge: exultantis est & assentientis: nam & se omnia probaturum dicit. Ironia est. Omnes res eritis mirae per me id est ego laudabo posthac omnia scripta quasi mira & egregia: nec ullo loco carpenda. Hoc iuuat: eos irridet qui in assentationibus delectantur: ut de scriptis suis quod displiceat nolint audire. Hoc iuuat: quasi monitor dicat. Ita placet Persi ut omnia laudes. Hic inquis ueto faxit oletum: allegoria est. i. nolo quisquam carmina mea reprehendat. Veto: hoc uerbo ueto innuit Neronem reprehendi: cuius est & uetare & imperare. Hic. i. in carmine meo: Faxit: faciat. Oletum: sterces est humanum. Veranium: sacerdotula in sacrorio Martiali fecit oletum. Pingue duos angues: ueluti offensus poeta hoc dicto in indignatione prorupit. Sensus est. Si non uis tua carmina reprehendi: ea aliquo signo: ut a me cognoscant tibi notanda sunt. Pingue duos angues: nullum locum auctore Seruio antiqui putauerunt esse sine Genio: qui per anguem sepe ostendebat: ut pueri terribi pictura serpentis locum ut sacrum uenerarentur. nec in eo meierent: unde Virgilio libro quinto loquens de serpente qui e tumulo Anchisae exierat ostendere id uideat. Incertus genium uel loci famulum parentis esse putet. Sacer est locus. ironia est: quasi dicat carmina nostrorum poetarum agenda non sunt. Disce: bene iratus discessum minatur sic supra. Nil moror. Secuit lucilius urbem: indignat eam sibi libertatem scribendi eripi: quae olim Lucilio & Horatio concessa fuit: nam ante occupata tempore ab imperatoribus Lucilius mira carminis acerbitate multos notatim insectatus est: unde Horatius de Lucilio. Aut laeso doluere metallo famosisque lupo cooperto uersibus At qui primores populi arripuit populumque tributum. Lucilius poeta satyricus natus est uno anno ante quam Carthago in ditionem romanorum per Scipionem redacta est: anno autem aetatis. xli. Neapoli mortuus: & publico funere elatus est: quo anno Furio Bibaculus poeta natus est Cremonae. Et Cimbrum imperati sunt a Mario. Secuit urbem: ueluti gladio dilacerauit. Iuue. Ense uelut stricto quotiens Lucilius ardens infremuit: Horat.

Qui sale multo urbem defricuit.
BAR. FON. Vide sis ne maiorum tibi forte limina frigescant: Vide si satyram scripseris ne a potentioribus occidaris. Frigescere. n. sibi potentiorum limina nihil est aliud quam potentioribus frigore: hoc est morte: quae frigus uel caloris extincta inducit feriri. Totus uero hic locus extrematiano admonitu apud Horatium sumptus est. O puer ut sis uitalis metuo: & maior ne quis amicus frigore te feriat. Sonat hic de nare canina littera. Haec uero in satyra: rata inest mordacitas quam irritatus canis ringendo solet ostendere. R. autem littera canibus tribuitur. Irati enim canes restrictis dentibus. R. littera ringendo exprimitur: Vnde & irritate Dona.

auctore deductū est. Per me eqdē sint oīa protinus alba. Irōnice respōdet Persius q̄tū ad me ptinet: nemo ni
 gra turpiq; nota afficiet. Nihil. n. in quēpiā scribā. Euge bene oēs mire eritis res: assentiētis prope: & quā
 si spē sua cōgratulāts q; bñ se res hēbit: si satyrā nō attigerit. Totū uero p ironiā cū risu legēdū ē. Nā tacite
 eū irridēs oīa uitia hoīum se descriptuz significat. Hoc iuuat. Si ppe mētē tuā pspicio: quēq; nō repre
 hēdi te iuuat. Hic inq; ueto q̄q; faxit oletū: Veto ne q; hic uentrē exoneret. In re aut lubfōrdida similitudo
 assumpta ē. Alt. n. Hic uetas extremēta depōi: quasi satyrici carmīs graue olenria quenq; potētiorum notari
 phibes. Oletum uero ab oleo quod in pterito & olui facit: & oleui: uide oletū dedūctur. tractū ē: auctore autē
 Festo sterco hūanū significat. Veranius sacerdotula in sacratio fecit oletū: proprie uero pro loco: in quo me
 minimus atq; excernimus: ponitur. Tacitus i Nerōe: gytanasiū eo āno dedicatū a Nerōe: prābitūq; oletū eq
 ti ac senatui. Pingē duos angues: qm̄ hic exercēdū: hoc ē in aliquē primatē inuehēdū ēē: ne q̄q; censes. Pin
 ge aliqd signū: quo mōeat a qbus mihi sit abstinēdū: geniū uero loci p angues oñdit: Nā locū nullū ueteres ca
 rere genio putauerūt: quod p agniū p̄cturā genio sacratioq; demōstrabatur. Vergil: Incertus geniū ne loci: fa
 mulū ne patris eē putet. Duplex uero eorū genus ē: auctore Pli. nono & uigesimo. Quidā. n. in aqua uiuit: nō
 nulli i terra uiuūt iter se fere p similes. Pulcherrimū uero anguiū genus ē qd in aqua uiuit hydri uocantur: sed
 hi noxi ac nulli serpētiū inferiore uenēo. Cæteri placidi ac fere sp̄ in oculi sunt. In terrēis at anguib; multa eē
 remedia credebātur: uulgoq; comæ & i domibus pascebātur. Aesculapioq; salutis ac medicīe deo cōsecraban
 tur. pueri sacer ē locus: extra meite. Veteres qbus i locis oletū fieri uolebāt angues tanq; loci geniū depingebāt
 quo signo p̄specto: idē metu pueri discedebāt: p quā similitudinē pollicetur: si sibi ostēderit: a qbus abstinē
 dū sit nō in eos q̄piā se scripturū: sed illi hinc tanq; e loco quodā uetito discessurum. Discedo seperatī a reli
 quis: hoc uerbū cū aliquo interuallo pronounciandum est: quō melius Persii asseueratio de sua discessōe perci
 piatur. Secuit Lucilius urbē: cum superius nihil se scripturū promississet: uoluntate nunc immutata cū Lucilio in
 quit: Horatioq; licuerit quēuis aperte magna cum libertate reprehendere: cur nō & mihi satyrā scribere: uel
 clanculum concedetur. Secuit: hoc uerbo amaritudinem: acrimoniamq; Lucilli exprimit: qui non contentus
 paucos intra satyræ legem reprehendere: totam urbem acrius flagellari.

IOAN. BRI. Te lupe te muti: Lupus & Mutius
 Albuti? infames fuere t̄pibus Lucili. De Mutio ita
 Luci. græcū te Albuti q̄ Romanū atq; Sabinū: mu
 nicipe ponti tritamen ceturionū. Et demū chære:
 Tite muti: Genuinū fregit: sumptū a canibus q ir
 ritati hūc & illū dentibus incessunt. Genuinū: ge
 nuini dentes sunt homini nouissimi q circiter uice
 simū annū gignunt multis & octogesimo: auctor
 ē Pli. dicti quod a genis ut scribit Festus p̄deant.

Oē uiser uidiū: mirū Horatii ingeniu ostendit q
 tanta carmīs urbanitate uitia hoīum insectatur ut
 eos etiā in risum moueat. Vasa: asri perfidi sem
 per sunt hīri: unde uafros hoēs dicimus callidos:
 & astutos quasi ualde astros. Ludit: uersatur: urget
 Præcordia: uno noīe: ut scribit Pli. exta in homie
 dicimus. Populū suspēdere: subsanare: id est per
 fastidiū quoddam deridere: Horati. Naso suspen
 dis ad unco. Naribus enīn: auctore Fabio derisus
 contēptus: fastidiū significari solet. Excusso: ex
 torto & moto: ut fieri solet in derisu. Horatius aut
 dixit Naso unco. Men' mutire nefas: ergo inquit Lucilio: & Horatius: tanta libertas concessa fuit: & mihi lo
 qui non licet: cum interrogatione legendum est. Mutire loqui. Ennius: Palam mutire homini plæbeio piacu
 lum est. Ferētius in Andria: Nihil iā mutire audeo. Nec scrobe: alludit ad fabulam Midæ: quæ talis est. Cū
 inter marsyam. siue ut alii uolunt Pana & Apollinem: orta est contentio de laude Catilinæ: uictoriaque iu
 dice Thmolo staret apollini: omnesque Thmoli iudicium probarent: solus Midas Pani fauit: Qua re apol
 lo iratus ei: ut aures asininæ essent effecit: quam deformitatem cum uelamentis tegeter solus tonsor uidit.
 Verutu cum id ueretur loqui: nec tamen reticere posset effossæ telluri illud insulurrauit. Natæ inde haru
 dines sunt: quæ uentorum flatu agitata secretam turpitudinem Midæ indicauerunt: hunc autem Gordii fili
 um fuisse Regem Phrygum ditissimum tradunt Herodotus libro primo: & Trogus undecimo: cuius pater
 Gordius ab agricultura ad imperium est euectus: ab cuius nomine inter Phrygiam minorem & maiore erat
 gordiæ urbs: in qua seruabatur plastrum: quod olim gordii fuerat. Midas autem sanguine: ut scribit Euse
 bius tauri e potu exinctus est. Nusquam: distinguendum est: & cum interrogatione & indignatione legen
 dum. Hic tamen infodiam: in hoc meo libello inseram: ut ille Scrodi immurmurauit: perlat in metaba
 phora. Vidi uidi ipse libelle Auriculas asini quis non habet: hæc sunt quæ uelut secreta libello suo dicit cō
 missurū. hoc significat neminem esse: qui ut laudis & assentationis cupidus non irrideatur. illud respexit.
 Nec manus auriculas imitata est mobilis albas. Auriculas asini quis non habet. id est quis non irrideat

Te lupe: te muti: & genuinum: fregit in illis.
 Omne uaser uitium ridenti flaccus amico
 Tangit & admissus circum præcordia ludit
 Callidus excusso populum suspendere naso
 Men mutire nefas. nec clā: nec scrobe: nec usq;
 Hic tamē infodiam uidi: uidi ipse libelle
 Auriculas asini quis nō hēt: hoc ego opertum
 Hoc ridere meum tam nū nulla tibi uendo
 Iliade. audaci quicunque afflate cratino
 Iratū eupolidem prægrandi cum sene palles:
 Aspice: & hæc: si forte aliquid decoctius audis:
 Vnde uaporata lector mihi ferueat aure:
 Nō hic qui in crepidas graiorum ludere gessit.

tur: receptum tamen est a Persio scriptum fuisse auriculas asini Midas haber: sed quia in Neronem dictum uideri potuisset: a cornuto mutatum fuisse: nam is: ut scribit Tranquillus: tanta laudis cupiditate agitabatur: ut orationis carminisq; latini Coronam de qua honestissimus quisq; contenderat ipsorum consensu concessam sibi receperit. Vidi uidi: geminatio facta est mira ex candescencia & risu satyrico legendum. Hoc ego operum Hoc ridere meum tam nil nulla tibi uendo Iliade: hoc pendet ex stomacho eorum carminum. Ne mihi polydamas A troades labeonem Prætulert. q. d. hic libellus meus quæ nullius pretii esse dicitis: Iliadi labeonis non est postponendus hoc totum in inuidiam Neronis dicit: qui & Troica scripserit. i. captiuitatē illi quā ardente urbe: ut diximus: cantauit: ut scribit Tranquillus: & tantopere: ut dictum est: labeonem fouerit quia de rebus illensibus scripsisset. Hoc operum: hoc occultum & secretum meum: propter id: Hic tamen infodiam. Hoc ridere meum: hinc monstratur totam fere Saryram risu legendam esse. Hoc pendet ex illo. Sed sum petulanti splene cachino Tam nil: quod nero paruifacit & roma. hoc illud spectat. Quis leget hæc: mitu istud ais: nemo hercule. Nulla Iliade: aut labeonis: aut Neronis q; troica: ut dictū est scripsit. Iuuenalis. Nūquam cantauit horeltas: Troica non scripsit. Audaci quicunq; afflate cratino: hoc loco monet uulgi iudiciū non esse magnificandum: sed doctorum tantum uirog. Iuxta illud Horatii: Neq; te ut miretur turba labores Contentus paucis lectoribus: Ait igitur eos uelle lectores esse sui operis: qui diligenter euoluerint & uiderint comedias Cratini: Eupolidis: atq; Aristophanis: qui tres comediarū prisca præcipui scriptores ciuium uitia scœnndissima libertate notauerūt: unde Horatius Eupolis atq; cratinus aristophanescq; poetæ: Atq; alii quorum comœdia prisca uirorum Si quis erat dignus describi quod malus aut fur Quod mœchus foret: aut sycariis aut altoquin famosus multa cum libertate notabāt. Talium igitur iudicio: ut doctissimorum standum esse docet. Afflate: imbutus: quidam aura scriptorum Cratini resperse. Sumptum est ab incendio alicuius rei Audaci: un cuiq; epitheton suum dedit. Irarum: in uitia. Eupolidē. hic ducta uxore primitiā nocte mortuus inuentus est una cum puella: unde Quidius Sit tibi conjugii nox prima nouissima uitæ: eupolis hoc perriit: & noua nupta modo. Prægrandi cum senē. Aristophanem significat: cuius ingeniosa & attici salis plenæ extant comœdiæ. Prægrandi: an ad ingentem excellentiam: an ad ætatem retulit: Nam utroq; natu maior fuit. Olympiadē octuagesima octaua glariuit iisdem fere temporibus: quibus Pericles mortuus est. Aspiere: & hæc. i. satyras meas. Si forte aliquid decoctius audis. Vnde uaporata lector mihi ferueat aure. Sensus est uide nūm in meo libello aliquid inuenias boni ex quo lector mihi concilietur: & feruentior fiat ad mea scripta legenda. Modestissime poeta declarat opus suū utile fore. Decoctius: perfectius. suauius: translatio est sumpta a uino quod ad dulcedinem coquitur: Vnde: ex quo: unde legendum est non inde. Lector ferueat mihi: cum feruore & ardore scripta mea legat. Vaporata aure: perstat in methaphora bene enim subdit uaporata: qua decoctius præcessit: & item illud: Afflate Cratino. Totum enim est ab incendio sumptum. Vaporata. i. uapore scriptorum meorum perfusa. Non hic qui in crepidas graiorum ludere gestit. arcednos omnino affirmat rudes homines & unlgares ut pote contemptores uirtutis & petulantes a sui operis lectione. Non hic: subaudi sit lector: nam hic pronomen est. Gestit: delectatur: gestire proprie est animi sensum gestu corporis indicare. Terentius. Quid gestiam: aut quid lætus siem. Et Virgilius: Est studio incassum uideas gestire lauandi. Ludere: irridere. Crepidas graiorum: idest philosophos: nam crepidæ calciāmēta sunt philosophorum.

BAR. FON. Telupe muti: Lucilium maiorem Pompeii magni fuisse constat. Nam pompeii auia: Lucilii soror fuit eius nobilitatis: Horat. in sermonibus meminit. Quicquid sum ego: quis infra Lucilii censum. Ex arunca uero urbe non procul a pontinis plaudibus genus duxit: Iuuenalis Per quem magnus equos arūcæ fexit alumnus. Acer autem & uiolans poeta fuit: primusq; apud latinos satyram scripsit. Sed in primo eius libro ut apud Serulum legitur Dii cōcilium habere: & de interitu lupi cuiusdam in repu. Aucis agere inducunt. Mutium quoq; præpotentem: sed malum ac noxium ciuem carmine suo ferstruxit. De lupo Ho. Famositq; lupo cooperto uersibus: De mutio Iuue. Quid refert scriptis ignoscat mutius: an non. Et genium fregit in illis q; alios reprehendunt: genuinum dentem agitare quasi contundere morsicus lacerareq; dicitur. Hiero. ad Marcellam. In plerisq; prouinciis familiare est: ut genuino dente se lacerent. Verū quoniam ad genuinum peruenit: non preterrem esse uidebitur: si pauca de dentibus celsum: Pliniumque secuti scripserimus Duriores osse dentes sunt: quōrum pars maxillæ pars superiori ossi malarum hæret. In humano aut ore quaterni ordines dentium sunt. Ex his quaterni primi lati & acuti: & quibus primo morsus affigit. primores nostris q; primi sunt tēci a græcis: q; secant: dicunt. Post hos rotundi aliquatenus & in serte modū acuti: canini locati sunt. q; hos loco tertio subsequuntur duplices ac cibum cōficiētes molares dicunt. Iuue. Interq; molares difficile cresecere cibo. Vltimi oīum genuini sūt q; sero gignit solent. Nā circiter. xx. annū quādoq; & .lxxx. innascunt: quōniā uero a genis depēdeāt genuini cognoscantur. Et admittus circū præcordia ludit. Extat hoī: ut Pli. xi. li. scribit. Ab inferiori uiscerū pte separant mēbranis quæ p̄cordia: q; eordi pretendunt: appellāt. Quāq; ut libro xxx. idē ait præcordia uno noīe extat in noīe nūcupamus. His in mēbranis precipua est sedes hilaritatis: q; in ritulatu maxime alax intelligit nō alibi tenuiore cute hūana: ob qd maxima illic duleedo scabēdi est. Cui rei persus nō ignarus a lectoribus admittū Horatiū circa præcordia ludere: & eos qsi ritulare significat. Quod sane ad horatianos sales referendū est. Callidus excusso populū suspendere naso: doctus populū reprehendere ac ridere. Nasum: n. contrahimus: cum aliquem deridemus. Vnde nasuti pro reprehensoribus atque Itrisoribus capiunt. Mart. Nasutus sis usq; licet: sis deniq; nasus. Callidi uero ut scribit Ci. iiii. de natura deorū

Ita dicti sunt quorū tanq̄ manus opere: sic animus usu cōcaluit. Men uultre nefas: cū Lucil. atq; Horati. acriter & aperte reprehēderint: nōne me loqui uel clanculū permissum erit. Nec cū scrobe: Scrobe fossia intra terram manu facta ē ad uineas uel arbores cōferendas: uel metalla & quæcūque alia fodiēda. Nusq; respon det aduersarius: ne in scrobe qdē & occulte licere ei quēq; corripere. Possumus & aliter ordiāre: ut cum Per sius dixerit: Est ne mutire ac loqui nefas: ille respōdeat: Nec clā ne te cum scrobe in alterū loqui decet. Qua quidem phibitiōe Per sius subiratus quasi interrogans cum indignatiōe derogata frōte respōdeat: Nusq; hoc est: nōne saltem clam & cum scrobe mutire possum. Ac detnde cū aliquantulo interuallo sedata uoce subiun gat: Hic tamē infodiā: hunc suum libellū significans. Vidi uidi: cōduplicatio est color eiusdem uerbi itera tione ad maiore affectum aī exprimendū magis: q̄ qd sentit in auditorū aīs infingendū. Cice. pro Milōe: Erit erit illud pfecto tēpus: & illuc dēte aliquādo dies. Auriculas asini q̄s nō hēt: Mydas Gordii filius Phrygiæ rex inter maritiā: uel ut Ouidius scri. inter Panē atq; apollinem iudex electus ex hebeti suo ingenio: cū sniam p Marsia tulisset: apollo eū asininis auribus detutpauit: hæc auritū deformitas: cū cæteros oīs præter t̄ osorē: eius lateret: nōsor uero nec reticere uisum posset: nec prodere cuiq; auderet: in agrū secessit: scrobēq; effodit: ac capite in eā demisso tenui u oculo rettulit: quales midæ aures reipexisset: nō multo post: cū arūdines ibi natæ leui aura motatē: eadē ue rba q̄ tōsor regius serobi dixerat: referebāt: hoc ē: Auriculas asini Mida rex habet: quo pacto hūc uer sum p̄rio poeta posuit. Sed postea monēte cornuto: ut nūc legitur: imutauit: ne tā aperte in se dictū Nero aduerneret. Cæterū mihi e iusmōi signētū diligētius perscrutāri simile ueri fit quod Philostratus lib. sexto his uerbis scri. Ipse. n. Mida satyrorū genus participauit: qd̄ ipsius aures manifestāt. Satyr⁹ igit̄ qdā per affinitatē ipsi illudebat in Midæ aures calūnias iactās: nec uoce solū: uerū ē tybiis in ipsum carmiā decantabat. Hoc ego operitū: hoc quod clanculū scribo: qd̄q; tā paruifieri: & a quoq; lectū iri existias: nulla ac ciana: Iliade cōmutatē: Audaci q̄cūq; cōtēptoribus: sed ab his qui graues scriptores legere assueri sint: & a sa tyra nō abhorreāt: legi uult. Cratinus uero atheniēsis & Eupolis atq; Aristopha. quē pergrādē senē appellat: p̄iscā comediā multa cū libertate aī describere: Palles: cū pallore legis uisitorū metu. Si forte aliqd̄ deco ctius audis: Modestissime de se loquitur. ait. n. q̄cūq; alios satyros legisti meū quoq; hoc opus aspice: nisi forte legi sit. decoctius aut̄ pro bene cōcocto & apposite scripto ponit. Contra superius crudos progeres: q̄ nō bene descripserint appellauit. Vnde uaporata lector mihi ferueat aure. Vnde hoc est: qua mei operis lectione erubescat lector eius a me aure uaporata quadā: uetera exemplaria idē habent. Quomodo si legemus: non a Per sio: sed ab aliis antiquoribus satyris aurem uaporatam intelligemus. Vaporata aure hodie quoq; moris ē ut quem acriter reprehenderimus: ei aurem calefecisse dicamus. non sine causa uero in prouerbium hoc uenit Aure enim indicia aī sunt: & in mulieribus cōmissum adulteriū rubore produnt. Iuuenalis: Vexatasque co mas: & multū: aut emq; calentem: in equis etiam & omnīū iumentorū genere: ut Plī. xi. uolumine auctor est: indicia animi præferunt: sellis marcidæ: nutantes pauidis subrecte furentibus: resolutæ ægris sunt. Auri bus autem lactam: aucta uocibus hauriendis impositum nomen est. unde Vergilius: Vocemque his auribus ausi. aut quia uocem ipsam græci audin uocāt: ab auditu per immutationem literæ aures uelut audes sunt no minatæ. In crepidas graiorum: crepidas pro philo ponit: quia huiusmōi caletamcti genere utebantur.

IOAN. BRI. Sordidus: uitiosus: immūd⁹: citra uirtutē. Et lusco: qui possit dicere lusce: hōiem intelligit insulsum & proacē: q̄ fortuita uitia boī im purat. Lusco: lusci dñtur carētes altero oculo: aut q̄ parū cernūt. Iuua. Ambos pdidit ille oculos: & luscis iuudet. Sese aliquē credēs italo q̄ honore supinus Fregerit heminas areti ædilis iniquas: eos irridet: q̄ uel mīma dignitatē fungētes Ita in super biam efferūtur: ut alios p̄ se cōtemnant: Sicq; hoīs amētiā ondit. Se se aliquē: aliq̄ codices hñt sese ali qd̄ credēs. i. seipm̄ magnæ auctoritatis purās. Su pinas: supbus: elatus: & erectus: ude resupinare ori tur. Iuena. Aulam resupinat amici. & Plī. loquens de potu auiū: sic scribit. Sed ex his quibus longa sunt colla interimētes capite resupinato ueluti infundētes sibi bibunt. Aedilis: ædiles præerāt mēsuris: & mīmi magi stratus erant: adolēscētesque prima cōmendatione creabantur. Cicero legum secundo. Suntq; ædiles cura tores urbis: annonæ: ludorumque solennium: ollisq; ad honoris amplioris gradum primus accessus esto. Fregerit heminas: hoc erat: ut diximus etiam officium. Iuuenalis: & de mensura ius dicere: uasa mīora Erā gere. Heminas: genus mensuræ: siue ponderis: dragmas sexaginta: ut scribit Plinius pendens. Areti: pro areti: ut Pataui pro pataui: nam oppida præter urbem ipsam ædiles habebant. Cicero ad Brutum. Nam cō stituti municipii cā: hoc āno ædilē filiū meū steri uolui & fratris filiū: & M. Cestū. is. n. magistratus ī nostro mūctipio: nec alius ullus creari solet. Aretiū oppidū ē hetruria: sicilibus celebre: nā ex terra aretiē sicilia ma gna laude fiebāt: ut scri. Plī. Marr. Aretina nimis ne spnas uasa monētus. Lautus erat Thufcis Porsena sicilibus. Nūeros abaco: arithmeticos dicit q̄ nūeros & figuras ī abaco. i. in tabella ad id accōmodata designant. Erat p̄terea abacus mēsa in qua pocula potoria reponēbantur. Iuuenalis. Vrecoli sex ornamentum abaci. Et

Sordidus: & lusco qui possit dicere lusce.
 Sese aliquē credēs italo: q̄ honore supinus
 Fregerit heminas areti ædilis iniquas
 Nec qui abaco nūeros: & secto ī puluere metas
 Scit risisse uaser multum gaudere paratus
 Si cynico barbā petulans nonaria uellat
 His mane edictū: post prandia calio rem do

secto puluere metas designat: qui uirga in terra signa & mensuras notant. Multum gaudere paratus Si cynico barbam petulans nonaria uellat: Hinc hominis inscitia ostenditur: qui philosophorum opprobriis delectatur. Vellat barbam cynico: philosophi plerumque erant ludibrio: Horatius de stoyco. Vellant tibi barbam lasciuu pueri: quos nō tu fuisse coeres Vrgeris: turba circum te stante: miserque rumperis: & latras magnorum maxime regum. Cynico: cynicorum sectæ princeps auctore Laertio Antisthenes atheniensis fuit q̄ cū discesserat ī gymnasio q̄d cynosargi appellabāt: nō lōge a iāius: cynicū cognomē sic sectæ dedit. Lactan. uero a canib⁹ cognomē accepisse trahit his uerbis. Quid loq̄r de Cynicis: qb⁹ ī ppatulo coire cū eōiugib⁹ mos fuit: Quid mīz si a canibus quozq; uitā imitāt: et uocabulū nomēq; traxerūt: Cynos .n. græce: canis latine. alii uero cynicos dictos eē putāt: qd̄ essēt mordaces ut canes: nā Diogenes: ut scribit Laertius: interrogatus q̄re canis diceret: rñdit: q̄a in eos q̄ dāt blādior: ī eos q̄ nō dant oblatro: malos at̄ mordeo. Cynici nobilitatē & diuitias abiciēbāt. Barbā: barbati. n. i. cedebāt philosophi: ut alibi Persius. Barbatum hoc crede magistrū Dicere Et Mar. Sic q̄si pythagoræ loqueris successor & heres: Perpendet mēto nec tibi barba mior. Nonaria. i. meretrix q̄ in lupanari post nonā horā p̄stabat: cum añ hoīes in negotiis occupati essēt. Mar. Sufficit nonā nitidus octaua palestris: impat extractos frāgere nonatoros. His mae edictū. his cū cōtēptu legēdū est. n. his ut asp̄natorib⁹ uirtutū hoc tñ curādū mado: ut mane edicta p̄ætoroz audiāt & q̄rant: post prādia scorta petant. Edictū dicit p̄toris & cōsulis: quo aliqd̄ iubēt: aut phibēt fieri. Post prādia caliorē do: multi caliorē fabulā accēpiūt: q̄ ī theatris sæpius recitaret. At ego caliorē infamē mulierē puto quæ in tēporibus poetæ in ppatulo pudicitia haberet: unde Persius iratus ī huiusmodi hoīes ut uirtutū prorsus cōtemptores ad ea reicit quæ solēt se qui libenter. fons et̄ est eīsdē nominis: auctore Plinio: in attica. Post prandia: nā prandia hora nona sumebantur: post eam horam: meretrices ut diximus prostabant: unde nonariæ nomen accepere.

BAR. FON. Et lusco q̄ possit dicere lufce: & sine aliquo deluctu lufco exprobret qd̄ nulla sua culpa contigerit: qd̄ nō nisi ab iēptis fatuisq; hoībus fit. Lufci uero q̄q; hebetioris q̄doq; uilus reperitur p̄prie tamē altero capiti oculo appellāt. Italo qd̄ honore sup̄ius existimās se iā magnū uirg eē factū ex quo ædilitatē adeptus ē. Supinus uero & si qdā p̄ supbo legūt: p̄ octoso tamē & molli: negligētq; p̄ oīē. Quod a re ipsa tractū ē. q. d. sup̄ini tacent: ociose ac molliter: negligenter: Sene. epistolaz ad luciliū li. vi. est qd̄e mi lucili supinus & negligens q̄ in amici memoriā ab aliq̄ regiōe admōtū reducūt. Iuue. & multū referēs de mæcenate sup̄io. Mæcenas uero et̄ ab Horat. mollis scribit: ut Malcinus tunicis de illis ābulat. Hic & sup̄inior ī eadē significatiōe deductū ē Mar. Nusq; delitiæ sup̄iniores. Fregerit heīnas arrecti ædilis iūqs. postq̄ e sacro mōte ī urbē reuersa: ædiles q̄ tuor plebs creauit: q̄ sacrag: priuatarūq; ædili curā hērent. Vnde & appellationē sortiti sunt. Aut qd̄ ad eos factis aditus plebei eet. Hi quoq; ā nonæ p̄æerāt. Sed cæsaz tēpestate cereales et̄ appellati regiōes pagrabant: mēsurarūq; oīum ad annonā p̄nētū curā hēbāt. Iuue. & de mēsurā ius dicere uasa miora Frāgere paruos uacuis ædilis ulubris: Hemina aut̄ mēsure gēus: est q̄ uinū uel frumētū metiebat: ab hemis qd̄ semis significat: appellata. Dimidiū. n. sextagli cōtinet. A. gelius lib. tertio si e sumctū hemina fusa ē: sed dimidiū. Nec q̄ abaco nūeros: nec q̄ mathematicas artes irri deat. Mathe. n. q̄tuor ī pres diuisa est. Arithmetica q̄ nūeros. Geometriā q̄ dimēsiōes. Musicā q̄ sonos. Astrologiā q̄ cœlū ac stellas cōplectitur. p̄ nūeros uero arithmeticā ostendit Quāq; .n. abaco mēsa ē: supra quā uasa & pocula reponūt: ut Iuue. Vrcohi sex ornāmētū abaci: & Pli. li. ultio uasa ex auto & genis abacoz nouē. interdū tñ p̄ quadratagypsoq; oblita tabella ponit: in qua qm̄ arithmetici numeri cōscribūt abacus ars ipsa arithmetica nūcupat. Et lecto in puluere Metas. Geometriā significat cui⁹ p̄tes: lica sup̄ficies: corp⁹ solidū sūt: cuiusq; officū ē latitudinē altitudinē p̄sūditatq; oīum corpoz dicitur. Eius mōi at̄ figuræ geometræ ī arena maxie uel ī puluere radios describebāt: philostratus circiter epis̄ sine primis libris legēdis icūbebat p̄i geometricas q̄sdā figurās ī puluere designabat: Si cynico barbā petulās nonaria uellat. Si mererix philosopho illudat Cynici uero Antisthenis sectatores uel a gymnasio cyno ubi Antisthenes uersabatur: cognomiati sūt uel a cynos. i. a cane. quoniam essent in cauillis castigatiōibusq; more canum mordaces: uel obscenitate: licētiazq; sermōis rabiē qdā caninā representarent: sunt tamē q̄ a cōtratio potius dictos tradāt: q̄a neq; ut cāes adularēt: sed oratiōe ac gestu in deliquētes inueherēt. Petulās nonaria. Nonariæ: ut fere docti oēs cōlētiūt: meretrices a romāis sūt appellatæ qd̄ a nōa hora cellā apirēt atq; p̄strat. Antea. n. ne reb⁹ necessariis omissis iuuetus scortis uacaret nō licebat apiri lupanar. His mae edictū post prādia calliorem do quis Acheloi filia calliore atq; almeōis uxor fuerit: cōfictū tñ nomē p̄ hermiōe qdā legūt q̄ a Paride destra mul tu dī iterpellari amoris dulce cōfortiū destuuisse. De q̄ ferunt confictio noīe Atinē celerē scriptitasse qd̄ qdem si ita ē. do inqt ut p̄ prādia iocosa poti⁹ atq; amatorā q̄ hāc satyrā meā legāt. Quidā: cū Calliore fontis cognomē sit. Nā. ap̄ Pli. & Solinū ī arabia & attica iudea: ap̄ Valeriū flaccū & in paphlagōia repit: dieiūt eiusmōdi uiris tāquā mollibus luxuriosisq; dari: ut post prādia natatiōi idulgeāt. Equidē calliorē meretricis nomen axistimo. Ait. n. Ab his doctriæ ac sapiæ derisoribus legi nolo. Quin potius illis do mane prætorio edicto a lupanaribus abstineāt: post prādia uero scortis uacare liceat. Qui sc̄sus cū nonaria plāe cōuēt. IOAN. BR I.

Satyræ secunda.

h Vnc macrine die numeræ meliore lapillo
 Qui tibi labentes apponit cādidos annos.
 Fude merum genio; nō tu prece poscis emaci

h fuisse Minutiū Mactinū Brixianum uirg magna qd̄e auctoritate: & singulari modēstia: d quo ita scri. Pli. Patria ē ei Brixia: ex illa nra italia q̄ multū adhuc uerecūdie antique & frugalitatis retinet ac seruat. Pater minutius Mactin: sequētris ordinis

princeps: quia nihil altius uoluit. Allectus enī a diuo Vespasiano inter prætorios: honestā quietem huic nostræ ambitioni dicam an dignitati cōstantissime prætulit. de hoc omnino poeta intellexit. Nā inter ultima tempora imperii Nerōis: & prima Vespasiani: tres tantū intercessere anni: ut tēporibus Perſii in urbe Macrinus equestri dignitate notus esset. Hunc igitur ut familiarem & amicum suum diem natalem celebrantem alloquitur: eius animi candorem laudans. Et satyræ non oblitus: stulta uota hominū arguit: eos iprimis accusās: qui nimia auaritia obstricti: a diis nefaria & scele

ita petunt: deosq; æque ac mortales muneribus capi credūt: docens deū hominū magis corde sincero: q̄ auro gaudere. **N**umera meliore lapillo: intet. dies felices Natalem Macrini dicit esse habendum ex thraciæ gentis instituto: quæ: ut scribit Plinius: calculos colore distinctos pro experimento cuiusque diei in urnam condit: ac suprēo die seperatos dinumerat: atq; ita lapillorum cōputatione uitam actam cognoscit. Quod Plinius accusans inclamat. Heu uana & imprudens diligentia: nūerus dierū computatur ubi quæritur pondus. Horatius tamen eam consuetudinē dicit fuisse cretensium: Cressa nec careat pulchra dies nota. Apponit: assignat: & computatione ostendit. **Annos:** Ateius capito annuſi a circuitu temporis putat dictum: quia ueteres an pro circum ponere solebant: ut Cato in originibus oratorum. **An terminum:** id est circum terminū: Et ambire pro circuire. Ad quod Virgilius: Respexit interea magnum sol circūuoluitur ānum. Eūde merū genio: ex epicurorū sententiā: qui in omni lætitiā hoc agebāt: Vinū promendum esse dicit & animi relaxatio nī operam dandam: sic Horatius: Nunc est bibendum: nunc pede libero pulsanda tellus. **Genio:** genium colere dicitur qui operam dat uoluptati & animi relaxationi. Vnde Iuuenalis: Genialis agatur iste dies: unde & genialis lætus dicitur qui nuptiis sternitur in honorem Genii: Nam Genium appellabant deum qui uim obtineret rerum gignendarum: auctore Festo: Ausustius genus inquit est deorum filius: & parens hominū: ex quo hoīes gignuntur. Et propterea Genius meus nominatur: quia me genuit. Alii genium esse putauerūt: uniuersiusque loci deum: ergo indulgere genio dicimur: cum lautius uiuimus: nec naturam defraudamus: alibi Perſius: Indulge genio: carpeamus dulcia: & cōtra Terentius suum defraudans genium: id est naturā suam. Non tu prece polcis emaci: modestiam Macrini laudando: satyrica indignatiōe in eos conuertitur: qui a diis multis precibus diuitias & nefaria petunt: **Nisi seductis:** id est nisi prius precibus & muneribus captis: ac p̄ inde deceptis. seducere. n. est decipere. alias ponitur pro seorsum ducere: & separare: ut alibi Perſius. Nisi solers luxuria ante Seductum Moneat. **At bōa pars procerū tacita li. a.** Sensus est. Multi quidem & oēs fere sacrificia diis faciunt: sed nō omnes pie sacrificant: nec aperto & manifesto uiuunt uoto. Nam quæ turpia sunt: ea summissa uoce & murmure suppresso petuntur: Quæ uero honesta: dissimulata prauitate: clara uoce rogantur. **Bona pars:** magna: **Tacita:** id est ipsitaciti. **Acerra:** uas est thurarium. **Humiles:** suppressos: summissos. **Mens bona:** fama: fides: hæc clare: subaudi a diis petuntur. **Illā:** scilicet quæ sequuntur. **Introrsū:** Horatius: Labra mouet metuens, audiri: pulchra laerna. Da mihi fallere: da sanctū iustumque uideri. Nō cōtem peccatis & fraudibus obliſce nubem. **Osi:** & si oprantis sunt: quæ nunc iunguntur: Nam singula anteponebantur. Virgilius: Si nunc se nobis ille aureus arbore ramus. Ostendat nemore in tanto. Ergo unum uacat quantum ad antiquitatem. Virgilius: O mihi præteritos referat si iuppiter annos. **Osi ebullet:** hinc sui tēporis immanem cupiditatem & auaritiam ostendit: æmulatio est Horatiana: **Osi angulus ille proximus** ac cedat qui nunc denormat agellum. **Osi urnam argenti fors qua mihi monstret.** **Ebullet:** hunc ego locū emendauit: Nam cum omnes codices temporum fortasse & librorum culpa ebulliat legant: animaduerti ebullit legendum esse: non ebulliat: nam ebullio secundam habet syllabam longam: & geminato. l. scribitur: ut alibi Perſius. Summa rursus nō bullit in unda. Hoc loco uero si ebulliat legatur: corripetur: sensus etiam nullus prorsus esset. **Ebullet** igitur legendum est. sumptum a bulla quæ in aquis instar pilæ tumescit: & facile rumpitur. **Ouidius:** Intumuit sicut fuluo perlucida cælo: Surgere bulla solet. & simul allusit poeta ad id prouerbiū quod a Varrōe in terustica recitatur: Homo bulla est. Est igitur sensus: utinam funus patruī ebullet: id est exeat & erumpat: quo more rumpitur bulla: Sicque formatum est uerbum ebullare: ut ampullare apud Horatiū hoc uerbo usus est Celsus loquēs de urina: Si hæc crassa: carunculas quidem exiguas: quasi capillos habet: aut si bullat: & male olet: interdum quasi arenam: interdum quasi sanguinem trahit. **Præclarum:** propter diuitias eius. **Seria:** genus uasis fictilis. Terentius: Serias omnes releui.

Bartolomeus Fontius.
Satyra secunda.

h Vnc mactine diem: impia mortalium uota carpit: qui a diis scelesti: nefariaq; petentes: frustra ingentia efferunt munera: cum nō ditia dona: sed probi mores ad tēpla deferri debeant. Meliore lapillo: Cōsuetudo foellicium: infœlicium: ut dierum uersicoloribus lapillis designātorum a thracibus aucto

re Plinio emanauit. Eius uerba è libro septimo hic subleci: uana mortalitas & ad conscribendam seipsam in geniosa computat more thrahiciæ gentis: quæ calculos colore distinctos pro experimento cuiusque diei in urnam conlilit: ac supremo die separatus dinumerat: atque ita de uno quoque pronunciat. Funde merum genio: Naturæ deus humanæ genius est: cui natali die sacrificatur. Non tu prece poscis emaci: Eum laudat: quod deus honesta & recta postulet. Prece: emaci. Cum enī donis aliquid impetramus: id emisse uide mur. Qui uero preces ad superos cum muneribus fundunt: emaci prece poscere id dicuntur. Seductis diuis: secreto & sine atbiris. ^{Ut} bona pars: maiorem sacrificantium numerum impie uouere significat. Tacta acerra: ipsi taciti at & uocem non attollentes: ne eorum uota nefaria deprehendantur: Acerra uero arcula est turi condendo ac seruando deseruiens quæ ad templa cum erat necessitas ferebatur. Virgilius. Farre pio & plena supplex ueneratur acerra: Haud cuius promptum est non facile cunctis est aperte superos deprecari: qm̄ iniqua uota eorum sunt. O si ebullit: Impia iniqui hominis uota connumerat. O si autem optantis aduerbiū est: Quod cū iter repetat conduplicatione utitur ad maiorem effectum animi ostendendū. Sub rastro creper seria: O si dum terram effodio percussa rastro seria crepitū reddat. Est autem seria uas fictile. Lilius de secundo bello punico libro quarto. Et in uico histrio fontem sub terra tanta ui aquam fluxisse: ut seria adoliaque: quæ in eo loco erant prouoluta: uelut impetus torrentis tulerit. A seria quoq; seriola diminutiū exoritur: ut seriolæ ueterem metuas deradere limum.

Hercule pupillū ue utinā: quem pxinus hæres
 Impello: expugnam: nanq; est scabiosus: & acri
 Bile tumet: nerio iam tertia ducitur uxor.
 Hæc scē ut polcas tyberino in gurgite mergis.
 Mane caput bis terq; & noctem flūne purgas
 Heus age respōde: minimū est qd' scire laboro
 De ioue quid sentis: estne ut præponere cures.
 Hunc cuiq; cui nā: uis statio: an scilicet hæres

auferam: tractum a militibus: qui cum a militia remittuntur: expungi dicuntur. Namque & scabiosus: lepi de naturam auari expressit: qui dum a uide hæreditatem expectat: hæc sibi comminiscitur. Scabies auctore Celso durior cutis rubicunda: ex qua pustulæ oriuntur quædam humidiores: quædam sicciores. Exit ex quibusdam sanies: sitque ex his continuata exulceratio pruriens: serpitque quibusdam cito: atque in anis quidem ex toto desinit: in anis uero certo tempore anni reuertitur: quo asperior est: quoque prurit magis: eo difficilius tollitur. Acri bile: hanc græci coleram nominauerunt: commune idest stomachi: atque intestino rum uitium: supra enim infraque erumpit: primum aquæ similis: deinde ut in ea recens caro lota esse uideatur. Cornelius celsus. His uero qui nauigauit & nausea pressus est: si multam bilem euomit: uel abstinere cibo debet: uel paulum aliquid sumere. Nerio iam tertia ducit uxor: auarus nimia auri cupiditate in omne scelus reuocatur: nam ita hoc intulit poeta: ut ostendat auarū cogitare & repetere quæ ab aliis ad opes acquirēdas turpiter facta sunt: quasi non turpe futurum sit si & ipse idem fecerit. Sensus est igitur. Nerius iam tres uxores sustulit: & ita locupletatus est. Ducitur: uerbo funebri usus est. i. ad bustum fertur. Iuue. Ducitur iratis plaudendum funus amicis: Virgili. Et tristia funera ducunt. Nerio nomen improbissimi hominis: quæ sibi imitandū præponit auarus. Mane caput: purgabant antiqui: si quo piaculo essent polluti: sulphure: aqua & igne. Qui. Terque senem flāma: ter aqua: ter sulphure lustrat. Iuue. Ter matutino tyberi mergetur. Et noctem flumine purgas: qui dicitur etiam nox solo somno polluere: & ex pollutiōe piaculum committi. Vir. Vndam de flumine palmis sustulit: Heus age responde: hæc interrogatio eo tendit ut ostendat talia ut turpissima diis minime grata ac ideo eos irasci. De ioue quid sentis: quasi dicat credisne hæc deo placere: idest non scis iouem iustum esse: & ei res nefarias displicere: Est ne ut præponere cures hunc cuiquam. i. an nō debes iouem pietate & iusticia omnibus anteferre: Vis statio: Staius albius oppianicus uir fuit sceleratissimus & nocētissimus temporibus Ciceronis: qd uentiam uxorem & C. Oppianicū fratrem & eius uxorem grauidam iā appropinquante partu ueneno sustulit: ut & mulier & quod erat ex fratre cōceptum: necaret. Asiniū item larinatem adolescentē pe cuniosum Romā blanditiis allectū Arulii opa interfecit: Qui postea accusatus ab Aulo Cluctio: Scaleno uni ex iudicibus grādē pecuniā dedit: & tamē cōdemnatus. Hic ego p scelesto hoīe Staiū posuit: uitæ argumentū hoc sit. Certe o auare si hæc uota quæ ad deos facis: statio nocētissimo & pfido hoī diceret: staius ueluti uoto rum turpitudine antonitus iouem inuocaret: nam: & mali sentiunt qd turpe & nefariū sit: idque plæronque illis displicere solet. Erig igitur sensus horum sex carminum. Ioui ut iustissimo turpia nō uidebuntur: quæ Statio homini nocētissimo displicebunt. eritque argumentum a minori ad malus.

IOAN. BRI. Dextro hercule: amico: & propitio quem antiquitas fabulata est: ut scribit Diodorus: dixisse qui sibi postquam ad deos translatus esset: decimam bonorum dicarent uitam felicē uicturos Quod & euenisse constat: multi enim romanorum non solum mediocri sensu: sed qui ditissimi sunt habiti decimas Herculi uouerunt. Luculus romanorum ferme ditissimus: æstimates bonis decimam herculi partē dedit: epulas prebens continue ac profundens multa. Templum insuper iuxta Tyberim egregium Herculi condidit: romani in quo ex decimis sacro deo offerunt: æmulatio est Horatii: Diues amico hercule. Impello: idest insequor ut proximior: Expungam: deleam: ex haq; uita

BAR.FON. Dextro hercule: Bono & ppicio. Sic Vir. Et nos & tua dexter ad pede sacra scdo. Nō solū āt Mer. sed et Her. Iucro p̄st. Hora. in sermo. Diues aīco Her. Ob eā uero cām telauris præest: quod it̄ ros que stui multos labores: incōmodaque subire necesse quēadmodū nō sine magnis difficultatibus her. iniūctos labores exāclauit. Expūgā: p̄ mortē extrudā: atq; amoueā. Nāq; ē scabios⁹: ofēdit eū facile mori posse: qm̄ bī li scabieq; laborer. Scabies uero: ut Celsus i. v. refert: Est durior cutis rubicūda ex q̄ pustulæ oriūtur: qdā humi diores: qdā sicciōres: exit ex q̄busdā sanies: sitq; ex his cōtinuate exulceratio pyriēs: serpitq; q̄busdā cito: atq; alijs qdē ex toto delinit: ī alijs uero certo tpe ān̄ reuertit̄ quo asp̄ior ē: quoq; prurit̄ magis: eo difficili⁹ tollit̄.

Acri bile: bilis q̄ a græcis colera dicit̄: Lādīo auctore secūdo de aīa li. Sāguis sp̄ua uideri pō q̄ ita rubet: ut et̄ ī cādorē ignis deflectat: corpusq; opt̄ie nutrit. Sed hæc bōa ē: īsp̄mq; sāguinē acuit: ueq; huic aduersa & noxia: de q̄ Persius loq̄t̄: duplex ē. Aut. n. bilis corrupit̄ cū alio t̄le admiscet̄ hūore adulterat̄. aut ipsa sp̄ote a se dege nerat: sed cū alijs miscet̄: uel pituitæ: uel bili atræ miscet̄. Si pituitæ: tūc uel bilis tenuior ē: & calorē citro simi lē reddit: uide eā citrinā dnt̄: uel crassior bilis ē: uitelliaq; dicitur: qd̄ ouī uitellū rep̄ntet: si atra bili: tūc ita bilis aduritur ut rubeat: a quo colore rubra cognōiatur. Cū uero ipsa bilis sp̄ote sua p̄ se corrupitur: aut uiridis: her baceaq; ē: & prassina a succo prassii herbæ dicitur. Aut æneæ erugini similis ē: & zinaia a colore denoiatur. zina. n. arabes æris erugie uocāt. Cæterq; noxia ipsa bilis: ut Cels⁹ in q̄rto uolūie refert: cōmune stōdachi atq; in restinorū utiū uideri pōt̄: nā simul & deiectio & uomitus ē: p̄terq; hæc īflatio ē intestia torquetur: bilis supra īfraq; erūpit: primū aq̄ similis: deinde ut ī ea recēs caro lota eē uideatur. it̄er dum alba nōnunq; nigra uel uaria. Ergo eo noīe morbi hūc colerā græci noīarūt. Præter ea uero q̄ supra cōprehēsa sunt: sæpe et cura māulq; cō trahūtur urgetis: aīa deficit: q̄bus cōcurrētibus nō mirū ē: si subito q̄s moritur. Nerio iā tercia ducitur uxor: Vxor̄is mortē exoptat: sed nō sine īdignatione pronūciādū: qd̄ cū Nerio iā tres uxores perierint: suā sibi quā unicā hūerit sepelire nō liceat. Ducere uero pprie funerū ē. Vir. de apibus: exportāt̄ tectis: & tristia funera du cunt. Neri⁹ at̄ fœnerator ap̄d Hora. ī Ser. ē: ut Scribe decē nerio nō ē fati. Hæc sc̄t̄ ut possas. Impie uouētū īprobitatē oñdit̄: q̄ nō æternas pollutiōes fluiuali aqua expiātes tali lustratiōe p̄fecta se pie ac sancte a dijs pos se aliqd̄ exposcere iudicāt. Heus age: r̄nde: īterrogatiōe graui & cōcinna ait existas: ne iouē optimū maxi mū hoīe aliquo meliorē eē: Si hæc ea lē q̄ iouē rogas: ab ipso mortali hoīe pereres: ille q̄tū uis impius ad hæc uota tua nefaria iouē iuocās exclamaret: teque iniquū eē atque īpiū iudicaret. Quāto igitur magis hoc idē fa cere iouē cōfendū ē. Tu uero q̄ iupiter dū ab eo hæc poscis: neq; ad seip̄m exclamat: neq; fulm̄ie te: domūque tuā peuit̄ cū tibi ignoscere: tua q̄ p̄ces ac uota admittere putas. An. s. hæres: dubitas ne statio iouē p̄p̄dere:

IOAN. BRI. Quis potior iudex: ut sit sc̄sus: iup piter qdē iustior oīo ē. Pueris or. orbus dicit̄ qm̄ q̄ aliq; re cara priuatus ē. Proprie at̄ parēs: aīssis li beris: q̄ si aīlla luce oculogr. Cōtra filius et̄ dicit̄ or bus: q̄ priuatus ē p̄ntibus. Terē. Orbæ: q̄ proximi sunt: ī s. nubāt: ide ē orbitas & uerbū orbare. Hoc igit̄. s. uox̄ tuū. Clamet: uoti atrocitate. Sese nō clamet iuppiter ipse: deum oñdit̄ irasci iniqs uoris hoīum. Ignouisse putas: tacitæ obiectiōi per iro niā occurrit. Sulphure discutit̄ sa. i. fulm̄ie. Nam fulm̄ia & fulgura quoq; ut feri. Pli. Sulphuris hūc odorē: ac lux ipsa eoz̄ sulphurea ē. Ver. Et late cit cū loca sulphure fumāt. An q̄ nō fibris ouitū: Er genaq; iubete. Triste iaces lucis euitādūq; bidētal: Sc̄sus ē: q̄a iouis fulm̄ie si perit̄si putas tibi cōcedi ut et̄ ip̄ue barbā iouis extirpes. i. oīa scelera facere liceat. Bidētal: Cū fulgura cadebāt statim fulgurē p̄curatores aderāt: q̄ locū cælis bidētibus expiarēt qd̄ clausū & septū bidētal a bidētibus: teste Festo ap pellabāt. Iuue. Atq; aliq; senior q̄ publica fulgura cōdit̄. Hora. Tristeq; bidētal Mouerit̄ cestus. Triste: mali ominis. Ergēna nom̄ ppriū cōditoris fulgurū. Lucis: ubi frēq̄ntius fulm̄e cadit. Euitādū: ut mali ominis & sacer locus. Barbā sto. s. iouis: quē tu auare sto lidū putas: allusio ē ad illud Diony. Syracusāi q̄ Epidauri æsculapio barbā aureā demi iussit: cū affirmaret nō cōuicire patrē Apollinē īberbē: & ipsum barbatū cōspici. Alii tñ stolidā barbā hoīs stolidi īterpretant̄: q̄ si di. nēc hoī misero & stolido iniuriā faciēdā. Sed sup̄ior melior ē sn̄ia. Aut qd̄nā ē q̄ tu mercede: irrisio ē in eosq; uictim̄is & m̄ueribus capi deos putāt. Quā tu mer. deoz̄. eme. a. it̄ōia ē: q̄ re credis emi aures deoz̄: ut incli nētur ad turpia uota. Pulmōe & lactibus unctis cū interrogatiōe & ironia: q̄si oñdat poeta maiestātē dīnam hīscē sacrificiis nō moueri: sed hoīum mēte pura & corde sincero incliari. Lactibus: intestina esse lactes feri. Pli. quæ a uētriculo incipiūt in oue & hoīe: p̄ quas labitur cibus. In cæteris eāz̄ ilia appellatur. Ecce auia uā nam mulierū superstitiōnē & inania uota accusat. Matertera: Soror matr̄is: quasi mater altera.

BAR.FON. Quis potior iudex: irōice d̄ statio hæc loq̄tur. Tacite. n. fatyrorū more eū p̄pter auaritiā nō re cte sententiā ferre: pupillosq; fidei suæ cōmissos spoliare significat. Pueris orbis: pupillis: q̄ p̄ntibus: quasi

Quis potior iudex: pueri siue quis aptior orbis?
 Hoc igitur quo tu iouis aure impellere tentas
 Dic agedū statio: proh iuppiter o bone clamet
 Iuppiter: at sese non clamet iuppiter ipse
 Ignouisse putas: quia cum tonat ocus illex
 Sulphure discutitur sacro: quā tuque domusq;
 An quia nō fibris ouium ergennaq; iubente
 Triste iaces lucis euitandumque bidental
 Iccirco stolidam præbet tibi uellere barbam
 Iuppiter: aut quidnā est: qua tu mercede deoru
 Emeris auriculas: pulmone & lactibus unctis.
 Ecce auia aut metuens diuum matertera cunis
 Exemit puerū: frontemq; atque uida labella.

luminibus priuati sunt Proh Iuppiter: Cō duplicatio atque exclamatio summa arte confecta est. Votorum. n. atrocitas tanta erat: ut omnem auditorem quauis sceleratum & impiū cōmoueret. Ergo ad significationem indignationis exprimendam: iouem compellat. Ignouisse putas: Temerariam confidentiā turpiter uocētis reprehendit: qui iouem sibi ignouisse putat: quia cum fulmina: illicem potius q̄ se percussertit. Sulphure sacro: Fulmine odorē sulphureū redolente. An quia nō sibi s. ouitū. An ideo iouē tibi annuisse existimas: quia nō dum ab eo fulmine ictus sis. Ergenna quæ iubente Aruspice hunc ergennā p̄ fibras esse demonstrat oues. n. & cætera animalia ad aram mactare: extaq; inspicere aruspex solct. Triste bidental quod fulmine ictum est: bidental dicitur. Hoc expirari nō poterat: Quare triste & euitandū in lucis isepulū iacere dicit. Qui uero hominē fulminatū attrestitauisset fuere a ueteribus putabat. Horatius An triste bidental mouerit incestus certe fuerit. Lactibus unctis hæc lactis singulari feminino genere declinatur: Titinius in ferentinati. Craticulum: cerebellum lactis agmina. A uentriculo autem in oue atq; homine lactes incipiunt: per quas labitur cibus ut Pli. xi. li. scribit. Ecce auiā Fœminarum uota pro pueris suis carpit quæ non prohibitum & uirtutem sed c. pes & pulchritudinem illis oprant.

Infami digito & lustralibus ante saluis
Expiat urentes oculos in hiberna perita.
Tūc maibus quatit: & spē macrā suppliance uoto
Nūc licini in cāpos: nunc crassi mittit in ædes.
Hunc optent generum rex & regina puellæ
Hunc rapiant quicquid calcauerit hic rosa fiat.
Hæc ego nutrici non mando: uota negato
Iuppiter hæc illi: quauis te albata rogarit.
Posci opem neruis: corpusque fidele senectæ:
Esto age: sed grandes patinæ tucetaque crassa
Annueret his superos uetere: iouemq; moratur

IOAN. BRI. Infami digito. i. medio: quē. Mar. impudicū appellat. Offendit digitum sed impudicū Alconti. de hoc intellexit & luue. Mediūque ostenderet unguem: Nā ostendere mediū digiti opprobriū erat. Lustralibus. Expiabilibus. Saluis. Hominis saluā magnos habere effectus docet Pli. Nā ita despuimus comitiales morbos: hoc est contagia regerimus. Simili modo & fascinationes repercutimus sinistrae dextrae claudicantis occursu. Urentes oculos. i. fasciatorios. Vir. Nescio quis teneros oculus mihi fascinat agnos. Tradit Isigen⁹ i Triballis & illiricis quasdā familias quæ uisu effascinent: interimantq; quos diutius intueant: iratis præcipue oculis: quod eorū malū facilius sentiunt puberes. Spem macram: nihil enī aliud est i puero: præter spē. Vnde Vir. Per spem surgentis Iuli. Nunc Licini i cāpos nunc Crassi mittit i ædes. i. Auiā siue matertera mul-

tis uotis oprat: & precatur infantem fieri ædium & agrorum Licini & crassi heredem. Nam Licinum diuitem fuisse ostendit Mar. Atq; cum Licinis marmora puluis erunt. Eiusdem meminisse. Ego possideo pl. Pallate & Licinis. Idem alibi. Dispositis prædiues hamis uigilate cohortem seruorum noctu: Licinus iubet: attonitus pro Electro signisque suis Phrigiaq; columna. Eum unū fuisse ex Cæsaris augusti libertis: principis indulgentia: prædiuite placet intelligere. Sic enim scribit Tranquillus. Multos libertorum in honore & usu maximo habuit: ut Licinum Enceladum: aliosq;. Crassus: ut scribit Valerius & Pli. cognomēto dictus est diues primus oium Romanorū: postea decoxit: irrisione tamē occurētium salutabat diues. Quia parthis cæsus fuit: diues appellatus nō est primus: sed hic: de cuius ædibus sic Mar. Atq; cum Licinis marmora puluis erūt. Quauis albata rogarit Vestibus albis sacrificantes utebantur. Nā: ut scribit Cice. in legibus: eolor albus præcipue decorus deo est cū in cæteris tū maxime in textili. Ho. Alios uel dierum Festus & albatus elebret. Poscis opem neruis: eos irridet qui tibi uires in corpore dari petunt: cum ad eas assequendas nimius epulæ luxu oino obstitet. Esto age: concedit hoc turpe nō esse uotū: sed epulis & crapula uires corporis impediri. Tuceta: Genus est farcininis ex carnibus suillis minutim concisis.

BAR. FON. Infami digito: quinque digiti manu sunt: quorum crassior & cæteris quæ seiunctus: seque obuium reliquis cum uult præbens: tanquam rector omnium ac moderator pollicis nomen accepit: quoniam uis & potestate inter cæteros polleat. Secundo qui salutaris dicitur: ab indicando auctore Quint. indicis quoque nomen est inditum. Medius digitus impudicus atque infamis iure cognominatur. Cum enim longitudine: pulchritudine que cæteros excellat: aliorū tamen auxilio indigens parum ualeat. Quia similitudine ueteres dūcti eum hominem: qui cæteris famosior esset hoc digito ignominia causa demonstrabant: Hunc sequitur medicus: de quo Plinius libro xxx. Muscæ impari numero ifricatæ digito medico Quintus: minimus appellatur. Idem uolumine tertio & uigesimo Singulis primo digitis anulos gerere mos fuerat: qui sunt minimis pxi mi. Lustralibus saluis. Quibus infantem expiat atque lustrat: Salua autem a saliendo dicta est: quoniam in ore saliat atque crescat. Urentes oculos in hiberna perita. Docta effascinationem prohibere. Virgilius. Nescio qui teneros oculos mihi fascinat agnos. Plinius quosdam in triballis & illyris esse scribit qui uisu effascinent: interimantq; quos diutius intueant: iratis præcipue oculis. Quod eorū malū facilius puberes sentiunt. Spem macram. Non quia spes petentis feminae macra sit: sed quia uel uoto postea non fruatur: uel quia futura cōmnia incerta sint. Nihil autem infantis expectatione incertius. Nunc licini in campos: nunc crassi mittit i ædes. Puero crassianas exoprant opes. Aliqui uero a crasso Licinum diuidunt: cumque Augusti prædiuitem libertum intelligunt: de quo Suetonius: Quod Augustus multos libertorum in honore & usu maximo habuit: ut

Lidnium enceladū aliosq. Aliqui uero liciniū crassum p endiadū legunt. Quāuis te albata rogarit. Quidā albatā expiatā & purgatā: quo magis ualeant eius uota. Quidā uero uittatā legunt. Est autē uitta fasciola te nuiis qua capillos circūligabant. Poscis opem neruis. Eorum uota cōmemorat: qui bonā ualitudinē: atq; ro bur: longamque uitam a diis poscunt: quā ipsi sibi nimis epulis & opiparo uictu tollunt.

IOAN. BRI. Rē struere exoptas cælo boue. In surgit risu laryrico i eorū isctiā: qui quotidianis sa crificiis & pecudū macratiōe sperāt greges suos au ctum iri: cū oīo assiduo sacrificiōtū officio minuā tur. Struere: congerere: & coaceruare: Vñ struem lignorū dicimus. i. cōgeriē: Cælo boue: hinc. n. ut scribit Pli. uictimæ optimæ & laudatissima deo rū placatio. Mercuriū: deū lucri: nā a mercibus di ctus est: hunc enī negotiorū oīum affirmabāt esse deū: auctor ē Festus. Fibra sacrificio. Nā ut Var. scribit: antiqui fibrū dicebant extremū: unde in sa gis Fibræ: & in iecore extremū: ut diximus supra Fibra dicitur. Fortūare: eodē uerbo usus ē Cicero i Epistolis: Tibi matrimoniū dñi fortunēt. Horati. Tu quācūq; deus tibi fortunauerit horā. P̄cates auctore Macro. dñtur qd̄ per eos penitus sp̄irem? ap̄d̄ poetas s̄c̄ penūero pro domo ponūtur. Quo pessime pacto: Subaudi a superioribus dabitur: ut sit: quo pacto dabitur quod optas: Sicq; arguit eū demētīæ: q̄ putet gregē augeri: cū quotidie sacrifi

cis minuatur iunicū. Boues sunt iuniores. Omenta: omētū intestinū est: auctore Celso ex interiori parte le ue & strictū: & sup̄iore mollius: cui adeps quoq; innascit: quæ sensu sicut cerebrū quoq; & medulla caret. Pli. Omentū mēbranā porius eē declarat: cū ait: Ventriculi atq; intestina pingui ac tenui omēto integūtur: p̄ter q̄ oua gignētibus. Extis: dicta exta auctore Festo quod ea diis p̄secētur: q̄ maxie extāt: emincētq;. Farto: gen? libi dictū: teste Festo: qd̄ crebrius ad sacra ferebat: nec sine strue altero genere libi: q̄ afferebāt strufertari di cebantur. Opimo: p̄gūi: ab ope quā terrā uoluerūt significare: quod oēs opes hūano generi terra tribuat: un de & opulētī terrestribus rebus copiosi: & hostiæ optimæ precipue pingues: & opima magnifica & āpla spo lia. Intēdit: p̄seuerat. Iā crescit ager: iā crescit ouile: Satis lepide naturā hoīs cupidi expressit: qui iā ob sacri ficia facta putat deorū bñficio res suas augeri: cū tamē potius minuātur. Iam: irrisio est poetæ. Donec nū mus deceptus: Sēsus est: Tor qd̄ sacrificiis a diis opes petiit: ut iā arca nūmis exīnūta sit: & ne nūmus qd̄ i ea uiuat. Sati q; philosophice ostēdit poeta: ut dictū est: a diis stulta uota nō exaudiri. Deceptus: Quod mi hi a diis ipetravit: Ne quicq; .i. nō: alibi Persius: Ne quicquā extrinsecus intrat. Quod neruos agitet: alias pro frustra pōitur. Vir. Arma diu senior desueta tremētibus æuo circūdat: ne quicquā hūeris. Suspiret: id est uiuat: sumpta metaphora ab aiantibus. Si tibi crateras argētī: Sēsus: crantæ qd̄ cæcitatē es ut si qua ad te do na tulerō: statū lætitiā afficiaris: putetque ea a diis ob sacrificia facta tibi missa. Et ideo deorū imagines & simu lacra inaures: ut dñi beneficii mēor & gratus. Incusa: ab eo uēit quod ē incudo ab ultimo sup̄ino. Vnde incu so & accuso. Incusa ergo sculpta & signata. Sudes: nimia lætitiā. Pectora leuo: ubi sedes ē cordis. Excūti as: emitas: effundas. Hinc: ex donis acceptis. Auro ouato: aut ideo dixit ouato: q̄ imagines: q̄ inaurantur: ouo prius linuntur a pictoribus Nec illud tñ obstat qd̄ ouū primā hēt lōgā: nā multa inueniūtur in auctori bus q̄ primitiuorū naturā nō sequūtur: ut farina: nā & si a farte deriuatur: Prima tamē corripitur. Aut ex pecu nia prædacea. Nā ut ex. A. Gelij noctibus attricis percipi licet: ex pecunia quæ ex præda uēdita colligebatur: q̄s manubias appellabāt. Duces: simulacra & deorū imagies in tēplis erigebāt. Verba sunt. A. Gelij. In fasti giis fori Traiāi simulacra sūt sita circumdūq; iaurata equorū atq; signorū militariū: subscriptūq; ē manubiis Huic testionio ē. L. Metellus Dalmaticus q̄ Alconio auctore ædē Castoris de manubiis extruxit. Erant. n. im peratorum Manubiæ: ex quibus quod uellent facerent. Auro igitur ouato intellige ex pecunia prædacea: ex qua: ut dixi: sæpe & tēpla & alia in honorē deorū extruebātur. Ouates eodem modo dicitur ab ouare: ut triū phatus a triūphare. Ouantes: ut scribit Festus dicti sunt ab o clamore: quem faciunt milites redeuntēs ex pu gna: geminata o o littera: quod est lætitiæ. Ratio ouandi & causa est: ut tradit. A. Gestus: cum bella non rite: neq; cū iusto hoste gesta sunt: aut hostium nocen humile & non idoneum: ut seruorum pyratarū: aut deditio solito citius facta: aut incruenta uictoria: Ingrediebantur urbem pedibus: sequentibus eos non militibus: sed uniuerso senatu. Perducis facies sacras: hoc inuidiose in mores temporum suorum. Nam auro & argēto pla cationes putabant futuros deos: cū fictilibus magis propitii supplicantiū essent. ita scribit Seneca. Exur ge modo: & te quoque dignum finge deo. Einges autē non auro nec argento: non potest in hac materia ima go dei exprimi. Quin cogita illos: cum propitii fuissent: fictiles fuisse. Perducis: perduci proprie dicuntur imagines ex gypso & marmore. Facies sacras: simulacra & deorum imagines. Nam fratres inter ahenos. Somnia picuita. q. p. m. Romæ: ut quidā tradūt in porticu quadam collis Palatini fuerunt effigies filiarum

Rem struere exoptas: cælo boue mercuriūque

Accerfis fibra: da fortunare penates.

Da pecus & gregibus fœtū quo pessime pacto

Tot tibi cū in flāmas iunicū omēta liquecant

Attamen hic extis: & opimo uincere ferto

Intendit: iam crescit ager: iam crescit ouile.

Iam dabitur: iā iam docet despectus & expers

Ne quicquam fundo suspiret nummus in imo.

Si tibi crateras argenti incusaq; pingui

Auro dona feram sudes & pectora leuo

Excūtiās guttas: lætari pertrepidum cor.

Hinc illud subiit auro sacras: quod ouato

Perducis facies nam fratres inter ahenos

Danai: & contra eas sub diuo totidem Equestres fillorū Aegisti. Ex iis autem statuis quædam dicebantur postulantibus per somnium dare responsa. De hac porticu Ouidius intelligere uideretur cū ait. Quæq; parere nec miseris paruelibus ausæ Belides: & stricto stat ferus ense pater. Et idem alibi Hesterna uidi spatiantem luce Puella illa: q; Danai porticus agmē habet. Est igitur sensus: iter imagines æreas quinquaginta fratrum eos in primis colendos assumas qui uera somnia hominibus dant. Et est Ironia.

BAR. FON. Remstruere exoptas: Vota ditari cupiētium. Quo pessime pacto. Quo pacto uis augere diuitias cum quotidie rem inuinas muneribus mercurio largiēdis. Tot iunicum omentā liquecant: Tot tauri imolentur & cōburant. Iunices uero tauro uitulis grandiores: bobusq; iuniores sunt a iuniori ætate cognominati. Omentū uero: ut Celsus in quarto refert: membrana tenuis est intestina cōtegens ex interiore parte leue & strictū: ex superiore mollius. Opimo farto: Copioso & abundanti sacrificio. Fartū. n. sacrificii genus est uel quod ad sacra ferret dictū: uel quod pluribus uariisq; rebus fartū esset. Nā ut de re rustica Cato scribit struē farris: tritici: hordei: fabæ: seminis rapicii. ture ac uino additis ante messem parabant in porcæ præcidanæ in molatione: ianoq; ac ioui & iunoni sacrificabant. Quæ diuersarū regū congeries: fartū nominabat. Ne quicquā fundo suspiraret numus primo. Donec pecunias omnis in eiusmodi sacris absumperit. Ne quicquā uero pro nō ponitur. Vir: Ne quicquā seros exercet noctua cantus. Alibi: frustra significat. Idem in octauo: Ter laxea tētat limina ne quicquā. Suspiret uero ad gemitū & dolorē donantis rettulit: cū se omnia consumpsisse cerneret spe frustra suspiraret. Si tibi crateras argenti. In eos dictum qui deos credūt ut homines muneribus delectari. Auro ouato: qui triumphū ducebat albis equis quattuor laureatus uehebat: & boues immolabat. At qui ouahat: nō in curru: sed pedes patritiis in calceis mitre ægestans coronam oues mactabat: unde ouare & ouatio dicta est: Hinc quoq; ouatum aug. dici nōnulli uolunt uel ouatione uictoriaq; quæsitū uel ingens & copiosū quantum ouationibus cōparatur: peritioes quidā ouatū ouo auratū accipiūt: quoniam ouī albo antea illinito æra ac mar mora auri & argenti laminis decorentur: nec obstat quod ouum prima longa efferatur. Plærag; enim deriuati ua primitiuoq; naturā nō seruat. Pli. quinto & trigesimo libro hoc pene uidet innuere. Ait. n. de marmoribus loquēs: Ut ouatus eēt numidicus: ut purpura distingueret sinnadicus. Fratres ahenos. Pollucē & castorē quidā legūt. Satius tamē est ut deos omnis quibus in tēplo statuæ ponunt: intelligamus.

Somnia pituita qui purgatissima mittunt.
Precipui sunt sitque illis aurea barba
Aurū uasa numæ: saturniaque impulit æra.
Vestalesque urnas: & thuscum fictile mutat
O curuæ in terras animæ cælestium inanes
Quid iuuat hoc tēplis nostros immittere mores
Et bona diis ex hac scelerata ducere pulpa?

IOAN. BRI. Pituita. Omnis est humor corpori onerosus: dicta: Ut scribit Aelius: quia petat uitā: cui Etymologiæ Quiritianus minime afficit ea ē maxime nariū: Oculorū: & aurium. Cornelius Celsus ita scribit. Distillat autem humor ex capite interdū in nares: quod leue est: Inter fauces quod peius est: Interdū et in pulmone quod pessimum est. Si in nares distillat: tenuis per has pituita p̄fluit. Idē alibi. Oculos interdū occupat infāmatio ubi cum tumore in his dolor ē: sequiturq; pituitæ cursus: nōnunquā copiosior uel acrior: nōnunquā utraq; parte moderatior. Et paulo inferius: Sed fere tēpore inter

posito pituitæ cursus acerrimus sequitur: exulceratisq; uehementer oculis acie quoq; ipsam corrūpit. Et alibi: Si pituita acidā effudit: utiq; sumere cibū: sed assueto leuiores. Pli. contra aurium pituitas uermiculosq; si decoquat ad dimidias partes cū porro capitato nouo fictili. Nec corporis statū humani est pituita: sed & arborū. Pli. Fungorū leuior natura: & nūerosa genera & origo nō nisi ex pituita arborū. Purgatissima. Quæ ueritiora habent purgato per noctē pectore. Aurū uasa numæ saturniaq; impulit æra. Notat ut diximus tēpora sua. quibus per luxū remoto e tēplis aere & fictilibus in usū Cultus diuini usurpatū est Aug. quo deos magis placari credebant: quod nūc Poeta deridet: ignoratā hominū arguēs: quod deos muneribus & Auro delectari putat: in cultus rei iuidiā ita scri. Pli. Antiquior fuit plasticæ: quā fundēdi æris ars ex ea enim dii fiebant: & domus citius ornabant. & dii fictiles erant eæ. n. tūc deorū officies erant laudatissimæ. Cice. in legibus Aurū & argentū in urbibus & priuatū in phanis in uitiosa res est. Vasa numæ: Fictilia scilicet quibus Nūma Pōpilius Secūdus post Romulū Romanorū Rex in sacris utebatur. Is curibus Sabinis agēs ultro Romā uocatus ob Inclitā Viri Religionē: Sacra plurima instituit Aedē Vestæ consecit. Virgines uestales elegit. Flamines tres Dialē Martialē: Quirinalē: Salios Martis Sacerdotes: Pontificē maximū creauit. Et: ut scri. Pli. septimū collegiū figulorū instituit. Saturnia æra. Quæ Saturni tēpore: id est rudi illa ætate in sacrorū celebratiōe erant in usu. Impulit: remouit: ex tēplis scilicet. Urnas: Vrina proprie uas aquarū: dicta quā Vrina ab urinādo. i. sub aqua nādo: auctor est Varro. Thuscum fictile: Quo in sacris prohibebatur. Plinius. In sacris quidem etiam inter has opes non myrinis Cristallinis: sed fictilibus prohibebatur sympulis innocentius: tēplorum quoque fastigia fictilibus ornabantur. Thuscum: Etruria auctore Plinio maxime Plasticem excoluit. Vnde Tarquinius priscus: Tauriano a fregellis accito: Iouis effigiem fictile in Capitolio dicendā lo. auit. Martialis lautus erat thuscis Porfena fictilibus. O curuæ in terras animæ Acclamatio est cum ritu indignatione in eos qui ex desiderio suo deorū uoluntatem ducunt. Curuæ in terras: Ad terrena ita inclinā & depluræ: ut quid a nobis deus exigat non cōsideretis: Sicq; innuit: ut sequētia docent: deum ad uota nostra non moueri nostris sacrificijs: muneribus ue. sed: ut dictū est mente sancta & iusto animo. Non ignoro a La. Cantio hoc carmen miris laudibus efferri. Cælestiū manes: quæ nō cognoscitis quid cælestibus gratum sit ac si diceret superos non eisdem moueri affectibus quibus mortales. Nostros

immittere mores: id est credere eadem quae nobis grata sunt diis pariter placere? Et bona diis ex hoc scelera ducere pulpa. Idem est: poetæ est exaggeratio. Ducere: iudicare: colligere. Et scelerata pulpa: id est uoluptate & desiderio nostro. Pulpa: inde fit pulpamentum. dictaque est auctore Donato: quod pulsetur & cōscindatur dum manducatur.

BAR. EON. Somnia pituita purgatissima. Vera & bene purgata somnia. Omnium autē quae dormientes uidete nobis uidemur diuersitates quinq; Macrobio teste sunt. Somnium: uisio: insomnium: oraculum uisus qui a græcis fantasma dicitur. Ex his insomniū & fantasma cum falsa sint interpretatione non indigēt. Tria reliqua uates interpretantur. Et oraculū quidem ē cum quis in somnis aliquid nobis denunciat. Visio uero cū id quis uidet: quod eodē modo quo apparuerat euenit. Somnium autem proprie uocatur quod regit figuris & uelat ambagibus nō nisi interpretatione intelligendis. Pituita: phlegma græce: pituita latine: quod uiam petat. Alio auctore: ut scribit Quintilianus dicitur. Est autem pituita: ut Laudinus secūdo de aīa libro refert. Sanguis rudis adhuc: nec dum plene decoctus: sed quae quandoq; sanguis absolutissime fieri possit. Ea uero aut artificiosa natura gignitur & bona est: Aut aliquo peccato in corpore surgit: ob idq; adulterina iure appellari potest. Huius spēs quattuor sunt. Mucillaginosā: q̄ etiā cruda. Vitrea a colōre ponderosa & uiscosa quae liquefacto uitro similis ē Gypsea crassa & albicans Vltima oībus sicior & leuior: ob eāque rem acutior: & gustatu falsa. Cæterū Celsus quattuor uolumine auctor est: distillat humor ex capite: interdū in nares: quod lenē ē: interdū etiā in pulmonē: quod pessimū est. Si in nares distillat: tenuis per has pituita profluit: caput leuiter dolet. grauitas eius sentit: sternutamēta sunt. Si in fauces has exasperat: tussiculā mouet. Si in pulmonē: preter sternutamēta & tussim: ē etiā capitis grauitas lassitudo stūs: æstus biliosa urina: Aurū: uasā Numæ: Numa pōpilius Pōponiū filius curibus fabinorū oppido ortus Romulo mortuo regnū suscipiens a belli cura ad religionē populū uertit: tēplaq; multa ac facer doria instituit. Quoniā uero fictilibus cū in publicis: tū ī priuatis ea tēpeltate romani ob paupertatē & cōtinētiā utebātur: septimū quoq; collegiū figulorum ordinauit: Longo postea intervallo: cū auctis opibus & increscente luxuria argento atq; auro pro fictilibus uterētur: ob eam cām Numæ fictilia tēplis expulsa est: ab aureis uasis cōmemorat. Saturnia æra: quibus Saturno regnante instituit: & inde militū æra: & ærarium: tribuniq; ærarii & obæratū ab æra cognōiatur. O curuæ in terris aīæ Terrena tantū relictis cælestibus cogitantes. Exclamans autem indignatur & quærit quid luxuries tāta īn tēplis proficit. Exclamatio uero ipsa conficit significationē indignationis atque doloris. Ex hac pulpa: Ex hac nimia luxuria nostra. Pulpa enim sine ossibus caro est.

IOAN. BRI. Hæc sibi corrupto casiam: Oñdit oīosq; deos nō hoīs munera: sed puram mentē posse re: Sensus ē: siquādo per uestiū: aliarū rerū luxū peccamus: ex eo tamē aliquā capimus utilitatem. At aurum in templis nihil oīo diis prodest: cū muneribus more mortalium nō moueantur. Dissoluit diluit. Tēpora sua notat: quibus in tantū luxum unguenta processerant: ut lini iam non solum: sed & perfundi unguentis gauderent: etiā uestigia pedū tingerent: quidā etiam biberent: auctor est Plī: Casiam: unguentū: casia enim auctore Plī. frutex est in Aethiopia Troglodytis connubio permixta

iuxta Cinami campos nascens. Fabulosa tamen antiquitas princeps ue Herodotus narrauit Casiam circa paludes arabiae colligi: propugnate unguibus dirio uespertilionū genere: aligerisq; serpētibus: his cōmentis augentes rerū precia. Oliuo: Quo unguetorū odores optie seruantur. Plī. Vnguenta optime seruātur in alabastris: odores in oleo. Corrupto: quia in unguetorum odore trāsīt: Nā unaquæq; res alterius permixtione corrūpitur. Virgī. Nec casia liqui corrūpitur usus oliui. Coxit: tinxit: infecit. Vellus: lanā: a uellēdo. Nā añ tōsurā iuētā ex ouib; lanæ uellebātur: añ ēt lana: siue lanitiū a laniādo. Calabrū: lanæ calabræ nobilissimæ habebant: nā circa Tarētū oppidū Calabriae Cānusiūq; auctore Plī. sumā nobilitatē hñt. Vñ Var. scribit Tarētinas oues pellibus itegri ne lana inqnetur: quo minus uel infici recte possit uellus: uel lauari ac parari. Muri ce. i. pnrputa: genus enī est cōchiliū: ex quo liquor elicitor tingēdis expetitus uestibus purpuræ haud quaquā dissimilis. Plinius: uidimus iā & bibentium uellera: purpura: coccho conchillo sesqui pedalibus libris infecta uelut illa sic nasci cogente luxuria. Vitiato: Quia cū laniciū inficitur: alienū colorē uitiat. Virgilius: Discet mentiri lana colores. Horatius. Sed mala tollet anum uitiato melle Cicuta. Baccam: id est margaritā. Horatius: Nec sit marita quæ rotūdiōribus onusta bæccis ambulet. baccas proprie dicimus fructus lauri. Fructus Oliuæ: corni: Loti quā fabā syriacam uocāt: myrti: Lentisci similiūque. Acinos uero siue acina fructus minoris arborū fructiue dēsius nascētes noīamūs: cū bæccæ dispersi & rariis: inter acinos igitur numerantur. Vuæ grana: Hederæ grana: Sambuci grana: Ebuli grana: Malipūnici grana: & morū: & quicquid his simile. Supra hæc autē poma dicuntur du ntaxat quibus uescimur: Cerasiū & Prunū & Mespilū poma: non acini neque bæccæ noīatur. Glans in numerū istorū non uenit: syluestris enim & fastio pecorum est. Castanea in nuce refertur. Vnde Vergilius: Castaneasque nuce: sicut Pinus. Corylus siue a loco: Auellana: Amīgdalus: iu

Hæc sibi corrupto casiam dissoluit oliuo:
Hæc calabrum coxit uitiato murice uellus:
Hæc bæccam conchæ rasilis & stringere ueas
Feruentis massæ crudo de puluere iussit.
Reccat & hæc peccat: uitio tamē utitur: at uos
Dicite pontifices: in sacro quid facit aurum?
Nep̄ hoc qd' ueneri donatæ a uirgine puppe

glans: & si qua his similia non poma dicuntur: sed Nuces. Nonnunquam tamen Acini & Baccæ indifferentem ponuntur: ut Virgilius Sanguineis Ebuli Baccis minioque rubentem. Conchæ: id est unionum matris. Margaritifera enim Conchæ origo atque genitura haud multum ostreator Conchis differens: Has ubi genitalis anni stimulauerit hora: pendentes sese quadam oscitatione impleri rosido conceptu tradunt: grauidas postea eniti partumque concharum esse Margaritas pro qualitate roris accepti. Si purus influxerit candorem conspici: si uero turbidus & foetum sordescere. Indicus maxime hoc mittit oceanus: Laudatur præcipue circa arabiam in persico sinu maris rubri. Ralisse: auellisse: sic. n. auctore Plinio: Cõchis adarescunt: ut iis nisi lima auelli non queant. Stringere uenas. s. m. c. d. p. i. Aurum ut scribit Plinius tribus modis inuenitur: fluminum ramentis: nec ullum absolutius aurum est: ut curli ipso tritumque perpolitum. Alio modo puteorum scrobibus effoditur: aut in ruina montium. Quod putris foditur canalitum vocatur. Quod effossum est tunditur: lauatur: ut in r molitur in farinam quæ deinde igni excocta in massas redigitur. Sensus est. aurum quoque ex uenis terræ petitur esse Hocque inuidiose in tempora sua: quibus auri in ratum luxuria adoleuit: ut auctore Plinio fibulæ tribunitiæ ex auro gestarentur: mulierum quoque pedibus subiicerentur: atque in omnibus obsecris desiderijs usurpatum fuerit. Stringere: in unum consistere. Vnde auctore Plinio strigiles Hispania uocatur auri paruulas massas que super omnia solum in massa auramento capitur. Venas. i. aurum: quod per terræ siue marmoris uenas colligitur. Feruentis quæ dum tunditur feruescit. De crudo puluere: qui nondum excoctus est. Dicite pontifices in sacris quid facit aurum: ostendit poeta superuacuum esse aurea uasa templis inferri: quod non sancti tatis sed auaritiæ sit instrumentum: unde infert satius esse deo: quem recte colas inferre pro munere compositum ius fasque animi sanctosque recessus mentis: & incoctum generoso pectus honesto. Pontifices. Varro scribit deos esse a ponte subditos: quæ supra tyberim primū fecerunt: & sæpe restituerunt. Maximū autem dictum esse pontificem scribit Festus que maximus rex: quæ ad sacra & religionem pertinent iudex sit uindictæque contumaciæ priuatorum magistratumque. Donatæ a uirgine puppæ puellæ uirginitati renūciantes puppas in templis Veneri deditabant: quæ admodum pueri excedentes pueritia apud lares. i. deos familiares bullam suspendebant: unde Persius Bullam succinctis laribus donata pependit. Puppæ: imagines puellares quæ in deliciis sunt puellarum: nomen ductum a puppa: qui puellam & puppam pueræ appellabant. Varro auctore Nonio. Mammam lactis suggestem proscere puppam.

BAR. FON. Hæc sibi corrupto casta dissoluit oliuo. Ex eadem luxuria natum est: ut oleo castaque commixtis unguenta conficiamus & purpureis uestibus: unioibusque utamur: atque auri & argenti metalla effodiamus. Casta dissoluit Virgiliana æmulatio est. Nec casta liquida corrumpitur usus oliui. Casta uero. ut lib. xii. tradit Pli. frutex est amplitudinis cubitorum triu in æthiopia iuxta cinnami campos nascens: sed in motibus crassiore sarmento: tenui cute ueriusque cortice color triplex: cum primū emicat candidus pedali mensura. Deinde rubescit addito senari pede. Ultra nigras hæc pars maxime laudatur ac deinde prima. Danae uero candidi. Vitiato murice. Muricis piscis liquore & e conchis piscibus extrahunt. Quoniam uero in concha gemmæ semper sunt: neque unquam indiscrete repiuntur: propterea a romanis ut scribit Pli. unionum nomen illis est inditum. Et stringere uenas. Aug. & argentum significat quod terræ uenis effossum: usumque lauatur uritur & molitur. Peccat & hæc peccat. Sacris non initiari peccant humi in omni luxuriæ seruiens: sed ex ea tamen aliquam utilitatem percipiunt: quia gemmis in auro purpuraque utuntur. At uos sacerdotes dicite quid aurea dona in templis plint. Nepe hoc quod ueneri donatæ a uirgine puppæ. Ipse semet interrogationi suæ respondens: id quod puellarum ludicra facere in templo aug. assueuerat. Est uero puppa puellula: & pupus puer puulus. De pupa Aufonius in bisbula. Barbara quæ latias uincis alumna pupas. De pupo Varro apud Marcellum. Mammam lactis suggestem proscere puppam. Sed a similitudine pupa quoque puula: puellaris imago dicitur. Var. in orginibus. itaque breui tempore magna pars in desiderium puparum & sigillorum ueniebat. Moris autem fuit ueterum puellarum paruula quædam puellarum simulacra ex linteo insuere: deinde lamento insarcire: uestibus amittere. Has uirgines pueritiam egressæ: ueneri tanquam uirginitatis sue insignia condonabant ut fastum scilicetque futurum matrimonium cederet. ueneri ab ioue maturæ uirginum ætatis: nuptiarumque cura: Diodoro auctore concessa est.

Quin damus id supis de magna quod dare lace
 Non possit magni messalæ lippa propago.
 Compositum ius fasque animi sanctosque recessus
 Mentis: & incoctum generoso pectus honesto
 Hæc cedo ut admoueam templis: & farre libato
 Satyra tertia.

IOAN. BRI. Quin damus id supis: docet deorum mentem ut scribit Cicero pro. A. Cluentio: pietate & religione & iustis precibus: non contaminata supstitioe neque ad scelus perficiendum cæsis hostiis placanda esse. Quin: hæc particula increpatis est: semperque indicatio coniungitur. Virgi. Quin tu aliquid saltem potius: quoque indiget usus: Viminibus mollique paras detexere iunco: De magna. q. d. i. Messalinum cortam Messallæ oratoris filium more satyrico per transitum notat qui in luxum gulæ ut scribit Pli. palmas pedum ex anseri

bus torrere: atque patinis cum gallinaceorum cristis condire repperit. Sensus est. Superi ea re nobis placandi sunt: quam de se Messalinus præstare non potest: hoc est non optimis uictimæ sacrificiis: quæ tantum Messalinus ut diues dare potest: sed mente pura & corde sincero: cum non optimas hostias sed puram hominum mentem diuina maiestas desideret. De magna lance. i. diuite. Magni Messallæ: oratoris qui magnificas habuit ædes: quæ cum domo li

cini certabant. Martialis: Et cum rupta situ messalæ laxa iacebant. Atque cum Licini marmora puluis erūt

Lippa propago: lippi proprie dicuntur quibus oculi stillant. sed a poetis pro uitiosis ponuntur: id ad animum: quod corporis est transferendo. Horati. Crispini scriinia lippi. Persius alibi: Patres infundere lippos. Cū uideas. Cōpositū iusq; fasq;. i. ita uiuas: ut nihil cōtra leges būanas dīnasq; cōmittatūr. Iuris enī præcepta sūt hæc hōeste uiuere: nemini iniuriā facere: q;bulcūq; si possumus prodesse. Fas uero dicimus qcqd dī pmittūt: nec cū sit irascūtūr. Ergo ius hūanū: fas dīnū dicitur. Virgil. Sæpe est festis quædā exercere diebus. Fas & iura si nunt. Cōpositū ius fasq;. i. Leges dīnas & humanas simul: ut sit cōpositū simul utrūq; positū. Sicq; monet non satis esse ad bene beateq; uiuendū: alterū sine altero præstari: Animi sanctosq;. re. m. i. nihil turpe i animis nostris cogitemus: per quod ostendit a nobis facile deos placari posse: si & opere & cogitatione recte uiuere uelimus. Sanctos recessus: puras: & sanctas sedes mentis. Pectus incoctū: perfectū. Sic. n. uocabant antiqui: ut dictum est: aliquid longi temporis coctum quasi perfectum: ut est illud Vergilianū: Solidum nodis & robore cocto: sumptum ab his rebus: quæ igni excoctæ: quod in se habet cruditatis: deponunt: sicq; mites: & perfectæ fiunt. Generoso honesto: naturali honestate. Hæc cedo ut admoueā templis & farre libabo Sensus est: si hæc quæ dixi præstiteris: sola qdem mola: Dii placabuntur: id est facile tibi obsequentur & precibus tuas exaudient. Cedo uerbum est defectiuum apud comicos celebre: id est da. Terentius: Quin tu argentum cedo. Farre: id est mola: quæ sale & farre tolto constabat.

BAR. FON. Quin damus ut lupis: honestatē uitæ morūque sanctitatē: nō augere aut argētū supis largiendū hortat. De magna lāce: lāces uasa lata sunt: & aliq;ulū cōcaua: minus tñ excauata q̄ patinæ. Magni messalæ lippa p. p. g. o. messalæq; familia Rome clara & illustris fuit. Messalinū autē cōtā prædiuitē utrūq; intelligit: cuius in lippitudine satyrico more iuehitur: oclorū uicijū ad aī auaritiā referēs. Hæc cedo ut admoueā tēplis & farre libabo. Fac ut probitatē & sanctos mores: rectāq; mentē ad tēpla ferāt: & tūc mīma quæq; oblatione: qcquid a diis petiero. Impetrabo: q nō dantiū dona: sed mētē atq; aīum perscrutātūr. Litare autē proprie deos ppitiare ac placare: uotūq; impetrare significat. Plau. in penulo. Si hercle istuc unq; factū est: tum me iuppiter faciat: ut semper sacrificem: neq; unq; litem.

Empe hoc assidue: iuueturis tēporū suorū de n sidiā: & circa uirtutē negligētīā inlectat q̄ maiorū diuitiis: auctoritateq; cōtēta bonas artes non curat. Mōetq; uirtutibus & disciplinis: dū tenera est ætas uacandū esse: partes suas ad reprehēdēdū psonas dat introductæ. Hoc assidue: legēdū est cū indignatione & reprehēsiōe & gestu ad iuandū: subaudi: facis: ut sit semp qdē stertis. Sequitur. n. stertimus

Assidue: hic erumpit fremitus poetæ q; hoc assidue faciat. Clarū māe: hoc loco māe: qā nominā adiuuētū est: nomē efficitur. Vergi. Māe nouū: alias aduerbiū est. Despumare: concoquere: sumptum a uino: quod p multā spumā coqui solet ad dulcedinē.

Lucanus. Indomitū merore cogēs spumare falernū. Indomitū: durū difficile cōcoctū. Falernū: secundā nobilitatē falerno uio dedit: Augustus cū setianū uinū cūctis prætulisset: dictū: ut tradit Silius italicus a falerno agricola: q primus eas uites coluisse dicitur: ut aut placet Plin. a falerno agro cāpātæ: unde Mart. Scelus est iugulare falernū: Et dare cāpano toxica sacua mero. nā falernus ager a pōte cāpano læua petētibus urbanā coloniam syllanā Capue cōtributā incipit nigri coloris est Martia. docet. Cādida nigrescāt uetulo cristalla falerno: id est alibi: Marmorea fundēs nigra falerna māu. Quia dū lin. tan. um. hic indignatur: quod ea hora stertat qua in negociis hoīes maxie exercebātūr. Mart. in qntā uarios extēdit Roma labores. Umbra qnta: horarū obseruatiō auctore Plin. apud romāos uaria fuit. Duodecī. n. tabulis ortus tñ & occasus notabant. P. aliquot ānos adiectus est & meridies accēso cōsulū id. p. nūciatē: sed hoc ferentis tñ diebus. Usq; ad primū punctū bellū M. Var. romāis solariū horologiū primū statūrū in publico secūdū rostra in colūna tradit bello punico primo a M. Vale. Messalā cōsule catina capta in Sicilia: deportatū: idē āno urbis qd rīgētē simoseptio: nec cōgruebant ad horas eius linæ. Paruerūt tñ eis ānis undecētū. Nubilo tamen est incertæ fuere horæ usq; ad Scipionē Nasicā q primus aqua diuisit horas æque noctum ac diēru. Idque horologiū de psidra appellatum est: umbrarū ratio nem: quā uocant Gnomonicē inuenit Anaximenes milesius Anaximātri & Thaletis discipulus: primusque Horologiū qd appellatur Scioterico Lacedæmōe ondit. En qd agis: alia increpatio in desidē. Siccas messes: id est ea hora est diei: qua in agro segetes calore solis torrentur: & tu dormis: sicque cum indignatione & reprehensione legendum est. Infana canicula: caniculæ: ut scribit Plinius exortu solis uapores incenduntur: feruent maria: fluctuant in cellis uina: mouentur stagna. & canes auctore Plinio toto eo spacio maxime in rabie aguntur: unde insanam dixit: id est non salutiferam: caniculæ syderi frugibus: ut scribit Varro: inimico rusæ canes immolabantur: ut fruges flauescerent ad maturitatem perducerentur. Inter solstitium & caniculam: eodem auctore plærique messes faciunt: Coquit: maturat. Patula pecus omne sub ulmo: cititer. n. meridiana nos æstus pastores oues dum deseruecant sub umbriferas rupes & arbores patulas subiiciunt: quoad refrige

Empe hoc assidue: iā clarū mane fenestra
Intrat: & angustas extendit lumine rimas
Sertimus indomitū: quod despumare falernū
Sufficiat quinta dum linea tangitur umbra
En quid agis: siccas infana canicula messes
Iadudū coquit: & patula. pecus oē sub ulmo est
Vnus ait comitum: uerumne: ocuis ad sit
Huc aliquis: nemon: turgescit uitrea bilis:

raro ære uersperino: rursus pascant ad solis occasum. Venus ait comitū: hoc cū superioribus cōiungit: ut sit sensus. Vnus comitū dixit: quæ præcesserūt desidiofo. Verumne: uerba desidis: subaudi est: ut sit. Verumne est ita diē esse? Ocyus adsit huc ali. argute satisque lepide desidis naturā expressit qui repentino impetu ad oīa ferri uidetur cū eū statim laboris tedeat. Nemon: æmulatio est Horatii Nemon oleū feret ocycus. & ea uoce legendum qua irati in clamant. Turgescit uitrea bilis: uerba poetæ irridentis tā subitū ad uirtutem apparatus quem celerrime scit defectur. Vitrea: an inflata & tumida: ut uitrum: qd ab artifice fistula inflatur: ut ideo uireta dixerit: quæ turgescit præcesserit: An: quod magis placet: lucida & clara: quæ hoīem oīa effundere & aperire. unde Hor. dixit. Splendida bilis. Bili: unde Bilosus uomitus dicitur.

BAR. FON.

Emp hoc assidue: id est desides & incōtinētes in uerit quid fugiendū sequendūq; sit ostendens. Quod uēdā āt adducit comitis inertā circa bonarū artū studia reprehēdentē. Ordo uero est. Nēpe tu hoc assidue facis: ut ad multā lucē dormias. Indomitū saler: uel aqua nō dilutū: uel tā uehemens q̄ uix aqua domari possit. Virg. Dux bacchi indomitūq; salernū. Ager aut salernus in campania est uino celeberrimus. Despu mare in stomacho cōcoquere. q̄ ab olla ī qua carnes elixant: translātū est. Quinta dū: linea tangit umbra: anti qui p umbra gnomonis orto sole horas in semicirculo spectabāt: in quo. xii. lineæ æquis diuisæ spatia a gnomone discurrebant. priā uero linea ab occidēte sole orto ī primis adūbrabat: deinde cæteræ singulatim. Vex cum ad sextam lineam umbra uenerat: meridiēs erat. Quinta igit lineam iam ppe diē mediū declinabat: quo tēpore canicularibus diebus pecudes umbras & frigora captant Horologium aut primus Anaximenes milensius & umbrarum in horis diei cognoscēdis rationē inuenit. En quid agis: cum superiori castigatiōe correptus nondū irgetet grauius instat: atq; reprehēdit q̄ tū maxime stertat: cū magna pars lucis peracta sit. En uero demonstrantis cū indignatiōe & castigatiōe est. Iuue. En hitum quo te leges ac iura ferentē. Infana canicula: furens per æstū: quale apud Horatiū. Iam procynon matutino æstuo: us. quod sydus apud Romanos nō habet nomen. nisi caniculam hanc uelimus intelligi: hoc est minorem canem: Duo uero canes in caelo sūt: maior & minor. Sed canem dicendo maiorem intelligimus. Minor. n. canis canicula dicit: quæ quā integrū diem in ortu atq; occasu canē præcedit: inde a græcis procynon appellat: pro enim ante: kyrios uero canem significat. Ardentissimo autem æstatis tempore canicula oritur. xvii. iulii die: sole primam leonis partem ingrediēte. Canis uero postridie: sole primā partem leonis ingresso. Verūne: Verba castigati adolescentis q̄ tā clare mane sit indignatus: & aliquem seruoq; ad se uocantis. Nemon: separatim cū stomacho acri sono uocis legendū est. Indignat. n. nō presto ex seruis aliquē accurrisse. Turgescit uitrea bilis: uel admonentis: uel Persii uerba sunt: illū irasci demonstrantis. Bilis. n. q̄ proprie corporis humor est: ex cuius abundantia morbus nascit quæ tamē animus quādoq; corporis inclinationē sequitur: ad mores: iracundiāq; trāffertur. Pli. li. xi. Sed in felle nigro infantiæ causa homini mosq; toto redito. Hinc & in mores crimen bilis nomine: adeo magnū est in hac parte uirtus: cum se fundit in animum.

Finditur arcadiæ pecuaria rudere credas
Iam liber & politus bicolor membrana capillis:
Inque manus carthæ: nodosaq; uenit arundo.
Tūc queritur crassus calamo qd pēdeat humor
Nigra quod infusa uanescat sepialymphæ.
Dilutas queritur geminet quod fistula guttas
O miser inque dies ultra miser huccine rerum.
Venimus: at cur non potius teneroq; palumbe
Et similis regum pueris papare minutum
Pocis: & iratus mammæ lallare recusas:
An tali studeam calamo cū uerba quid istas
Succinis ambages: ubi luditur: effluis amens

libris unde libri nomē accepere: Tunc q̄ritur: ecce quā cito uirtutem fastidiat desidiosus. Nigra sepia: piscis est marinus: qui ubi sensit se apprehendi: effuso atramento qd pro sanguine huic est. infuscata aqua abscondit De eo ita meminit Celsus. Mōnent aluum salsamenta: ostrea pelorides: echini: musculi. & omnes teneri pisces sepiarū atramentum. Huius sanguis pro atramento in usu erat. Vanescat: queritur atramentum ita aqua dilutum esse: ut ex cartha statim habeat. Fistula: calamus quem supradixit harundinem. Guttas: gutta auctore Palemone uincentino dicitur cum stat. stila cum cadit. O miser inque dies miser: satyrica exclamatio in desidioli exultationes. Huccine rerum uenimus: tanta ne & animi & corporis mollitiē sumus: ut uirtutē nullo labore partam uelimus. At cur non potius: insultat per irrisionem nimiae mollitiē. Similis regum pueris: qui delicatissimi uictu aluntur. Papare uerbum tractū a uoce puerorū qui cibum petentes ita dicere solent.

IOAN. BRI. Findit: rūpī præ nimia indignatiōe nullū sibi adesse. Archadiæ pecuaria: uerba poetæ irridētis. Archadiæ pecuaria. i. asinus: quos egregios pgenerat Archadia. Pli. de iis ita scri. Sed mulaz maxie pro generatiōe patriæ cōspectat in his: Archadibus ī Achaia: ī Italia reatinis. De iisdē sic Strabo ubi loquit de Archadia: Fertilia autē pecora pascua præserti equis atq; asinis equarū suppositoribus. Varro itē sic scribit: Hoc. n. nomine asini Archadii in græcia nobilitat. In italia reatini: hinc est illud Iuue. Nil salit arcadico iuueni. i. asinino. Ruder: Persius primā pducit. Alii uero auctores corripit. Virg. Grauiusq; rudentes. Et sera sub nocte rudentū. Oui. Ut rudit a scabra turpis asella mola.

Iam libet: chartam Alexandri magni uictoria rep tam fuisse auctor est Marcus Varro cōdita in ægypto alexadria: antea non fuisse carthæ usū. Palmae foliis primo scripturatum: deinde quarundā arborū

Cato d' liberis educādis: Cū cibū ac pōtionē: buas papas docēt: & matrē māmā & partē tathā. Papare: hoc loco uerbū p noīe pbsitū est: ut alibi. Et nostrū istud uiuere triste: ut sit papare minutū: id est cibum minutū: & fractū: qualē pueri poscunt: appellātes: ut diximus cibum papas & potionē buas: Nec illis assentio q̄ minutal hoc loco pro minutum legunt. Nam is cibus infantibus haud quā conuenit. Iratus māmā: māmā pōt esse datui casus: ut sit iratus māmā: potest esse & genitiui: ut sic dicas: recusas lallare māmā. i. blandicias matris: quam māmā: ut dictum est appellabant antiqui. Nartia. Māncas atq; tatas habet afra: Sed ipsa tatharū Dicit & māmārum maxima māmā potest. Lallare: id est blandimentū matris: quā flentibus liberis sic blandiri solet. An tali studeam calamo: uerba desidiōsi excusantis. Horatius: Culpātur frustra calami

Cui uerba: uerba poetæ irridētis. q. di. teipm: nō me decipis. Sicq; subaudi das: ut sit: cui uerba das. Succinis: cōpositū a sub & cano. Tibi lu. i. tua res agē: sumptū ē a ludo: i quo agitur p eo q pecuniā exposuit. Efluis amens: apre fictili nō bene cocto desidiōsum & mollem comparat.

BAR. FON. Eindit arcadia: pecuaria rudere dicas: & si qdā exemplaria findor hōnt: qā tamē in uetustioribus findit i tertia psonā iuēitur atiq; scripturā tanq; sensui magis cohærētē se cutu sum. Cū. n. uel poeta: uel mōitor dixerit: turgescit uirca bilis: statim finditur: subiūxit: hoc ē iracūdia: indignatiōē & dīstrūpitur: atq; ita i seruos ad se nō accurrētes exclamat: ut eius uociferatiōe audita arcadicos afinos rudere existimes. Rudere autē asinog; proprium ē. abusiue. n. de leonibus: Sera sub nocte rudētū: & de hōie: Includumq; cauo saxo atq; insueto rudentem Dixit. Virgi. In arcadia uero Boetiae regione: & apud reatinos in Italia optimi asini nascuntur. Iam liber & positus bicolor mēbrana capillis: mēbrana a mēbris animalū dicta sunt: in quog; tergortibus primū latere ab uno scribi cōceptum. deinde ab utroque dēraffis pllis: Earum usus Pergami regnante Eumene inchoauit: uerum q̄q; in mēbranis describitur: hic tamē pro inuolucro libri ponitur. Nā qui librum cōptius adornabāt mēbrana colore aliquo infecta operiebāt: quod Tibullus ad Neeram librum suū mitēs: significat Lutha: sed niueum iuoluat mēbrana libellum. Inq; manus chartae: cū librū mēbrana bicolori ob uolutū sumpsisset: ut ex eo aliqd trās scriberet chartam cōcepit. Cuius usus cōdita ab Alexādro in aegypto urbe suis noīs emanauit. ātea enī: ut libro tertiodecimo. scri. Pli. Palmarum solis scriptitabāt: quādoq; & arborē libris: unde ē libri lunt appellati. Interdum & i plumbeis uolumibus: & in linteis & en cæreis scriptum ē. Ex papiro at earum cōfectio prima fuit: q. i pluastribus locis aegypti gygnitur. Nigra q̄ infusa uāescat sēpia lympha: q̄ atramētum scriptog; qd̄ crassum ātea calamo depēdebat: nuncq; dilutum nimis fluat cōquerit. Apud neteres at ex atro sēpiag; humore librariū atramētū fiebat. Sēpiā uero: ut scri. Pli. in nostro mari bimum cubitog; capiunt. neq; his bimatu lōgior uita: heae se apprehendi cum sentiunt: effuso atramēto: quod p sanguine eis est infusata aqua absconduntur. Pariunt at omnibus mensibus. Eistulas: calamus scriptorum intelligit. O miser inq; dies: ultra miser. Summa arte: exclamatiōe: conduplicatiōe q; utitur: Cum enim cerneret eum indies deteriorē futurū: ex quo tam fatuā excusatiōē desidiā suā afferret: in banc significationem doloris prorupit. Papare minutum: minutis ac blandiusculis uerbis patrem appellare: ut qdam sentiunt. Quod si patrem uocare significat per unicum. p. scribendum est. Papas enim pater est. & cū. p. uno scribitur. Quod pater apud Homerū in Odyssēa: Naulicaam enim Alcīnor filiag; inducit patrem suū uocantem Papaphile: id est pater care. Iuue: Timidus praegustet pocula papas: pro aliquo qui te filii loco amet. Quidam uero papare per geminū. p. scribentes pappū: hoc est auum uocare dicunt. Pappus enim auus est ut Festus scribit: quod & Aufonius ad nepotem suum ostendit. Pappos auiaque trementes. Ante ferūt patrib; feri: noua cura nepotes. Iratus māmā lallare recusas: motem infantium exprelli qui matri irati fugere māmā rennuunt: quod lallare dicitur: quidā ramen lallare blandiusculis uocibus loqui infantium more legunt Mamma uero & uber & mater est. An tali studeam calamo: excusat se adolecēs tali calamo scribere nihil posse. Cui uerba: non meipsum: sed te decipis: respondet admonitor.

IOAN. BRI. Cōtēnere: Hora. Cōtēnere miser uitāda ē improba syren Desidia. Sonat uitū pculsa: perstat i metaphora uasis: per quā oñdit: quem admodū fictilia male cocta emprori uitū i dicāt: si pculsa fuerit: ita & desidiōsos nullus uirtutis iuēri. Maligne rīder: deest &. Fidella: uas fictile: dicta q̄ fidelit̄ recōdita feruet. Vdū & mol. lu. es a metaphora non discedit. i. rudis & sine aliq; uirtutis cognitiōe. & ideo denuo reformādus: q̄le ē lutū quod nōdū alicuius uasis formā accēpit: sed rudis tm̄ ē massa. Nūc nūc ppe. i. cū propatiōe formād; Sed rure pa. Est ti. f. m. ironia ē poetæ occurrētis excusatiōibus desidis: q. di. nō mirū ē si liberalib;

Contemnere: sonat uitium percussa maligno Respondet uiridi percussa fidelia lyme, male rota Vdū & molle lutū es: nūc nūc pperādus & acri Fingendus sine sine rota: sed thure paterno Est tibi far modicū purum & sine labe salinum Quid metuas: cultrixque foci lecura patella Hoc latis: an deceat pulmonē rumperē uētis Stemmata qd̄ thusco ramum millefime ducis

studis & uirtutibus nō incūbis: cū malorū diuitiis & auctoritate cōtētus esse possis. Sed rure paterno: id est ex agris paternis q̄ ad uictū sint satis colligis: ut iā necessariū nō sit te uirtutē q̄rere. Far. mo. hinc erūpit indignatio: cū nec locuples sit po. ro. farre tātū trecētis ānis usum fuisse tradidit uerius auctore Pli. Purum & sine labe sa. q. d. per ironiā: iā malorū tuorū gloria & auctoritate contentus esse debes: cū iam tibi salinum & patella maiorum tuorum: quibus quondā in sacris utebantur: tibi relicta sint: nam salino & patella utebantur ad

sacra: unde. C. Fabritiū scribit Valerius patellā deorū & salinū habuisse. Ac milii quoq; papū addit cū hāeredi ratis noīe ea accepisset: religioīs cā a se abalienāda nō putasse. Puz. i. defecātū. nā salinū argētū erat. hinc iridet hoīs elationē & superbiā. Quid metuas: ironicos. i. nō tibi metuendū est cū relicta uirtute: cū & diues & nobilis sis. Patella se ironice. q. d. ad quā parādā nullā curā & laborē sustinuisti: cū eā a maioribus tuis parā accepis. Patella: aptiana: quā a patulo & dixerūt teste Var. Hoc satis: putasne īde pēdere nobilitatē hoīs: p qd mōet nec aliēna gloria: nec ī diuitiis: sed ī ppria uerāq; aī uirtute nobilitatē consistere. Pulmonē rūpē. uē. i. in subpiā afferri q; ortus sis ex splēdida & nobili familia. Sicq; docet: ut dictū ē: nobilitatē hoī parari: non diuitiis: neq; maiorē gloria: sed sola & ppria aī uirtute iuxta illud Iuue. Nobilitas sola ē atq; unica uirtus. Stēmate q; thufco. ra. mil. du. nā multi gradus. & uelut rami sūt pp īngatis ī affinitate & cognatiōe dispositi. Stēmate thufco a nobilitate thufca: nā Thufci a thufco rege filio Herculis sūt dicti auct ore Festo nobilissimū pp originē sūt habiti: nā & Lucumōes reges hēbant: & maximā olī Italiæ superauerāt partē hinc Porfena rex: & Mecēnas Augusti temporibus: de quo Hora. Non quia Mecēnas Iydorum qd etruscos incoluit fines: meo generosior est ter: & alibi Mecēnas attauis edite regibus. Stēmate: stemma: græce: latine corona dicit: a stephano quod est cōrono: unde a latinis id uerbum usurpatū est pro statuis maiorum: quæ in Atēis exprefsis: ut scribit Plinius cera uultibus disponebantur singulis armariis imagines excipiētibus: ut essent imagines quæ comitarentē gentilia funera: Semperq; defuncto aliquo totus aderat familiæ eius: qui unquā fuerat populus. Stēmata uero lineis discurrebāt ad imagēs pictas. De hoc ita meminit Suerdōius in Nerone Cassio Lōgino iuriscōsulto ac luminibus orbato: q; in uetere gētili stēmate Gaii Cassii pculforis Cæsaris imagines retinuisse. Idem in Galba Imperator uero cū Stēma in atrio proposuerit: quo Paternā originē ad louem: mater nam ad Pasiphæm Minois uxorem referret:

BAR. FON. Sonat uitii: opria similitudine uasis cōfecti a figulo usus ē: in qua diligētissime uerba similitudini accommodata subiunxit. Nunc nunc properandus: dum tener & mollis es: & in quācunq; partem facilliter flecti potest. Sine fine: non quia exitus nullus futurus sit: sed sine intermissione temporis donec ad finē pducaris. Sed rure patet no: responsioni quā facere aduersarius posset: occurrit sibi studiis uigilādū nō esse: qm diuitiarū satis hēbet. Modicū far: ad mēsurā & modū: & quātū ad uiuendū sufficiat. Salinū: hic p uasculo domestico salis ponit: ut apud Hora. Splēdet ī mēsa tenui salinū: pprie at patella est: ī qua primitiæ diis cū sale dabant. Quid metuis: multi. n. metu ne sibi necessaria desint: maioribus opibus semp ihiant. Secura patella: quæ te secuz reddat. Est autē diminutiū a patinā: quo uase ad sacra ueteres utebant. Cic. de finibus: Quosdā ita nō religiofos esse tradit: ut cū de patella edāt. Apud Liuiū quoq; legi: P̄res sacrorū cā patellā retinuisse. Hoc satis: ostēdit nō satis esse tātū fortunaz habere: quantū ad degendā uitā sufficiat: cū recte uiuēdi modus & sciētia quærenda sit. An deceat pulmonē rūpere uentis: an te inflare sup bireq; deceat q; genoso sanguine clatus sis. Stēmate q; thufco ramū mille. du. stemma græce corona ē & a nostris p nobilitate generis ponit. Iuue. Stēmata quid faciunt: quid prodest pontice longo. Sanguine censerī. Apud Romanos autem ut scribit Pli. Expressit cæra uultus singulis disponebantur armariis: ut essent imagines quæ comitarentē gentilia funera: semperq; defuncto aliquo totus aderat familiæ eius qui unquam fuerat populus. Stēmata uero lineis discurrebant ad imagines pictas:

Censoremq; tuum: uel quod trabeate salutas?
Ad populū phaleras: ego te itus & in cute noui
Non pudet ad morem discincti uiuere nactæ
Sed stupet hic uitio: & fibris increuit opimum
Pingue: caret culpa: nescit quid perdat & alto
Demersus summa rursus non bullit in unda

IOAN. BRI. Censoremq; tuum: censura auctore Plutarcho maxime omne magistratum reuerentiā est: plurimæq; potestatis cum ī aliis rebus: tum maxime ad morum emendationem: Nam e senatu remouere potest: equitibus auferre equos: notare ī familia. censum agere undē nomen. Iustum condere. In quinquennium ea retinebatur. Altero ex Censoribus mortuo alter magistratu se abdicare oportebat. Trabeate. Neronem notat: sed latēter. Nā ei constat: ut scribit Tacitus & a nobis latius in Sartyra sequenti recitabitur: togam uirilem ante tempus decreto senatus maturatam: quo capessendæ reipu. habitus uideretur: decretum insuper: Claudio libenter adulationibus senatu cedente: ut uicesimo ætatis anno consulatum Nero iniret. atq; interim designatus proconsulare imperium extra urbem haberet: ac princeps iuuentutis appellaretur: additum nomine eius donatiuum militi: Congarium plæbeis: & ludicro circensium: qd acquirēdis uulgi studiis edebatur. Britanicus in prætexta: Nero triumphalium ueste tran suecti sūt: ut spectaret populus hunc decore impetatorio: illum pueri habitu. Hinc ergo exandescit poeta: hinc fremit ostendens animi generositate: non autem imperatoris ornāmētis nobilitatem hominis censerī: quibus rebus Nero populo se ostendebat: trabeate. Vocatiuum posuit pro nominatiuo: ut sit Trabeatus salutas. Trabeam satyrica astutia appellat uestem triumphalem: ne in principem tam aperte inuehi uideatur. Trabeis accipio inquit Plinius ufos fuisse reges: sed argurum fuisse interprete Seruio docet Virgilius. Ipse quītrinali lituo paruāq; sedebat Succintus trabea: augures ex primoribus prestātoribusq; urbis eligi consueuerunt: unde Ci. gloriatur in bruto se a. Qu. Hortensio uiro clarissimo in collegium augurum fuisse coopratum. Quintum quoq; Muriū sæuolam augurem fuisse constat. quem in templo uestæ ara ipsam amplexantem Syllani inter fecerunt: augur licet maximorum criminum conuictus sacerdotio nunq; mulctatur: quia nō honoris nec ma

gistratus: sed scientiæ atq; artis cuiusdam potius nomē est augur: quæ nō potest auferri: sicut nec medico medicina: nec musico cantandi peritia. Salutas: ad id nō sine indignatiōe respexit: quod ludicro circensium Nero obuius Britanico uestem triumphalē indutus eum nomine salutauit: cum & ipse a Britanico nomine salutaretur. Ad populum phaleras: Sensus ergo est. Hos tuos faustus & uestes tuas: id est insignia imperatoria quibus te ostentas ad populum defer: quod ait Hora. Eamā seruit ineptus: Qui stupet ut tibi uis & imaginibus Ego enim te penitus noui. q. d. Ex hac ambituōe nobilitatem hominis non pendere. Phaleras: nobilitatis ostentationem: sumptum ab equis qui huiusmodi ornamentis gaudent. Inue. Magnorum artificum frangebat pocula miles: Ut phaleris gauderet equus: nam phalera proprie ornamenta sunt equorum. Virgili. Primum equū phaleris insignē uictor habeto. Non pudet intrus est ardor poetæ. Non putas tibi turpe esse more noctæ infanti hoīs uiuere: id est nullā uirtutis proflus curā habere: sed sola maiorum tuorum gloria efferri. Noctæ nomen nomen est uilissimi hoīs: de quo Horatius: Vngor oliuo: Nō quo fraudatis immundus noctæ lucernis. Discincti: discincti & intemperantis. Perius alibi. Cum bene discincto cantauerit ocyma uernæ. Sed stupet hic uitio: dum noctam excusat qui uitio naturæ peccat: ostendit eorū excusationē accipiendam nō esse: qui optima mentis ualitudine uirtutem negligunt. Stupet: attonitus est: attonitos enim appellat Cornelius Celsus: quorum & corpus & mens stupet. fit interdum icu fulminis: interdum morbo. Vitio subaudi naturæ. Fibris increuit opimū pingue: nam minus follertes babentur: quibus: ut scribit Plinius: uenter est obesus. Summa rursus nō bullit in unda. metaphora sumpta ab hiis: qui semel aqua immersi: non facile emergunt: per quod docet eos: qui uitio naturæ laborēt non posse ad sanam mentem reuerti.

BAR. FON. Cenforeq; tuū: uel q; trabeate salutas: uel q; trabeā insignē uestem indutus cenforem gētilitium tuum salutas: Cenfores uero quoniam censum agerent: appellati in quinquennium creabantur: Quod tēpus lustrum cognoīatur. Primi uero cenfores creati sunt. C. Papirius & A. Sempronius. M. Gegani macerino & T. Quintio Capitolino consulibus. Ad populum phaleras: hāctūam generis claritatem & externa ornamenta populo nō mihi ostentes. ego enim te intrinsecus uitiatum esse cognosco. Falerae autē ornamenta equorum sunt. Discincti noctæ: discinctos antiqui negligētes & delides appellabāt. Horatius: Discinctus aut perdam nepos: contra acinctos & cinctos solertes strēuosq; uocabant: quod a re ipsa deductum est. Molles enim demissis discinctisq; uestibus uti solēt. Strēnus uero atq; industrius: quo sint ad res exequēdas promptiores succincti incedūt. Noctæ uero prodeside infamīq; ac uulgari uitro ponitur: quod quidem ex Horatio sumptum est. Vngor oliuo Non quo fraudatis immundus noctæ lucernis. Sed stupet hic uitio: noctā ipsam uitio rum in gurgite mersum: neq; uirtutem a uitio discernētem: ut qui penitus intemperans factus sit: culpa prope modum carere asserit: quoniam quid perdat ignoret: per quod ostēdit cum acerrima castigatione dignū esse: qui quum ingenio ualeat: incōtinensq; tantummodo sit: atq; emendari facile possit opibus: ac fama adhuc integris desidiæ luxuīq; se dedat. Sed stupet hic uitio: stupidus & infans in uitio factus est. Stupere. n. quodammodo sensum rerum habere significat. Et fibris increuit opimum pingue. eius præcordia: in quibus propter calorem scientiæ sedes locata est: quum pingua esse dicat: mirum in modum insaniam eius exaggerat. Et alto demersus: & tanquam in profundam uoraginem mersus nunquam ad superiora reuertitur.

IOAN. BRI. Magne pater diuū fauos: exclamatio ē poetæ in eos q nulla uirtutis uia incedūt: totus in fremitus in Neronē fertur: q oī libidinis genere ætatē suā exercuit: ut auctore Tranq; petulantiā: libidie: luxuria: auaritia: crudelitate flagraret. sed ne in principē inuehi uideatur: generaliter omnium principum seuitiā insectatur. Precatur igitur deos: ut uirtutum contemptores nella alia pœna afficiāt: quam ut uirtutem cōtempnam cognoscant: & sic dolore neglectæ uirtutis angantur: quæ homines ex stoicorum sententia beatos & felices efficit. Libido: omnis immoderata cupiditas dicitur: Cui. ut Cicero in Tusculanis scribit: subiecta sunt: ira excandescētia: et iūm: inimicitia: discordia: indigentia: & cætera huiusmodi. Mouerit ingenium: id est cum diu omnia libidinum genera exercuerit. Virtutem ut uideant: Subaudi quam. An ne magis: tacitæ quidem occurrit obiectioni: ostendens eos: qui uirtute contempta turpiter uixerunt: grauiori quidem pœna affici conscientia uitæ turpiter actæ: q̄ quos Phalaris & Dionysius cruciarūt. An ne magis: id est nō magis quidem: Ordo est: æra siculi iuueni gemuerunt magis: & ensis pendens laquearibus auratis terruit magis purpureas & cruces: q̄ sibi indicat imus præcipites. Aera siculi iuueni: id est hi qui per æneum Taurum Phalaride Agrigentorum tyranno sculssime cruciabantur. Huic quum crudelitate & omni sæuitia flagraret: Perillus optimus opifex: scelesto cupiens placere tyranno æneum Taurum construxit: ut inclusus reus subiecto igne torqueretur: & uox hominis grauius exclamantis mugitū bouis imitaretur. Cæterum Phalaris Perillum tanti muneris artificem inclusum ipso Tauro primum graui supplicio mortis affectit. Eius sic meminit Ouidius: Ut munus munere penset. Da precor ingenio mœra digna meo. Dixerat & phalaris

Magne pater diuū fauos punire tyrannos
Haud alia ratione uelis: cum dira libido
Mouerit ingenium: feruenti tincta ueneno
Virtutem ut uideant: intabescantq; relicta
An ne magis siculi gemuerunt æra iuueni
Et magis auratis pendens laquearibus ensis
Purpureas subter cruces terruit imus
Imus præcipites quam si sibi dicat & intus
Palleat infelix: quod proxima nesciat uxor.

poenae mirande repertor: Ipse tuum presens imbue dixit opus? Pendens laquearibus ensis. Hic cruciatum tangit Demodis assentatoris Dionysii Siracusani: qui cum in sermone commemoraret copias eius: opes maiestatem dominatus regis abundantiâ. magnificentiâ æ diu regiarum: negaretque unquam beatiorem quenquam fuisse: Vixne igitur inquit tyrannus o Demode: quoniam te hæc uita delectat ipse eandem degustare: & fortunam experiri meam? Cum se ille cupere dixisset: collocari iussit hominem in aureo lecto: strato pulcherrimo: textili stragulo magnificis opibus picto Abacosque quae plures ornauit argento: auroque cellato: tum ad mensam extima forma pueros delectos iussit consistere: eosque ad natum illius intuentis diligenter ministrare aderant unguenta: coronae: incendebant odores: mensae conquisitissimis æpulis extruebant: fortunatus sibi Demodes uidebatur: in hoc medio apparatus fulgentem gladium e lacunari seta equina appensum demitti iussit ut impenderet illius beati cervicibus. Ita que nec pulchros illos administratores aspiciat: nec plenum artis argentum: nec manum porrigere in mensam. Jam ipse defluebat coronae: denique exorauit tyrannum: ut abire liceret: quod iam beatus nollet esse. Ceruices purpureas sibi Demodis cultu regio ornati. Imus imus precipites quae si sibi dicat: nunc ostendit cruciatum animi quo affligitur ex uirtute neglecta: ita n. dicere solent dolentes. Imus imus precipites. i. omni prorsus spe salutis destituti ferimur Sicque docet longe grauiora esse mentis uulnera quam corpora. Unde est illud. Qui mens est qui sentiat letus: Quod proxima nesciat uxor: tanto dolore conficitur: & pudore impeditur ob amissam uirtutem: ut iam cum uxore communicare non audeat: sed intus tantum rumpatur.

BAR. FON: Magne pater diuum deum rogat: ut non alia poena prauos afficiat: quam ut uirtutis fulgore cernentes: illa se carere sua culpa cognoscant. An ne magis seculi gemuerunt æra iuuenti: Cruciatu corporis minores esse tormentis animi per comparationem ostendit. Perillus autem atheniensis æreum taurum tanta arte fabrefecit: ut igne subito: qui eius in alio includebatur: eiulans mugire putaretur. Hunc cum in Sicilia ad Phalaridem agrigentorum tyrannum detulisset: tali munere Phalaris ob insitam opinionem crudelitatis suae turbatus est. Itaque ipsum artificem in taurum trudi iussit: ut primus ariis suae periculum faceret. Et magis auratis pendens laquearibus ensis Damodes philosophus Dionysii Syracusarum tyranni opes ac potentiam cum extolleret: beatamque eius uitam in tanta opulentia regis assereret: eum ad coenam Dionysius inuitauit. gladiumque seta alligatum supra eius caput appendi iussit quo ille intereundum conspecto. praenimio iminentis periculi metu regalibus mensis abstinent: quod aduertens Dionysius illi tyrannos identidem uiuere atque inter magnificos apparatus iminentibus periculis cruciari affirmavit. Laquearibus aureis: laquearia parua quaedam conexitates in contignationibus testudibusque ædificiorum sunt quae uariis coloribus adornantur. Vir. Pendens lichni laquearibus aureis. Imus: imus precipites: Ordo talis & sensus est: An magis affligitur quam crudelissime a tyrannis torquetur. quam consentientia scelesti agitatus ad seipsum intra se loquitur. Imus imus precipites nulla salutis spe? Et an magis a tyrannis tortus cruciatur: quam ille qui infelix ac miser intus conscientia eorum scelesti pallet: quae fidelissimae uxori narrare non audeat. Quibus uerbis ostendit animi tormenta omnis cruciatus corporis superare.

Saepe oculos meminini tingebam paruis oliuo:
Grandia si mollem morituri uerba catonis
Discere ab infano multum laudanda magistro
Quae pater adductis sudans audiret amicis
Iure etenim id summum quid dexter senio ferret
Scire erat in uoto: damnosa canicula quantum
Raderet: angustae collo non fallier orcae
Heu quis callidior buxum torquere flagello
Haud tibi in expertum est curuos deprederet mores

IOAN. BRI. Saepe oculos: occurrit excusationi de fidiost: pbans: illi per aetate non peccare: quod uirtutibus non inuigilet: sed per desidia potius & negligentiam: quod dicit sibi euenisse: dum puer esset. Sensus ergo est. Ne se ad rhetores confertet saepe peccosue uis oculos oleo linte: ut uitio oculorum laborare uideret. Tingebam ungebam. Grandia si nolle. i. si rhetoricè discere nolle ex cuius praerceptione discerent declamare. Nam in scholis rhetorum talis declamatio praeronebat. Cato nullo ge melius fuisse morte sibi consciscere: quam in manu Caesaris pnenire. Nam cum in Lybia duce Scipione partes Pompeianae a Caesare superaret delectus essent Cato qui tunc uticae cum parte exercitus se continebat: accepto claudis nuncio: omnibus rebus diligentissime constitutis:

liberis suis. L. Caesari: qui tunc ei pro quaestore fuerat commendatus & sine suspitione: uultu atque sermone: quo superiore tempore usus fuerat: cum dormitum iisset: ferrum intro clauis in cubiculum tulit: atque ita se traiecit. Quem postea uticenses sepulchro splendi de madauerunt: unde sibi post mortem uticensis cognomen adinuenit: de hoc multa Plutarchus: Caesari: siue alius pro eo in commentariis. Appianus: Lucanus. Grandia uerba: quae erant de nece Catonis utriusque grauis & feruens: quod autem hoc ad librum Platonis referas: quae ante necem ut scribit Appianus: legi non placet. Quid enim ad pueros exercitationem ea conferebant: sed ad declamationes: quibus ingenia adolescentium exercebant. Catonis morituri: quae suadebant mori debere. Haec enim erat ratio suasionis in declamatione. Discere ab infano multum laudanda magistro. Ordo est. Si nolle discere uerba grandia morituri Catonis multum laudanda ab infano magistro. Laudanda: magistri enim discipulorum declamationes laudabant ut eorum ingenia excitarent. Infano ualde docto: nam in particula modo actiua est. Quae pater adductis: nam patres gaudio affecti amicos domum ducebant: ut filios declamantes audirent Iuuenalis. Quantum uis stipulare & propius accipe quod do: Ut totiens illum pater audiat. Sudans: praer laetitia. Iure & enim summum: id est id praecipuum & potissimum erat in uoto & desiderio meo. Iure. quod d. legitima quidem ratione ludos sectabar pueri et cum puero esse: ut non sim acculandus: cum aetate imbecillae obsequerem.

Dexter senio: apud antiquos ludus erat Taliorū & Tessararum. Tessera quattuor laterum erat. Talus sex in quibus pūcta erant denotata: alia a diis: alia ab Heroibus: alia a claris hominibus: aut a meretricibus: non nulla uero a quibusdā nunc in laudem: nunc in uituperationem accidentibus nomen accipiebant. & ut Pol lux seri. pūctū fuit: quod octo significabat: idq; stesichori dicebatur: quoniam stesichori sepulchrum: quod erat in Himera urbe Sicilia: octo angulorum fuit. Erat & aliud punctum: quod Euripidum dixerunt q; qua draginta significaret: quoniam uidetur Euripides unus fuisse quadraginta præfectorum post triginta tyran nos athenis electos. Tessaras præterea cubos dici græce scribunt: & Gellius ex Varronis sententia: & Macro bius: quod Festus quoq; affirmat. Astragalos uero: latine talos uocari. Iulius tamē Pollux diligentissimus apd græcos scriptor ostēdit Astragalū Tessaram esse: cum ait duo latera esse in Astragalo: hoc est duo puncta: & quinq; quæ in hoc: ut scribit nō sunt ut in cubis. Tessaram autem talo inferiorem eē declarat Martialis: Non mea magnanimo depugnat tessara talo. Et alibi: Nō sum talorū numero par tessara: ut oīo Astragalus tessara latine dici debeat: non talus. **Dexter senio:** propitius & utilis. Nā in talis senio & Venus lucrū afferebat. Ca nis uero: damnū & iacturā: unde Tranq. in Augusto talis iactatis: ut qsq; canē aut senionē miserat in singu los talos singulos denarios cōferebat in mediū: quos tollebat uniuersos qui Venerē lecerat. Horati. Quē dā nosa uenūs: quē præceps alea nudat. Dānosa canticula quæ iacturā afferebat. Propert. Sēper dānosū subli luere canes. Raderet: auferret. Angustæ orcæ: in quā humi defixā pueri nuceas iaciebant. Orca: genus ua sis terre: Buxū: hoc est turbinē ex buxo: quo ludo pueri exercētur. Tibullus: Nāq; agor ut per plana citus so la uerbere turbo: Quē celer affueta uersat ab arte puer. Virgilius. Ceu quondā torto uolūtās sub uerbere tur bo: Quē pueri magno in gyro uacua atria circū: Intenti ludo exercēt. Est enī turbo in modū pilæ lignæ: q ab āgusto incipiēs sursum uersus in latitudine migrat: undē forma turbinata notatur. Dicit āt & hæc buxus & hoc buxū. Virgilius: Tympana uos buxusque uocāt berecynthia matris ideæ. & alibi. Et torno ratile buxum Flagello: crebra enī scuticæ percussione in gyrū uertitur. Haud tibi in expertū: indignatur in desidē: dicens il lūm excusari nō posse: quādo iā cætit ætate: ut cognoscat quæ mala sint: & ea omnia quæ a philosophis dispu tentur. Inexpertum: incognitum. Deprehendere cognoscere. Curuos mores: uitia. Persius alibi. Appoli ta in tortos extendit regula mores: contra rectos mores dicimus: id est uirtutem. **BAR. FON.** Sæpe oculos meminī: se quoq; dū puer erat utilibus salubribusq; cōtēptis uoluptuosa & dele ctabilia quælisse scribit. Veg. tacite anuit se tunc uenia dignum fuisse: ut pote qui rerū ignoratiōe uitio ætatis deliquit. Sed cum ipse tā sæpe admonitus sit: ad eāq; rerū cognitionē deuenit: ut op tūe uitū possit a uirtu te discernere: eum uenia dignum nō esse significat. **Oliuo:** oleum oculis infusum quādam lippitudinem res presentat: quā isti filii: dum parētes metuunt eos a lectiōe auerunt. **Grādia** uerba morituri Catonis: Cato q uticēsis cognōmē: q se uticæ intēremit: adeptus ē: præsligatus iterū ī Lybia: pōpeiāis despatis ptibus mori decteuit. Lōga itaq; oratiōe de aīorū immortalitate ad amicos habita: lectoq; de eodē Platonis libro: gladio se transfodit. In eius postea laudē Cicero librū scripsit. Cæsar duos cōtra ī calūniam eius composuit. aticatio nesc; appellauit: ut cum alii plures: tum Appianus secūdo bellorum ciuiliū libro scribit: In sano magistro ual de sano ac docto. ī eū pæpositio iterdū auget: ut Virg. Turnus ut fractos aduerso marte latios. Quæ pater adductis sudās audiret aīcis. Solebāt parētes ut nomē filii comparēt ad eos cū aliqd recitaturi eēt audiēdos amicos cōuocare. Sndās autē incertū est: an sermōis magnitudine sollicitus: an metuēs ne filius male recitet: an ob lætitiā apposite fecit aīcis: an forsūtā ob laborem ī amīcis cōuocandis. Iure etenim: merito iure ait pro præ ætatem puerilem: quā ludicra magis q; grauiā uiriliq; delectāt. **Dexter senio & damnosa canticula:** ī tali sento pūcta sex. Cāis uero unicum pūctum cōtinet: senioris āt iactus per utills. Cāis dānosus erat: Propert. Sē per dānosū subli luere cāes. **Angustæ orcæ:** orca uas est fictile lato aluo: āgusto ore ac fundo: lōgtori collo: in quam inter ludētes pūctos qui nucē iniecessent uictor erat. Ab ea orcula dimminutiūū deducit. Cato de re ru sti. Cymīnū: feniculum: rutā: mctam in orculā cōditō. Ex ea quoq; nōnulli urceum atq; inde per dimminutio nem urceolū dici uolunt. **Buxum torquere:** Turbinem ex busto in oīi similitudinem torquatum dicit: de quo Tibullus: Nāq; agor ut per plana citus sola uerbere turbo: quem celer affueta uersat ab arte puer. Haud tibi in expertum: bonarū artium ad uirtutem ducētium nō es ignarus: quibus uerbis ostēdit: nisi desidiam euitarit: maiorem reprehensionem mereri: q si litterarum & doctrinæ ignarus eēt. **Curuos mores:** prauos atq; distor tos. quæ enī recta sunt bona & utilia iudicantur. **IOAN. BRI.** Quæq; docet sapiēs porticus. i. phi **Quæque docet sapiens braccatis illita medis**
Porticus in sonis quibus in detonsa iuuentus
Inuigilat siliquis & grandī pasta polenta.

Porticus: a stoia. i. porticu sunt appellati: Nā Athenis porticus erat: q pythianactia uocabat: refer ta uaria & multæ sciētiae pictura Polygnoti thasii in qua cū diuersis rēporibus iā mille quadringenti triginta ciues interfecti fuissent: Voluitzeno Neū il lum stabilem atq; inuolabilem reddere. Quare cepit in illa docere: ad quem eo audiēdum discipulī conflū tes qui antea zenonū dicebātur: postea ab ipsa porticu stoici sunt uocati. Hæc Laertius. **Braccatis:** braccas scri. Diodo. uestes eē: quas galli ad terrorē intōsas & nariī coloris ferūt: easdē græci eodē auctore Anaxitidas uocāt. Diodoro ad stipulat Cornelius Tacitus ita scribēs: At Cæcina uelut relicta post alpes sæuitia ac licētia modesto agmie p italiā icessit: Ornatū ipi? municipia & colōicæ ī supbiā trahebāt q uersicolori sagulo: brac cas: barbæ regmē idur? rogatos alloqrēt. Braccas itē uestes eē docet Suetio. ī Cæsare cū ait: Gallos cæsar ī tri

um phum ducit: idem in curia Galli braccas depofuerunt: latum clauū fumpferunt. Illita: picta: nā in ea porticu picta erat pugna Athenienfiū quā cōmiferant Duce Xerfe cū Perfis dicente Plinio. Pinxit Polygnotus & Athenis porticum: quā poetile uocatur gratuito cū pater eius Mycon mercede pingeret: paneus quoq; frater phidiæ etiam prælium Athenienfiū aduersus Perfis apud Maratonem factum pinxit. Adeo iam colorum ufus in crebruerat: adeo ars pfecta erat: ut in eo prælio Iconicos duces pinxisse tradatur: athenienfiū. Milciadē. Callimacum. Cynegyrum. Barbaroz. Darium. Thyflaphernem. Medis: medoz talis est fitus: nā habent Parthos & Cafpios ab ortu: a Meridie Sithacenen & Sufianen & Perfida: ab occafu Adiabenen: a Seprétrione Armeniam Diēti autem Medi a Medo filio Medæ: qui ut fcribit Diodorus ibi regnauit. Indetonfa: id est non tonfa more Veterum. Virgilius. Ora puer prima fignans in tonfa iuuetā. Siliquis: Siliqua fpecies est arboris quæ ut fcribit Plinius nafcitur in Syria: ioniaque: & circa Gnidū: atque in Rhodo femper conāribus foliis: flore candido: cum uehementia odoris. ea a ionibus ceraunia uocatur Trunco fertilis: fed Pomo filiquæ. Ob id quidam ægyptiam ficum dixerunt errore manifefto: cum in ægypto auctore Plinio non nafcatur. Hic uero Poeta filiquas pofuit pro leguminibus. Eæ enim generaliter fignificant tegumēta & folliculos leguminum & cæterarum frugum. Vnde Plinius Piperis filiquas appellat. Virgilius Geor. Grādiōr ut fœtus filiquis fallacibus efferet. Et quanuis ignis exiguo properata maderent. Hoc autem dicit ex Pythagoræ fententia: qui cum fentiret animos hominum poft mortem migrare in noua corpora uel hominum uel brutorum: a carnibus abftinendum eſſe ſuaſit: ne fcilicet edendo in animos humanos ſæuirent: fed hortentibus tātum ueſcendū dicebat unde Iuuenalis. Viue bidētis amans & culti uillicus orti. Vnde epulum poſſis centum dare Pythagoreis: & idē alibi: Vel quo nō fugeret: ſi nunchæc mōſtra uideret: Pythagoras: cunctis animalibus abſtinuit qui Tanq̄ homine: & uentri indulſit non omne legumen! Grandi: abundantī. Polenta pluribus modis fieri polentā docet ſic Pli. græci perfulum aqua uordeū liccāt nocte una. ac poſtero die frigunt: deinde molis frangūt Sunt qui uehementius toſtū rurfus exigua aqua aſpgant: ſiccantq; prius q̄ molāt. Alii uero uirētibz ſpicis decuſſū ordeū recēs purgant: madidūq; in pila tundunt: atq; i cordibus eluunt. ac ſicatū ſole rurfus rēdunt & purgatū molunt. Quocūq; at genere ſparato uicenis ordeī libris: ternas ſeminis lini: & coriādrī ſelibras: ſaliſq; acetabulo torētes ante oīa miſcent imola! Qui diutius uolunt ſeruare cū polline ac furfuribus ſuis cōdunt nouis ſicilibus: Italia ſine pfuſione toſtū ſubtilē formā molit iisdem additis etiam Milio.

BAR. FON. Quæq; docet ſapicēs brachatis illita medis porricus: Et plane philoſophiæ: recteq; uiuēdi præcepta cognofci: qualia Stoici docent. Athenis uero porricus ſtoa fuit: a qua & ſtoici: quoniā in ea eōuenire diſſerereq; ſolebāt: ſunt appellati. Hæc quōdā peſianactia dicebat ex uaria & multa ſcientiæ picture Polygnotti teſte laertio in Zenone In hoc porticu Darii Xerxiſq; pſaz Medozq; regis i græciā tranſiit: & ſalaminiū illud male proeliū: & turpis deinde fuga depicta erant Brachatis medis: brachis ſecmoralia nō eſſe Galleotus martius recte ſentit. Hero. de pſis li. quinto Et genus pugnandi: eorū huiuſcemodi eſt. Breues arcus: ac breuia ſpicula: longas brachas. longaq; in capitibus criſtas: unde faciles capti ſunt gerentes in pugnā eunt. Dio. quoq; ubi de galatis frigidis nationibus loquitur ſexto uolumine: ita ſcribit: Veſtes ad terrorē intōſas ac coloris uarii ſerunt: quas illi uocāt brachas: ueq; ut de longi udine ueſtiū illi aſſerim ita ex pellibus tantum fieri iure ne gauerī. Nā eſt in ponticis locis mala frigora hircutis brachis arceri ſcribit Ouidius: non tamē ex pellibus eas fieri dicit: ſed lōgioris uilli ueſtes intelligit: ut paulo antea ex Diodori uerbis precepimus qui in tonſas brachas ad terriorem galatas ferre ſcribit. Præterea i media India Perſia calidis regionibus: in quibus brachis utuntur: ex pellibus eas fieri non eſt credendū. Siliquis & grandi paſta polenta: Tenuiſacilique uictū contenta Pythagoricam autem uitam deſcribit: quæ cunctis animalibus abſtinens liuuminibus & oleribus ueſcebatur. Polēta uero ut lib. octauo ſupra decimum ſcribit Pli. uicenis conturſi ordeī libris: terraſq; ſemini lini & coriandri ſelibras: ſaliſq; acetabulo: milio interdum adito ſit.

Et tibi quæ ſamios diduxit littera ramos;
Surgentem dextro monſtrauit limite calem
Stertis adhuc: laxumq; caput cōpage ſoluta
Oſcitat heſternum diſſutis undique malis.

IOAN. BRP. Et tibi quæ ſamios diduxit littera ramos: Pythagoras p. y. litterā q̄ in duas ptes diuidiſſe ſignificauit nobis duas eſſe ppoſitas uias: quæq; dextra ardua & anguſta nos ad uirtutē iuitaret. Siniftra uero lata & ampla uitiis pateret. Nā biuū. y. litteræ ab āguſto icipiēs iuuetutis ſpecie præfert: quo tēpo re hoies icerti ſūt uitiæ. i. parte ſiniftrā: an uirtutē ſi. parte dextrā ſequant. De qua littera Virgilius ſic ſpeciem præferre uidetur. Nam uia uirtutis dextera perit: ardua callem: Difficilemque aditum primum ſpectantibus offert. eam litteram aliqui philoſtrati auctoritate nixi Palamedem inueniſſe credididerunt: q̄ cum olim in contione Achii: Philoſtratus ſcribit ſorent: atque ex conſuetu grues uolarent: Vlives Palamedem reſpiciens ait. Grues Achii: ut teſtibus inuentio nem ſibi litteræ uindicant Cui Palamedes ego ſane inquit litteras non inuenim: ſed ab auibus inuentas fatēor. Nam ſi: ut tradit Cornelius Tacitus: temporibus Troianis ſexdecim litterarum formas inuenit. Achiiſ Martialis reſpexit de Gruibus loquens Turbabis uerſus: nec littera tota uolabit: Vnam perdidit palamedis auem: & Lucanus. Et turbata perit diſperſis littera pennis. Sed. y. litteram Palamedem a gruibus inueniſſe nec Philoſtratus nec Cornelius tradunt. Ego uero a Simonide medico. y. litteram inuentam credidēto: nam ut Plinius ſcribit quattuor litteras inuenit Simonides ipſilon. zeta. Capa. Omega. Ad quod tradit Co

Littera pythagoræ diſcrimine ſecta bicorni Humanæ uitæ
tram petit: ardua callem: Difficilemque aditum primum ſpectantibus offert. eam litteram aliqui philoſtrati auctoritate nixi Palamedem inueniſſe credididerunt: q̄ cum olim in contione Achii: Philoſtratus ſcribit ſorent: atque ex conſuetu grues uolarent: Vlives Palamedem reſpiciens ait. Grues Achii: ut teſtibus inuentio nem ſibi litteræ uindicant Cui Palamedes ego ſane inquit litteras non inuenim: ſed ab auibus inuentas fatēor. Nam ſi: ut tradit Cornelius Tacitus: temporibus Troianis ſexdecim litterarum formas inuenit. Achiiſ Martialis reſpexit de Gruibus loquens Turbabis uerſus: nec littera tota uolabit: Vnam perdidit palamedis auem: & Lucanus. Et turbata perit diſperſis littera pennis. Sed. y. litteram Palamedem a gruibus inueniſſe nec Philoſtratus nec Cornelius tradunt. Ego uero a Simonide medico. y. litteram inuentam credidēto: nam ut Plinius ſcribit quattuor litteras inuenit Simonides ipſilon. zeta. Capa. Omega. Ad quod tradit Co

nellius: precipuū Simonidē post Palamedē cæteras repperisse. Et tibi q̄ samios diduxit littera ramos. Ordo ē. Et littera q̄ diduxit samios ramos mōstrauit tibi callē surgentē dextro limite. Samios. i. pythagoræ: q̄ auctore Trogo Pōpeio Sami demarato locuplete negociatore patre natus ē: uir oī doctrinā genere excellētissimus: mortuus ē Metapōti: quod oppidū ē quo tertia italiæ regio finitur: rāta oī admiratiōe: ut ex domo eius tēplū facerēt: eūq̄ pro deo colerēt: obiit autē eo āno: ut scri. Euse. quo Volsci Coriolū perdidērunt. Sertis adhuc: cum ætate rām grandī sis: nondū ad uirtutem excitaris. Laxumque caput: dissolutum. Compagne soluta bene desidiōsi hoīs mores expressit. dicimus cōpagē & cōpaginē a compingendo. Oscitat: quod heri bibit & comedit: cū animi securitate ut negligens cōcoquit. Oscitatio enim ex ai ocio & securitate prouenit. Oscitantes igitur securi & nihil prouidentes. Terentius: Amoto metu inter oscitantes opprimi.

BAR. FON. Et tibiq̄ samios diduxit littera ramos: Nō te fugit enī quē admodū pythagoras uirtutis: uitio rūq̄: uīā similitudine ipsilon litteræ demōstrauit. Ea q̄dem a græcis ita pingitur: ut in duos ramos aliq̄to in dexterā longior descindatur. Samios autē ramos propter Pythagorā Samiū dixit: nōq̄ litteræ huius in uertice fuerit: sed quoniam si oīs uitā in huius litteræ formā primus diuiserit. Hoīs enim primā ætatem incertam esse dicebat q̄ ut ppe quæ nec uirtus nec uirtutibus penitus inhæreret. Postea biutum ipsilon litteræ a priā adoleſcentia incipere. quo tēpore hoīs dextrā aut sinistrā uīā cū quadā electione capesseret: Huius uero litteræ formā Palamedes qui ad Troiā pugnauit e gruū uolatu assumpsit: ut scri. Philostratus uolumine quarto: q̄ & Claudiānus ostendit: Pendula ceu paruis moturæ bella colons Thracia cū tepido permutant strimona nullo. Ordinibus uariis per nubila textitur alis littera: Pennarūq̄ notis inscribitur aer. Laxumq̄ caput compage soluta: Apertū somno propter Caluariæ futuras dixit: quarū: ut Celsus octauo scribit: duæ super aures tēpora a superiore capitis pte discernūt. Tertia ad aures p uerticē tendēs occipitū a summo capite diducit. Quarta ab eodē uertice p mediū caput ad frontē procedit. Oscitat hesterū: oscitādo euaporat quod heri comidisti. Oscitare autē est os totū adaperire: q̄ interdū excitatis a somno euenit: interdū & desidia quædā fit: unde & oscitatio & oscedo deducitur. A. Gellius h. quarto: Sed cū ille deierasset inuictissimū sese & repugnantem oscitatione uictum teneri: quæ eo uitio quod oscedo appellatur: rū noræ iam desitiatæ exemptus est. Difusis undiq̄ malis: Hoc oscitantibus propter futuras malarū accidit. Male enim Celfo auctore in summa pte singulas transuersas suturas habent. A medijsque naribus aut superiorum dentium gingiuis per medium palatū una pcedit: aliq̄q̄ transuersa idē palatū secāt.

IOAN. BRI. Est aliqd quo tendis: p ironiā iterrogat an alique spectet finem quo uita sua sit directa nā cū i reb⁹ hūanīs plures sūt fines: is oīum scecūdū pliois potissimus hētur: ad quē reliq̄ tēdunt. Quicqd enī faciūt hoīs: seu nauigēt: seu ædificent: siue alia quīs gerāt: ob id faciūt ut ad ultimū finē perueniant ad uitā. s. beatā. Dicit ergo poeta. Est ne tibi finis quisq̄ ppositis: quasi di. Ex nulla qdē rōne uita tua pēdet. In quo dirigit arcū: id est mentē tuam: metaphora ē sumpta a sagittarijs. An passim seq̄ris coruos: tanq̄ nihil prouidēs: & nihil de futuro cogitās: umptū a pueris: q̄ sine ulla præmeditatione aues plærūq̄ ita stulte insequūtur: ut i foueas ferarū præcipites: p quod ostēdit eos: quorū uitā nulla rōne & cōsilio regitur. i magnas miserlas de uētre. Securus: q̄ nihil cōsideret. Flora. Si ueluti merulis intētus decidit āceps In puteū foueāq̄. Ex tēpore uiuis. i. ut sese dāt tēpora: nihil oīo pēsi habēs qd futurū sit. Heleborū frustra: monet homines ætate iuuenili sūmo studio bōis artibus & disciplinis inuigilādū eē: cauēdūq̄ ne uitia i nobis inueterascāt: q̄ ut in corporibus inueteratio morbi ægrius depellūtur. Heleborū herba ē: q̄ ueratrū a latinis uocāt: qua cerebrū & bilis purgātur: & ut diximus: hoīs infania emēdatur. Cutis ægra tumebit: in hydropisim incidis: quo morbo cutis inflatur. Et qd opus cratero: Craterus nobilis medicus: de quo Horatius: Nō est cardiacos craterū dixisse putato. Hic æger: eiusdem noīs fuit & magni Alexandri dux. Magnos montes: id est magnos tesaurus: hoc de prouerbio tractū est. sic Terentius: nō modo auri mōtes pollicens: hic sensus est. Si i adolescētia & ānis florētibus nō didiceris: nō est ut spes res multa pollicēdo magistris & phīs: q̄ discēiū medici dici possunt erudiri posse superueniente senectute. Discite o miserī: satyrica est exclamatio miserationis plena: per quam hortatur homines ad philosophiam: & cætera bonarū artium studia: relinquātq̄ alijs opes & diuitias: quādo melius nihil sit: q̄ ingeni uiribus gloriam quærere. Causas cognoscite rerū: hoc est philosophiam naturalē: quæ circa rerū cognitionē uerſatur.

Quid sumus: hoc p̄tinet ad phiam morālē. q. d. nos oēs disciplias & studia sequi debere. Aliqui ita interpretātur: q̄ fragiles sumus: ac si dicat: cū uita ipsa qua fruimur breuis sit debere nos iuxta illud Salustii: q̄ maxime

longam efficere uirtutis splendore quæ cū omnia breui elabant ipsa clara æternaq; habetur. Virg. Breue & ir
reparabile tēpus Omnibus est uitæ: sed samā extēdere factis: Hoc uirtutis opus: alius est sensus & melior: nos
reminisci debent nos natos esse homines rationis capaces & Brutis ratione discerni quam sequi nos decet. Er
go discite quid sumus. i. scite nobis a natura datā esse rationē: ex qua uita nostra pendeat: & ita cū superioribus
coniungatur: ut intelligamus ideo delidiosos uirtutis curā nō habere quia eorū uita ratiōe nō gubernet. Aut
quidnā uicturi gignimur: ut honesta & recta sequamur nati sumus. Ordo q̄s datus: quo ordine excolenda sit
uita nostra: qui quidē talis nobis præscribit: ut nemini iniuriā faciamus. Vnicuiq; quod suū est reddamus: De
omnibus bene mereamur. Hic ordo est & regula: qua nobis uiuendū est. Aut metæ quā mollis flexus: quā ci
to & molliter. i. sine strepitu hæc ætas nostra decidat. quæ ex florecente ī senectutē: quā mox declinat: unde
Iuue. Obrepat non intellecta senectus: & ira monet quando: ut diximus uita nostra breuis sit nos quā maxime
uirtute longā efficere debere. Sumpta est translatio ab equis qui circa metas in circo currebant. Metæ. i. finis
& termini uitæ. Virg. Metasque dati puenit ad eui. Et unde: subaudiť incipit: ut sit sensus: scite nostrā originē
duci a mortalibus: & ideo nos esse mortales ut omnino nobis recte uiuendū sit. Quis modus argento: ac si
dicat auaritiā fugiendā esse: & ea tantū quæ satis sint ad uictū cōparāda: quæ omnia ex philosophia morali ha
bent. Quid fas optare: quid optandū sit: ut intelligamus nihil a diis peti debere nisi: ut aiebat Socrates: tri
buant bona: unde emergit illud Iuue. Nil ergo optabunt homines: si consiliū uis: Permittes ipse expendere nu
minibus quid conueniat nobis: rebusque sit utile nostris. Hoc ideo dicit poeta quia stulti contraria optant: &
pauci sunt qui quid optandum sit cognoscant: unde Iuuenalis: Quid enim ratione timentus Aut cupimus? qd
tam dextro pede concupis: ut te Conatus nō poeniteat uotiq; peracti? Quid asper Vtile nūmus habet: pecu
nia ob id inuenta est: ut nō iam in terrā defodiatur: sed ut egētib; subueniamus: ad eam igit̄ utilitatem parari
debet: ut partim nobis partim aliis prodesse possimus. Asper: propter seulpturā: quod Pli. ostendit loquēs de
poculis: ea erant excisa in asperitate Virg. Gymbiaq; argento pfecta atq; aspera signis. Patriæ caritq; propin
quis: patriæ enim caritati nihil denegandū est: & propinqui eadē ratione adiuuandi. Quē te deus esse: fac in
quit memineris deū uelle te bonū esse & iustū. Humana qua parte locatus es in re. q. d. cum in rebus humanis
uaria sint animalū genera: te hominem esse scito: cui soli rerum administrandarum ratio concessa est: & ideo
nō feritātē: sed humanitatē exercendā esse. Ne inuideas q; multa fidelia putet: hinc docet auaris diuitias esse
linquēdas: & præ uirtute oīa parui facienda esse: Hæc est quæ præcipit philosophia moralis. Fidelia: genus
ualis in quo optime seruantur saluamenta.

BAR. FON. Est aliquid quo ten dis: Proposuisisti ne aliquem finem ad quem pergas? an uero uagus & fluctu
ans erras? Et in quo dirigit arcum. A sagittario tractū est: signum quo sagittam dirigit inspectanti. An pas
sim sequeris coruos testa que luto que. i. An more coruorum nullo creto mearum uolantium per cenosam stra
tamque uiam duceris. Coruos autem pro prauis: & a uirtute deuantibus: sine ullo respectu ponit: Iuue
nalis. Dat ueniam coruis: uexat cenfura columbas. Nonnulli quod luto a lapidibus coruos insectetur legunt. Hel
leborum frustra cum iam cutis ægra tumebit. Optima similitudine utitur: Sicut enim morbo antequam ui
res adaugeat occurrēdum est quoniam illi ingrauescit frustra remedium adhibetur: sic uitiis antequam illis oc
cupemur: repugnandum est. Nam ubi in animis nostris penitus insuderint: difficillime dimouentur. Et quid
opus cratero: nihil opus est desperata ualitudine. Cratero magna premia polliceri. Cratero quidē insignis me
dicus augusti tempestate floruit: de quo Horatius in sermonibus: Non est eardiacus craterum dixisse putato.

Magnos montes: antiquum dictum: in eos qui nimis magna temere pollicentur. Aut metæ quam mollis
flexus. Per metæ similitudinem admonet ne a uirtute ad uitia dilabamur. Meta uero a metiendo dicitur: ter
minusque est ac signum: quo cursus intenditur: ac circa quod circulum aurigæ uertunt. Moris enim erat septies
metam lustrare. Propertius aut prius insecto deposcit premia cursu. Septima quam metam triuerit ante ro
ta. Hanc consuetudinem postea Domitianus inuertit & a septena lustratione ad quinā redigit. Suetonius in
etis uita. In his circensiu die quo facilius centum milibus peragerentur singulos a septenis spatiis ad quina cor
ripuit. Asper nummus: Nummi signo impressi contractādo digitis asperi sunt. Contra non signati leuigati
& perpoliti sunt. Nummus uero: ut Aristoteles in ethicis refert non a natura: sed a lege mons dicitur: est indu
ctus: & ueluti subsidium commutandarum rerum compositus. Et humana qua parte locatus es in re. Quo ī
gradu rerum humanarū locatus sis & quam facultatem rerum obtineas: ne plus minus ue facias quā conditio
tua ferat. Nec inuideas: quod multa fidelia nec liuore afficiaris: quod aliquem ditiozem cernas: & qui pena
rium multi rebus refertur: habebat quas umbri marisque clientes sibi donarint. Putet: tam diu seruata sit ut
pūtiorem grauemq; odorem redoleat.

In locuplete penu defensis pinguibus umbris
Et piper & pēnæ marli monumenta clientis
Menaq; quod prima nondum defecerit orca
Hic aliquis de gente hircosa centurionum
Dicat quod satis est sapio mihi: nō ego curo

IOAN. BRI. Penu: appellatōe penus intelligim?
auctore Gelio: omnia esculenta: & poculenta in u
sum totius anni. Terentius cum ī cellulā patris om
ne penū congerebā. Horatius. Portet frumenta pe
nulq;. hic autē posuit penū pro reconditorio rerū.
Locupletē: locuplerc. A. Gelius dici putat quasi lo
ca plæraq; tenentē. Umbris: umbroz gens antiq̄
sima italiæ existimat: ut quos umbrios a græcis pu

rent dictos: quod inundatione terrarū ibribus superfuissent. Tercenta eorum oppida thulci debellasse repperiuntur. Pinguis: ob generosum oleæ liquorem. Nam auctore Plinio: hoc certamen humæ uoluptatis tenuere. Piper apud indos præcipueq; in fronte caucasi solibus opposita gignitur: arbor autē quæ pip gignit tuniperis nostris similis ē: piper quod cādidū dicitur in precio est: idq; cibariis addebat. Horatius Primus & inuenior piper albū cū sale nigro. Pernæ: eā partem in sue acceperunt antiq; quæ cruribus cōtūcta eē. Ita enim scribit Cato: Cum pernas emeris ungulas earū præcido Plin. tamen pro cruribus acceperit: cū ait. Castrā tur foeminæ suspensæ pernis prioribus. Marſi: populi apuliæ abellinares a rtea appellati. Clientis: cliētes dicuntur qm magnos uiros sequuntur: quasi colentes. Nā Romulus: auctore Festo cum plæbem tutam eē: nellet: eam inter partes distribuit: ut eorū opibus defenderetur: unde nunc primū & patrocina & clientelæ institutæ sunt. Monumenta: dicuntur quæcunq; relinquuntur ad mēoriā. Cliētes ergo: ut bñfici acceptū mēores esse uideantur aliquid donant: quod sui sit memoriā conseruaturū Menaque: Priscis est marinus: qui colorem ut scri. Pli. mutat: nam hyeme candidus: æstate fit nigrior. Hic aliquis de gente hircosa centurionum: mira urbanitate: dū rationes aspernantis recitat: eos percutit: qui & uirtutes & uiros uirtuosos contēnunt. Hic: pro tunc. Gente hircosa, hispida hirsuta: quæ tantū laboribus & militiæ sunt apta: nam fruticantibus pilis subhalis hircosi dicuntur ob foetorem hircinū: i. quæ ad militiam putabantur idonei. Iuuenalis. Sed caput intactū buxo nareſq; pilosās Adnotet: & grādes miretur Lælius halas. Centurionū. i. militum: ut alibi: Dixeris hæc inter uaricosos centuriones. Centuriones dicti: q; centuriis præſint: quarum centurius est numerus. Quod sapio satis est mihi rationes contemnentis philosophiam.

BAR. FON. In locuplete penū: in coptoso atq; abundantī penario. Locuples uero locorū plenus: quemadmodū pecuniosus a pecorū copia: assiduus ab assiduo cognoscitur. Penus autē oēs escultrū: poculentūq; significat. Penariū uero locū intra domū in quo penus repōitur. Est autē penus quartæ declinatiōis in genere masculino & foeminino: in neutro uero tertie: nā hoc penus penoris: ut pecus pecoris facit. Hora. primo lib. epistolaz. Annonæ pſit: poterit frumēta penusq; Virg. i masculino uel foeminino posuit. Cura penū struere: & flāmis adolere pēates. Vmbria regio ab pœnino ad adriaticū usq; sinū ptēditur dicta q; inundatio ne terrarū imbribus superfuerit. Et pna a pede perna dicta est: cū toto pede salſita. Cato de re rustica: & eo ad di. o unguā de pna. Marſi monumēta cliētis: ob eā causam a cliētibus missa: ne e mēoria patronorū excidant. Monumētū. n. est quicquid de aliqua re nos mōer. Marſi uero pēpuli ultra picenū pelignis & matucinis uicini sunt. Menaq;: mena pſcis ē colorē mutat: cādidæ enī hyeme Plinio teste sunt: æstate uero nigriores. De gente hircosa: an inculta & horrida militariū more: an potius graue olcti & fetida eiusmodi hirci sunt: ut pote quæ libidinibus: luxu: q; intenta a disciplina degenerarit.

IOAN. BR I. Arceſilas: pitaneus fuit academiæ nihil affirmatis clarissim⁹ antistes Crantoris discipulus: q; cū in dicēdo grauissimus esset: & in scribēdo sanis exercitatus poetice quoq; operā dedit. Et ille ē: q; ut refert Plutarchus: auctore Gellio: cū uidisset quædam diuitē nimis deliciarū: q; incorruptus tamē & castus dicebat nihil inq; interest qbus membris cynedi sitis posterioribus an prioribus. Hic ab aliis Arceſilas dictus ē. Obiit: teste hermiippo cū uinū imodice bibisset. Erūnosiq; solones. i. septē sapienteres græciæ: quorū unus fuit Solon Exceſſiadæ filius: patria Salaminus: qui regnāte Tarq;no prisco Romæ Athenis claruit: is teste Aristotele leges dedit athenisibus tāto cū tēperamēto: ut parē gratiā telte Iustino a senatu & plæbe cōtraheret: quāquā plæbs & senatus in summa prius essent dissentioe: Quib⁹ si athenienses ppetuo uti uoluissent: sempiternū: ut ait Valerius habituri fuissent iperū. Idē oraculi iudicio sapientissim⁹ hitus ē. In Cypro cū Pisistrati tyrānidē fugisset: mortuus est āno actaris octoagesimo. Erūnosiq; sp in laboribus & miseriis uersantē: nā erūna: auctore Cicerōe est ægritudo laboriosa. Obstipo capite. i. obliquo: Hora. Stes capite obstipo multū similis metuēti. Columella loquēs d suisbus febricitātū inq; hæc signa sunt: cū obstipæ sues trāuerſa capita ferāt. Tranql. i Tybe. Incedebat ceruice rigida & obstipa. Rabiosa silētia: tractū a cāibus q; i rabiē uerſi nescio qd secū frendūt. Trutinatur: pſitāt: q; i in trutina. Aegroti ueteris me. so. appellat aspernator uirtutis q; philosophi disputāt & disserūt: tanq; somnia ualitudinarii boīs. Meditates: æmulatio ē Horatii. Nescio qd meditās nugarū totus i illis. Gigni: De nihilo nihil i nihilū nil pos. re. fu it cōmunis opio apud phōs: quā iter ceteros auctore Laertio maxie probauere Epicurus: Diogenes: Themistocles filius: & Democritus: cū de mūd: & rerū creatiōe loquerētur: nihil ex eo quod nō sit fieri: neq; in id: quod haud quā sit corrūpi. Quæ nūc ut subulta & ociosa irridet aspernator uirtutis: contēnens philo ophos: q; talia inuestigēt. Hoc est cur palles: uerba irridētis phōs: quos per irrisiōne ex eo palleſcere dicit: qd nimis studeant. Cur q; non prædeat: liberaliū enī artium scriptores parē uiuūt. unde Iuuenalis: Tunc uile multis Pal lere & toto uinū nescire decebrī. His populus ridet: philosophi a uulgo derideri solēt: ut Perſius a libi docet. Necq; abaco nūeros: & scēto puluere metas Sciri fissē uaser multum gaudere paratus. Si cynico barbā petu

Esse quod arceſilas: erumposique solones
Obstipo capite: & figentes lumine terram:
Murmura cum secum: & rabiosa silentia rodūt
Atq; ex porrecto trutinantur uerba labello
Aegroti ueteris meditantēs somnia gigni
De nihilo nihil: in nihilum nil posse reueri.
Hoc est cur palles: cur quis nō prædeat: hoc est
lis populus ridet: multumq; torosa iuuentus
Ingeminat tremulos naso crispante cachinos.

ians nonaria uellat. Torosa: carnosa & pulpofa: quo uocabulo utimur et in rebus inanimatis: ut saepe est apud Plinium. Cachinos: risus imoderatos. Inspice nescio quid trepidat mihi pectus: insurgit poeta in eos qui tanta sunt intemperantia: Ut quauis naturalitudo sint cupiditatum tamen uitia superare non possunt: sed his ita inseruiant: ut grauiori contracto morbo moriantur: Hos igitur poeta ridiculo percutit: ostendens quod turpe quemque miserum sit hominem cupiditati & corporis uoluptatibus succumbere.

BAR. FON. Archefylas: Scythi hic filius patria pitaneus: clarusque philosophus fuit: & aetatis anno quinto & septuagesimo obiit. Erunofiq; Solones: laboriosi studio. n. sapietiae dediti: caeteris rebus omiſſis multos labores perferunt ob quod erumnosi cognominant. Solo uero patria Salaminius exeretidiæ filius athenis maxime claruit: sed pifistrati tyrannidem fugiens in cypro: tandem octagesimo anno aetatis moritur. Obstipulo capite tristi: se uero ad terram inclinato. obstipi dicuntur: quibus colla rigent: & in humerum capita inclinata sunt. Exporrecto labello. Labra interdum contrahimus interdum exporrigimus: atque extendimus: Qui autem interloquendum uerba praeponderant labra quodammodo extendere uidentur. Gigni de nihilo nihil: & Democritus abderites & Dioge. Apoloniaetes: & Epicurus: & philosophi fere omnes nihil esse quod sui originem non habeat: Neque quicquam ex nihilo gigni posse: aut in nihilum id quod aliquid est conuerti posse: scripserunt. Omnia. n. ex aliqua re fieri necesse esse dixerunt: quoniam si quod defuit interiret in id quod non est. Oia iadu dū interissent: quum ea non essent in qua dissoluerent. Torosa iuuetus: ualens & robusta. Tori. n. partes membrorum ueruosae calosaeque & in se permodum collectae sunt. Valerius flaccus: ptulit horrendosque toris infirmibus artus: quod & de uenis quoque: quum uarium in more quibusdam locis turgescunt: dicit. Cellus in. vii. Ac per ipsos uenarum toros inaequale est. In herbis quoque eodem Plinio uerbo utitur: nam de innula scribens ait: Breuior his est sed torsior amariorque innula. Item de brassica: alii in orbem porrecti: alii in latitudinem torosi: Item de asperagis quae caulem educens tempore ipso quo fatigatus est in toros stringitur.

Inspice nescio quid trepidat mihi pectus & egris
Faucibus exuberat grauis halitus: inspice fodes
Qui dicit medico iussus requiescere: postquam
Tertia compositas uidit non currere uenas
De maiore domo modice sitiente lagena
Lenia loturo sibi surrentina rogarit
Heus bone tu palles: nihil est: uideas tamen istud:
Quicquid id est surgit tacite tibi lutea pellis
At tu deterior palles ne sis mihi tutor
Iam pridem hunc sepeli: tu restas perge tacebo
Turgidus hic epulis: atque albo uentre lauatur.
Gutture sulphureas lete exhalante mephites
Sed tremor inter uina: subit: calidumque trientem
Excudit e manibus: dentes crepuere relecti
Vincta cadunt laxis hinc pulmentaria labris
Hinc tuba candela tandemque beatulus alio
Compositus lecto: crassusque lutatus amomis.

abest ut capiat consilium medici: ut iusto etiam irrideat. Ne sis mihi tutor: curator qualis pupillis adhiberi solet. Hora. Siue ego prae: seu recte Hoc uoluit: ne sis patrius mihi. Iam pridem hunc sepeli: quae dicit eum a quo regendus erat. non se ipsum bene exisse: quandoquidem ante se mortuus sit: quae reſert: tu restas quae ante se peliam moriar. Aemulatio est Horatii. Omnes composui felices: nunc ego resto. Confice. Perge tacebo: medici sunt uerba irati & discedentis. Atque albo uentre lauatur: nam ante cenam romani auctore Celso exercebant: post eam exercitationem balnea ingrediebantur: quod & Appianus alexandrinus indicat loquens de Catone uticensi. Circa uesperam a balneo ad cenam transit. Idque etiam ab antiquis obseruatum ostendit Virgilius cum ait Littora aena locant alii flammaeque ministrant. Tum uictu reuocant uires: nam auctore Seruio grammatico aena parata erant a troianis ut se ante lauarent quam cenarent: cum heroicis temporibus carne elixa non uescerentur. Albo uentre: pallido. Horatius: Vides ut pallidus omnis Coena defurgat dubia. Mephites sulphureas halitus graues & olentes. Mephitis autem odor est nascens ex terris sulphuratis. Virgilius. Saeva namque exhalat opaca mephitim. Sed tremor inter uina subit: ex nimia repletione & cruditate stomachi in conuiuiis obrepunt tremores & repente moriuntur. Iuuenalis. Hinc subitae mortes atque intestata senectus: hinc erumpit indignatio poetae. Calidumque trientem: genus est uasis Potorii. Martialis. Cum potes amethistinos

IOAN. BRI. Inspice: uerba sunt aegrotantis. Trepidat: palpitat. Grauis halitus: difficilis & olens.

Faucibus physicum est laborantem stomachi cruditate grauiolentiam emittere. Fauces auctore Plinio uocantur summum gulae: eaque numero tantum plurali. Qui dicit medico. Ordo est: qui dicit medico quae supra dicta sunt iussus requiescere rogauit sibi loturo surrentina lenta de maiore domo postquam tertia nox uidit uenas compositas currere. Venas compositas: pulsus arteriarum quietum. De maiore domo: id est diuitiis. Lagena genus uasis. Modice sitiente: parum capaci. Surrentina: auctore Plinio conualescentibus maxime probata erant propter tenuitatem salubritatemque. Tiberius tamen caesar dicebat consensisse medicos ut nobilitatem surrentino darent alioquin esse generosum acetum C. Caesa. qui successit illi nobilem uasum: Surrentina dicta sunt a surretinis motibus campaniae. Lenia: tenuia. Tria enim sunt uini genera austerum: dulce & lenum. Sibi loturo: id est qui balnea ingressurus est. Heus bone tu palles: uerba medici reuidentis aegrum. Nil est: uerba aegroti aspernantis monitiones medici. Uideas tamen istud: uerba medici bene consulentis: Surgit tacite tibi lutea pellis: subaudi nam. Lutea: coloris crocei: quod in infirmo pessimum est signum. At tu deterior palles: tantum

erientes: & nigro madeas opimiano: Item genus nummi. Iuuenalis: Quem porrigat ore trientem. Pulmentaria: pulmentariorum appellacione omnia ciborum genera minutissima intelligimus: a pulte denotata: ut scribit Plinius. Horatius: Tu pulmentaria quare sudado. Serulus quoque in buccolicis dicit Testile esse nomen mulieris rusticæ: quæ messoribus æstu fatigatis diuersa genera herbarum cõrundes palmetarium his parat. Hinc tuba: cõsuetudo fuit maioris ætatis ut funera ad tubam efferrent. Virg. It cælo clamorq; uirum: clagorq; tubarum. Mioris uero ad tibias: ut Statius de Archemoro. Tibia cui teneros solitum deducere manes. Id quoque seruatum fuisse in funere eius corui qui Tyberium deide Germanicum & Drusum cæsares notatim salutabat. Plinius ostendit: cum ait: Cõstratum lectum super æthiopiã duorum huius præcedete tibicine: & coronis oïum generum ad rogam usque. Beatus: qui beatus existimabatur & diues: Alto lecto: nobili & diuite: inuidiose hoc dicit: Nam in lectis funera deferebantur. Sueto. loquens de funere cæsaris: Lectum pro rostris in foro magistratus & honoribus functi detulerunt. Lutatus: perfusus: a luto deriuatum. Crassis amomis: in iudicia temporum suorum hoc dicit: quibus corpora mortuorum aromatibus peruncta sepeliebantur. Persius. Vernæ ossa iodora dabit. Plinius loquens de unguentis sic ait: Honorisq; his ad defunctos pertineere cepit. Amomis: unguentis ex amomo: Nam inter unguenta acutiora sunt costo amomo: quæ maxime nares feriãt: crassiora mirra: suauioraque. Medicinæ autem utiliora croco: acerrima per se amomo: Hoc & capitis dolores facit. Amomum genus fructicis palmi altitudine: cuius uua in usu est indica. Laudatur quæ maxime punici mali foliis simile: nec rugosis: colore rufo: nascitur in Armeniæ parte: quæ uocatur Ocene: & in Media & in Ponto.

BAR. FON. Inspice: incõtinentiã desidis: delicatq; uiri carpit: quæ cum paucorum dierum abstinentia sanari possit contra medicum præcepta balneo ac uino utes in grauiorẽ morbũ recedit: unde mors tandem consequitur. Inspice autem ab ægrotante ad medicum dicit. Nescio quid uel ægroti pagis quid morbi esse dicentis: uel medicum potius uerba sunt ignorare se quod inspiciat asseretis. Trepidat mihi pectus: notæ aduersæ ualitudinis futuræ sunt: ut Celsus est lib. ii. refert: si dolor præcordiarum est: aut totius pectoris: aut si spiritus grauior est. Postquam tertia cõpositas uidit uox currere uenas: Medicinæ Persius non ignarus ea profecto potest quæ ueteres medici obseruauerunt Celso enim auctore lib. tertio: ubi corpus ægrotare incipit: quis unã febris accessione secuta integritas est: tamẽ quia tertiana timeri potest expectandus est dies tertius: & ubi accessionis tempus præterit: cibus dandus est: sed exiguus: quia quartana quoque timeri potest. Hic autem die tertia cum uideret febrem non reuertisse: tanquam omnipericulo liberatus ad pristinum uictum & incõtinentiã rediit. Modice sitiente: Cui ad summum labrum pagis desit. Lenia surrentina: Tyberius Cæsar: ut scribit. xiiii. lib. Plinius consensisse dicebat medicos: ut nobilitatem surrentino uino darent. Surrentini autem montes & Capania uicini massicis gauranisq; collibus sunt. Heus bonæ tu palles: Medici uerba sunt ne se lauet: ne ue largius uino utatur: quoniam paleat. Nihil est: ualitudinem æger dissimulat: quo possit solitæ incõtinentiæ indulgere. Videas tamẽ: admonet medicum: quis a morbo liberatus sibi ipsi uideatur: caueat tamẽ: quoniã cutis eius tacite intumescat. At tu deterius palles: medico cõuiatiatur: præmonens ne sibi tanquam custos & tutor sit. Perge tacebo: Nullum se ulterius uerbum facturum promittit medicus. Turgidus hic: Ex persona sua poeta loquitur: ostendens hunc tãdem ob incõtinentiã interisse. Cature sulphureas lente exhalante mephites: Ructus & exhalatio crudi stomachi signa sunt. Mephitis autem: cum terræ putor sit ex aquis maxime sulphuratis atque etiam corruptis proueniens: per translationem ad grauem ructationis odorem retulit. Calidumque trientem: Et si trientem est tertia assis pars: pro calice tamen hoc loco ponitur: qui tertiam sextarii partem continet. Calidum uero dixit: uel quia tamdiu calicem manibus potando ante tremorem aduentantis febris tenuerit: ut eum calefecerit: In quo summa arte longam eius potationem: incõtinentiãque reprehendit. Vel ad calidam portionem retulit. Iuue. Quando uocatus adest calidæ gelidæq; minister. Hinc tuba funera ad tubam efferebantur. Virg. de Pallante: It cælo clamorq; uirg: clangorq; tubarum. Beatus alto compositus lecto: crassisq; lutatus amomis: Beatum: ut feri. Plinius. hominem etiã in morte luxuria fecit adhibens urendis defunctis preciosa aromata: quæ deorum sacris cõueniebant Lutatum autem pro obliuio & unguentato ponit. Caduera enim uariis aromatibus condiebantur: amomo præfertim: cuius uua in uite persimili labruçæ in india nascitur: fructice uenenofo: palmi altitudine. Oritur & in armenia & in Syria: & in media & in ponto.

IOAN. BRI. In portam rigidos calces extendit: funera: non pedibus præcedentibus efferuntur. Hesterni quiritis. i. liberti: qui pridie mortem domini libertate acceperunt. Quiritis romani: Cures. non. urbs quod dicitur fuit sabinoz insignis. nunc autem: ut feri. Strabonius uiculus acciti ex quo. T. Tatius & Numa Populiculus Romanæ quãdoque regnantes. Hinc quiritis appellare solent Romanos qui orationem habent ad populum. Capite induto: accepto pileo: quo raso capite indueretur: cum liberi fierent: nam serui cum manumittebantur in templo Feroniæ: quæ libertorum dea perhibebatur: raso capite pileum accipiebant: cuius rei Plautus in Amphitrione mentionem facit. Quod utinam ille saxit iuppiter: ut ego hodie raso capite calu capiam:

In portam rigidos calces extendit: at illum
Hesterni capite induto subiere quiritis.
Tage miser uenas: & pone in pectore dextram
Nil calet: hic summosq; pedes attinge: manusq;
Non frigent: uisa est si forte pecunia: siue
Candida uicini subrisit molle puella:
Cor tibi rite salit: positum est argente catino
Durum olus: & populi cerebro decussa farina
Tentemus fauces tenero latet ulcus in ore
Putre quod haud deceat plabeia radere beta

qz pñi cingit et tunc
fingit
p mhu to
pallidus
conter pñi
Alges cū excussit membris timor albus aristas.
Nunc face suppositas feruescit sanguis: & ira
Scintillans oculi: dicitq; facis que quod ipse
Non sani esse hominis: nō sanus iuret horestes
ochi oculi
qz pñi
Satyra quarta

pileū. Pli. loquēs de Cornelio cīna: pileū libtatis eē
signū idicauit cū ait. Vocatisq; ad pileū seruis aduer
sarios uicit. Tange miser uenas: inuehitur in eos q
ocio & desidiā cōsulentes langorem prae se ferunt:
& tamē supantibus aī cupiditatibus ratiōe cōtineri
nō possunt quin ita serāt ut iis mihi sīnāius habeat
tur. Tales igit poeta deridet docens nihil hōi mise
rius: q̄ aī uitis laborare: itaq; iducit hōiem aegrotū

qui medicū de ualitudine cōsulat. Miser: nōtatius est. i. ipse aeger miser subaudi ait. Nil calet hic pñiati
ue legendū est: uerba sūt medici negātis cū calere. Nō frigent: uerba medici ostendētis nullū prorsus esse si
gnū aegritudinis. Visa pecunia: hic ondit hōis auaritiā. i. si aliqua spes ostētata fuerit puellae: uel pecūiā ha
bendae tibi q̄ infirmitatē fateris: statim in eā prorūpes lāctitiā: ut nō aeger sed sanus agnoscere. Subrisit mol
le: pro molliter: tanq̄ tibi obsecutura. Puella uicini: hinc ardorē libidis demōstrat: hāc dicunt ex p̄sona poe
tāe sublanantis. Cor tibi rite salit. s. prae nimia lāctitia: uerba poetāe irridētis. Positū est algēte catino: dicit
si: ut sit sensus: si huic q̄ lā morbo liberatus uidet cibos populares apposueris: rursus morbo teneri se dicet. Per
qd̄ ostēdit q̄ turpe sit hōiem esse tantae uicordiae: ut ratōis īperitū fugiat: & appetitū obtemperet. Durum olus
olera dicūtur quae in horto nascunt: ab alēdo: inter olera Celsus cōnumerat et rapas. Catino: uas est escatium
Cribro: istrumētū est: quo farina decurtit & purgat: ex setis equinis steri confueuit: id ēt apud natiōes oriētā
les ex serico conficiit. Populi. q. d. quo utunt plābei & pauperes. T ctemus fauces: subaudi si medicus dicit

Tenero latet ulcus in ore: uerba aegroti: posuit ēt esse poetāe irridētis eius amentia q̄ ira aī affectibus obtēpe
rat: ut modo sanitate nō ualitudine corporis prae se ferat. Radere: tāgere. Plābea: qua pauperes uescuntur.

Alges: legendū est ī secūda p̄sona nō in tertia: qd̄ inducant sequētia. Dicitq; facisq;. Alges: febricitas quidē ut
sit sensus: morbo quidē acti uexaberis: sed ratiōis oblitus ita in irā oblata leni occasiōe effunderis: ut delirus es
se uideare. Tremor albus fibris ab eo qd̄ praecedit id qd̄ sequit: nā febrē sequit tremor. Albus: pallidus ut
supra atq; albo uentre lauat. Aristas: metaphoricos pilos: nā aristae pprie sunt Aculei spicag dicitae quod cito a
rescant. Face supposita: materia tracūdiā. Scintillant oculi: expressio irati. Dicitq; facisq; qd̄ ipse non sani
c. h. n. i. o. ordo est dicit & facis qd̄ ipse Orestes: nō sanus iuret esse hōis nō sani. Ipse: emphasis. i. qui ratiōe
prorsus caret. Orestes: Agamemnonis mycenag regis filius fuit & Clytemnestra: qui cū patrem a bello ilia
co reuersurū ab Aegisto adultero & Clytemnestra iterfectū cognouisset: seq; ab eis dē in mortē uocari op
portūitate Aegisthū & matrē necauit: Cuius parricidii Areopagitag iudiciū subire coactus uariatis ut scribit
Cicero in oratione p̄ Milone sentētiis absolutus fuit. Cae reg conscientia gestoz exagitatus in insania & furas
uersus uidere sibi uidebat matrē se ardentibus facibus & serpentibus atris insequente. Vnde Vir. Armatae Del
bus matrē & serpentibus atris. Cū fugit: ultriceq; sedēt in limie dirae: Pacuutus orestē inducit mōitu Pyladis
ut furias uitaret Apollinis templum ingressum: & cum inde exire uellet ei furias occurrisse: ad quod respexit.
Virg. Ultriceq; sedent in limine dire: nota est historia.

BAR TOLOMEVS FONCTIUS. In portam rigidos calces extendit: cadauera anterioribus pedibus
esseruntur ut īteritus ortui contrarius demonstratur. Hesterni quirites: hesterni die morte domini libe
rati: & quiritum ius adepti. Capite induto pileato: nam libertatis inditium pilei gestamen erat. Tā
ge miser uenas: ab infirmitate corporis unde propter aegroti incontinentiam mors tandem hominis secuta est
ad aegritudinem animi transit: qua animus demersus in uitis moritur: medicum uero inducit adolofcentis a
uaritiam libidinē: gulositatem: iracundiam: ob que uitia infantat reprāhentem. Nil calet hic: nullum
in te febricitantis calorem sentio. Non frigent: nullum aduentantis febris indicium uideo. solet enim fri
gus febrē p̄cedere: ac tunc extremāe partes prius & frigere incipiunt. Visa est si forte pecunia: tuum inquit mor
bum cognouit. Ipso enim sano corpore es: mente uero nō bene uales: nā & auaritia: & libidine aēstuas. Posi
tum est algente catino: durum olus: hāc perinde accipienda sunt ac si adolofcens uiles dapes repudiasset: seque
appetitum non habere dixisset quod ex eo medicus dicit accidere: quoniam cibos uiles fastidiret. Algen
te catino: uel quia ferculum in catino refrigeratum esset: uel quod melius est ad saporem reitultit. Catino enim
quod non laui ferculi erat attribuit. Et populi cribro decussa farina. Plebei ac tenues non ex molli siligi
ne facti: sed pane secundario utebantur: qui enim pauperes sunt: rariotibus cribris utuntur: quo plus panis &
sulfuris minus conficiatur. Cribrorum autem genera plura sunt: galliae enim auctore Pliseteris equorum in
uenere. Hispania lino excussoria & polinaria: aegyptus e papyro atque iunco: farinam uero a farre denomi
natam nomine ipso apparet. Tenero latet uleus in ore: gulositatem eius ostendit: quae non nisi lautis cibus ex
pleri possit: ulcus uero causa est & recta intra cutem malignitas: Alges cum metu pecuntarum uel libidinis af
ficeris tunc frigescis. Timor albus: pallidus ab effectu. timor enim pallorem inducit cum ab exterioribus pti
bus ad praecordia sanguis recurrat: Aristas: pilos qui in humano corpore uelut aristae in grano sunt: arista enī
ut acus tenuis longa eminet e gluma: atq; ut Varro. i. de re rusti. li. placet: dicta est: qd̄ arefcit prima granū gerē
do: Excussit uero quasi excutiendo erexit: ut steteruntq; comae & uox faucibus hāsit apud Virg. Nunc face sup
posita feruescit sanguis: adolofcentem iritatum. atq; ita cōmotum significat. Dicitq; facisq; eum quoq; ob
lupiora uitia insanire ostendit.

IOANNES BRITANNICVS:

Em populi tractas: reprehēsurus hac satyra eos qui aliena uitia sollerti diligētia perspicuūt & norāt: Do
 mitii Neronis pditissimus offensus ī moribus eū iprimis acerbitate satyra īsectat: q̄ uix dū pueritiam
 egressus decepto p Agrippiæ matris scelus Britānico post mortē Claudii imperiū occupauit: cū per ætatem
 & rerū impiā qd agēdū: q̄ due dicēdū eēt: ignoraret: sed oīa sibi alterius cōsilio admīstrāda eēt. Nā ut scribit
 Cornelius: Illud in urbe iactabat: quēadmodū princeps uix decē & septē annos egressus suscipere eā molem
 aut ppulsare posset: qd subsidiū ī eo q̄ a fœcia rege-
 retur: Nā matri sūmā oīum rex auctore Trāquil.
 publicaz priuatarūq; permisit: nū plia quoq; & op
 pugnationes urbū: & cætera p belli magistrōs ad
 ministrari possent: alii īgrebāt. hic igit̄ exclamat
 hic excādescit. Et ne ī principē cuius t̄pibus floruit
 poeta: ferri uideat Socratē īduct q̄ Alcibiadē athe-
 nienū discipulū suū cephēdat. Hoc ego excogita
 ui: qd qdē uero uerius ē. Alii uero astutiā poetæ &
 t̄pa q̄bus floruit: nō cōsiderātes hūc locū ḡnalit̄ er
 rore māifesto accipiūt. Rē populi tra. impiū Ro
 manū suscipis regēdū: cū īterrogatiōe: & īcrepatio
 ne legēda sunt. Barbatū hoc crede magistrū: hæc
 stau poeta subiecit ne suspectus eēt Nerōi tanq̄ eū
 notaret: Sēsus ē igit̄. Alcibiadē q̄ dntur ī correctiō
 nem moz tuoz a Socrate dici credito: Barbatū magistrū: Socratē: quo magistro usus ē Alcibiades: a quo ē
 dilectus: sed ita t̄m: ut Plato scri. In Symposio suo Alcibiadē cōmēorantē se pernoctasse cū Socrate. nec aliter
 ab eo surrexisse filius a parēte debuerit: hic prima ætate ab atheniensibus dux electus cū Nicia & Lamaco ad
 uersus fuculos bellū gessit: sed ad reatū uocatus q̄ facta Cereris nullo magis q̄ silētio solēnia cñciaffer: siue cō
 sciētā: siue īdignationē rei nō ferēs tactus ī exiliū æolidē profectus ē. De hoc Aemilius: Plutar. & Trogus:

Satyra quarta.

Em populi tractas: barbatū hoc crede magi
 Dicere: sorbitio tollit quē dira cicutaē strū
 Quo fretus: dic hoc magni pupille pericli.
 Scilicet ingeniū: & rerum prudentia uelox
 Ante pilos uenit: dicenda tacendaque calles.
 Ergo ubi commota feruet plæbecula bile
 Fert animus calidæ fecisse silentia turbæ
 Maiestate manus: quid deide loquere? quirites
 Hoc puto nō iustum ē: illud male rectius istud

Cicuta: cicuta uenenū ē publica atheniēsiū pena iuisa. Semē hēt noxiū ei & foliis refrigeratoria uis ē: quæ
 si enecat: incipiūt algere ab extrēitatibus corporis. Remediū ē prius q̄ puēiat ad uitalia uini natura exalfacto
 ria: sed ī uino pota irremediabilis existiat. Tollit: p̄mit. Socrates atheniēsis phūs clarissimus filius Sophro
 nisci marmorari: & Phanaretæ obstetricis primus fuit q̄ phām moralē: ut ait Cice. uocauit e celo. coegitq;
 de uita: & morib: rebusq; bōis & malis q̄tere: cū añ illā phī oēs rebus phisycis pferatādis operā t̄mō īpēde
 rē. Sed cū hic nōnunq̄ Anytū atheniēsem uiz locupletē & factiosū rideret ob ei? inepitias: Aristophāes comi
 cus doct̄ qdē: sed hō parū pbus accepta grādi pecūia ab Anyto: cōtra Socratē comœdiā scripsit: cui? ē. Nephe
 le. i. nebulæ: q̄ qdē īter cæteras crimiatiōes illud cōfinxit: ab eo nebulas coli: & atheniēsiū religioēs detrectari
 & præter hæc iuuenū mētes sic ībtere: ut parētibus māus īferre pie & officiose possent: q̄ res accusantib? Any
 to Lycone & Melito: ut Plato in Apologia pro Socrate scribit: cū uniuersum populū ī Socratē cōcitasset: furo
 re quodā & ira morte dānatus ē. De hoc Diuus Augustinus: Valerius: Solinus: Laertius: Diogenes: Horatius
 Pythagorā: anytūq; reū doctūq; Platona: Quo fretus: qua re: qua uirtute cōsifus. Illud respexit: q̄ Agrippi
 næ matris: Senecæ & Buri cōsiliis oīa primis impiū diebus administrasset. Dichoc magni pupille pericli
 īterrogatio ē contūeliæ & reprehēsiōis plēa. Pupille pericli: Alcibiades atheniensis Clinia filius fuit: quo
 ut Probus Aemilius est auctor: nihil excellentius fuit: uel ī uitiis uel ī uirtutibus. Imperator fuit summus
 & mari & terra: Disertus: ut nemo ei dicēdo resistere posset: Eius post interitū patris Periclē & Ariphonem tū
 tores fuisse relictos scribit Plutarchus: uiros ea tēpestate præclaros: & magna cū Clinia propingtate coniun
 ctos. Periclē aut̄ alcibiadis patruū fuisse scribit Trogus Pom. Aemilius uero utricū. Magni pericli: noues
 enī hostes supauit. Inter cætera egregia opa nono mēse Samios Ionū primos & potentissimos deuicit: urbis
 mœnia deiecit. Hic ortus ē Pythagoras. nō aut̄ ex Samo q̄ zazynto & Dulychio proxia ē. Pupille: alludit
 ad historiā: nā Neronē Popea: ut scri. Tacitus: cū sibi matrimoniū & dissidiū Octauiæ incolumi agrippina
 haud speraret: crebris crimiatiōibus aliquādo p facerias īcusabat p̄cipē: & pupillū uocabat: q̄ iussis alienis
 obnoxius: nō mō imperii: sed libertatis eēt indigeret: Hoc me inuenisse gloriōr: ut multa alia ī toto ope. Scili
 cet īgeniū: hæc decē carmina seq̄ntia cū ironia legēda sunt. Scilicet: cū irōia dicit̄: ut alibi: Scilicet hæc populos
 Terē. Id populus curat. s. Velox: q̄ añ t̄mū tēpus impiū occupauit. Añ pilos: ante pubertatē. Nā ut reci
 tauius ex sententia Taciti Vix septemdecim natus annos Nero imperium accepit. Ergo ubi commo
 ta sensus ē: Ergo cū ea prudētia sis: nō mirū est: si plæbem ī seditionē concitatam grauitate manus coercere
 scis: quāsi dicat principi non satis esse posse imperare: nisi eum comitetur sapientia. Feruet: astuat seditio
 nibus: Fert animus: id est dat. Maiestate: grauitate. Nam manu sublata sæpe silentium inducitur a supe
 rioribus. Quid deinde loquere: illud docet deniq; necessarium esse principem esse sapientem & rerum peri
 tum. Vnde Plato solebat appellare eas respublicas scelices: quibus contigisset habere principes sapientes. Re
 spexit autem poeta ad id quod in urbe a senioribus dicebatur Neronem primum ex hiis qui rerum potiti es
 sent alienæ faciūdiæ æguisse. Nā ei Seneca orationes cōponebat: cum alii imperatores ante Neronē summa

fuisse facundia & eloquentia. Quirites: hinc innuit poeta: quod nos iam diximus Neronem a se reprehendi cum iam satyrico more atheniensibus omissis ad romanos conuertat. Hoc iustum puto: non illud male. oratorie agit: ea parte generis deliberatiui utitur: quae suasit dicit. Rectius illud: magne prudentiae est ex multis quae iusta & recta esse uidentur: quod optimi cognoscere.

BAR. FON.

Em populi tractas. Adolescentem ambitiosum reprehendit: qui cum libidinosus & mollis esset: intorsit turpis & pelle decorus. r. p. gubernare ante maturos annos studeret. Barbatum magistrum: barbati pro stultitiosius uiris & philosophis capiunt. Iuue. Barbatos licet admoneas mille inde magistris: Sorbitio tollit quem dira cicuta: Socrates Atheniensis philosophus Sophronisci & Phaneretae filius: accusante Anyto capitis damnatus sorbitionem cicutae hausit quae: ut pli. vi. & xx. lib. refert: uenenum est publica atheniensium poena inuisa quod & Iuue. de athenis ostendit. Nil praeter gelidas ausae conferre cicutas. Est uero cicuta herba caule uiridi altiore saepe binis cubitis in cacuminibusque ramoso foliis coriandri tenuioribus: graui odoratu: semine aniso crassiore: radice concaua nullius usus: nam semini tantum & foliis refrigeratoria est uis: Magni pupille pericli: Alcibiades: ut Plu. asserit arcto gradu propinquitatis pericli coniunctus erat: sub cuius tutela mortuo Clitonia patre fuit. Scilicet ingenium: scilicet cum derisu pronuntiandum est. Ostendit. n. rex agendae scientia ante annorum maturitatem non accedere. Velox: quae profecto uelox esset si tibi iuueni inesset Prudentia. n. longo tempore interuallo plurimae rex usu & experientia gignit. Ergo comota: quando populum commotum atque iratum inspicias oratione tua sedare cupies. Maiestate manus. manu annuimus cum populo significamus ut sileat atque orare uolentes audiat. Quirites: & si quaedam ueluti Socratem Atheniensem ad Alcibiadem: loquens induxit tamen cum de romanorum iuuenium ambitione libidine mollitieque loquat iure quirites pro Atheniensibus nota uis Hoc puta: Prisciano auctore. xv. lib. puta legendum est quod quidem aduerbium esse uolunt. atque ideo. a. Persium corripuisse: cum ita & puta corripiantur.

IOAN. BRI.

Scis etenim iustum gemina suspendere lance
Ancipitis librae: uerum discernis ubi inter
Curua subit: uel cum fallit pede regula uaro
Et potis es nigrum uitio praefigere thita:
Quin tu igitur summa neque cum pelle decorus
Ante diem blando caudam iactare popello
Definis: anticyras melior sorbere meracas:
Quo tibi summa boni est: uncta uixisse patella
Semper; & affiduo curata cuticula sole.

Scis etenim iustum. g. Cl. p. fenerat in ironia. Sensus. n. est Non magis quod est si bonum a malo discernere noris cum ea quae ambigui iudicii sunt ita positare & tecum cognoscere didiceris: ut nihil te decipere possit. Metaphora sumpta a libripede: qui ponderosissima quoque examine bilancis cognoscit. Ancipitis librae: ambiguae: ut nescias in qua parte magis deccurat: ex quo libripedis tollertia deprehendit: cum ex re ambigua & incerta rectum iudicium sonat. Rectum discernis tibi. inter curua subit: cognoscis inquit quod rectum sit & quod contrarium persistat in metaphora aemulatio choratiana. Scilicet ut possit curuo dignosce re rectum: Curua opponunt rectis. Regula. i. hasta librae. Pede uaro. i. lingua flexa: & recurua: Lingua enim hinc exar

men bilancis tanquam pes est in libra: quo fit plerumque: ut cum lingua bilancis torta sit & ea sequamur in rex pensatiōe decipiamur: per quod ostendit Persius eum magni ingentis & prudentiae esse: qui falsa admixta ueris nouit discernere: Et potis es. n. u. p. th. id est tantae prudentiae es & consilii: ut recto iudicio possis noxio pro meritis dare. Vitio: homini uitioso: Thita nigrum: hoc est mortiferum: nam mortis erat signum thita per quod significatur thanatos. i. mors: Cum enim iudices de alicuius capite sententiam laturi essent: uniuersi in cistam tabulas simul conuiciebant suas: easque in sculptas litteras habentes absolutiois: condensationis: & ampliationis: thita eodem nationis signum erat: quod ostendit Martialis. Nosti mortis: praetoris castrice signum. Est opere precium discernere thita nouum. Absolutionis auctore Alconio capa littera: per quam litteram aliqui interpretatur calon. i. bonum. Ampliationis. n. l. quod significat non linquere. Quin tu igitur summa: attente fremitum & indignationem poetae. Sensus est: cur igitur tu qui per aetate immaturam & rerum imperitiam ignoras quid agendum quidue dicendum sit: summam imperii romani non deponis? Quin: uox est increpantis: ut Virgilius. Quin tu aliquid saltem potius quorum indiget usus: coniungiturque semper cum indicatiuo. Summa pelle decorus speciosus ueste triumphali ad historiam respexit: nam ut Cornelius Tacitus scribit: decretum fuit Claudio Caesare adulationibus senatus cedente: ut uicesimo aetatis anno consulatum Nero iniret: atque interim designatus proconsulare imperium extra urbem haberet: ac princeps iuuentutis appellaret. Itaque ludicio circensium quod acquirendis uulgi studiis edebat Britannicus in praetexta: Nero triumphali in ueste transuecti sunt: ut spectaret populus hunc decore imperatorio: illum pueri habitu: Occupato igitur imperio apud senatum hoc celebratum est in assentationem Neronis: ut ei supplicationes decernerent: & diebus supplicationum triumphali ueste indutus per urbem ueheretur. Ergo summa pelle id est ueste triumphali & decore imperatorio: aemulatio est Horatii: intorsum turpe: speciosum pelle decora. Nequequam frustra. Virgilius sed quid ego haec autem nequequam ingrata reuoluit: alias autem non: ut alibi Persius. Nequequam fundo suspiret nummus in imo. Ante diem: ante tempus & aetate maturam. Iactare caudam: ostentatione decoris imperatorii fauore & gratiam populi quaerere: tractum est a canibus qui blandientes caudam mouent. Anticyras: heleborem quo hominis insaniam & mali humores emendatur: & ad ingenium nauigantem uellet ut supra diximus sumebatur autem tutissime in anticyra: quo ut scribit Plinius. L. Iulius Drusus nauigantem

comitiali morbo laborare: sumptoque heleboro liberatus est. Hora. Nescio an anticyra ratio illis destinet omnem: Anticyra autem insula quae olim ciparissus dicebatur: ut scribit Pausanias: sed mutato nomine anticyra ab Anticyro Hercules socio appellata est. Meracas: simplices & puras: nullo temperamento admixtas: a nero quod antiqui solum dixerunt. imitatio est Horatii: Expulit heleboro morbum: bilemque meraco. Quo tibi summa boni: eum tantum abesse ostendit a uera uirtutum cognitione: & recta rerum publicarum administratio: ut interrogatus: quod summum in humanis putet bonum: uoluptatem respondeat. Quo tibi summa boni: interrogatio contumeliae plena: quae quidem eo tendit: ut eum arguat uirtutem penitus ignorare. Quotibi summa boni: quod est summum bonum tibi: in quo putas summum bonum consistere: Quae ratio subtilis: & a philosophis multum disputata. Vincta uixisse patella: Responso eum indignum esse arguit qui publica ne gocia curet cum praetermissa uirtutis mentione laute uiuere summum bonum appelleret. Quae sententia Epicureis probatur. Vincta patella: cibis luxuriosis & delicatis. Semper: continuationem significat: Assiduo curata cuticula sole: suorum temporum mores notat: Nam antiqui & praecipue imbecilles stomacho ante cibum exercebantur: eam exercitationem: ut Celsus scribit recte sequebatur modo unctio uel in sole: uel ad ignem: modo balneum. Descendebant enim in solium: tum multo oleo ungebantur: leniterque perfricabantur. unde Horatius. Vngor oliuo. & Persius infra: At si unctus cesses & figas in cute solem. Iuuenalis. Vestra hibet uernum contracta cuticula solem. Curata: mollitiem muliebrem notat in uiris.

BAR. FON. Scis etenim iustum: A trutina translatio cum aliquid perpenditur facta est. Rectum discernis: non fit etiam rectum ab intorto dignoscere: quod a fabris & architectis assumptum est. Et potis es nigrum uitio praefigere theta: & tantum auctoritate ac eloquentia uales: ut possis populo ac iudicibus persuadere aliquid ut uitiosum interimant Nigrum theta Tau T & theta graecorum litterae sunt: sed Tau absolute non habet signum: & salutaris nota est: ut in Ezechiele legitur. Et signa Tau super frontes uirorum gementium. Theta uero damnationis & mortis: Martialis: Nosti mortiferum questoris castrice signum. Est opere precium discere theta nouum. Quin igitur: cum a me superius narrata sunt facere nequeas: & extrinsecus compositus atque decorus: intrinsecus uero turpis & malus: cur non rem publicam gubernare ante maturum tempus desistis? Caudam iactare: blandiri & adulari: quod a cibus tractum est. Blando popello: Vel populo qui semper ditioribus & potentioribus blanditur: uel cui blanditum sit in suffragiis & magistratibus demadandis. Anticyras melior sorbere meracas: Aptiores hellebori puris & simplicibus porionibus insaniam tuam purgare: quam per summam ambitionem ante tempus temeritati populi subiacere: Anticyra uero pro hellebero posuit: quoniam in Anticyra maxime sumeretur. Helleborum enim: ut Strabo uolumine ix. scribit: quibus in multis nascatur locis: tamen circa urbem Anticyram in Phociae optime praeparat: quo frequentes olim aduenae purgationis causa nauigabant. Hora. Nauiget anticyram. Quae tibi summa boni: Interrogat qua in re summum bonum reponat. Vincta uixisse patella: putasne lauto paratu uiuere: corpusque bene curate summum hominis bonum esse? Atque haec perinde ac si adulescens ita dixisset: ponit.

IOANNES BRITANNICVS: Expectata di-
stigue: ut sit scelus: certe si uolueris expectare & an-
audire: nuquid eam non aliter interrogata respondere
ex quo ostendit eum non minus insanum esse: quam animum de-
crepita. animum enim est delirare. Haec anus: satis
lepide fingit poeta animum transire. In nunc: cum in
dignatione & irrisione pronuntiata. Sensus est gloria
re nunc te uirum esse nobilem & prudentem cum in
uoluptatem summum bonum conferas: Sicque philo-
sophice poeta declarat heneris nobilitatem homi-
ni sapientiam non igerere. Dinomaches ego sum

Expectata haud aliud rideat hec anus: in nunc
Dinomaches ego sum: suffla dum candidus: esto
Dum ne deterius sapiat pannutia baucis:
Cum bene discernito catauerit ozima uernae
Ut nemo in sese tentet descendere nemo:
Sed praecedenti spectatur mantica tergo.

callide poeta reprehensione conuerit in Alcibiadem: ne in principem iuehi uideatur: Nam ad historiam alludit. Alcibiades enim genus paternum: ut scribit Plutarchus ab aiaice: maternum uero ab Almeoni: de quem ex Dinomacha genitum aiunt: originem traxisse ferunt. Ait igitur poeta: dic nunc te esse nobilem: quia inter maiores tuos Dinomacha connumeratur. Dinomachus autem interpretatur fortis in pugna. Dinos enim graece: fortis latine: machi uero pugna. Sicque subsannat Neronem eius amicitiam arguens: qui in maiorum nobilitate afferebatur: quum a Caesaribus genus suum duceret. Suffla. Gloriare: intumescere affert tua nobilitate & animi praesentia. Sum candidus: sum pulcher: hoc ad animum rettulit: id est sapientis sum animi. hoc enim gloriatur. Esto: concedo quod te nobilem & prudentem esse: sed ita ut Baucis sapientia te non sit inferior: cum ita respondeas. Pannutia: proprium est anibus pannutias. Vnde Terentius in adria: Suffarcinam cataram. Baucis: ad eam alludit: de qua Ouidius in metamorphosis. Cum bene discernito catauerit ozima uernae: Vetulae pauperes inopia coactae res uiles uedendas se offerunt: ut eo bestia uiuant: Baucis ergo inducitur pro omni uetula uedente herbas odoratas in foro olitorio. Cum bene catauerit: id est elata uoce uendiderit: quia catare est alta uoce loqui: ut alibi: Me moueat quippe & cantet si naufragus. Ozima: Ocimum herba est odorata hortensis: dicta ab ocys: quod est cito: nam celeriter crescit: id grauiter Crisippus increpuit inutile esse dicens stomacho: Urinae: oculorum quoque claritati. Praeterea insaniam facere: & Letargicos & iocinoris uita. ideoque capras id aspernari: quidam adiciunt tritum: si operiatur lapide: scorpionem gignere. Commanducatum & in sole positum uermes asferre. Alii uero si eo die feriat

quisplam a scorpione: qui ederit ocymum: sanari non posse. Ocymum etiam genus pabuli similiter a græco uerbo ocys quod ualeat cito: Hoc amplius: ut scribit Varro: dictum ocymum quod citat aluum bubus: & ideo his datur ut purgentur. Vernæ. Appellarunt Antiqui uernas ex ancillis Romanorum cuium uere natos: quod tempus anni maxime naturalis foeturæ est. Discincto: intemperanti: dissoluto: Alibi Persius. Non pudet ad morem discincti uiuere nactæ. Martialis: uernaculorum dicta. Horatius: uerna: quæ procaces posco libatis dapibus. Ut nemo in se se tenet descendere nemo. Hactenus in neronem inuectus est: Nunc uero eos satyrica indignatione insectatur: qui in alios dicere & aliena uitia cognoscere gaudent: cum de seipsis nihil quærant. In eos ita insurgit Horatius. Cum tua peruideas oculis mala lippus inunctis. Cur in amicorum uitis tam cernis acutum. Quam Aquilia aut serpens epidaurius? Ut nemo. Eclipsis Subauditur dignumne putas: Vel unde est. aut aliquid tale non interrogantis est: sed irascentis & admirantis. In se se tenet descendere. Ad uitia sua pernosceda. Sed præcedenti aspectatur mantica tergo. Hoc aut sumptum est Auctore Acrone ex Aesopo Fabulatore qui unumquenque scribit duos saculos plenos uitis secum ferre: & i eo qui ante peccatus pender aliena uitia esse: in eo uero qui a tergo nostra. Ex quo euenit: ut nostra non uideamus sed quid sequatur cõspiciat. Vnde Horatius. Dixerit insanum qui me toride audiet: atque Respicere ignoto discet pendetia tergo: Hincigit indignat Poeta nemine esse qui uitia sua cognoscat: sed aliena semp. Mantica: saculus scorteus ad sarcinulas ferendas accommodatus. Lucilius. Mantica canterii costas grauitate præmebat. Hor. Mantica cui lumbos onere uiceret: atque eques armos.

BAR. FON. Expecta. Indignatū discedentēq; iuuenem remoratur. I. nunc: Postq̄ eum admonuit: pretereūtem aniculam non aliter responsurā fuisse: ei potestare eundi facit. Dinomaches ego sum: subiratus Alcibiades quod eū socrates illi anicule comparit se a Dinomache clarissima foemina multū ab anu illa dissimili genus ducere: ac propterea se nobile esse magna cū indignatione pronunciat. A Dinomache uero maternū genus Alcibiadi: Plu. auctore fuit. Suffla separatim legendū est: quod a uentosoq; hominū cõsuetudine sūptū est: qui buccas in flare spiritūq; emittere supbientes solēt. Sū candidus: se quoq; a pulchritudine cõmēdat. Esto cõcedat te generosū formosūq; esse dūmodo baucis iterrogata qua i re summū bonū esse existimet: deterius te nō respōdeat qui illud in bonis tantū fortunæ ac corporis posuisti. Nō desunt q̄ aliter ordinēt. I. nūc. o. alcibiades & extol / le ac iacta te: quod & a Dinomache genus trahas & formosus sis. Baucis: Inopis atq; ignobilis foeminae nomē est: quā pannutiā uilibus pānis indutā uocat. Discincto uernæ desidia a luxurioso. Vernæ autē ex ancilla domi nostræ geniti serui sunt a uere denominati: quoniam id anni tēpus foeturæ: ut ait Festus: maxime conuenit.

Cantauerit: uel alta & clara uoce: ut moris est olera purbē uendentū exclamarit: uel ut bene uendat laudauerit: Horatius laudat uenales qui uult extrudere merces: Ocyma. Ocymū herba hortensis est quod cito nascatur dictum ut scribit Varro. Ocys enim græce: cito latine significat. Discinctorum autem & mollium uiorum est: eiusmodi bene olentes herbas manu gestare. Ut nemo in sese tentat descendere: nemo cū admiratione legendum est: meminē sua uitia reputare cū aliena diligentius perscrutetur. In dictione aut nemo: cõduplicatione utitur: ad maiorem admirationem affectusque sui expressionem in legentium animis i primendam. Sed præcedenti spectatur mantica tergo. Sed aliorum semper uitia cernimus. Ab aesopo scribitur duas manticas homines habere: unamque præ se: alteram post se ferre. Aliorum uitia in anteriorem immittimus. Atque iō aliena facilius cernimus. Nostra uero i posteriore mantica reponētes: ea i spicere negligius. Catullus: sed nō uideamus mantice quod i tergo est. Itē Hor. i sermonib⁹. Respicere ignoto discet pendetia tergo. Est aut mantica nūmorum receptaculū: ut Asconius uerrinā refert: quæ tamē pro pera interdum Porphirione auctore ponitur.

Quæsieris nostin uectidi prædia: cuius
Diues arat curibus: quātū non miluus oberret
Hunc ais: hunc: diis iratis: genioque sinistro
Qui quandoq; iugū pertusa ad compita figit;
Seriola ueteris metuens deradere limum
Ingemit hoc bene sit tunicatū cū sale mordens
Cepe: & farratam pueris plaudentibus ollam;
Pannosam fecem morientis sorbet aceti.
At si unctus cesses: & figas in cute solem
Est prope te ignotus cubito qui tangat & acre
Despuat in mores: penemq; arcanaq; lumbi
Runcantem: populo marcetes padere uulvas.

Hunc uerbum: interrogantis: qui more malignitatis humanæ ad aliena uitia notanda fertur. Diis iratis: aduersis: quia auare & perparce uiuat. Genioque sinistro: is sinistro genio uiuere dicitur: qui naturam suam duriter uiuendo defraudat: unde contra: is dicitur: genio indulgere qui uoluptati operam dat: ut alibi: In

IOAN. BRI. Quæsieris: nostin uectidi prædia. Malitia hominū exprimit: quibus summa semp est uoluptas alienos mores notare. Quæsieris. Secū dā personā pro tertia posuit. i. aliquis quæsierit ferre. Nostin: pro nosti ne. Vectidi prædia. Vectidi unum posuit pro utro diuite. Cuius. Interrogatio in terrogati. Diues arat Curibus. Subaudi illius qui uerba sunt interrogantis. Curibus. Cures uerbis quodam Sabinog; insignis nunc autē uiculus. Hinc qui rites ut diximus appellantur. Oberret. Volando cireueat. Ob. n. alias ponit pro circum: ut cum dicimus urbem obsideri obuallari obsignare: alias in uicem præpositiōis q̄ est propter: ut ob merita: ob superatos hostes unde obfides pro obfides: qui ob patriæ præstandam fidem dantur: alias pro ad ut Ennius: ob romam noctu legiones ducere cepit hoc imitatus est Iuuenalis. Tot miluos intra tua pascuas lassos. Hunc ais: interrogatio interrogati:

dulge genio. Virgi. Et genialis hyems: i. uoluptuosa. Qui quãdoq; genũ pũsa ad cõpita figit: Sensus ẽ: hic qdẽ: cũ festa cõpitaliũ uenerint: qbus maxie rustici lautioribus cibis uti solẽt: nõ audet unũ: quod iãdiũ serua- uit attingere: sed acetũ tm̃ bibit: & cepas comedit. ordo ẽ: Hũc dico q diis iratis & genio sinistro igemit metu- ens deradere limũ ueteris feriolæ qñ figit iugũ ad cõpita pertusa. Quãdoq; uacat: ut sit: quibũs figit. Ad cõpita: rustici finitis satiõibus in cõpitis. ibi aratris suspensis sacrificia celebrabãt magna animorũ relaxa- tione: eos ludos magistri uicorũ: ut scribit Asconius facere consueuerũt: is autem dies annalis non statur?: erat attributus: ut Varro tradit laribus: quotannis is dies concipiebatur: compita qũt dicta q; ubi uiaẽ cõpetũt iãcĩ cõpitis sacrificatur. Pertusa: trita & conculcata. Figit: suspēdet. Seriolæ: dimminutiũ est a seria: genus est uasis terreĩ. Tercius: Serias oēs releui: Deradere limũ: aut picẽ: aut gypsum quo uasa uinatia obturabãtur.

Ingemit: ob auaritiã. Hoc bene sit: prouerbiũ apud antiquos: sicut & dii bene uertant: sic enĩ dicunt: qui ueluti rem magnã & inusitatã aggressuri sunt: ergo & avarus ueluti rem magni sumptus cõnaturus hoc dicit.

Et farratã ollam: id est pulcem ex farre: primus enim auctore Plinio fuit antiquis latio cibus: nam pulce & non pane longo tempore Romanos uixisse manifestum est: quoniam inde & pulmentaria hodie quoq; di- cuntur. & Ennius antiquissimus uates obsidionis famem describens: offam eripuisse: plorantibus libetis pa- res commemorat. & iacra prisca atq; natalium pulce fritilla conficiuntur. Pueris: aut filiis: aut seruis.

Plaudentib;: hinc hominis auaritiã ostendit: cum farre tantum & cepis & aceto pueri contenti sint. ex quo apparet alias auarius uiuere: morientis acetũ: languidi: non mordacis. At si unctus cesses: perseverat exprime iniquitatem hominum uitia aliena culpantium: sensus est: Si inquit aliquis oleo unctus stans ad solẽ: non deest: qui statim illum subsanans cubito se tangat. Si cesses: ociosus fueris: pro si quis cesset: ut supra: q̃ fieris: pro quãserit. Et figas in cure solem: antiqui: ut diximus: ante cibum exercebantur: eam exercitatio nem: auctore Celso recte sequebãtur modo unctio uel in sole: uel ad ignem modo balneum. descendebãt enĩ in solium: tum multo oleo ungebantur: leniterque perfricabantur. Est prope ignotus cubito qui tangat: hinc apparet homines ad aliena uitia cognoscenda ualde promptos esse: æmulatio est horatiana: Nonne ui- des aliquis cubito stantem prope tangens inquier. Tangat cubito: modus est latenter ostendentis quẽ pro- be peccare. Et acre Despuat in mōres: tanquam in contemptum rei turpis: tractum ex hiis: qui ex olfactu rei putidæ expuunt. Tibullus: Hunc puer: hunc iuuenis turba circũterit arcta: Despuat in molles & sibi quisq; sinus. Penemque: satyrica urbanitate dum eos reprehendit: q̃i aliena uitia subsanant: suorum temporum mores notat: illos percutiens qui obscene turpissimeque uiuunt. In mores: in uitia. Penemq;: Hæc cum superioribus coniunguntur: ut sit sensus: Si tibi ex inguinibus euulseris pilos aderit qui te contemnat: repetit igitur est qui despuat: ut sit ordo: est qui despuat in runcantem penem & arcana lumbi. Runcantem: meta- phora sumpta ab agris: qui runcari dicuntur: hoc etiam Martialis uitium notat: Cum depilatos creste coleos partes: Et uulũ ino mentulam parem collo: Et prostitutis leuius caput culis: Iuuenalis: Si tenerum attritus ca- rinenti pumice lumbum: Squallentes traducit auos. Penem: penis a pendẽdo dicitur: nam penem auctore Festo caudam uocabant: unde offam porcĩnam cum cauda offam penitã dicebant. Arcanaq; lumbi: id est pudibundas corporis partes. Populo marcentes pandere uuluas: cinædos & molles describit: q̃ muliebria patiusiũt. Pandere: aut uerbum pro participio est: id est pandentem: aut sic intellige: Runcantem pandere uuluas: id est runcantem & depilantem podicem: ut cum pandat & præbeat multitudine: & hæc melior est ex- positio. Uuluas marcentes: id est podicem in quo ea fiunt quæ in uuluis. Uuluas: uulua a poetis crebro p- genitali parte muliebri usurpatur: Cum proprie uulua illud sit in utero mulieris quo infantes exstantur. Cor- nellũ Celsi uerba subscribere placuit. Si infans in uulua decessit: quo facilius eiiciatur. Cui ita ad stipulatur Plin- nius. Boves grauidas negant: præterq̃ dextero uuluaẽ sinu ferre: etiam cum geminos ferant. uulua etiã pro ea parte accipitur a Martiale: quæ circa ubera porcæ est: quæ est optimi saporis: Te fortasse magis capiet de uir- gine porca: Me materna graui de sue uulua capit: ea ut scribit Plinius enectõ parto melior est q̃ edito. Eiectitia uocatur illa: hæc porcatia. primiparæ suis optima: eadẽ etiam sumen appellatur.

BAR. FON. Quãseris: exemplo probat neminem uitia sua inspicere: cum aliẽa linceis oculis plane cer- nat. Dicit enim: si quãseris ab aliquo an Vectidium norit: statim ut ille se eum cognoscere dixerit: eum auaritiã argues: Cuius: eius qui interrogatur an Vectidium nouerit: responsum est quærentis: quẽ Vectidiũ dicat. Plures enim eodem nomine uocabantur. Diues arat: respondet interrogator eum se Vectidium dice- re: qui multa prædia curtib; arat. Quantum non miluus oberrat qui tot agri iugera in sabinis arat: quot miuus non circunuolet. Iuuenalis: Tot miluos intra tua pascua lassos: Hunc ais: interrogati responsio. Ais ne hunc Vectidiũ: quasi ostẽdat se eũ probe cognoscere: hunc dis iratis: qui primum de uectidio quærere cõ- perat. hæc omnia quæ sequuntur de eo enumerat. Hunc Eclipsis figura est. Dico enim uerbum extrinsecus ẽ

Qui quandoque iugum pertusa ad compita figit: qui ita avarus est: ut arando etiam in compitis aratrum figat: atque aliquam partem attritæ uiaẽ aratione comminuat. Sunt qui ad compitalia referentes dicant eum ita auarum esse: ut cũ compitalia sacra fierent: cæteris feriatis ipse anteq̃ ad sacra pergeret: terram araret: atque subinde cum bobus & aratro ad sacrificium post orationem accederet. Pertusa compita: frequentia hominũ pedibus attrita sunt enim compita loca: in quæ multæ uiaẽ competant. Seriolæ ueterem meruens deradere limum hominis auaritiã in maximo artificio uerborum expressit. Ostendit enim eum non uadere: ne par- uum quidem uini cadum replet: quod multos annos ob auaritiã in cellario seruarit. Veterem limum: id est uasa: uel argilla: quam nunc ipse poeta limum appellat: uel pice uel rasina: uel gypso obturabantur.

Hoc bene sit. Verba hæc tâquã a uet̄idlo dicta ponunt. Nã cū ueteris uini eadū regypfare nō auderet: aliud deterius uinū potans: q̄si p̄ avaritiã ingemiscens si melius uinū assumeret: deterrimo uino sumpto hoc bene factisque dicebat. Tunicatū cepe: q̄d tunicas multas circū se hēt. Ollã ferratã. Ollã farre plenã: quo cibo pueri nimis parco uictui assueti: tâquã lauto & opiparo lætabant. Morientis aceti: deficientis: acrimoniãq; carētis q̄to enim acrius tanto melius acetum est. At si uictus cesses: quemadmodum iquit tu uet̄idij avaritiã repræhendisti sic aliquis si mollis desesque fueris te reprehendet. Et figas in cute solē: fricando enim corpus atque unguentando ad solem cutis penetratur. Ignotus: quem ipse non uideas cum a tergo prope te sit. Cubito qui tangat aliquem cui uictia tua palam faciat. Et acie despuat in mores: acriter inuehatur in mores tuos. Penemq; arcanaq; lumbi runcantem: uellantem ac depilantem uirile membrum: & obscenos locos quo glabes & sine pilis circa inguina sis. Runcare aut̄ a rusticis trãstulit: cū herbas frugibus noxias auellere atque farrire significet. Marcentes pandere uulvas: ut pandas ac prebeas: uulua uero mulieris tantū est: sed propter coitū satyrica mordacitate c̄nãdi podicē uulua munera peragentem uulua appellauit.

Tu cum maxillis balanatum gauſape pectas
Inguinibus: quare detonsus curgulo extat?
Quinque palæstritæ licet hæc plātaria uellant.
Elifasque nates labefactent forcipe adunca.
Non tamen ista filis ullo mansuescit aratro.
Cædimus inque uicē præbemus crura sagittis.

IOAN. BRI. Tu cū maxillis balanatū gauſape pectas: hæc uerba sunt eorū q̄ aliena uitia notantes ita dicūt: qua ratione femora & partes pudēdas tōderi iubet: cū barbã proluxã & unguento delibutam gestes & nutrias? Sicq; poeta obscenos sui tēporis mores carpit. Gauſape: pro barba posuit. Imitatio est Virgiliū qui uestē barbã dixit. Aurea cæsaries ollis atq; aurea uestis. unde contra inuestes imberbes dicimus: Virgi. Tum mihi prima genas uestiebat flo re iuuentus: Gauſape: genus est stramenti uilloſi

Indicat Plinius quo in castris utebant. Sic enim scribit: antiquis torus e stramento erat: qualiter nūc etiã in castris gauſape: & mox subdit: nã tunica latidauit in modū gauſape texti nunc primū incipit: Ouidius in arte amãdi uestē crassiorem ostendit esse: cū ait: Gauſapa si sūpsit gauſapa sūpta proba: de iis autē sic scribit Strabo: Loci aut̄ mutinēses: & scūtannæ adiacentis fluuiio mollia: & longe aliis omnibus præstantiora ferūt uellera: ligures autē: & insubres aspera: e quibus magna italæ pars domesticæ indumenta conficit: mediocria uero Patauini e quibus pretiosi tapetes & gauſapa texuntur: & hoc stragulae uestis genus utrinque uilos eminentes habentis: uel una tantum e superficie: bene igitur barbæ rem uilosam comparauit. Balanatum: unguento balanino perunctum: nam ut scribit Plinius mirabolanus arbor est unguentis aptam ferens glandem: Idque Troglodytis & Thebaidi & Arabiæ quæ Iudeam ab Aegypto determinat: commune est: nascens unguento ut ipso nomine apparet. Nam miros significat unguentum: ualanos glãdem: quæ in Arabia nascitur in syriaca appellatur & est candida. Quæ in Thebaide nigra: præfertur illa bonitate olei quod exprimitur: Sed copia Thebaica: inter hæc trogloditica uilissima est: unguentarii autem tantum cortices premunt: medici nucleos tunc dunt affusa eis paulatim calida aqua: unguentorum expeditissimum fuit primumque e Brio & Balanino oleo Horatius: Et pressa tuis balanus capillis. Curgulo: pro pene posuit: sumpta translatione a curgulo que in gulam crescit & inflatur auctore Seruio est autem bestiola frumentis inimica. Detonsus: idest ualde tonsus nam de modo augeat. Quinque palæstritæ: irrisio amaritudinis plena per quam & dementiam & turpitudinem ostendit eorum qui partes obscenas corporis glabras tentant reddere cum a natura datum sit: ut euulsi pili renascantur. Palæstritæ: in palestra exercitati: quasi qui fortiori sint corpore assidua exercitatione. Nam palestra dici potest latine luctatio a palaio: idest luctor. Plutarchus loquens de Alcibiade qualis esset ludus declarat his uerbis: cum aliquãdo in palæstra cum puero quodam luctaretur: iamque aduersarius eū ad terram deprimeret: uolens Alcibiades ignominiam uitare manum illius dentibus apprehēdit. Virgilius. Pars in gramineis exercent membra palæstris: Et alibi. Corporaque agresti nudat uocatura palæstra. Capitur c̄t pro loco ubi exercebatur: sic. n. scribit Varro. Nec putat se uillam si nō multis uocabulis retineat græcis: quin uocent particulam loca: Procæconam: Palæstram: Apodyterion: Perystilon: Ornytona: Peristoreum: Oporothecen. Plantaria: pilos & bene. Nam plantaria ea dicuntur: quæ ex seminibus nata cū radicibus & terra p̄pria trãfferuntur. Virgilius. Viua sua plantaria terra: plantæ uero sunt raptæ ex arboribus. Virgilius. Hic plãtas tenero abscindens de corpore matrum. Labefactent: metaphora ab arbore: quæ multis succisa ictibus tandem ad terram propellitur. Forcipe: dicūtur forcipes: q̄ his forma: idest calida capiuntur: nã formum calidū ueteres dixerunt: unde Cato ait de quodam ædificio: æstate frigidus: hyeme formus. Ista: cum contemptu dictum est. Filix: pulchra uariatio: nam cū pilos plantaria appellauerit: nunc uero filices nominat: filix autem herba est agris maxime inimica. Cædimus inque uicē præbemus crura sagittis: commune uitium hominum esse ostendit: ut alter alterum notet. Cædimus: ferimus: percutimus: ab eo est præteritum cæcidi: & supinū cælum. Inq; uicem præbemus crura sagittis. Horatius: At tibi contra Euenit inquirant uitia ut tua rurſus & illi: sumpta est translatio a sagittariis.

BAR. FON. Tu cum maxillis: turpitudinem eius carpens interrogat cum barbã nutriet: cur inguina uel licet & abraðas moris aut̄ ueteg: fuit barbã nutrire: cū ante superioris africani tēpora tonsores in urbe non fuerint. Balanatum gauſape: Barba unguentata. Balanus enim inter preciosa unguenta ponitur. Horatius. Pressa

tuis balanis capillis. Gaulape uero militare stramentum est: quod pro lecto in castris sternebatur. Pli. octauo Antiquis enim torus & stramento erat: qualis nunc est in castris gaulape: hoc cum uillosum esset: a uillorum pilorumque similitudine gaulape pro barba posuit. Detosus curgulio: uia patens in gutture: per quam spiritus attrahitur: atque emittitur: curgulio est: A cuius similitudine in obscenis ea parte appellat: quae a pene ad anum est: per quam a libis semine humanum ut per curgulionem spiritus fluit: quodammodo pro pene in curgulionis uermis formam uel se contrahentem uel extendentem accipiunt. Nonnulli autem ab aspectus obscenitate intelligunt. Quinque palestrae: quibus quotidie te expiles: non tamen circa inguina glaber eris: quemadmodum nec filix ab agro penitus a ratione diuellitur. Plantaria: quoniam palestrae uiri robusti sunt a palestra & luctatione cognoscari: propterea ne ualentibus uiris paulum quid uelledum daret: plantaria per translationem pro pilis dixit: Sunt autem plantaria ipsae plantae non in arboribus: sed in terra natae: quae cum radicibus & terra propria transferuntur. Elifas: depilatas: & perpolitas. ut enim pili euelluntur. Quidam elixas legunt: quasi aqua calida madefactas: ut pili facilius uellantur. Forcipes enim quasi foruicapes dictae sunt quasi forua: hoc est calida capiuntur. Virgilius octauo: Verantem tenacel forcipe massa. Forcipes uero sunt quibus incidimus. Caedimus inque uicem praebemus crura sagittis. Et ipsi alios reprehendimus: & nos quoque inuicem actioni aliorum subiicimur. Inque uicem: Themestis figura est quae fit quotiens uerbum aliquid simplex uel compositum diuidentes: unam uel plures dictiones interponimus: ut ut septem subiecta trioni.

IOAN. BRI. Viuitur hoc pacto: ut per superiora omnium est: id est ut notemus & notemur & cum indignatione praenunciandum. Sic nouimus: id est ita uiuere didicimus. Illa subter Caecum uulnus habes: haec uulnus in alia uitia cernentes iuectus est: nunc uero stultitiam gloriosi hominis irridet: quod tam petulanti ostentatione fertur: ut sibi attribui gaudeat: quae sua non sunt eum monet fugere debere hominum blandas assentationes.

Illam subter Caecum uulnus habes: sed lato baltheus auro protegit: metaphora sumpta a gladiatore qui acceptum uulnus praerunq; dissimulat: & spectatores fallit: tamen seipsum decipere non potest: cum uulneris sentiant dolorem: hoc ergo dicit poeta: nos quoque nostra uitia aliquo dignitate aut potentiae uel amato celare: ita ut aliis minime nota sint: sed nobis tamen non latere: cum eorum omnino conscius sumus. Caecum uulnus habes. A. occultum non omnibus notum. Sed lato baltheus auro Protegit: ratio est uisus latentis: quod uidelicet id

potentia & nobilitate tegatur: nam per baltheum dignitatem militare designat: est enim baltheus cingulum militare. Inuenalis: At illis quos arma tegunt: & baltheus abit. Sicque poeta: ut dictum est eos deridet: qui praetextu potentiae committunt malitiam suam posse latere: & gaudere dissimulata prauitate haberi boni uiri. Lato auro: pro lato auri. Virgilius. Bina manu lato crispans hastilia ferro. Lato auro: Magnitudine hominis expressit. Ut mauius da uerba & decipe neruos Si potes: quod uulnus dissimulat aliorum aspectus decipere potest: sed uiribus suis dare uerba non potest: cum uirtuti sui conscius sit: hoc ergo dicit alios decipere facile potes occultando uirtutem tuam: sed conscientiam tuam fallere non licet. Egregium cum me. ut. di. n. c. uerba gloriosi hominis: non debeo inquit credere & putare me uirtutem bonum & frugalem: cum populus ita me existit: quasi dicat: et si non sum. Ex quo stultitia hominis ostenditur: Tales reprehendit Horatius. Sed uereor ne cui de te plusquam tibi credas. Ne uis te populus sanum recteque ualentem dicitur: Occultam febre sub tempore aedendi. Dissimules donec manibus tremor incidat unctis. & alibi. Siquis bella tibi terra pugnatam marique: Dicat & haec uerbis uacuas permulceat aures. Te ne magis saluum populus uelit: aut populum tu seruet in ambiguo quod consulit & tibi & urbi iuppiter: augusti laudes cognoscere possis. Egregium dicimus: qui e grege electus sit. Non credam: cum interrogatione & eo uultu pronuntianda quo solemus. ingrato admonitori respondere. Viso si palles improbe numero: si auaritia laboras: si cinædus es: si grauis scenerator es debitoribus: cur gaudes te uirtutem bonum & egregium appellari: hoc ita imitatur Iuuenalis. Cur allobrogibus & magna gaudeat ara. Natus in herculeo sibi? lares: si cupidus: si Vanus: & euganea quamuis mollior agna: Si tenerum attritus carmen: si pumice libum: Squallentes traduelt auos. Si facis in penem quicquid tibi uenit amarum. i. si te cinædum & patrum praebes. Nam qui facit quicquid sibi uenditur in penem: sine dubio prostituere dicitur. Venit: uenditur: ab eo quod est ueneno. Amarum: quia saepe numero coitum sequitur poenitentia. Vnde illud fertur dictum Demosthenis de Laide nobilissimo scorto. Tanti non emo poenitere. Si puteal multa cautus uibice flagellat: si debitoribus grauis es scenerator. Puteal locus: ut scribit Acton Romae: ad quem conueniebant scenatores. Porphyrio uero dicit fuisse sedem praetoris prope arcum fabianum: quod Libonis dicebatur: quia a Libone illud primum tribunal & subsellia collocata sunt. Vnde Horatius in epistolis. Forum putealque Libonis Mā dabo sticis. Idem alibi. Roscius orabat sibi adesses ad puteal cras. Ouidius: Si puteal ianumque times: celere sequere calendas. Flagellat: grauis es & molestus debitoribus: dum uolutas exigis. Ita enim flagellati dicuntur obaerati. Vnde Martia. Et libertinas arca flagellat opes. Puteal: id est debitoribus: nam locum pro persona posuit. Multa uibice: multa & graui usura: in metaphora permansit: ut uibice dixerit: quia flagellis praemisit. Vi

Viuitur hoc pacto: sic nouimus illam subter Caecum uulnus habes: sed lato baltheus auro Protegit: ut mauius da uerba: & decipe neruos. Si potes: egregium cum me uicinia dicat Non credam: uiso si palles improbe nummo Si facis in penem quicquid tibi uenit amarum: Si puteal multo cautus uibice flagellat: Ne quicquam populo bibula donaueris aures Respice quod non es tollat sua muneta cerdo: Tecum habita: ut noris quod sit tibi curta supellex. Satyra quinta.

rex lignum est quod relinquit scutica: dicta quod uel fiat. Ne quicquam populo bibulas donaueris aures sensus est: frustra cum turpiter uinas aliorum laudibus delectaberis. Nequic: frustra. Donaueris: accommodaueris. Bibulas: quae assentationibus ualde delectantur. Respue quod non es: reprehensio est cum indignatione & acris uultu pronuncianda. Monet unicuique fugiendam esse ostentationem: nec assentationibus credendum. Tollat sua mœra cerdo: auferat inquit adulator & uulnus: laudes & adulationes suas: cerdo dicitur quicumque querit lucrum ex aliqua uili arte: cerdos enim graece lucrum latine: cerdonem posuit pro turba plebea: quae nulla ratione ad aliquid laudandum ducit. Tecum halita: noli committere ut alienae laudes te auferant: sed tu te ipsum cognosce: & conscientiam tuam interroga bonusne sis an malus. Ut noris quod sit tibi curia supellex: id est multa tibi deesse: ut sis uir egregius: sumptum est a rei familiaris tenuitate.

BAR. FON. Viuitur hoc pacto: ut alter alterius errores carpat. Sed lato balteus auro protegit: sed hoc tuum scelus ab opibus & diuitiis tegitur: quia uero ilia dixit: propterea balteo regi subiunxit: nam balteus cinguli genus cum lato sit: ilia ipsa operit: quae sub lateribus supra coxas sita sunt. Ut maus da uerba & decipe nervos. Hac tuae nobilitatis uentositate: decoroque habitu decipe populum: & qui te intus non nouerit quantum uelis.

Nervos. n. & grauiore uiros: & qui intrinsecus noscuntur nunquam decipies. Quidam ne uos ueritate ipsam intelligunt: quae plurimum habet uirum & neruorum: Da uerba: dare uerba decipere est: Terentius. Cui uerba dare difficile est. Egregium cum me uicinia dicat non credam. Haec cum asseueratione pronuncianda sunt. Respondet. n. adulescens. Nonne populi iudicio de me credam: si me egregium esse dicat. Viso si palles: respondens admonitio est frustra se quempiam egregium esse putare: licet ita iudicetur a uulgo: nisi ab auaritia & libidine procul sit.

Amarum penes hoc ideo dictum est quoniam amaritudini semper uenus commixta est. Unde & acidaliae cognomen propter curas: sollicitudineque amara tedta meruit. Si puteal multa cautus uibice flagellas. Sensus est si grauius uisuris debitores affligis. Dicit. n. si in exigendis pecuniis cautus tam iugiter ad tribunal pretoris accedis debitores accusans eosque ad solutionem cogens: ne puteal ipsum frequentia & acerbitate tua caedere uidearis: frustra credes populo te egregium predicanti: nam puteal pretoris tribunal subselliumque est: Hora. Forum putealque libonis mandabo siccis. Respice quod non es. Omissa ambitione atque aura populari: uirtute sequere: teque ipsum cognosce. Tollat sua mœra cerdo suas uulgas auferat laudes: nam cerdone uiles homines sunt: lucrum secum auferat. Cerdos. n. lucrum significat.

IOANNES BRITANNICVS.

Satira quinta.

u Atibus hic mos est ceterum sibi poscere uoces

Centum ora & linguas optare in carmine ceterum

Fabula seu mœsto ponatur hianda tragædo:

Vulnera seu parthi ducentis ab inguine ferrum

Quorsum hæc: aut quætas robusti carminis offas

Ingeris: ut par sit centeno gutture niti?

Grande locuturi nebulas helicone legunt:

Siquibus aut prognes: aut siquibus olla thyeste

Feruebit saepe in sulso coenanda glyconi.

u Atibus hic mos est: Ex stoicorum sententia ostenditur poeta homines aliquo uitio laborantes insanos esse: nec sui potestatem habere: ita satyram orditur: ut Cornutum quo ad philosophiam discendam usus est magistro: alloquitur: optatque sibi dari eas uires in carmine: quibus amor suum in Cornutum: quem sibi respondentem intro ducit: enarrare ualeat. Centum uoces Virgilius non mihi si linguarum centum sint oraue carmen. Fabula seu mœsto. Sensus est poetae siue carmen tragicum siue heroicum scripturi sint: centum ora & centum uoces sibi dari postulant. Ponatur: scribatur: ut alibi. Nec ponere lucos Artificem. Hianda: magno spiritu pronuncianda: Illud respexit: quia tragœdia

alioquo constat stilo. Mœsto: Tragœdiarum materiam expressit: his enim res uerbae scribuntur. Tragædo: tragœdia actores dicuntur tragediarum: tragici uero scriptores. Vulneta seu parthi: id est carmen heroicum: quo bella maxime decantari solent. Vulnera parthi: aut quae ipse accepit: ut sit æmulatio Horatiana: Aut laentis equo describit uulnera parthi: aut quae aliis intulit. Ducētis: id est extrahētis ab inguine percusso: aut expresso est percussentis. Quorsum hæc: subaudi dicitur: uerba cornuti introducti admirantis cur poeta cum satyram poema quidem humile scribat: optet sibi dari tot linguas. Quantas offas: quantum globum: & carminum coaceruationem: nam offa appellatur omnis res: quae in tumorem crescit a potu ophelin. i. a tumescendo. Unde & frustra carnis offas dicimus: Festus Pompeius offam porcinam enim cauda: offam penitam dicebant. Iuuenalis. Et patruum similes effunderet offas. Plinius item res in unum conuolutas & in modum pileae collectas offas appellat: ut est illud. Amygdalinum oleum quod aliqui uocant neopum arefactis: & in offam contulsis exprimitur. Ingeris: paras: aggregas. Ut par sit: conuentens & æquum sit. Niti: adiuuari. Grande locuturi nebulas helicone. ab iis inquit finito musas inuocari: qui tragœdias & res magnas scripturi sunt. Grande: ut tragœdias: quae res grandes continent. Ouidius in tristibus. Et dedimus tragicis scriptum regale cothurnis. Quæque grauis debet uerba cothurnus habet. Nebulas hoc uerbo latentur eos poetae irridet qui musarum inuocatione putant in carmine scribendo adiuuari: ostendens ut diximus illic. Nec fonte labra: uirtutem homini parari labore & industria: non autem haustu fontium: & musarum inuocatione: id est cum huiusmodi omnia sunt prorsus uana. Per nebulas: igitur musas intelligit: quasi rem inanem: & quae parum proliat. Helicone mons est boetiae musis: ut diximus consecratus a Thracibus. Legunt: colligant: quaerant. Olla prognes: tragœdia prognes quae in uisionem Philomenae sororis suae

a Tereo marito stupratae Ityum filium comedendum apposuit: eundem Itylum appellat Catullus. Quasi sub
 densis ramorum cecinit umbris Daulias: absumpti fata gemens ityli. nota est fabula. Olla thyestæ: tragœ
 dia: cui nomē est Thyeste: eā auctore Fabio Varius magna laude scripsit: cui Cornelius ad stipulando ita scri
 bit. Nec ullus Asinini: aut Messalæ liber tam illustris est q̄ Medea Quidii aut Varii Thyestes: eandē tragœdiā
 scripserūt Seneca & Cassius ætruscus patmensis: cuius meminit Horatius: Aetrusci q̄le fuit cassi rapido fer
 uentior animi ingenium: cuius argumentum tale est: Atreus & Thyestes Pelopis & Hippodamiæ filii: eo iter
 se impietatis Venere: ut thyestes cū Europa fratris uxore cōcumberet: in cuius sceleris ultionem Atreus Tan
 talum eius filium apposuit epulandum: quod dolens Thyestes consulto oraculo de uīdicta accepit posse alio
 scelere eius facinoris ultorem nasci: si cū Pelopea filia concūberet: quod cū fecisset natus est Aegisthus: a quo &
 Atreus: & Agamēnon e bello troyiāo reuersus interempti fuerunt. Olla thyeste: quæ ei appoita fuit ab atreo
 feruebit: scribetur: respexit hoc uerbo feruebit ad fabulā. Nam appositi sunt filij parentibus in cœnis.
 Cœnanda: agenda: recitanda in scœnis. Glyconi: nomen est tragœdi: ut gladiatoris apud Horatium: Et
 quia desperes inuicti membra glyconis. BAR.FON.

Atribus hic mos est. Diuersa hoīum studia esse demōstrans Cornutū præceptorē suum philosophia de
 lectari scri. cui nō nisi qui liber sit possit incubere. Libertatē uero in aīo esse probat. Hiāda mœsto tra
 gœdo cū hiatu pronūciāda. Mœsto autē dicēs ad naturam allusit tragœdiæ: cuius cum luctuosus exit?
 sit: tragœdus quoq; mœstus ac tristis p̄ cōditione p̄sonæ inducitur. Ab inguine p̄thi sagittis in prælio maxīe
 ualent: quas fugiētes interdū in hostes iaciūt: quoniā uero p̄ haretra ab humeris p̄dens: coxis: lateriq; illudit:
 Ob id ait ab inguine sagittas educere. Quorsum hæc: interrogat cur centum sibi ora poetæ inuocent: cum
 ut ait Horatius: nisi locus exigat fieri non doceat. Quantas offas: hoc in uituperationem scribētis dicitur:
 q̄ nimium & infletur & turgat. Grande locutorū nebulas helicone legunt: res grandes scripturi: nebulas
 hoc est inflata & inania uerba ex helicone sumētes musas inuocent. Si quibus aut prognēs: aut si quibus olla
 thyeste feruebit: si qui tragœdias de Progne atreoque describent qui parentibus filios in olla decoctos: in cibū
 appoluerunt. Progne enim Pandionis Athenarum regis filia: Therei Thracum Regis uxor Philomenæ
 soror fuit: quam cum a Tereo marito suo per uim stupratam comperisset Ityum filium ei comedendum appo
 suit: Atreus uero Pelopis filius graūiter ferens Thyestem fratrem cum Europa uxore sua concubuisse: eius li
 beros interfecit: decoctosque epulandos parenti dedit. In sulco cœnanda glyconi: quoniam ollam feruere
 dixerat in translatione uerborum perstans cœnanda pro recitanda subiunxit. Glyco uero Tragœdus tem
 pestate Neronis fuit.

IOAN. BRI. Tu neq; anhelanti coquitur dū mas
 facamino. Folle premis uentos: Cornuti uerba
 sunt: Tu Perst multa cogitando inflatū & turgidū
 carmē nō meditaris: imitatio ē Horatii. At tu con
 clusas hircinis follibus auras Vsq; laborantes dum
 ferrum molliat ignis. Ut mauius imitare. Premis:
 concipis: cogitas. Ventos: carmen inflatum & su
 perbum. Folle: id est animo. Coquitur dū mas
 ta: dum ferrum igni molliatur: id est dum tecū mul
 ta reuoluis & consideras. Camino: fornace: id est
 pectore tuo. Nec clauso murmure raucus: morē
 altiora meditantium expressit: ut alibi. Murmura
 cum secum: & rabiosa silentia rodunt: Atq; expor
 recto trutinantur uerba labello. Cornicaris: tra
 ctum a cornicibus: quæ ueluti strangulatam uocē emittunt: ut secum garrire uideantur. Inepte: aduerbiū
 est: nam si uocatiuus esset: contumelia afficeret: quem sequentibus uersibus laudat. Intendis: proponis: tra
 ctum a sagittariis: qui arcum intendere dicuntur. Selopo: fictū uerbum a sono & stridore uocis. Buceas: bue
 ca pars est ea oris: quæ inflari solet. Hora. Quin iuppiter abas iratus buccas inflet: ab eo fit buccula: q̄ pars est
 galeæ quæ tegit pars anterior oris. Iuue. Et buccula p̄dēs: Et curtū temone iugū. Verba togæ sequeris: non
 bella scribit: ut tibi opus sit ceterū linguas exposcere: sed materiā quidē humilē: qualis ē satyra. Verba togæ: id
 est paci cōuentētia. Nā toga armis oppōitur. Martia. Clarū militiæ: strōto togæ: q; decus. Cice. Cedat arma to
 gæ: Alconius eā cōmunē habitū marium & scēminarū fuisse scribit. Callidus: acutus. Iunctura acri: cōm
 positione uersuum apta & uenusta. Teris: scribis: sumptum est a fabris: qui lima terunt metalla. Ore mo
 dico: non superbo & turgido. Illuc denique spectat: Perstium non materiam tam superbam tractare: ut cōue
 niat tot uoces sibi optare. Pallētes radere mores Doctus: & ingenuo culpā defigere: ludo: hīc argumētū saty
 ræ ostēditur: quæ ad hominū uitia carpēda emerit. Hic ergo sensus est. Didicisti quidem Perst uitia hoīum
 insectari. Radere: tangere: & mordere: tractum a medicis: qui cultro radere & refecare uulnera solent. Per
 stius alibi. Sed quid opus teneras mordaci radere uero Auriculas. Mores: uitia. Pallentes: quod homines
 conscientia uistorum expalleant. Defigere: notare. Ingenuo ludo: id est liberali carmine & satyra quadam
 digna libero homine: nō petulanti. Ingenuus dicitur qui statim: ut natus est: liber est: siue ex duobus ingenus
 matrimonio constante editus est: siue ex libertinis duobus: siue ex altero libertino: & altero ingenuo: De hoc

lege Iustinianū: Culpā: crimē uitiū. Hic trahē q̄ dicit: ex ludo scilicet. i. liberali satyra: ut sit sc̄sus. Si scriptu-
rus aliqd es: satyrā rē quidē h̄milē: & nō tragœdiā opus sup̄bū scribe. Mentā: tragœdiā Intelligē: q̄ filios pa-
rētibus appolitos sc̄i. Mycenis: ciuitas est laconia: Agamēnonis p̄ia: ibi Atreus Thyrestæ fratri filiū appo-
suit epulādū. Plæbeaq̄ prādia noris. i. materias hūiles: & nō aliloquas & regales: q̄les i tragœdiis scribūt: ut
Oui. docet. Et dē dicit tragicis scriptū regale cothurnis. Prādia: iō q̄ i tragœdiis appōi filios epulādos i prā-
diis cōstat. BAR. FON. Tu neq̄ anhelāti: cornutū laudat: q̄ ā pulolitate uitata: mediocritatē sūmō cū
arti icio p̄segtur. qd̄ ex Hora. trāstulit: At tu cōclusas hircinis follib⁹ auras: ut mauiſ imitare. Seloppo. Infla-
tis spiritu buccis sonus q̄ idē emittit: seloppus dicit: Bucca uero ea pars i facie supra mētū ad oculos ē q̄ spū in-
flāt. Hor. p̄rio sermonū: qd̄ causā ē merito q̄ illis iuppiter ābas iratus buccas iflet. Ore teris modico Ore mo-
desto limas & corrigis Modicū. n. modestū a mō significat. Pallētes motes. Malos uitā. n. pallorē generant
Hora. in epistolis. Nil cōscire ibi nulla palleſcere culpa. Radere. Signatis uerbis facilitatē. Cornuti exprimit q̄
nō grauius cædere sed leniter corripet deliq̄ntes. Ingenio culpā deſigere ludo. Lenitate p̄facili & liberali ac sua
ui oratione repræhendere. Hinc trahē quæ dicas: hæc ad le ip̄sum poeta loquitur. ut qui tragœdii: turgidiati
busq̄ neglectis hæc Cornuti modestiā in satyra deſcribēda ſectari uelit. IOANNES BRITANICVS.

Nō equidē hoc studeo: bullatis ut mihi nugis.
Pagina turgescat dare pondus idonea fumo.
Secreti loquimur: tibi nunc hortante camœna.
Excutienda damus præcordia: quantaq̄ nostræ
Pars tibi sit cornutæ animæ tibi dulcis amicæ.
Ostendisse iuuat pulsa dignoscere cautus.
Quid solidum crepet: & pictæ tectoria linguæ
Hinc ego centenas auſim deposcere uoces:
Vt quantum mihi te sinuoso in pectore fixi.
Voce traham pura: totūq̄ hoc uerba resignent
Quod latet arcana non enarrabile fibra:

carthis Deucaliō: uel si nō placet: hic Phaeton. Idonea: cōiuge cū pagina. Pōdus: fomētū & materiā: sic. n.
fumus amplior fit & pōderosior uel idē pōdus fumo: q̄ cartha cōbusta a fumo extolli solet: ex quo addit pō-
dus fumo. Secreti loquimur: separati loquimur. q. d. res nostræ digne nō sūt q̄ i theatrū p̄ferant recitādæ: nec i p̄-
pulo sed seorsū potius hūdæ sūt. sicq̄ a modestia sua beniuolentiā tibi cōciliat: cū scripta domi contineat: nec
laudis cupiditate ostēdet. Camœna: musa. nā camœnæ a carmibus sūt dictæ: uel qd̄ canāt antiquorū laudes:
uel qd̄ sint castæ mētis præſides. auctor ē Festus. Excutiēda: explicāda examināda. Sūpra ē metaphora a ue-
stibus ex quibus puluis excuti solet. Præcordia: uocamus auctore Pli. uno noīe exta i hoīe cui Cato i re ru. asti-
pulaē loq̄ns de b. assica. Et si lienes turgēt: & cor dolet: & si lecora ut pulmones: aut præcordia uno uerbo: oīa
sana facit. Ex quo appet: præcordia hæc dici pprie. Cornute: Philosophus fuit: ut dixiſ ſectæ stoicæ ma-
gister Perſi: quē Nero auctore Eusebio i exiliū misit āno q̄rto post mortē Perſi. Pars aiæ nostræ: amicus di-
midii ē aiæ nostræ. Hora. Et fues aiæ dimidiū meæ. Pulsa. i. explora: & q̄re. Metaphora ē ab iis sūpra q̄ pul-
sādo ſictilia explorāt: quorū sōus surdus ē li rimosa sūt: Si uero solida. acut⁹. Solidū: res solida. i. itēgra. Quid
crepet: quē sonū faciat. tectoria & nō plectoria legēdū ē trāslatio sūpra a parietibus: q̄ etsi ueteres sunt tectorio
i ducto noui tñ uidēt. Tectoria. n. ē crustatio: q̄ calce parietibus fieri solet Pli. Nulla i Apellis tectoriis pictu-
ra erat: nōdū libebat parietes totos pingere. Nomē accepit a tegēdo. Vnde ita scri. Var. Parietes & solum ope
tectorio marmorato loricādi sūt. i. armādi: & tegēdi. Ergo tectoria. i. tegumēta cū hoīes aliud corde tegāt: ali-
ud lingua ostēdāt. Linguæ pictæ adularicis. Hic ego cētenas. Sc̄sus est. ad hoc mihi cētū uoces optauī: ut q̄ta
re beniuolētia cōplectar oñdere tibi possi. Trahā. sūptū a nētibus. Voce pura sincera: & fideli: nō mēdaci: nō
adulatoria. Verba resignēt: apiāt: Inde dicitur litteras resignatas. i. apras: q̄ significatiōe Pli. usq̄ cū ait. Fabi⁹
pictor i ānalibus suis scripsit: matronā: qd̄ oculos i q̄bus erāt clauēs uinariæ cellæ: resignauisset: a suis iēdia
mori coactā. Totūq̄ hoc uerba. Ordo ē Verba resignēt hoc totū qd̄ lateat arcana fibra nō enarrabile. Arca-
na fibra: pectore intimo. Arcanū scribit Festus trahi siue ab arce q̄ tutissima pars ē urbis: siue a genere sacrifici
quod in arce sit ab auguribus: adeo remotū a notitia uulgarī ut ne litteris quidē mādet: sed p̄ memoriā succes-
sorū celebret: siue ab arcibus in qua q̄ clausa sūt tuta manēt: cuius ipsius origo ab arce dēdepēdet. Non enarrabile
magnitudinem amoris exprimit.

BARTOLOMEVS FONTIUS.

Non equidem hoc studeo. tragœdiis ludicris quæ omiſſis: se satyram scripturum ostendit: quam ei diligen-
tius emendandā cōmittit. Pullatis nugis. Quoniam in tragœdiis flebiles illustrium personarum exitus cōtē-
bantur histriones quoque aliqui cum pulla ueste inducebantur Pullum autem nigrum significat Virgilius: nel
maculis infuscet uellera pullus. Dare pondus idonea fumo: uel res leues apta stili magnitudine illustrare: ue

uel digna quæ incēdio consumat. Hortante camœna: ut hanc meā satyrā tibi excutiendā atq; emēdādā p̄berem antiquam ederē. Camœnæ uero musæ sunt: quasi canenæ a canendo cognōiatae. Quatq; nostræ pars tua fit cornutæ anime: hoc non solū ad amorem: sed ad doctrinā etiā refert: cū omnē scientiam suā ab eo emanasse profiteatur. Pulsa dignoscere cautus. Doctus aicū fictū a uero: & petitū ab impito probe discerne re: Quod trāslatū ab emproribus uasorū ē an solida sint pulsatiōe dinoscētibus. Picte tectoria lingue: fucate & dololam orationē per eandē trāslationē intelligit. Tectoria enim sunt cum calce: aut gypso parietes & eius modi cetera oblinuntur & leuigantur ad maiorē spectantiū gratiam & decorē. Hic ergo centenas. Ad singularem amorem suum erga cornutū significandum centū ora sibi audere deposcere scribit. Quod superius in poetis inania scribentibus increpauit. Sinuoso pectore. Amoris gratiæq; capaci. Sinus enim quodcunq; inflexus curuitate: que continet appellatur: Resignent. aperiant & denudent. nam signare signum apponerē & occludere. Resignare autem aperire significat.

Quū primū pauido custos mihi purpura cessit
desciabit rēpus quo se instituendum Cornuto tradi
dit. Sensus ē: ubi ex pueritia: que ætas bulla & præ
texta utebat: excessi: a te erudiri uolui. Ordo ē. Sup
posui me tibi: cū primū purpura custos cessit mihi:

Purpura: hoc ē pretexta cui pretextebatur: ut scri
bit Macrobius: Purpura uestis erat: quā pueri ante
xiiii. annū utebantur. Martialis puerilem amicitia
pretextatam dixit: Tu mihi simplicibus Manni di
lectus ab annis: Et pretextata cultus amicitia. Eam etiam magistratum fuisse ostendit Tranquillus sic scribens

de Cæsare Dimissis lectoribus: abiecta pretexta domum clam refugit. Custas: ideo dixit: quia pueri sub cu
stodia sunt: aut preceptoris: aut pedagogi. Mihi cessit: a me deposita est. Bulla aurea erat insigne puerorū
prætextatorum: que dependebat a pectore: ut significaretur eam ætatem alterius regendam consilio. Dicta ē
autem bulla a bulli: quod est consilium: aut quia eam partem corporis bulla contingat. i. pectus in quo natura
le manet consilium: aut ut scribit Pedianus: quasi bullientis sinus communiens pectusque puerile. Eius usum
ut etas puerilis usurparet: primus omnium Priscus Tarquinus instituisse traditur. Qui filium cum in præte
xtæ annis occidisset: hostem bulla aurea donauit. Vnde mos bullæ durauit: ut eorum qui equo meruissent si
lii id insigne haberent: ceteri eorum. Cum pretexta magistratum: bulla uero gestamen esset triumphantium
in speciem cordis: ut scribit Macrobius: remediis quibusdam inclusis aduersus inuidiam: Donata pepēdit:
generosi enim pueri pueritiæ annos egressi apud lares familiares bullam suspendebant: quemadmodum pu
elle uirginitati renunciantes Veneri puppas donabant: ut Persius. Nempe hoc quod ueneri donatae a uirgine
puppæ. Ad quod respexit Horatius: cum irridendo ait. Donasset iam ne catenam ex uoto laribus. Laribus
laribus quos proprie auctore Plutarcho presides uocant canis assistit: & ipsi caninis pellibus uestiuntur. Cui
rei duplex redditur ratio: Nam cum presides sint qui presunt: hos domus custodes esse oportet & alienis for
midiosos: sicut canes uidemus. Mites uero ac lenes mansuetosq; domesticis. Vel quod dæmonia quædā ma
la: ut lenis Chryssippus. & Romani credidere: circumerent: quibus dii quasi carnificibus: & scelerum ultori
bus aduersus iniustos & impios utuntur. Sic lares furiales quidam existimati sunt. & pœnarum & exactores
uitæ & operationum speculatores. Quare fit ut caninis pellibus induantur: quibus & canis ideo assidet: qd
ad inuestiganda scelera & ulciscendos imp robos sagaces sint. Compil alibus igitur. Nam is dies laribus at
tributus erat: suspendebantur in compitis: ut scribit Festus pile & effigies uiriles & muliebres ex lana quod el
se deorum inferiorum quos uocant lares putarent. quibus tot pilæ quot capita seruorum. tot effigies quot es
sent liberi ponebantur: ut uiuis parcerent. & essent hiis pilis & simulacris contenti. Succinctis laribus: quia
pellibus caninis induri colerentur. Cum blandi comites. pedagogi & serui: qui cum antea dominum coen
cerent. nunc blandirentur. Tota suburbana. ablatius est casus. Suburra regio urbis celebratissima uia sacrae
proxima: quam putauit Iunius auctore Varrone ab eo dictam: quod fuerit sub antiqua urbe: cui testimonio
potest esse quod subest & loco qui terreus murus uocatur. Vela pago potius succusando dicta: ut mutatione lit
teræ suburbana pro succusa dicta sit: quod succurrit carinis. In ea meretrices habitant. Martia. Ergo suburranae
tyronem trade magistræ. Illa uirum faciet. non bene uirgo docet. Vergilius in Priapea. Nota subarranas iter
theletusa puellas: Quæ puto de questu libera facta suo. Impune. sine supplicio. i. omni amoto metu. Nam
antea sub custodia erat pedagogi & patris a quo prohibebat libere uiuere. Candidus umbo. i. toga uirilis quæ
post quatuordecimū annum: quo tempore pueritia desinit sumebatur: Eam metaphorice umbonem appellauit.
qa ut scuto armati aduersus hostem audacius insurgimus: & omnia pericula subimus. Ita pueritiam egressi
sumpraq; toga uirili licentius liberiusq; omnia facimus. unde Terenti: Postq̄ excessit ex ephebis uiuēdi libe
rior fuit potestas. Candid: antiquorū consuetudinem respexit: apud quos uirorū fortium picta erant scuta
ut Vergili. Et dicti scuta labici. Contra inertium & tyronum pura erant: ut idem alibi: Parmaq; inglorius al
ba: per candidum igitur umbonem se uelari nouū militem & tyronem oñdit. Quippe qui nuper ingressus sit
adolefcentiam. Cumque iter ambiguum est: nam ineunti adolefcentiæ nihil difficilius est: q̄ quos & q̄les eē
nelimus deliberare: quod imbecillitate consilii accidere Cicero docet. Vitæ nescius error. Ordo est: Error
nescius uitæ: ut intelligamus adolefcentiam errare. Quia ueræ uitæ cognitionem habeat.

IOAN. BRI.
VITAE PATER
VITAE PATER
VITAE PATER
Quū primū pauido custos mihi purpura cessit
Bullaque succinctis laribus donata pepēdit.
Cū blandi comites: totaque impune suburbana
Permisit (paruisse oculos iam candidus umbo
Cūq; iter ambiguum ē: & uitæ nescius error

BAR.FON: Quū primū custos: postq̄ ex plebis discessi me tibi coniuuxi tuāq; Institutionē secutus sum: pauido mihi. pædagogū magistrū q̄rimēti. Custos purpura p̄textā icelligit: quæ simul cū bulla in usum nobiliū puerorū usurpata est. Dependebat autē bulla hoc est monile antiquū ornamentū genus qd̄ collo gestabat a pectore: ut puerile ætatē alterius consilio regendam esse ostenderet. Eius forma in bullaz morē rotunda erat. A cuius rei specie Plutarcho auctore in probileumatibus dicta est. Est uero bulla tumor quidā excrecens. Vnde & diminutiū bullula deriuat. Celsus secundo de urina scribens. Aut si qualdā q̄si maculas representat aut si bullulas excitat quā de bullio uerbo idē post paulo utit. Aut si bullat: ausi mole olet. Laribus donata: generosi adolefcentis pueritiæ annos egressi aureā bullaribus suspendebant. Hora. in sermo. Donasset iā ne catenā ex uoto laribus q̄rebat. Laribus uero Seruius Tul. prim⁹ oīum compitalia & ludos instituit quod in regia eubāri puero caput arsisse uisū: creditūq; laris familiaris filiū. Ab augusto postea iudē ludī renouati laresq; in compitis positi: & libertini sacerdotes dati sūt: quos augustales appellauit. Lares autē dii domestici Manæ deæ filii sūt & caninis pellibus Plutar. auctore iduunt: quas ideo succingūt ut expeditiores: p̄optioresq; sint: nā diligētes exactores uniuersiuūq; uitæ sunt: & humanaz actionū speculatores scelerūq; ultores: quapropter & canes iuxta eos affidēt. quoniā ad inuestigandū sagaces sūt. Suburra tota: Suburra regio Rōmæ est dicta: Ut uarro scribit: uel quod sub tereo carinaz muro esset: uel qd̄ fuerit sub antiqua urbe. Vel potius pago succusāo: sic dicto quia succurrit earinis. Hæc iuxta carinas celio moti coniuncta erat. Suburrā autē pro uiris suburrāis: cōtinēns pro cōtento ponit. Iā candidus umbo: Cū iam id ætatis effe ut ī militiā scribi possēt: Vmbo. n. curuatura scuti est: quā tamen pro scuto ponūt. Tyrones uero albis scutis utebantur ad eorū nouitatem trocinii demonstrādam. Virgilius. Parmaq; inglorius alba. Contra ueterani & strenui milites picta scuta gestabant: ut apud eundem poetam. Et picti scutā labici.

IOANNES. BRITANICVS.

Alph. 3. Inf. Vint

Deducit trepidas ramosa in compita mentes
 Me tibi supposui: teneros tu suscipis annos.
 Socratico cornute sinu: tunc fallere sollers.
 Apposita in tortos ostendit regula mores:
 Et premitur ratione animus: uincique laborat
 Artificemque tuo ducit sub pollice uultum.
 Tecū etenim longos memini consumere soles.
 Et tecum primas epulis decerpere noctes.
 Vnū opus & requiē pariter disponimus ambo.
 Atque uerecunda laxamus seria mensa.
 Nō equidē hoc dubites amborum fœdere certo
 Consentire dies: & ab uno sydere duci.
 Nostra uel æquali suspendit tempora libra.
 Parca tenax ueri: seu nata fidelibus hora.
 Diuidit in geminis concordia fata duorum:
 Saturnūq; grauē nostro ioue frangimus una:
 Nescio quod certe est qd̄ me tibi tempat astrū:

Ramosa in cōpita: in uarias deliberatiōes. Alludit ad fam. y. p̄ quā Pythagoras: ut diximus uitā humanā diuisit: ita ut ab augusto incipiēs: biuui litteræ iuuetutis specie p̄ferat: quæ semp̄ incerta est utrā uia sequatur. Vitiane. i. partē sinistra an uirtutē. i. partē dextrā. Cōpita: quadriuia appellat: ab eo qd̄ multæ uiaē in unū cōfluunt: a cōpetendo: ut scribit Var. Mētes: mens dicta a metiēdo qd̄ ea cūcta metimur & p̄sitamus: Me tibi supposui: hoc uerbo supposui sumam erga magistrū uenerationē ostendit. Teneros ānos: Ineunte adolefcentiā. Socratico sinu id est philosophia morali: quā Socrates pri⁹ oīum uenit. Nā cū antea Philosophi: ut dixi: circa reꝝ cognitionē uersarētur: is: ut Cicero est auctor: e cœlo philosophiā moralē euocauit. Tū: scilicet cū me suscepisti. Regula: Moderatio & doctrina: a regendo dicta: Metaphora sūpta est a fibris: q̄ regula hoc est linea recta utunt ad ligna recta secāda & polienda. quæ alio noīe appellat amussis. Extendit: uoluit: explicat: & emēdat. Mores in tortos. i. prauitas uitaē meæ. In: modo particula c̄ actiua: permāsit in Metaphora in tortos. n. dixit quia extendit p̄cedit. Fallere sollers: Sollertis & periti magistri more expressit: quem oportet: ut scribit Fabius: pueros blanditiis plerūq; ad litteras allicere: ut Hor. Olim

dant crustula blandi Doctores: elemēta uelint ut discere prima. Fallere igit̄ dicit: qd̄ cū ueluti quibusdā fraudibus ad uirtutem induxerit: ita ut plerūq; eius cupiditatibus assētere uideret. Sollers: in omni te prudēs: Deducit a Sollone offe: qd̄ nos totū uocamus auctor est Festus. Et premis. Regis. i. animus meus patiebatur & gaudebat ratione gubernari: qd̄ in oībus laudabile est: ut rationi pareat appetitus: quæ oīa ex philosophia moralis colliguntur. Vincique laborat: Hinc ostendit non sine labore a cupiditatibus auocatum esse. Artificem: Antiptosis est: pro artifice. Ducit sub pollice uultum. Metaphora sumpta ab iis qui imagines Cereaz formant. Iuuenalis: ut mores teneros: Ceu pollice dicat ut si quis cera uultum facit. Ducit: Sumit. Soles: Dies: Virgilius: T̄ris adeo incertos cæca caligine soles. Primas noctes: id est primas partes noctis. Laxamus: Dirimimus: aperimus. Seria res graues. Et per hoc ostendit poeta nihil impudicum in mensa tractandum esse.

Non equidem hoc dubites amborum fœdere certo. Consentire dies & ab uno sydere duci. Tamam inter se concordiam: & morum similitudinem esse dicit: ut credibile sit amborum uitam ab eodem Sydere pendere: Et hoc ex disciplina ægyptia: in qua plurimum Petosiris & Necepsos elaborauerunt: Nam per suasum est: ex astrorum motu futura cognosci: & nascentibus hoībus malitiam uel bonitatem: felicitatem uel infelicitatem portendi: unde illud est Iuuenalis: Distat enim quæ sydera te excipiant modo primos incipientem edere uagitus. Amborum fœdere certo consentire dies. Ordo est: dies amborum. Cōsentire conuenire. Fœdere: Le-

ge: Nostra uel æquali suspendit tpa libra Parca tenax ueri seu nata fidelibus hora: Sensus ē: siue inq̄t subli-
bra: siue sub Geminis & quocūq; alio sydere nati sumus: hoc unū cōstat nos cuiusdā syderis bñficio pari mog-
q̄litate cōtūgī & eiusdē esse uolūtatis. Ordo est: nescio quod certe est sydus quod me tibi tempērat: uel parca
tenax ueri suspendit nostra tempora æquali libra: seu hora nata fidelibus diuidit. f. c. d. Parca tenax ueri: par-
cæ tres dicūtur esse sorores: Clotho: Lachesis: & Atropos: quarum arbitrio hominum uita disponitur: Vnde
sappho: Siue ita nascunt legem dixere sorores: Et data sunt uitæ fila seuera meæ. Summa concordia oīa dige-
runt. Vergilius: Concordes stabili fatorū numiua parcæ: Pro fati ab Homero accipiunt: ut hic a Perseo. At
ergo fata horam natalem dispensasse: ut sua utriusq; uita ab eodem sydere pendeat: Tenax ueri: nō mēdax
sed quod semel promisit haud dubie præstans. Suspendit tempora nostra. Nobis contribuit: & dispensat:
perstat in translatione libre: qua res suspenduntur. Aequali libra: Epitheton est libræ. Nam sole in libra exi-
stente Aequinoctium est autumnale: id est nox æqua diei: Vnde Vergilius: Libra die: somniq; pares ubi fece-
rit horas: Seu nata fidelibus hora Diuidit in geminos. c. f. d. geminos complures Astrologi: Castorē & Pol-
lucem esse dixerunt: quos demōstrant omnium fratrum inter se amantissimos fuisse: quod neq; de principatu
contenderūt: neque ullam rem sine cōmuni consilio gesserunt: pro quibus officiis eorum iuppiter inter notis-
sima sydera eos constituisse existimatur. Alii dixerunt Herculem & Apollinem esse: Nonnulli & Triptolemū:
& Iasona a Cerere dilectos: & ad sydera perlatos: Ostēdit igitur poeta eos qui sub geminis nascuntur summa
semper fide & gratia inter se uiuere: quæ admodum uixisse feruntur Castor & Pollux. Hora nata fidelibus:
id est que hoc præstat: ut qui tunc nascantur inter se fideles sint & amici. Geminorum enim sydus benignum
est & salutare eos in mari deos nautæ inuocant. Diuidit in geminos concordia fata duorum: id est digerit:
& dispartitur in geminos concordia fata duorum: id est uitam nostram quæ pendet & ex fati. diuidit autem in
geminos: ut quanuis diuersis temporibus: sub eodem tamen sydere utriq; nati simus. Concordia Hoc di-
cit propter syderis uirtutem: cuius est proprium homines in amicitia & mutuā charitatem coniungere. Sa-
tur: numq; graue nostro Ioue frangimus una: Saturni sydus gelidæ & rigentis est naturæ: & qbus in ortu afful-
serit maleficum: & infelicitatem portendens. Vnde Ouid. in Ibin. Te fera ne quicq; placidum spondētia mar-
tis sydera prefferunt: falciferiq; senis. i. saturni. Contra Iouis sydus est benignum & temperatum: Nimio enī
ardore martis & rigore saturni inter quæ duo sydera est interiectus ex utroq; temperatur: & stella sit salutaris.
Ouid. Natus es infelix: ita dii uoluere: nec ulla cōmoda nascentis stella: leuissime fuit. Nō uenus affulsit: nō uia iu-
piter hora. Aut ergo Persius siq; mali nobis nascētibz sydus saturni illaturum erat: id totū benignitate stel-
læ Iouis depulsum est: cum ea nobis in ortu affulserit.

BAR. FON.

Ramosa incōpita: Hoc pp Pythagorā dicit q̄ hominis uitā in ψilon littere formā diuisit. Trepidat mē-
tes. ambiguas an uoluptatū: que lata & plana ē an uirtutis: quæ rectā ardua uiam sequant. Apposita intor-
tos extendit regula mores. Rectā institutionem cornuti laudat: q̄ tanta facilitate ac tali regula intortos iuue-
num mores ad uirtutē dirigeret: ut ipsi eius præcepta libenter admitterēt. Artificē uultū: artificiosum: nā ar-
tificē pro eo quod arte perfectū est posuit. Quæ trāslatio ab his q̄ fingūt imagines sūpta ē. Lasamus seria: se-
uerioribus interdū studiis ad mēsam deponitis iocos & sales modeste inspergimus. Non eqdē hoc dubites.
Mutuū hunc amorē a syderibus nasci uult: quod sub geminis natus uterq; sit iouis benignitate. Saturni mali-
tam superante. Aequali libra: parca dicit æqua lance ac libratione utriusq; horā suspendere. Libra uero quæ
& as & mina dicitur: duodecim unciis constat. & ab ea libertate deliberareq; ducit. Fidelibus nobis qui mutuo
inter nos animo fidi sumus. In geminos: castorē & pollucē maxima cōcordia inter se iūctos: iuppiter parēs
cælo intulit: quo geminos posteritas nominauit: Horum stellæ salutes sunt in medio æstiuo solitio iuxta
cæcum locatæ. Varro tantum de re rustica libro secundo apollinem & herculem deos appellari geminos au-
rumat. Nescio quod certe est: Scio equidem proprio quodam astro me tibi coniunctum esse: quod tamen il-
lud sit ignoro. Astrum uero græcum est: quod sydus latine dicitur. Plures autem stellas significat quod aliquid
signum componant: ut gemini: lyra: corona: & quæcūq; alia formarum genera in cælo notant. Interdum
tamen sydus pro stella unica reperitur.

IOAN. BRI.

Mille hominū species. Vide q̄ apte ad hominum
uita notāda descendat: qd enī aptius q̄ cū de utriusq;
q; morum similitudine & pari studio uitæ dixerit
alios ita non esse ostendere. docet igitur: quali ar-
guens uaria esse hominū studia & uoluntates diuer-
sas: illud inferens: cum uariæ sint hominū uolun-
tates nihil melius eē q̄ cornuti ppositū tenere. & se
qui qui philosophiæ & uirtuti penitus inhæsit: un-
de subdit: Petite hinc iuuenesq; senesq;: Mille ho-
minū spēs. Ho. quot capitū uiuunt: tot studiosum
milia. Terē. quot capita tot sententiæ. Rerum dis-
color usus. Ordo ē usus rerum discolor. Discolor
Variis diuersus cum uarii uariis rebus in uita exer-
ceantur: Velle suum cuiq; est. Virg. trahit sua quæ
quoluptas. Velle: Verbum pronomine posuit ut

Mille hominū species. & rerum discolor usus.
Velle suū cuique est: nec uoto uiuunt uno.
Mercibus hic italis mutat sub sole recenti:
Rugosum piper & pallentis grana cymini.
Hic satur irriguo maualt turgescere somno
Hic campo indulget. hunc alea decoquit ille
In uenerem est putris: sed cū lapidosa chiragra
Frerit articulos ueteris ramalia fagi:
Tum crassos transisse dies: lucemq; palustrem.
Et sibi iam feri uitam ingemuere relictam.

Virg. trahit sua quæ quoluptas

At te nocturnis iuuat impalescere chartis.

Cultor enim iuuenum purgatas inseris aures.

Antiquorum consuetudinem respexit. Nam omne mercimoniū in pmutatione cōstabat. Vir. Mislesia ma-
gno uellera mutantur. Sole recent. i. oriente. Rugosum Piper. Apud indos precipuā q̄ in fronte Caucasi
solibus opposita piper gignitur: Arbor autem quæ piper gignit iuniperis nostris similis ē Rugosum q̄a Pipe-
ris siliquæ priusquam dehiscant decerpit & tostā q̄ sole faciunt: quod uocatur Piper longum: paulatim uero de-
hiscentes per maturitatem ostendunt candidum piper: quod deinde restum solibus calore rugisque mutatur.

Cymini pallentis: Cyminum auctore Plinio tritum & cum pane sumptum uel potum ex aqua uinoque tor-
mina Intestinatorum dolores discutit. uerum tamen omnem pallorē bibentibus gignit. Horatius. Quod si pal-
lerent casu biberent ex angue cyminum. Hic. i. alius. Turgescere. Desidia languescere & pinguescere. Na-
turale enim est eos pingues fieri qui cibo uacent & somno. Irriguo: Nam somno corpora saturata pingue-
scunt. tractum ab agris qui cum irrigantur fiunt p̄gues & improprie locutus est. Nam irriguum appellamus
quod irrigatur: non autem quod irrigat. Hor. Irriguo nihil est elutius horto. Et idem alibi. Irriguum q̄ mero
sub noctem corpus habento. Varro ī re rustica. Si prata irrigua habebis. Hic campo indulget. An Agricultu-
ræ & rei rusticæ: an campo martio dignitates & honores quærens. Hunc alea decoquit. Cōficit: angit dū
nimia lucrandi cupiditate tenetur. Sic enim homines coqui dicuntur. Vnde est illud Ennianū quod a Cicero
ne est repetitum O Tite si quid ego ad tuto curam ue leuassō: Quæ non te coquit. i. cruciat & angit. Ille in ue-
nerem est putris. i. ita rei Veneræ itentus: ut eneruetur: & assidua libidine resoluat. Putris. Resolubilis. Ho-
ratiū. Omnes ī Damalim putres deponent oculos. Sed cum lapidosa chiragra. Ho. Postq̄ illi iusta chiragra
contrudit articulos. Sensus est: cum ad senectutem peruentum est: eos qui uitam inhoneste egerunt tūc demum
ingemiscere: uitæ ante actæ conscios. Lapidosa. Quod membra contrahantur. nam morbus est quo man-
corripitur achir qd̄ est manus: & agra dolor: siue asperitas. Ramalia. Pedes: & brachia: quæ metaphoricis
rami dicunt corporis. Veteris fagi. Perstat ī translatione. i. ueteris & multoq̄ ānoq̄ corporis. Crassos dies:
Pet̄ temperati. f. Vitā palustrē. Vitā cenosa & ueluti nubilo inuolutā: cū sine aliquo uirtutū cōmercio uixe-
runt. Iā scri. Hoc dictū est cū irrisione q̄ si q̄ offendat paḡ prodesse seram uitioq̄ emendationē. Vitam inge-
nuere relictam. i. qd̄ superstitia defuerūt: q̄a tales a senectute excipiunt. A te nocturnis. Cornutum disti-
milis. Superioribus studii ostendit. Impalescere. Incubere: nimio. n. studio pallor contrahit: ut alibi. En pal-
lor sentit: q̄ iuue. Tunc uile multis pallere & toto uinum nescire decētri. Inseris: Replet: impuis tractum ab
arboribus quæ inseruntur. Aures purgatas. Vitiis. f. exhaustas.

BAR. FON:

Mille hominū species. Diuersa hominū studia esse monstrans: cornutū philosophia teneri dicit: cui non ni-
si qui libero animo sit: studere possit. Pallentis cumini. Cōminum & satuum & siuestre est quaternis aut quis
sōus ueluti seratis multis a gritudinebus magno usui: sed pallorē bibentibus gignit. Hora. primo epistologram:
Quod si pallerent casu biberent ex angue cuminum. Irriguo mauult turgescere somno. Bene saturati plenio-
res sōno tumescentibus uenis fiunt. Virgilius in bucolicis de Sileno inflatum hesternum uenas ut semper iacho
Irriguum autem somnum dixit: quod membra in riuū morem cāpos præter labentis irrigat: ut fessos sopor irri-
gat artus apud eundem poetam. Hic campo indulget. Martium campum intelligit quem honoris & dignita-
tis cupidi magistratus petitori descendebant. Hunc alea decoquit. decoquere est solutione creditoribus impe-
dita fidem concidere: Quod persæpe uenit a lælusum sectantibus. In uenerem ut putris. Nimia uenus cor-
pus debilitat: & resoluit. Lapidosa chyragra: podagra pedum: chyragra manuum dolor est quæ lapidosam
propter excrecentes tumores dicit. Fregerit. Ita enim qd̄q̄ podagra distorti sūt: ut in fractū esse uideant. Tunc
crassos tunc querunt in rerum ignoratione tanquā in tenebris se uixisse.

IOAN. BRI.

Frugē cleantea. petite hinc iuuenosq; senesque.

Finē animo certum: miserisque uiatica cani:

Cras hoc fiet: idem cras fiet: quid? quasi magnū

Nempe diem donas: sed cum lux altera uenit.

Iā cras hesternū cōsūpsimus: ecce aliud cras

Egerit hos annos & semper paulum erit ultra.

Nā quanuis p̄pete: quanuis temone sub uno.

Vertentem sese frustra sectabere cantum.

Cum rota posterior curras: & in axe secundo.

Libertate opus est: non hac qua quisq; uelina.

dū ponendū esse. Hora. Certū uoto pete finē. i. modū & terminū quē haud prætergrediare. Certū. Fixū: sta-

blem: Vnde contra incertū instabile dicitur. Ver. Scindit incertū studia in cōtraria uolgens: Viatica. i. uirtutē ipsam q̄ nullū ē firmiter senectuti presidū. Hoc at̄ sūprū ē ex dicto Biātis q̄ filio in ægypto p̄ficiscēti: rogantiq; patrē: qd̄ nā agēdo maxie tibi gratū faceret: si uaticū inq; ad senectutē cōparaueris: Virtutē nimiq; intelligis. Nā ut auctor ē Cice. Aptissima sunt arma senectutis artes: exercitatioq; uirtutū: q̄ i oī ætate culturæ cū diu multūq; uixeris mitificos afferūt fructus: nō solū q̄a nunq; deserūt: ne extre qd̄ rpe ætatis: ueq; etiā: quia cōscia bene actæ uitæ multorūq; bñfactorū recordatio iucūdiſsima ē. Viaticū enim pprie appellatur q̄quid in itinere grātia uitæ cōportatur. Et bene uiatica: ut significaret hanc uitā esse tanquam quandam pegrinationem. Cras hoc fiet: Verba desideris: illud uide q̄ occulte: q̄q; pulchre doceat ideo homines uirtutem non amplecti: quia in potestate sua nō sint: quippe qui uitis: ut auaritiæ: libidini: ambitioni: & id genus malis obnoxii sint. Vnde sequitur Libertate opus est. Idem cras fiet. Persius. i. Idem certe dices: cū crastinus dies uenerit. Sicque inertis hominis mores ostendit rifu quodam satyrico subsannans. Quid quasi magnum. N. d. d. Verba inertis. Sed cum lux altera. u. Persius monet tacite tempora dilabi. & ideo intermissionem studiorū habēdam non esse: cum tempus irreparabile sit. Est ergo sensus: cum ille dies præterierit ociosus quē petisti. Scito te iam unū diem amisisse: cum in eo nihil egeris. Cras hesternum: Sciendum est: ut supra diximus nomen & aduerbium plerūq; in se transire. Nomen in aduerbium: ut Toruūque repente clamat: id est torue.

Item aduerbium in nomen: ut Persius: iam clamatum mane senestras intrat. Ecce aliud. c. Ostendit desiderium nullo die omnino ad uirtutes erigi. sed ita de futuro multa pollicentē atterere tempus. Egerit: emittit ab egero uenit: non ab ago. Et semper paulum. e. u. Sensus est: illud cras quod amisimus: quod præcessit: nunquā recuperari poterit: quia semper erit paulum ultra. i. paulum ante: Nec unq̄ assequi poterimus: quod per carrū ostenditur: ut sequentia indicant: in quo rotæ posteriores nunq̄ anteriores assequunt: Licet pari uolubilitate agantur. Nam quis prope te. Ordo est: Nam sc̄ctabere frustra cantum uertentem sese: Quauis prope te: q̄ uis temone sub uno. Temone enim dictus est a tenendo. is enim continet iugum & plaustrum. Cantū: Cātus ferrū est: auctore Fabio quo rotæ uinciuntur. Libertate. o. est: Hinc poeta ostendit ideo homines quos ad uirtutē hortatus est sapientiā assequi non posse qd̄ liberi nō sint: cū uitis sint obuoluti. Sic ex stoicorū snia docet solū liberū sapiētē: Libertate opus ē. n. h. Sensus ē. Nō ea est opus libertate: quā ut quisq; per māumissionem accepit ciuis romanus sit: & accepto Publii prænoie in tribus distributus: frumentū publice datū accipit: sed ea quæ nos a uitis uindicat. i. animi libertate. Qua ut q̄q; u. P. e. Hæc particula. Vi oīo uersui in serena est: aliter sensus nō procederet. Est enī ordo & sensus. Nō opus est ea libertate: qua: id est per quam q̄ que Publius possidet far tessāra: ut emeruit: id est simulac seruitutē exiit: & destitit esse seruus. & pronomē publici ē affectus: quo ciuis romāus ondebāt. Nā emeriti dicūt q̄ hōesta cā a mūere militiæ remittunt. un̄ luue. Emerita q̄ cessat acu. i. quæ iā officio suo & mūere functa ē. & Tranq. sic scribit i Caligula: Cæterorum increpita cupiditate: cōmoda emeritæ militiæ ad sexcētoꝝ militū summā rescidit Papinius in syluis: Cæsar ab emerito iubeat discedere bello. Vellina. s. tribus: nam serui. ut dictum est: accepta libertate in tribus distribuebant Vellina enim tribus dicta ē a uelia colle urbis: ut Varroni placet: quod ibi pastores palatini ex ouibus añ tonfurā iuentā uellere lanā soliti: ex quo uellera dicūtur. In ea enī cū Publius Valerius publicola ædes edificasset ne suspectus haberetur regni affectati diuisse traditur: nō modo: ut Liutus scribit: plano ædes: sed colli subiciens. Publius: prænomena erant: Publius Quintus: Caius Gneus: Lucius: Marcus: & huiusmodi: Horatius: Quinte puta aut publici gaudet prænominē molles Auriculæ. Moris enim erat: ut cum aliquis ciuis Romanus ostendendus esset: significaretur aut prænominē suo: aut a nomine: aut a cognomine: aut a tribu i qua manseretur: aut a curia: aut a censura. auctor est Pedianus.

BAR. EON. Fruge cleantea: philosophica disciplina. Cleantes enim alius philosophus Phaniū filius plurimos libros in stoica sc̄cta composuit. Miserisq; uatica canis. Senectuti que canicie capillorum significatur Est uero permolesta miseraq; rudibus & indoctis uiris senectus nisi philosophiæ uatico: tutissimoque præstidio subleuet. Cras hoc fiet: ostendit multos mortales diem ex die protrahendo nunquam ob doctrinā uirtutis alumnā incumbere. Quid quasi magnum nempe diem donas: interrogatiue cum quadam cōmōseratione per parenthesim legendum est. dicit enim Cur hunc diem incipiendi certum finem cognoscere quasi magnum quid sit tantum differs. Nempe uero confirmatiuum aduerbium est: ut nemp hoc assidue. Iam cras hesternum. Cras respectu diei exacti dicit. est enim ex aduerbio nomen factum. Nam quauis prope te: optima similitudo a curru translata. Quauis enim inquit te cras inchoaturum semper dicas: nunquam tam inspicies: quem admodum eueit in quadrigis. in quibus secundi axis rota: licet priori semper instet: eam tamē nunquā consequitur. Vertentem cantum: ferrum quo rotæ extremitates uinciuntur cantus auctore Quintiliano in primo dicitur: In axe secundo. Quadrigæ duæ rotarum ordines: cum habeant duplici quoq; axe ueruntur. Axis uero stipes teres est: circa quem tota uersatur. Libertate opus est ad certum finem animi consequendum: recte q; philosophandum libertate animi opus esse demonstrat. Vellina tessera: tan quia ius suffragiorum in tribus habentes munera: a diuisoribus capiebant: an potius ad cæsarum morem respexit qui frumentum quandoq; populo diuidebant. Vellina uero regio in urbe est palatino monti coniuncta in qua Valerii Publicolæ domus & uictoriæ: deorumq; penatium ædes erat. Dicta ante uelia: quod ibi pastores palatini uellere lanam sint soliti. Prisci enim ante tonfuræ usum lanam uellebant: unde & uellaria nominantur. Publius uero hoc prænominē liberum ac quiritem esse ostendit. Verum non hanc corporis libertatem

ad sapientiam satis esse declarat. Tesserula: a tessera mensurae genere diminutivum tesserula fit: quae interdum & sim-
bolium bellicum est: quod in actum prodeuntibus dabatur: ne qua confusio inter milites oriretur. Virgilius sep-
timo: classica iamque sonant: ut bello tessera signum: est praeterea quatuor laterum talus: quo aleam ludebant.

Martialis tertio decimo. Non mea magnanimo depugnat tessera talo.

Publius emeruit scabiosum tesserula far

Possidet, heu steriles veri: quibus nona quiritem

Vertigo facit, hic dama: est nona tressis agaso:

Vappa & lippus & in tenui farragine medax

Vertent hunc dominus momento ipis exit,

Marcus dama: pape marco spondente recusas.

Crede tu numos: marco sub iudice palles:

Marcus dixit: ita est assigna marce tabellas.

Hac mera libertas: hanc nobis pilea donant

An quisquam est alius liber: nisi ducere vitam

Cui licet ut voluit: licet ut volo vivere non sum.

Liberior bruto: mendose colligis inquit.

Stoicus hic aurem mordaci lotus aceto.

Hac reliqua accipio licet ut volo vivere tolle.

gnitudine censerit. Per damam: intelligit servum requisitum & hominem foedum alludens ad illum Horatianum Damam: quem abiectissimum ostendit in Satyris suis. Tu cum proleptis insignibus annulo Equestri: Romanoque habitu prodixi ex iudice. Dama turpis odoratum caput obscurante lucerna: Non es quod simulas: Est ergo sen-
sus: Hic dama: hic servus foedus & turpis qualis fuit dama erit ne statim liber & civis romanus quia manumif-
sus sit: & non agaso: quasi dicat erit quidem agaso. i. viliissimus servus: Neque erit Marcus. i. civis romanus qui
per praenomen ut diximus ostendebatur. Momento temporis exit Marcus dama: putas tu tam brevi temporis
articulo damam hoc est servum factum esse Marcum. i. civem romanum qui per praenomen a servis distin-
guebatur. Nam servis praenomine uti non licebat. Tressis: trium assium. Agaso: ille dicitur: qui non solum as-
sum eum equo pinxit. Servus quoque ubi illud in. xii. Aeneidos interpretatus: Circumstant properi adrigae:
manibusque lacessunt pectora plausa cauis: declarat aurigas positos esse pro agasonibus. Loquitur enim de Equis
non de asinis. Acron item Agaso proprie dicitur servus qui iumenta curat. Mendax: Qui mendacis utitur
sui iuris non est. Tenui farragine: id est minima re. ob parvam utilitatem. Farragine: inter pabularia connu-
merantur farrago: ocymum: uticia. foenum: farrago excrementis farris: ut scribit Plinius. praedenda scribitur admixta
aliquando in africa sit ex ordeo: ea a farte denominata est: ipsum autem far: ut testatur Varro: aut quod ferro sit caelum:
aut quod in farratia segete feri sit ceptum. Verterit hunc dominus: permissio est: id est Esto ut a domino Dama
manumittatur: statim ne liber erit: & civis romanus. Pape: interiectio est admirantis yronia. Crede: aliis
scilicet Hac mera libertas: hanc inquit censes veram esse & puram libertatem: quae per manumissionem parat: qua
si dicat eam non esse. Pilea: servi cum manumittebantur in templo Feroniae: quae libertorum dea phibe-
batur capite Pileam accipiebatur cuius rei Plautus in Amphitruo mentionem facit. Quod utinam ille faxit Iuppiter
ut ego hodie raso capite calvus capitam pileam. Plinius loquens de Cornelio Cinna ita ait. Vocatisque ad Pileum servus: ad-
versarios iocit: de hoc & Persius supra meminit: at illum Hesterni capite induto subiere quiritis. Legit & in anna-
libus veteribus: Quintum Terentium culeonem Africani superioris curae triumphantis: quia captus a Carthaginensi-
bus ab eo fuerat recuperatus Pileum capite gerentem secutum esse ut auctori libertatis suae tanquam patrono accepti
beneficii confessionem redderet. An quisquam alius liber: Omnes syllogismi partes complexus est quae constat ex propo-
sitione Assumptione & conclusione. Hac ergo est propositio: quam sequitur assumptio cum ait: licet ut volo vivere.
Hinc apte ostendit homines etsi sibi liberi esse videntur: tamen servos esse cum eorum animis pravis cupiditatibus
obsideant. Liberior bruto: conclusio est: Nam si licet vivere ut nullo: restat igitur ut liber sit. Brutus adeo liber-
tatis studiosus fuit: ut expulso Tarquinio supposito propter Lucretiae stuprum filios suos: quod cum Agilis & Vitellus con-
iurassent de reducendo rege: virgines caecos servos securi percussit. Mendose colligis inquit Stoicus. bene Stoicus. is enim
est qui dicit neminem praeter sapientem liberum esse. Mendose. c. false argumentaris: hic enim falsum probatur: ubi di-
cit: licet ut volo vivere: neque illi licet vivere: ut vult qui iustis subiectus est. Aureum mordaci lotus aceto. sine
doche est: id est aurem habens totam. Vir. Nodoque sinus collecta fluentis. Hic. i. hoc argumento. Morda-
cl aceto. i. acri & urgenti dicto: ut sic intelligas. Stoici aures hoc quidem argumento & dicto offensas esse. Ho-
ratus. At graecus postquam est italo perfusus aceto. Licet illud & ut volo tolle: hic prebat cum liberum non

esse quia ei non liceat facere quæ uult. Ordo est: Tolle illud: licet & ut uolo: id est concedo quidem illum liberum esse cui licet uiuere ut uult. At tibi non licet uiuere ut uis: ergo seruus es.

BAR. FON. Scabiosum far: an ut rem magis inuolucris tanq̄ corpus scabie granum operitur. Possidet heu steriles ueri: non manu emissos: sed a cupiditatibus solutos libertos esse significat. Ordo autem talis est: Heu steriles ueri: hoc est ignari ueritatis: qb̄ una uertigo. i. p̄ pretorē facta liberatio facit aliquē antea seruū: liberū: ac q̄tū uideri possidet: ne uerā libertatē: q̄ sic coporis seruitutē exuerit. Na uertigo: dominus seruū liberaturus cum ad pretorē ducens dextra apprehendebat atq; ad se conuertebat: aut Appia. quarto de bellis ciuilibus lib. scribit libertate se eū donare dicēs: Tūc pretor uideat eū tāgens seruitio liberabat. Ille postea raso capite in tēplo Feroniæ libertorū deæ pilleū assuebat: cuius rei ī amphitrōe Plau. memit: Quod utinam ille faxit iuppiter: ut raso capite portē pilleū. Hic dāma ē: hic uilis seruus & neq̄ est: & eū q̄ dominus liberatit existās liberū factū esse. Dama autē serui nomen est: quo & Hora. utitur: Tu ne syri dame: aut Dionysi filius audes deicere e saxo ciues. Nō tresis: nō triū assū precū. Agaso: serui nomē hoc loco claruit apud Hora. quoq; ponitur: si patinā pede lapsus frāgat agaso. alibi actorē equorū significat. Pli. q̄nto & trigesimo de Athimōe pictore p̄xit: & ī una tabula quoq; maxia inclaruit agalonē cū equo. Vappa: uinū qd̄ iterū sponte deferbul: saporeq; amissit uappē nomē accepit: quod Pli. teste q̄rtodecimo li. Probrosū quoq; hoibus ē: cū eog; aius denegauerit. Vappa itaq; pro uili & ignauo & nugatore accipiē. Hora. in sermōe. Nō ego auarū. Cū uero te fieri uappā iubeo aut nebulonē. Et in tenui farragie mēdax iūb sp̄c libertatis p̄ quā tessera lūā farris obtinuit: mēdax tamē est: q̄a cum liber appareat: uitiis & turpitudini seruit: Farrago uerō idē dicit quod far ferro cæsū: aut q̄ primū in farracia segete serri cōceptū. Exit marcus dama q̄ paulo antea cū seruus esset dama uocabat: mox a dño māu missus momento tēporis marcus dicitur. Quod uiri romani prænomen ē: proprio. n. noi Prisciano auctore prænomenē preferabatur: Vel differētiae causa: ut alter ab altero nosceret: uel quid cū sabinos in urbē receperūt: ad confirmandā coniunctionem: illorū nomina suis noibus preposuerunt: & inuicē sabini Romanorū: atq; ex eo tēpore seruati ē: ut nō romanus prēnoie careret: quo qd̄ a seruis distinguebant: Nā prēnoia seruis in dere nō licebat. Prēnoia uero sunt: ut Publius Marcus: Gaius Gneus: eiusmodi cōtera. Itaq; Persius Publiū marcūq; dicēdo q̄ritē factū eē demōstrat. Pape marco spondēte recusas credere tu nūmos. Respōdētis loquitur uerbis libertū esse: quoniā & pro alio spondere & tabulas subscribere possit quid seruis negatum ē. Pape uero admirantis aduerbiū est: Tere. in eunu. Pape supat ipsam Thaidē. Hæc uera libertas: respondet poeta in manu missione meram libertatem non consistere: sed decora pronūciatione hic uersus legendus est. Hanc nobis pillea donant: pilleū capite assumebat: q̄ manu a domino mittebatur. Libertatis enim id signū erat. Appia de bellis ciuilibus Romanorū lib. ii. Ex his qdam pilleū in hasta præferabant libertatis signum: uniuersosque ad ciuilitatē patriā uocabat. An quisq̄ est alius liber. Tripartita ratiocinationē se liberū esse colligit. Primo enī pponit libertatē esse uiuere: ut uelit. Deinde assumit licere sibi: ut uelit uiuere. Postremo cōcludit: cū id sibi licet: libertorē se bruto esse. Aures mordaci lotas aceto: habens aures aceto lotas beneq; purgatas & ernditas: & quæ nullis argumētationibus decipiat: nā cum acris & uehemēs aceri natura sit: eoq; pulsus & naturas: & tēpora & aures excitant: quod sc̄lū erat ad īgeniū sc̄iam trāstulit. Licet illud & ut uolo tolle. Assumptionem nō probat: quia ille asseret: licere sibi ut uellet uiuere: ostēdit autē neminē uiuere: ut uult preter eum q̄ recta sequitur: cui uiuendi uia considerata atq; prouisa sit. Vindicta postq̄ meus a pretore recessi: Postq̄ me liberū pretor fecit: cur negas nō licere mihi quodcūq; liberuit facere: his exceptis quæ legibus prohibemur.

IOAN. BRI. Vindicta postq̄ meus a pretore recessi: Laborat rursus ostēdere se: quādo quidē libertate donatus sit a pretore oīa libere facere posse q̄ libeat: & ideo se libere esse. Cur mihi nō liceat Subaudi facere. Recessi meus. i. mei iuris & liber q̄ aliis n̄ seruiā. Vindicta: uirga: qua serui in manu missione a pretore tangebant. idq; manūta uindictioq; post detectā coniurationē filiorū Bruti de re ducēdo targnō Supbo primū uindicta liberatus ē: a quo nomē uindictæ tractū Auctore Lūio qdam putat: nā post illū obseruatū ē: ut q̄ ita liberati eēt: in ciuitatē accepti uiderent. Masuri: Masurus Sabinus eques Romanus tēporibus Tyberii cæsaris iuriscōsultus fuit: q̄ primus publice scripsit: eius frequēt me minit Gelius in noctibus actis. Rubrica: titulus legis: Nam legum capita minio notant. Iuuenalis. Perlege rubras maiorū leges. Quidius: Nec titulus minio cedro charta notet. De Rubrica dictum est sup̄tus in p̄ma Saty. Disce: sed ira cadat naso: ostēsurus poeta eū male sentire: q̄ p̄toī manūmissus se libere putat: monet: nedū id doceat indignet. Ira cadat naso: ironicos: tractū a canibus: q̄ naribus ī rugā cōtractis irā demōstrat. Sana: distortio ē oris: q̄ fieri solet ī derisū alicui rei: ut alibi: Postiq; occurrite sanæ. idē sit: ubi sanare. i. irridet. Vete. auia: hoc ē deliramēta q̄ diu fouisti: dū credis eū libere eē q̄ sub impio alicui n̄ sit: Auia: iueo auas: q̄ uetulæ desipe soleāt. Nō p̄. e. pbat libere n̄ eē q̄ sit māuissus a p̄toī: f̄p̄ ē: p̄toī libere quēlibet dōare p̄toī: aut eīdē sapia q̄ uera ē libtas īgerere n̄ p̄t. Ex quo appet: & si māuissus sit ab uno ī fuit ut tē alius tra

Vindicta postquam meus a pretore recessi
Cur mihi nō liceat: iussit quodcūq; uoluntas:
Excepto siquid masuri rubrica uetauit:
Disce: sed ira cadat naso: rugolaque sana
Dum ueteres auias tibi de pulmone reuello:
Non pretoris erat stultis dare tenuia rerum
Officia: atque usum rapida permittere uita

hi posse. Tenuia officia. i. rerum subtilium administrationes: Vsum rapidae permittere uitae. i. dare ut uti
ta quae celeris est utantur arbitratu: quia uitis ita inferant: ut liberam uitam agere possint.

BAR. FON. Vindicta uero uirga est: quae serui a pretore in libertate afferebant. Dicta autem a uindicio seruo est: quod
coniuratos uolentes in urbem recipere tarquos perdidit. Lilius secundo ab urbe condita. Prohemium iudici pecunia ex aera
rio: libertas & ciuitas data. Ille primus dicitur uindicta liberatus. Quidam uindictae quoque nomen tractum ab illo putat:
iudicio ipsi nomen fuit. A praetore. ueteres omnem magistratum cui pareret exercitus: praetorem appellauerunt un
de & praetorium tabernaculum eius dicitur: & in castris porta praetoria: & praefectus praetorio nuncupatur: sed partes quo
tempore. L. Sestius prius ex plebe consul creatus est. Fusium camillum Marci filium primum praetorem urbanum qui in urbe ius
diceret: creauerunt. Mox unico praetore non sufficiente: quod multi peregrini in ciuitate uenerunt: alius creatus est: peregrin
nus: quia peregrinis ius diceret appellatus: praecedere deinde tempore alii praetores creati sunt qui & in praetoria mittentur
dictus uero praetor est: ut Varro placet qui iure periret. Eius magistratus insignia trabea uelut sella currulis: li
toresque sex cum fascibus extitere. Massuri rubrica: Minimum & rubrica eiusdem ferme coloris sunt: quibus quoniam cla
rioresque litteras fecerunt in scriptura uoluminum utebantur: sed quia capita legum librorumque tituli rubrica inscribebant ru
bricam pro lege denotauit. Massurius autem Sabinus iure consultus clarus est habitus. Sed ira cadat naso: noli irasci.
Ira. in quodque nares contrahunt. Rugosaque sana. Irrisio quae per defanationem fit: ut posticae occurrunt lannae. Veteres
autem ineptas confabulationes: quas puer ex auia didicisti. Tibullus. Haec tibi febellas referat. Non praetoris erat
incipit ratione ostendere praetorem non posse inuicem & actus sapientiae praecipua ignorantibus uiris dare &
propterea ne libertatem quidem: quae non nisi in sapientem cadit: posse concedere.

Sambucam citius caloni aptaueris alto.

Stat contra ratio: & secretam gannit in aurem.

Nec liceat facere id quod quis uitabit agendo.

Publica lex hominum: naturaque continet hoc fas

Vt teneat uetitos inscruia debilis actus.

Diluis hebeborum certo compescere puncto.

Nescius examen: uetat hoc natura medendi.

Nauim si poscat sibi pronatus arator.

Luciferi rudis: clamet melicerta perisse.

Frontem de rebus: tibi recto uiuere talo.

Ars dedit: & ueri speciem dignoscere calles.

Nequa subarato mendosum tinniat auro.

Quaeque sequenda foret & quae uitada uicissim.

Illam prius creta mox hac carbone, notasti

Es modicus uou pressio sare, dulcis amicus.

cile posse cognoscere seruus: quod dum puer se aliquid facit: rationis flagello semper castigat: quia cum semper conscientia sollicita
rat: ut quis in turpi opere pleueret: sciat se errare: & cupiditatis seruare. Unde seruus est: ut sit sensus. Ipsa ratio
monet te seruus esse: cum ait te in uetita haud quaquam facere debere. Gannit: legit Gannit & Garrit. Agendo. Dum
agit: actiue. n. est significatio. Nam gerendis modis in actiua & passiuua significatio licet uti possimus: ut Vir.
in actiua Cantando tu illum. In passiuua uero. Frigidus in pratis cantando rumpit anguis. Publica lex hominum naturaque
c. h. f. Hoc quidem natura dat quod & leges publicae permittunt: ut qui stultus sit stulte agat. Continet hoc fas. i. hoc li
citu esse patitur. Inscruia debilis. Quae ratione non regitur. Actus uetitos. i. prohibita. Diluis. h. Probat per exemplum quod
stultus sit oia stulte agere: nec stulto sapientem fieri posse. Pronatus i. perit. Diluis: Distemperas. Ne
scius compescere. i. coercere: temperare in rebus periculis. Puncto: Vinctus. f. Natura medendi. i. ars & ratio medi
cinae. Nauim si poscat. f. p. a. Aliud exemplum praefert quo ostendat oportere stultum oia stulte administrare. Si uelut inquit
uir rusticus nauem gubernare: quod nec syderum ratione nec maria cognoscit: exclamet. Melicerta nullum esse in rebus
humanis pudorem. Peronatus Pero genus est calciamenti ex crudo cortice: quo & in bello utebantur. Virg. Crudus te
git altera pero: Iuue. Nil uetitum fecisse uolet quem non pudet alto per glacie perone regi. Rudis coniunge cum arator:
non cum Luciferi. Ut sit arator rudis. Melicerta: deus Marinus. Hic filius fuit Athamantis Inonis qui patris iras
fuglens: a quo in insaniam Learcus alter filius occisus fuerat se cum matre in mare praecipitauerunt. Qui neptuni be
neficio conseruati in deos recepti sunt marinos. Ino uero Leucoroe appellata est. Melicerta Palemonem Graece
Latine fortunam appellauerunt: a nauis inuocabatur. Vir. Votaque seruati soluerunt in litore naturae Glaucum & Pano
peae & Ino Melicertae Ino uero matuta appellata est. Frontem. i. pudorem cuius sedes est in fronte. Unde illud extat
dictum apud antiquos. Perfricuit frontem. i. deposuit pudorem. Quia uis. Perfricuit frontem & dicit dignior quod praetor
fieres Iuuenalis: Electum semel atrita de fronte ruborem. Tibi recto uiuere talo ars dedit. Irrisio est in eam quem do

IOAN. BRI. Sambucam citius caloni aptaueris alto
Citius ingrederi poterit: ut uir rusticus & rudis instru
meta musica pulsare discat: quam ut praetor stultum ho
mine possit ad uirtutes formare: eumque abstinere quo
minus uitis obnoxius sit. Sambuca: organi genus a
quo Sambucistris dicuntur. Machina quoque quae urbes ex
pugnat: similiter uocatur. Nam ut in organo chordae: sic in
machina intenduntur funes. Haec festus: Barbax e uocabu
lum Sambuca. Nambias: barbitosque & Megades. Au
ctor est Strabo. Caloni: Calones serui dicebantur: quod
minores in praetorium sequentes uallum ferebant. Nam auctore Ser
uio moris fuit: ut Miles arma ipse sibi portaret & ser
uus uallum Vallum enim dicebat cala. Vnde Lucilius Scinde
cala: ut caleas. i. o puer frange fustes. & focum fac. inde
autem calones & classe dicta uolunt: uel quia: ut Porphi
rio. Auctor est: frequenter ad misterium aduocet a domino.
dum calo a calo graece: quod est uoco latine: uel ut nonnulli
putant a Calendis: quod ea die cibaria accipiunt. Calone
igitur posuit per quocumque rudi: & imperito homine. Stat con
tra ratio. i. parata est tibi tanquam ad uerbaria ratio: quod tibi
clam ostendit: tibi non licere id facere quod dum fit uitatur:
Vult ostendere unumquemque quod se libere dicit tamen se fa

Ille est
qui est
p. p. p.
p. p. p.

eet & sapia & libertate carere. Vnū enī pēdet ex alio. Nā ī quo sapia nō est: is ex stoici snia seruus ē. Sensus ē
 igit. Cū alii stulte uiuāt: quod oīo est serui: ipsa rō tibi recte uiuēdi uia demōstrauit: sicq; per ironiā pronun-
 ciant. Recto talo. i. nō claudo: sed recto iticre & uia: sumptū ab his q; obtortis talis pedū nō recte incedunt:
 Ars: rō. Calles: Nocti: & tūc duplici scribit. l. Spēm: apparētā. deriuatū est a specio: quod in simplicita-
 re nō iucif. Ne qua subarato. m. t. a. i. ea es prudētia: ut aēs auro cooptū: et sonitu dignoscas: ut solēt mensa-
 ri. Alegoricos: hoc dicit eū uina uelamēto quodā uirtutis obuoluta cognoscere: hocq; sapiētis ē: qui uera li-
 bertate fruitur: Nequa: subaudi species. Tinniat. i. tinnitu suo ostendat. Tinnitus enī est propriū metallorū
 Mēdosum: falsum. Auro suba. i. auro sub se aēs hūte. Sequēda: i. passiuā significatiōe dixit. Sic Ouidi. Phi-
 li sequēdus erā: Illa prius. c. m. h. c. n. Prisci fuit moris q; bona & cōmendatiōe digna erant creta alba notare.
 quae uero mala signare carbone. Vnde Hora. i. satyris suis. Sani creta an carbone notandi. Illa. f. quae sequen-
 da & bona sunt. Mox haec. f. que uitanda sunt. Es modicus. u. Modici desiderii: quod sapientis & liberi ē
 hominis. Presso lare: humili domo: & non in luxum magnifice extructa.
 BAR. FON. Sambuca citius calōi aptaueris alto. Nō me fugit: cū sambuca musici istrumētū genus sit: hūc
 uersum tere ab oībus legi q; citius calōi alto musicae rōnē tribueris: q; praetor uitiosis libertatē cōcesserit. Vex
 cū calones militū serui sunt. Sābucā quoq; machine bellicae genus sit: ut cū in similitudine atq; trāslatione uer-
 borū prestet: potior sensus erit: Citius caloni seruo militari alto ac propterea rudi atq; inepto sambucam intē-
 dendā aptaueris: hoc ē rei militaris peritiā dederis: q; praetor uitiosos libertate donauerit. Est uero sambuca
 ut Festus ait machina bellica q; in urbiū expugnationibus intendebat: dicta q; uoces in sambuca atq; orgāo sic
 fines in ea machina intēdunt. Calones autē militū serui sunt casta sequētes: uel a calis idest a lignis & fustibus:
 quos gestabā uel a calādo cognōiati: hoc est qa ad mīsteriū uocarent: apozoi kallamy. calare enim uocare ē
 unde & calende: a qbus nōnulli dictos quoq; calones putant: q; calendarū die cibaria caperēt. Quod qs uitia
 utragēdo. q; si agat uitiosū sit: nihil uero preter rectū fieri licet. Publica lex hoīum: naturaq; cōtinet hoc fas.
 Leges oēs aut dīnāe aut hūanāe sunt. hūanāe moribus dīna natura cōstāt. Fas lex dīna est hūana. Ait ergo &
 hūana & dīna lege hoc cōstare: ut uitia fugiamus: neq; per ignorantā excusēmur. Ut teneat ueritos in scitia
 debilis actus: ut etiā infīa: ac rudes: a qbus debeāt abstinere: cognoscat. Infīa: debilis. ignorantia. n. morta-
 les imbecilles: ac debiles cōtra cupiditates reddit. Diluis heleboz: similitudine probat infīpētī nō licere: ut
 uelit uiuere: neq; ei libertatē cōcedere quenq; posse: quē admodū medicīae ac nauigatiōis expti: Neq; pharma-
 corū confectio: neq; nauis gubernatio pmittēt. Hellebori autē duo genera sunt. Nigrū quod purgat p̄ inferiora
 Cādidū quod uomitiōe causas morborū extrahit. Peronatus arator: perone calciatus ē: n. pero calciamentū
 rusticū ex corio cōtra ībres: niuelq; ac frigora paratū. Iuue. libro qnto: Quē non pudet alio per glaciē perone
 tegi. Vergi. libro septio: Priscos latinos perone imbellis usos ondit. Vestigia nuda sinistri instituere pedis:
 crudus regit altera pero. Luciferi rudis: nauigationis ignarus: quū uel eā stellam: que cūctis innotescat. igno-
 ret. Lucifer sane idē qd hesperus ē: Sed cū plurimū distet a sole: facta uicina occidētalibus plagis exacta prope
 modū nocte apparet lucifer: qa tunc maxie luceat appellat. Hespero uero nomē accēpit quod i eoīs uespere
 post occasū solis appeat. Exclamet melicerta pisce fronte de rebus pudorē oēm & uerecundiā quae maxie in
 fronte dignoscit interīisse: Melicerta nauarū deus elamitās cōquerat. Melicerta uero Inois & atamātis regis
 Thebaꝝ fili⁹ patrē: cū matrē fugiens se una precipitauit in pelagus: abo uero in deos marinos miseratōe deo-
 rū cōuersi sunt. Ino in matrē matutā: q; & Leucotoe uero melicerta ip̄portunū: que & palemō etiā dicitur: Hic a
 romanis: ut scribit Festus: inter deos colebatur. Nauarū quoq; eū uenerabant. Virg. in geor. Votaque seruati:
 soluenti in littore nauarū: Glaucoq; & panopea: & inoo melicertae. Recto talo: recta uia & rōne: quod a talo
 calcis esse translatum ē. Talis enī & cruribus nō obtortis recte incederēt. Subarato auro: cū aurum extra ap-
 pareat aēs intus existens. Creta: colore albo & benigno. Carbone: nigro colore: ac subinde noxio: Pres-
 so lare: Lar domesticus deus: qui pro ipsa domo interdum ponitur. Horati. Qui patrium min. a donat: fun-
 dumq; laremque: paruam igitur & modestam domum intelligit.

IOAN. BRI. lam nūc. a. i. n. g. l. idest nosti q; do p
 simōia: & qn munificentia & liberalitate utēdū sit:
 ironiā ē: ut dixi. lā nūc. i. modo. Granaria: lo-
 capprīe dicūt: ubi frumēta reponunt: ut pomaria:
 ubi poma: carnaria ubi carnes. Inq; luto fixū. p. t.
 n. Hic ondit aī liberi ē avaritia nō laborare: imita-
 tio ē Horatii. Quo melior seruo: quo liberior sit
 avarus in triuīs fixū cū se demittit ob assē. Fixū a
 pueris. f. q; trāseūtes ris⁹ captādi grā decipiūt aere
 humi defixo. Nec glu. sor. f. m. tractū ē ab iis q; ui-
 sis delicatis cibus saluā glutit. Gluto: a glutēdo
 Mercuriale: Mer. lucri de⁹ putat: & a mercib⁹ deno-
 miatus: ut alibi rēstruere: exoptas caelo boue: Mer-
 curiūq; Acceris sibra. Da fortūare pēnates. Hora.
 Mercarier un⁹ cū lucto norā: uñ frequētia Mercuriale ip̄soluere mihi cognomē cōpita. Haec measūt. t. e. u. di.
 Cū hutus moderatiōis & sapiētiae fueris: qlē descripsi tūc te liberū & sapiētē cōdixero. Quae. n. dicta sunt q;

Iam nunc astringas: iam nunc granaria laxes:
 Inq; luto fixum possis transcendere mummū
 Nec gluto forbere saluam mercurialem:
 Haec mea sunt teneo: cum uere dixeris: esto
 Liberq; ac sapiens praetoribus ac ioue dextro
 Sin tu cum fueris nostrae paulo ante farinae
 Pelliculam ueterem retines & fronte politus
 Astutam uapido seruas sub pectore uulpem
 Quae dederam supra repeto: sinemq; reduco

dam animi sapientiam & libertatem arguunt. Ordo est. Esto liber & sapiens cum dixeris hæc mea sunt: teneo hæc sunt mea. Quæ dicta sunt & quæ sapiens sequi debet. Teneo: subaudi & ut sic intelligas hæc sūt mea: & teneo. i. possideo. Prætoribus ac. i. d. Tunc inquit & animi & corporis seruitute solutus eris. Nam cum ait prætoribus: ad eam libertatem respicit: quæ seruitutis conditione uacat: Ioue uero ad libertatem animi. i. sapientiam. Sin tu. c. f. Sensus est. Si aut uitiis & cupiditatibus ex quibus pendet hominis seruitus: detineris de quibus Paulo ante diximus: te nullo modo liberum nec sapientem dixerō. Ordo est: repeto quæ supra de deramq; funemq; reduco si retines ueterem pelliculam: & politus frōte seruas astutam Vulpem sub uapido pectore cum fueris farinae Paulo ante nostræ. Nostræ farinae. i. uitæ uitiis inuolutæ. Aptæ farina uitiis cōparauit: ita enim uitiis hominum uita: ut farina reliqua conspergi dicuntur. Pelliculam. u. a. f. p. Multi cū intus uitiis laborent summam tamen præ se ferunt bonitatem: ac ideo liberi putati uolunt & sapientes: cum omnino uitiis serui sint & stulti. Pelliculam: ueterem. Antiquum uitiū quod exteriori parte occultas. Sumptū ab illis qui corporis uitiis uestiū pulchro tegunt uelamento. Fronte: per ea quæ extrinsecus cōspiciuntur. Astutam uulpem: Fraudem & fallacias: quales uulpi attribuuntur. Pectore. u. Vapidum appellamus multi uaporis. Vapido igitur pectore. i. ueterum uitiōrum pleno: & fraudibus redolente. Quæ dederam. s. r. Hoc ad illud refertur: Esto liberq; ac sapiens prætoribus ac Ioue dextro. Sensus ergo est: cum omnino uitiis labores: repeto a te libertatem quam tibi concesseram ac per hoc te seruum dico. Funemq; reduco. i. habenis iterum te coerceo: quem antea amiseram. Sumptum est ab equis: qui remissis habenis liberius uagantur. Nil tibi. c. r. Hoc illud spectat quod dictum est superius Stat cōtra ratio. Sensus est. n. Homines ita insanos esse: ut ratione nihil omnino faciant ne minimum quidem. Ergo serui: qui stulti sunt.

BAR. FON. Iam nunc astringas. iam nunc granaria laxes. Quantum debes & potes quibus decet impitire Granaria autem loca in horreis sunt seruādis: seminum granis para. Inque luto fixū possis transcōdere nummum: uel de puerorū cōsuetudine tractū est: qui nūmum filo alligantes: in lutumq; iacentes: si quis eum colligere uoluisset p filum occultatum ad se trahebant: illius auariiæ illudētes. Vel potius turpe lucrum ex fordido quæstu partum intelligit. Nec gluto sorbere saluā mercurialē: Nec enim magna anxietate lucro inhiare. A gulosis uero translatum est: Nam a gula gluto gulosus dicitur: & sorbere ad nimiam gulositatem refertur: Ipa quoque salua, in ore est: quam pro lucri cupiditate per trāslationem posuit. Cui quia mercurius præest: mercurialem cognominauit. Prætoribus ac Ioue dextro Humano diuinoq; iure concedentibus. Frōte politus: Ferens præ te speciem boni uiri intrinsecus plenus dolorum sis. Vapido sub pectore. Astuto a uapore. Qui. n. calidiore sanguine sunt: ingenio & astutia magis ualent. Vulpi uero astutia tribuitur. Funemq; reuoluo iterū te in seruitutem redigo: cū paulo antea: si careres his uitiis libertatem concesserim.

Nil tibi concessit ratio: dignum exere: peccas.
Et quid tam paruū est: sed nullo thure litabis.
Hæreat in stultis breuis ut semuncia recti.
Hæc miscere nefas: nec cum sis cætera fossor
Tris tamē ad numeros satyri moueare batylli
Liber ego unde datū hoc fuis tot subdite rebus
An dominū ignoras: nisi quem uindicta relaxat

IOAN. BR I. Nil tibi cōcessit ratio: i. nihil. sui tibi sapiētia permisit habere. Dignū exere. i. extendere ostende: q. d. nullam rem tam paruā ab eo fieri posse quin peccet: unde sequit in stultis ne semunciam quidē rationis habitare cōpositū est autē exere: ab ex & sero a quo frequētatiū exerto. Et quid tam paruū est: cū interrogatione pronuncia. i. nō ne paruā res est etiā digiti exertatione peccare? Sed nullo thure litabis Hæ. i. stul. i. nullo unq; sacrificii genere a diis ipetrari poterit: ut qui stultus sit: aliquid recte & sapienter gerat. Qui ergo sapienter & cum ratione res nō gerit seruus est. Breuis sere. hoc signi-

ficat: ne semuutiā quidem rationis apud stultos esse: ut sit sensus: nihil prorsus esse. Breuis: nominatiuus erit ut sit breuis semuncia: dicit qd dimidia pars uncia sic ualet dimidiū: ut i se libera & semodio. Recti: rōnis ea. n. recte fieri. dicunt q cū rōne fiūt. Hæc misere ne licitū qd nō est hoī stulto cū rōne & sapiētia quicq; gerere. Ut sit scūs fieri nō posse quodāmodo fas esse: ut sapientia stultitiæ cōmisceat: & simul habitent: qd sequētib; cōfirmat: sūma indignatione exēplū afferēs: cū dicit. Nec cū sis cætera fossor Tris tamē ad numeros satyri moueare batylli: hæc. n. p indignationē i ferunt: & ita cōcitate legēda sūt ut poeta oīno uideat uelle pbare hominē stultū penitus rōne carere: nec quicq; sapiēter administrare posse: ergo seruus est q sapiēs nō est. Nec cū sis cætera fossor Tris tñ ad numeros: cōcludit deniq; stulto nō cōcedi: ut sapiētiā sequat. Scūs est enī. Nūq; efficies: ut cū sis rudis & agrestis discas saltare ad sonos & cātus batylli pātorū mimi. Cætera fossor: aut cætera uacat aut deest p: ut sit: cū sis fossor p cætera. i. p reliquas res rudis & i peritus. Teren. in ecyra. Gonitico cætera. i. p cætera. Fossor is dicitur: qui agros fodit: hic autem ponitur pro homine rudī imperito: & stulto. Ad numeros. t. i. ad ritmos carminum. Satyri batylli: pantomimus & mollis saltator fuit. Iuuenalis Chyrono mon ledam molli saltante batyllo. batyllus item puer fuit ab Anacreonte poeta dilectus: ut scribit Apuleius. Horat. Non aliter famio dicunt arsisse batillo Anaceronta telum: batylli item populi septentrionales auctore Ptolomæo. Batyllus item instrumentū ferreum quo utimur ad usum ignis. Hora. Prætexta & latum clauum prunæq; batyllū. Satyri. i. saltatoris: nam ut diximus in principio operis Satyri dii lyluestres lasciuī & saltatores introducebantur in antiqua comœdia: ad quorum lasciuia imitationem mimi appellan̄ satyri. Vnde Vergil. Saltantes satyros imitabitur alphefibeus. Liber ego: uerba probantis se liberum. Vnde datum ho

lumis tot subdite rebus. uerba Persii id est unde habes: unde colligis te liberum esse. lumis enim uerbum est. Tot rebus: tot uitii & cupiditatibus. An dominum ignoras: putas ne alium dominum non esse nisi eum qui seruum manumittit. Sicque docet hominem pluribus modis seruum esse: cum uitii subiectus sit. Vindicta relaxat segregat a te. BAR. FON. Nil tibi concesserim ratio. Nunquam tibi ratio dederit ut tutus seruus liber sis. Digitum exere: aperte profiteare: quod a pugnatoribus tractum est pollicis erectione se uictos fatentibus. Ecquid tam paruus est. Ecquid separatim per interrogationem legendum est. Respondetis enim uerba sunt admirantis simul & sciscitantis: cur ob tam parua uitia libertate carere putandus sit. Sed nullo thure litabis: Nullis donis a superis impetrabis. ut in quibus uitiositas est uirtutis pars aliqua. accipit ea ne libertas quidem esse possit. Semuncia uero media uncia est: a semis quidem quod medium significat deriuata. Nec cum sis caetera fossor. Quae admodum fossores inepti & agrestes homines imitari nulla minus in parte sciunt: sic uitii dediti nequeunt exercere uirtutes. Batillus autem Neronis aeuo ioculator ac saltator eximius fuit. Iuue. Molli saltante batillo tuscia uesticae non imperat. Satyri uero dii siluestres perulantes ac saltatores in antiquis comediis inducuntur: quorum personas in theatro mimis plerumque assumebant. Liber ego: Aseueranter aduersarius liberum se esse affirmat. Vnde datum hoc sentis: Respondet poeta cum tot uitii subditus sis unde tibi libertatem a des assumere. An dominum ignoras: nisi quem uindicta relaxet. An non credis alium dominum tibi esse praeter eum a quo te praetor liberauit: quibus uerbis ostendit non eum qui uindicta praetoria liberetur: sed qui uitii non seruiat liberum esse.

IOAN. BRI. I puer & strigiles crispini ad balnea defer: probaturus homines oiseros esse: nec sui iuris: pulcra utitur argumentatione. Sensus est enim: Si illud acre seruitium esse ceses: cum a domino acerbis & contumeliose increparis: ut aliquid facias: quod tantum est corporis: quanto grauior illa seruitus existimanda est qua animus obsidetur. Sicque ostendit eos magis seruos esse qui uitii obnoxii sunt quam qui sub imperio sunt hominis. Ordo est: seruitium acre nihil te impellit: si increpuit. I puer & defer strigiles: ad balnea crispini cessas nugator. Strigiles stringere est radere: ut ait Marcellus: unde strigilis instrumentum est ferreum: quo sudantes radebantur in balneis ad detergendum sudorem. Plinius

I puer: & strigiles crispini ad balnea defer:
Si increpuit cessas nugator: seruitium acre
Te nihil impellit ne quicquam extrinsecus intrat
Quod neruos agitet: sed si intus & in iecore agro
Nascuntur domini quam tu impunitior exis: eriles
Atque hic quem ad strigiles scutica & metus agit
Mane piger stertis: surge inquit auaritia eya
Surge negas: instat: surge inquit non queo surge
En quid agam: rogitas: en saperdam: aduehe potio

iuuon in epistolis de balneis loquens scribit sic de auiculo. Dum distringitur tergiturque: audiebat aliquid aut dicebat. Tranquillus tradit Augustum laesisse cutem nimio strigilis usu. Strigiles graeci strogites dixerunt & quae e corpe radunt strigmenta: propterea ex asia has misit Mar. propterea has curuo distringere ferro. Increpuit: subaudi dominus. Crispini balnea: temporibus neronis duos inuenio fuisse crispinos: quorum alter eques Romanus dignitate senatoria: & quondam Claudio imperante praefectus praetorii & consularibus insignibus donatus: neroni inuisus: quod poppeam quondam matrimonio tenuerat: ab eo crimine coniurationis in Sardiniam exactus est qui accepto iustae mortis nuncio semet interfecit. De hoc poeta intelligere uidetur: Alter uero neronis priuignus poppea natus: quem impuberem adhuc: quia ferebatur: ut scribit Tranquillus: Ducatur & imperialudere: mergendum mari: dum piscaretur seruis ipsius demandauit. Cessas nugator: cessat desidiosus: requiescit defessus. Seruitium acre te nihil impellit: cum in interrogatione legendum: quae affirmationis uim habet. Impellit: urget: angit. Ne quicquam extrinsecus intrat: Quod neruos agitet: sensus est: imperium domini: quod extrinsecus est: etiam animis seruorum sollicitudinem infligere: & interrogatione pronunciat

Ne quicquam: aliquando pro non ponitur: ut hoc loco: aliquando pro frustra. Vergilius: Arma diu lenior desueta tremantibus aeuo Circundat: ne quicquam humeris. Sed si intus & in iecore agro nascuntur domini: qui tu impunitior exis: Conclusio est eos non minori seruitio urgeri: qui uitii subiecti sunt quam qui imperio domini. Iecore agro: uitii corrupto. Nascuntur domini: dominos intellige animi uitia: ut auaritiam: libidinem: ambitionem: & huiusmodi. Qui: pro quomodo. Terentius: Qui scis. impunitior: non affectus pari seruitio: quasi dicat etiam maiori: Atque pro quam. Scutica: flagellum. scytos enim graece: pellis lacte unde & scuta. quae non sine pellibus sunt. Mae piger stertis: ostendit & eos qui auaritia laborant seruos esse. En quid agam. uerba auari. Rogitas: admirantis non rogantis. Saperdam: genus pessimi piscis: ut tradit Festus.

BAR. FON. I puer & strigiles. Seruitutem corporis non tam arctam: quam animi esse ostendit. Dicit enim Si quid ab Hero facere iussus sis. haec seruitus corporea nihil animum tuum perturbat. At si intrinsecus uitii seruis uehementius ageris: quam qui metu uerberum hero parat. Strigiles uero ad fricandum & poliedum corpus paratae sunt: stringendo: hoc est terendo & radendo cognoscatae. Puer autem pro seruo ponitur. Horatius in sermone. An hic peccat sub noctem: qui puer uam furtiua mutat strigili. Quid tu impunitior exis: atque hic. Exhortatio sumpsit: quid tu impunitior: illa quae paruo sumi nequeunt obsonio captas. quidam pro cur. & quare legunt. ut qui sit moecenas. atque uero pro quam comparantis aduerbio ponitur. Idem primo sermone. Non se peius cruciauerit atque hic. Scutica: scytos graece: pellis: latine dicitur. Vnde scutica genus uerberis eloris facti deducitur. Mane piger stertis. Altercationem inter se auaritia ac luxuria ponit. quarum utriusque qui obtemperat nullo pacto liber esse queat. Eya. Hortantis aduerbium est. Horatius primo sermone.

Eya quid statis: En qd agā: desidis dubitatio quid si surgat agendū sit. Rogitas auaritiæ uerba cū quid facere debeat admonentis. En saprædam aduehe: en & ecce ostendentis aduerbia sunt & separati a reliquis hoc in loco: en debet pronuntiarī. Sapræda uero ut Festus ait pessimi piscis genus est. IOAN. BRI

Castoreum: stuppas: hebenum: tus lubrica coa
Tolle recens primum pipere sitiente camelo
Verte aliquid: iura sed iupiter audiet: heu heu
Vare regustatum digito cerebrare salinum
Contemptus perages si uiuere cum ioue tendis
Iā pueris pellē succinctus: & œnophorum aptas
Ocyus ad nauē: nihil obstat quin trabe uasta
Aegæum rapias: nisi sollers luxuria ante
Seductum moneat: quo deinde insane ruis quo
Quid tibi uis calido sub pectore mascula bilis.
Intumuit quā nō extinxerit urna cicutæ,
Tun mare transilias tibr̄torta canabe fulto
Cœna sit in transtro: ueientanumq; rubellum

Castoreū: fiber auctore Plinio animal est ponti-
cū: qui morſu testiculos ſibi amputat piculo ut gēte:
ob hoc ſe peti gnarus: unde ē illud Iuue. Imitatus ca-
ſtora: qui ſe Eunucū ipſe facit: capiens euadere dam-
no Teſticuli. Caſtoreum id uocāt medici: alias aīal
horrēdi morſus. Arbores iuxta flumīa: ut ferro cæ-
dit hoīs parte cōprehenſa: nō ante q̄ fracta cōcrepu-
erint oſſa morſu reſoluit: cauda piſcis ei: cætera ſpe-
cies Iutræ: animal aquaticū de Caſtoreo ſic Vir. Vi-
roſaq; pōtus Caſtorea. Hebenū: arbor eſt: q̄ Vir.
peculiarīus celebrans nuſquā alibi naſci: q̄ ī india p̄-
feſſus eſt: ut Diuiſæ arboribus patriæ: ſola india nī-
grū Fert hebenū. Herodo. eā anſhiopiæ intelligere
maluit: tributi uice regibus perfidis e materiæ eius
centenas phalangas tertio quoque anno penſiſſe
æthiopus cū auro & ebore p̄dendo. romæ auctore
Plī. eā magnus Pompeius in triūpho Mitridatico
oſtendit. Accendī eā Fabianus negat: tritū tamen
odore iucundo. Duo genera eius raq; id qd melius
arborescens enodi: materiæ nigri ſplendoris: ac

uel ſine arte protinus iucūdi. Alterq; fruticoſū cytiſi modo: & tota īdia diſſuſum eſt. Lubrica coa eos iuſula eſt in
cariā denoīata teſte Iginio a Coo filia Meropis cuiuſdā quæ ibi regnauit: tota fertilis eſt: & quædamo dū Chius
& Leſbus optimo uino abundans auctore eſt Strabo. Vinum coum Cato apud nos quoq; ex italico faciendī
rationem demonſtrauit ſuper cætera in ſole triduo maturandū præcipiens Vinum albū oſtendit eſſe: Hora-
tius. Si durabiſ alius: Mitilus & uiles pellent obſtantia conchæ: Et lapathi breuis herba: ſed albo non ſine coo

Lubrica: q; ut ſenſit Horatius: Ventrem molliant. Tolle piper recens: ex india ut diximus mittitur piper.

E ſciciente camelo: camelos inter armenta paſcit oriens: quoq; duo genera Bactriæ & Arabiæ diſſerūt: quod
illi bina habent tubera in dorſo: hi ſingula: & in pectore alterum cui incumbunt. auctore eſt Plinius. Sittientis:
ſiti enim quatrīduo: eo auctore: tollerant: implentur cum bibendī occaſio & in preteritum & in futurum: de
turbata conculcatione prius aqua. aliter potu non gaudent. Verte: uolue: negociare. Iura: hinc expreſſit ni-
mia auaritia hoīes ad omne ſcelus induci. Virg. Quid nō mortalia pectora cogis. Auti ſacra famēs! Sed iup-
piter audiet: illud reſpexit hoīes metu deorum: non honeſtatis rōne plærūq; non peccare. Heu heu: riſu & ca-
pitis conculſione legenda ſunt: quaſi dicat ſi ex deorū præceptis uiuere uolueris inopia: & rerum egeſtate præ-
meris. Perages deest uitam. Vare: aliquid uato legunt. i. recuruo: ſed uerſus non ſtat: uocatiuus eſt: ut ſit O-
itulte qui non recte rem percipis: ſumptum ab iis qui cruribus uatis oblique incedūt. Marti. Vara nec inſecto
ceromate brachia tendis. Cū ioue. ex deorū præceptis. Iam pueris. p. iam auaritiæ ſeruus eſt cū lucri ſtu-
dio nauigatione parat. Pueris: ſeruis: ſic enī ſerui appellabantur. Tren. Etiam puerum inde abiens cōue-
ni chremis. Succinctus. i. iam expeditus. Oenophorū: uas uinarium: cœnos enim græcè: uinū latine: & phe-
ro porto. Iuuenalis. Tandem illa uenit rubicundula: totum Oenophorum ſittiens: Nil obſtat. i. iam omnia pa-
rata ſunt ad nauigationem. Trabe uasta. i. nauē. Aegæum dictum: ab inſulis: ut Varroni placet: quod in
eo mari ſcopuli uocantur a ſimilitudine capræ æges: Niſi ſolers. i. a. hinc oſtendit hoīes uario ſeruitutis ge-
nere teneri: cū & auaritiæ & luxuriæ ſeruiāt. Luxuria. luxa mēbra e ſuis locis mota & ſoluta dicūtur: a quo lu-
xurioſus in re familiari ſolutus auctore eſt Feſtus: luxuria igitur eſt oīs morū ſolutio. Seductū: leorū ductū
alias deceptū: ut alibi. Que niſi ſeductis nequeas cōmittere diuis. Terē. Etia nūc me ſeducere his dictis poſtu-
las! Quo deinde insane ruis! reprehēdit eū luxuria q ob auaritiā nauigaturus ſit. Calido ſub pe. ma. bi. In-
nimia auaritiæ & luxuriæ ſollicitatione fatigatus & incertus utri pareat: more ſerui indignat & itumelcit: Ma-
ſcula: magna: & qualis maſculo ſexu conuenit. Bilis colera: ut dictū eſt: q in irato itumelcit. Calido: nimia
indignatione accenſo. Extinxerit urna cicutæ: cicutæ: ut diximus: tanta eſt uiſ refrigeratoria: ut pota ſtatim
hoīem extinguat. Tun: pro tu ne. Fulto: ornato: & ſtrato: Torta canabe. i. tela & mantili craſſiore. Nam
canabis eſt ſerulacei generis: uiliſſima funibus optima alabandica plagarū præcipue uſibus. Transtro: tran-
ſtra ſcāna ſunt nauarum remigantiū. Virg. Cōſedite tranſtris. Veientanūq; rubellum: dictū auctore Plinio a
genere uitium: quas rubellas rubente materia appellauerūt. Vinum fuiſſe uiliſſimū oſtēdit Horat. ſcribens in
auarū: Qui ueientanum feſtis potare diebus Campana ſolitus trula. Marti. Et ueictani bibiſ ſex craſſa rubelli
Veitis naſcebat: oppidū eſt latii: nō longe ab urbe.

BAR. FON.

Castoreū. Caſtor & fiber ponticū animal idem eſt teſticulos ſibi amputans urgente periculo ob eos ſe peti
gnarus: i uſu. n. medicis ſunt. Horrēdi qd animal morſus eſt: nā ſi hoīem cōprehēderit nō ate morſum reſol-
uit: q̄ oſſa in fracta cōcrepiſſe ſenſerit. Gaudā uero piſciū ſimilē cæterā ſpecie Iutræ habet. Hebenum hebe-

ni arboris idicæ genera duo sunt: unū fruticosū citisi mō: alteq; rarū e nodi trūco: materia eius nigri: ac iucun-
 di splendoris: cūquā accēdi negār. Eā Pōpeius magnus mithridatico triūpho primus exhibuit. Lubrica coa: ui-
 na coa: uel aluū, soluctia: uel q̄ sine palati aspitate potētur ob eorū senitatē. Tolle primus ait: q̄a mīus lucrātur
 q̄ i mercib⁹ emēdis possitēi sūt. Sitiētē camelo: prāpoperā negociatoris festiatiōnē ostēdit. In q̄triduū. n. sūt
 hoc aīal tolerat: uerū cū bibēdi facultas daf: tātū ipletur: q̄tū & p̄teritā siri expleat. & in futurū diu proficit. Iu-
 ra: uel quo citius ac melius uēdas: uel q̄a ut Hora. ingt: Laudat uēales q̄ uult extrudere merces. Sed iuppiter
 audiet adolescētis uerba: iouē si ita iurauerit auditurū. Heu heu: auaritia eū admonet: si metu deorū teneatur
 paup̄erē semp futurū. Varre: o stulte ac nō recte sentiēs: a uarris trāslatū q̄ intorsū crura intorta gerūt: nā q̄ in
 exteriorē p̄tē obtorta habēt uacūi appellāt. Var. de re ru. lib. ii. de cāibus scribēs. Cruribus rectis ac poti⁹ uar-
 ris q̄ uacuis. Iā pueris pellē: hāc ex poetæ persona dñtur ostēdētis illū auaritiæ iāparere uelle. Dicit. n. iā
 te paras ad nauigādū. Cēnophorū: uas ē uinariū. lute. Torū cēnophorū sūtēs: Ocyus: ab okis græco uerboq;
 ciro. significat: ocyus & ocillime aduerbia: & ocior & ocillimus noīa dēriuant. Solers luxuria: iugēiosa contra
 auaritiæ adornatiōes. alias. n. defes & lauta ē: nā luxuria nimia regz profusio ac supra pudorē ē nōde luxuriosos
 i re familiari prodigos & soluros dicitus. Quo deīde insane ruis: quo luxuriæ uerba adhortatis ne auaritiæ
 deditis p̄petuis cruciatibus torqueatur: sed domi ociose degēs genio suo iudgear. Calido sub pectore mas:
 bilis itumuit: quā nō extinxerit urna cicutæ: hoc per parēthesim legitur: & poetæ attribuit. ait. n. pp luxuriæ
 rephēsiōnē cōtra auaritiæ tuæ cupiditatē: q̄ iubet ut nauigādū snām mētēs: itā irasceris: ut n̄ solum obolo aut
 dragma cyathone aut acetabulo: sed ne'urna qdē cicutæ ab ira eiusmōi purgari possis: cicutā uero licet hoī: ut
 inqt Lucre. acre uenenū sit: ad multos tñ usus: ac p̄sertī ad refrigerādū stōachū ualeat. itaq; cū billis ardore itumu
 isse poeta dixerit: ut medicīæ artīs pitus cicutā i remedio posuit. Veictanūq; rubellū: ueictanū uinū pessimi
 saporis ueictato æthuriæ agro nascitur. Hora. Qui ueictanū festis potare diebus Cāpana solitus trulla: Ru-
 bellū aut a rubro colore dimminutū est: qm̄ ueictanū uinū rubeat: nā a rubro rubellum deriuari Pli. xliii. au-
 ctor ē: proxima dignitas nomētanis rubente materia: Quapropter quidā rubellas appellauere uineas.

IOAN. BRI. Exhalet: effundat. Vapida læsum
 pice musta i priō feruore q̄ nouē dieb⁹ cōplurimū
 peragita sperfu picis cōdiebātur: aut odor uīo cōti-
 geret: & saporis qdā acumina: uehemētius id fieri
 arbitrabātur crudo flore resinæ: excitariq; lenitatē
 e diuerso crapulā cōpesci: & feritatē nimīā: frāgīq;
 uirus: aut ubi pigra lenitas torperet tūrus addi. Pi-
 ce uapida. q̄ odorē & uaporē indat uīo. Obba: ge-
 nus poculi lignei lati & depressi. auctor ē Nonius.
 Sessilis: q̄a latū. oīa enim: q̄ in latitudinē diffundū-
 tur sessilia appellātur: uīde & lactucæ sessiles dñtur
 q̄ p̄t̄ terrā late diffundūtur. Quid petis ut num-
 mi: uīde ut luxuria hoīem in seruitutē suātrahat: se-
 sus ē. Melius qdē eēt hic secuz cū paruo lucro uiue-
 re: q̄ ob magnū questū piculis maris expōi. Ut
 nūmī peragāt sudare: reddere: sūptū ab his q̄ nimio
 æstu sudorē emittūt. Nutrieras: negociādo. s.
 Quincunce: as libra erat cuius ptes erāt uncia ab
 uno: sextās ab eo quod sexta pars assis: sicut q̄drās:
 quod quarta: & triens tertia pars: Quincunx a nu-
 mero unciarum: semis quod semis. i. dimidium assis: septunx a septem & uncia conclusum. Reliqua obscuro
 ra sunt: quod a diminutione & ea quæ diminiūtur ita sunt ut extremas syllabas habeāt: ut a decē: una dempra
 uncia deunx: Dextrans dempto sextante. Dodrans dempto quadrante. Bes ut olides dempto triente: tum as
 qui duodecim partes continebat: unde apud Suetonium legitur: ex asse reliquit hæredem: id est ex summa cē-
 sus. & sic ex deunce hæredem relictum dicimus: qui extra unam unciam totam hæreditatem adit. Iuuenalis:
 Vnciolam proculus habet: sed gilo deuncem. Quincunce modesto: quincuns enim minor est numerus:
 nam quintam partem assis significat: cum deunx totum assem: ut dictum est: dempra duntaxat una uncia.
 Indulge genio: genialia: ut diximus curare dicitur: qui laūtius uiuit. Iuuenalis: Genialis agatur iste dies. unde
 & genialis lectus dicitur qui nuptiis sternitur in honorem Geni quem deum appellabant: qui uim obtine-
 ret: auctore Festo rerum gignendarum. Aufustius inquit: Genius est deorum filius & parens hoīum: ex quo
 homines gignuntur. Et propterea genius meus nominatur: quia me genuit. Alii gentium esse putauerunt unī
 uscuiusq; loci deū. ergo q̄ indulgēt genio suo: mōres sunt uitā hūanā nō eēt diuturnā: & iō nō defraudandā: un-
 de Terē. Suū defraudās genū. Nostrū ē qd̄ uitis: prudētet ostēdit auaritiā & sordidā uitā fugiēdā eēt. Qd̄
 uiuis: uiuere dñtur q̄ ocio mētis & aī relaxādi operā dāt. Marr. Viue uelut raptō: fugitiuaq; gaudia carpe: Per-
 diderit nullū uita reuerfa diē. Cinis: corpa. n. mortuoz cremabant: & cineres collecti condebātur urnis. Ho-
 ratius: Ibi tu calētē debita sp̄ges lachryma fauillā Vatis aīci. Māes & fabula si. Hora. Iā te præmet nox: fabu

Exhalet uapida læsum pice sessilis obba:

Quid petis ut nūmī quos hic quicūce modesto
 Nutrieras: peragrant anidos suadere deunces:
 Indulge genio: carpamus dulcia: nostrum est
 Quod uiuis: cinis & manes: & fabula fies.

Viue mēor læti: fugit hora: hoc qd̄ loquor id ē
 En quid agis: duplici in diuersū scinderis hamo
 Hūccine an hunc seq̄ris subeas alit nus oportet
 Ancipiti obsequio dominos alternus oberres:
 Nec tu cum obstiteris semel instantiq; negaris
 Parere imperio: rupi iam uincula dicas
 Nam luctata canis nodum arripit: ast tamē illi
 Cum fugit: a collo trahitur pars lōga cathena:

læq; manes. Viue memor læti: arguta suasio: quis. n. memor mortis nō uacet otio & uoluptati? æmulatio ē Horatii: Quo bene circa Dū licet in rebus iucundis uiue beatus. Viue memorq; sis æui breuis: Læti mortis: ab obliuioe dictum quā græci lithin uocant. Atii uero a leo deductū putāt unde cōpositum est de leo: quod oīa mors delet. Fugit hora: Columella: Tacito nā tēpora gressu Diffugiunt nullog; sono cōuertit; anuus. Atq; hoc qd̄. l. i. e. tā cito quidē tēpora diffugiunt: ut etiā hoc ipsum tempus quo tecum loquor tā fugiat. Hor. dum loquimur fugit iūda ætas: Carpe diem q̄ nimium credula postero. Hoc. s. tēpus inde est. i. e. x. f. n. ga pendet & celeri lapsu. En qd̄ agis? hac interrogatiōe ostēdit eum & auaritiæ & luxuriæ seruum esse: Duplici hamo: gemina seruitute trāslatio est a piscibus qui hamo capiunt. Huccine? cum interrogatiōe legēdum est. Su beas alternus oportet: Sēsus est. oportet te alternis uicibus modo auaritiæ: modo luxuriæ seruire. Ancipiti obsequio: ablatiuus ē casus. Ancipiti: dnbio cū dubitet utri magis pareat. Nec tu cum. o. s. sensus ē. Nolito te liberum putare: & te omni seruitutis uinculo exutum: quia aliquando dominatum luxuriæ & auaritiæ fugeris. Rupi: præteritum est actiui. Ordo est. Nec tu dicas lupi tam uicula. Nā luctata canis: bene hominem seruū cōparauit cani: quæ licet ruptis uinculis aufugiat: magnā tñ cathenæ partē secū trahit. Trahiē pars: prudenter ostendit nō statim penitus seruitutem amitti.

BAR.FON.

Vapida pice: ad uasa utno cōdendo antiqui picutebant. Sed si ea fumidū uirus: aut adustionē: acorq; scitire: uina nō pag; lædebāt. Sessilis obba: poculi linei genus: Marcello auctore obba est: q̄ cū fundo latiore sit: sedere uideat. Quicunq; modesto modestiore ac tēperatiore lucro. Quicunq; uero qnq; uncia: satiore sit: sedere uideat. Quicunq; modesto modestiore ac tēperatiore lucro. Quicunq; uero qnq; uncia: satiore sit: sedere uideat. Qui maior lucto inhiāt: maiores quoq; labores piculag; suscipiūt pp̄ qd̄ ludare q̄si cū maiore sudore discrimineq; parare auidos deunces dixit. Atq; auidos dicēdo id nūmis qd̄ auari hoīs era. Dedit deūx uero undecim uncias continet q̄si una uncia ex asse dēpta. Nostrū ē q; uinis. In uoluptate corpis bonū ponit: cū ex nobis post obitū nihil restet. Hoc qd̄ loquor idē est. Hæc ē. t. q̄ nūc loquor elapsa sūt. Nā ut ait Hora. Dum loquimur fugit iūda ætas. En qd̄ agis. Suscitāt poeta cū ira ab auaritia: & luxuria pessimis ac diuersis inter se malis abhorret. utrā sequatur: cū alter utrā sectari oporteat. Nā luctata canis nodū arripit. Quæ admodū nec canis si cathenæ nodū succando abruperit quīs fugiat: libera est quia magnā partem cathenæ a collo trahit: quæ iteq; post paulo capiāt. Sic tu si femel atq; iteq; uitiis obstiteris nō p̄pterea te ab eis liberę esse putes cum ab illis non multo postea iteq; illigeris.

IOAN. BRI.

Daue cito hoc credas iubeo finire dolores.
Præteritos: meditor crudū chærestratus unguē
Abrodens ait hæc an siccis dedecus hostem
Cognatis: an rem patriam rumore sinistro
Limen ad obscenū frangā: dum chrysidis udas
Ebrius an e fores extincta cum face canto:
Euge puer sapias diis depellentibus agnam
Percute, sed cenlen plorauit daue relicta:
Nugaris. solea puer obiurgabere rubra.

Daue cito hoc. c. proponit nunc exēplum: q̄ non suæ potestatis sit q̄ amat: hoc totū cōicū est. Ordo ē Chærestratus abrodēs crudū unguē ait hæc. Daue iubeo cito credas hoc. Iubeo: uolo. Virg. Infandū regia iues renouare dolorē. Finire dolores: emulatio est horatiana. An prius mediter finire dolores Præteritos: quos ante hæc perpeffus fuerat. Chærestratus: nomē fictū. Siccis cognatis: sobriis. Ho. Fog; putealq; libonis Mādabo siccis. Limē qd̄ obscenū: i domo meretricia. Ad: ad & apud acculati / uæ sūt præpositiones. Sed apud semp in loco signficat ad & in loco: ut sū ad ad ignē & ad locū: ut ad ut bem propero. Obscenū: deductū est: ut Varrōi placet a scena: qd̄ ibi omnia turpia fierēt: & dicerēt: ut

Pōpēus uero scri. ab oscia qbus frēntissimus fuit usus libidinum sputag; unū & uerba impudentia appellanē obscena: quæ dicto. b. tñ recepit euphoniæ causa. Limē: d̄ quod ingredientibus & exeuntibus trāsuerfum sit nā limis obliquū & trāsuerfum significat. Frangā: absumā. dilapidem. Chrysidis: nomē meretricis. Vdas: meretricis sordibus. s. Exincta cū face: Hor. Ebrius & magnū qd̄ dedecus ambulet an Noctem cum facibus Extincta face: sine aliquo lumine: ne a transeuntibus cognoscat. Euge: intriectio est oñdentis læritiā: lætat n. dñm suum cōsiliū capere de meretrice relinquēda. Puer obseruādum est seruos ab antiquis pueros esse appellatos. Est igit̄ sensus Lætate puer: i. q̄ modo seruus eras. Sapias: sapiēs qdem eris & ideo liber: nā ut Stoi cog; est sententiā nemo p̄ter sapientiam liber est. Sed eensen: more amantium expressit: qd̄ mō damnarunt: idem rursus laudāt: ex quo inuit amantē seruitute nō carere. Nugaris nūc dño suus est sapiētior: qa nō amat. Nugaris ideo dixit: qa cum a pposito declinare uidet. Solea puer obiurgabere: æmulatio est Terētiana: Eludet ubi te uictum esse senserit: sic lue. Et solea pulsare nates. Obiurgabere: pulsabere. sed proprie obturgari est post factum turpe castigari: moneri uero est ante cōmissum. auctor est Festus. Solea: hoc loco ea dicit̄ quæ pedibus subiicitur genus est piscis. Item materia robusta: sup quā paries craticius extruitur.

BAR.FON. Daue cito hoc credas iubeo. Exemplo probat non liberos amatores esse Chærestratum autē amicam chrysidem relinquere meditantem orta inter eos dissensionem cum dauo seruo loquentem iducit: quod ex menandri poetæ fabula sumptū est. Siccis cognatis: sobrii ipse. n. se mox ebrium appellauit: Cognatis uero e matris. Agnati elatere patris sunt. Vdas foras propter uinguenta quæ spargebant amicæ postibus amatores. Exincta cum face: Longiorem moram significat: cum tantum ad amica limina pnoctarit: ut ēt fax tota cōsumpta sit. Euge puer: Daue uerba sunt heri cōsiliū approbātis atq; ut diis hūc morbū depellētibus agnā feriat adhortātis. Sed cēsē plorabit daue relicta. Chærestrat? more amatiū: q̄ ab indignatiōe ad cōmiseratiōnē

momento tpls inuertitur: dauu interrogat an chrysis a se relicta desertu amorē sit defletura. Nugaris: Dauu uel
poetae potius: sub dauu persona uerba sunt fore eū sub impio chrysidis ostēderis. Solea rubra: hoc ex te ipsa
deductū ē. Domiā enī quādoq; amatores suos pcutiūt: cū sibi deuictos itelligūt. Iuue. Et solea pulsare nates.
IOAN. BRI. Ne trepidare uelis: irridet seruus
eū q̄ tāta aī alacritate pollice se relictoq; meretricē
cū aor res sit: q̄ rōe regi n̄ pōt. Ne tre. ue. noli tāta
aī cōcussioe moueri i aīttēdo scorto. Trepidare fe
stinare. Vir. Dū trepidant halæ: Arctos cal. satis
apte amorē retib? compauit: sūptū ē a feris: q̄ irreti
tæ dētib? casses rodūt. Quidnā igit fa. hoc totū
comitū ē: sūptūq; ex eunucho Terē. Imitatio ē Ho
ratii i sary. Igit: p deide: ex p̄ssio. n. ē amātis q̄ secū
multa disputat: Ne nunc cū accersor: aliqui legūt
nūnūc cū interrogatione: ut uideatur dubitare an
redeat. Aliqui uero ne nūc: quod sit ita accipias:
sermo erit affirmatiuus: & ne pro nō intelliges: ut sit imitatio Horatii: Nec nūc cū me uocet ultra accedā. Si
totus & integer illinc Exieris. i. si te ex amore pētus subtraxeris: tūc te sapiētē liberūq; fatebor. non at eū: q̄ ma
numissione libertatē accipit a dño. Querimus: ideo dixit: q̄ a stoicis diu q̄situm ē: quē suæ ptātis possent
dicere. Nō i festuca. i. hic qdē liber ē q̄ huiuscemodi cupiditates fugit. Nō at is q̄ festuca. i. uīdicta liberatur a
pretore: cū pretoris nō sit: ut dcm ē aī libertatē hoib? dare. Licor i. epithetō ē licor. Iactat: oñdit popu
lo i māumissione tactu uirgæ: ita iubēte p̄tore. Ius hēt ille sui: eos ēt q̄ bonoz cupiditate agūtur: seruos ēē ostē
dit. Vñ exit illud Hora. Hæc ē uita solutoz misera ābitioe: grauiq; cū it̄rogatioe legēdū ē: ut sit: Ille qdē po
testatē sui nō hēt. Ecōtrario ab it̄rogatioe qdā icipiūt: q̄ nimis irascūtur: ut ē illud Terētia. Hoc ē est hūanū
factū. & itē illud. Hoc ēē credibile aut mēorabile: nā Persius i uitia mitra ferē excādescētia & indignatioe. Ille
palpo: emphasim hēt: cū cōtēptu dictū: nā q̄ dignitates & imperiū q̄rūt honoris cupiditate populo blādītur:
palpones igit dñtur adultores a palpādo. i. blādītō. Lucili. Hic ubi me uidet supblādītur: palpa: caput sca
bit. Hora: Cui male si palpare: recalcitrat undiq; turus. Ducit: trahit. Hiātē: honoris cupidū: anxīū & sollici
tū facile seruū dicas: Ambitio i aīo ē: ābitus i actū: Nā q̄ p̄ter modū cupit: aut honores: aut laudē: ambitioe
peccat: Qui uero dilargit pecuniā suā: aut populo mēribus ludisq; blādītur: aut cæteris artib?. q̄ līmā nō
sunt ad publicos honores tēdit ābitū cōmittit. Ambitus ab ābio uēit: siue is q̄ nō suæ uirtuti cōfidit: nō recte
graditur: sed p̄ circuitū: siue q̄ Ro. q̄ honores peterēt: singulos circuibāt: phēfates: rogātesq; ut se i suffragiū iu
uāret: siue q̄ p̄ adipiscēdis honorib? solliciti sunt: cū rogāt exordio quodā lōgiore: q̄ uerborū circuitu utūtur:
hæc oīa quæ ābitus facit: ābitio facere cōpellit: a q̄ ābitiosi dicuntur: nō ab ābitu. BAR. FON:
Ne trepi. ue. ne uelis festiāre hūc amorē icassum abscindere: cū seruus illius sis: Trepidare at it̄rdū festiāre
sigifigat. Vir. iiii. ænei. Dū trepidāt: saltusq; idagie cingūt. Atq; ar. ro. cal. sūpta trāslatio ē a feris: q̄ plagis cō
phēfæ rodere illas festināt ut effugere inde possint: Casses uero retia sunt: Vnde & cassū pro iani & uāo: & in
cassum aduerbiū: idē frustra q̄si absq; cassib?: siue q̄bus uēatio ē inanis: deducitur. Haud mora: absq; ulla mo
& tarditate. Quidnā i. fa. Phedra i Eunu. apud Terē. uerba sunt cū Permōne seruo uicēte exclusum se a
Thaide: ad illā ēt si se obsecret nō reuerfug. Si totus & integer: si te totū ab huiusmōi seruitute aī liberaris: tunc
te uere libez iudicabo: nō at eū: q̄ uindicta prætorīa: q̄ festucā cognōiat liberetur: ineptus: non aptus & impo
rens a seruitute animū liberare. Ius hēt ille sui palpo: ābitiosos quoq; ostēdit sui potestatē nō habere & bono
rum cupiditatibus inseruire: palpari uero blādiri ē: uñde palpo pro adulatore atq; eblādītore deducitur.
IOAN: BRI. Cretata: cādida. Iuue: Duc i capito
lia magnū cretatūq; bouē. i. cādidiū. Mart. Cretatā
p̄tor cū uellet mittere mappā. Dignitatū. n. petito
res in cāpū martiū comitiis cādidiati descēdebant.
quare at cādidiati i ueste hoc facerēt sic toga: sic tra
dit rōne Cato An forte ne ciues largiēdo corrup
pāt: argētū sinū ferēs: an illā magis: q̄ impio di
gnos n̄ gñe: n̄ diuitiis: n̄ gloria: sed uulnerib?: ac ci
atricibus iudicabāt: q̄: ut ab iis: quos ābiēdo phē
fabat cōspicerētur: sic toga ad petēdū descēdebant:
an quē admodū in accipiēdo: rogādo: se oībus sub
mittēdo: sic corpus nudādo ac seipos abiēdo: po
pulū captabāt. Vigila: uerba ābitiosi rogātis: quos
uti p̄ se i adipiscēda digitate uigilēt: ex quo oñdit q̄
ambitiosus sit: seruū esse. Cicer ingere large:
æmulatio est horatiana. In cicere atque faba bona
tu perdas atque I upinis: Latus ut in circo spaceris: & æneus ut stes: Nudus agris: Nam in ludis floralibus
missio quæ dā fiebat leguminum in ipsū populū ab hits: qui honores peterent: ad plæbis fauorem prome

sendum: hæc aut fieri uidebantur in memoriam deæ flore: cuius numine legumina & cæteræ fruges floresce-
rent: unde Suctonius Domitiano. Oe genus rex missilia sparsit: & quia pars maior intra popularia deciderat
quingenas tesseras in singulos cuneos equestris ac senatorii ordinis pronūciauit. Rixanti: studio colligē-
dogz missilium. Nostra ut floralia possint: attēde q̄ seruus sit: qui gloriæ cupiditate mouetur. Horat. Scilicet
ut plautus quos fert. Agrī pa feras tu Eadē dicuntur popularia sacra e Martiale. Et populare sacrum bis milia
dena tulisser. Sacrum aut populare ideo appellatū esse putatur quod populus p eos dies maiori licentia lasciui-
ret. Nam flores cum opes immensas arte meretricia cōparasset: populū ro. moriens hæredē reliquit cū magna
pecunia ex cuius anno scēnore suus natalis dies celebrare editioe ludorū quos appellat auctore Laet. at. 10: Flo-
ralia: sed cum senatui flagitiosum uideret ab ipso noie argumētum sumi: placuit ut pudende rei quædā digni-
tas adderet. Deāq; finxerunt esse q̄ floribus præsit: eāq; oportere placari ut fruges cū arboribus aut uiribus be-
ne prospereq; florescerēt. Eum colorē secutus in fastis. Oui. nō ignobilē nymphā fuisse narrauit: q̄ sit Coloris
uocitata: eāq; zephiro nuptā q̄ si dotis loco id accepisse muneris marito: ut haberet oīum floz potestatem. Ce-
lebrabant ergo illi ludi cum oī lasciuiā conuenientes memoriæ meretricis: nam præter uerbogz licentiam: qui-
bus obscenitas oīs effunditur: exuuntur et uestibus populo flagitante meretricis. Aprici senes. i. Joci apricis
gaudentes: sane apricus & locus dicitur sole calens: quod est opaco & obdito contrarium. Virgi. Duceret apri-
cis in collibus una colorem. Et apricos dicimus locis apricis gaudentes apricum at a græco. i. phrici sine hor-
rore uidelicet frigoris: unde et putatur africa appellari inde est apricoz & apricatio. Quid pulchrius: ironia
est: quasi dicat quid turpius quam ita per ambitionem in seruitutem trahi! At cum herodi uenere dies: iudeos
captis hierosolimis profugos assidue romæ tam ntuātes nouæ religionis cultu iu pulsore Chresto urbe expul-
lit Claudius. Nero etiam supplicis affecit: ab iis et Domitianus tributū acerbe exegit. Multa tamen erant qui
eorum ritus sequerentur & ut tradit Tranquillus ueluti professi iudaica intra urbem uiuerent uitam: hos isecta
tur poeta docens eorum uitam liberam non esse cum superstitionibus teneantur iudeorum. At cum herodis
uenere dies: id est cum sabbata & alia iudeorum festa celebrātur. Herodis: eius ideo meminit: quia ut scribit
Strabo: eo Pompeius sacerdotio iudeorum præfecit: qui postea tantum superiores omnes ciuilitate & roma-
noruū consuetudine præstitit. ut rex fuerit cōstitutus Antonio primum postea Cæsareaugusto potestate ei cō-
cedente. Antipatris at Ascalonitæ filius fuit matris ciprides arabicæ: cuius filii post cum regnauerunt: usq; ad
nouissimam hierosolimoz captiuitatem. Is autem: ut Eusebius tradit: Hircanum qui olim iudeorum sacerdos
fuerat: de captiuitate parthica regressum: & filiū qui sacerdotio patris successerat: interfecit Sororem quoq; eius
uxorem suam cum duobus propriis filiis iā adolecētibus: & matrem uxoris occisæ soctum suam crudelissime
necauit. ad quod scelus etiā hoc addidit: uirum sororis suæ Solome interemit. Et cū eam alii tradidisset uxo-
rem: etiam hunc necat. Scribas quoq; & interpretes diuinæ legis simili scelere: & cum Christi natiuitate mago-
rum inditio cognouisset uniuersos Bethlem paruulos iussit interfici: morbo deinde intercutis: & scatentibus
toto corpore uermibus mirabiliter sed digne moritur. Pingues lucernæ: quibus in sacris utunt. Vnctā fene-
stra: irridet eorū ritum in sacris. Portantes uiolas: quibus ornabant. Cauda natat thynni: sensus est. ubi sab-
bata uenere: qui dies ieiunio a mose in oē æuum ut scribit Trogus li. xxxvii. sancitus est: & appositum est præ-
diū: statim adhuc ieiunus preces ad deos effudit. Cauda na. thyn. hoc dicit in contēptū dapum eoz: nā cauda
thynni ut scribit Pli. Vilissima est q̄ caret p̄guit. Thynni partus cordilla appellatur. q̄ fetas redeutes in ma-
re autumno comitatur: cum e mari uerno tempore pontum intrent. Limosæ uero aut e luto pelamides incipi-
unt uocari. Et cū annuū excessere tps: thinni. Cybiū uero cōcisa pelamis uocat. Labra moues: preces emittis.
Recutita: recutiti dicuntur: quibus noua cutis restituta est. Martialis. Necruptæ recutita colla mulæ: recutiti ita
q; appellant iudei qui circuncisi sunt. Mar. Nec recutitoz fugis inguina iudeoz: nā ex ueteri sacerdotū ut Stra-
scribit superstitione circuncisiones institutæ sunt: unde Iuue. Mox & præpucia ponunt Eos Hor. Appellas uo-
cauit: quasi sine pelle: ut Credat iudeus appella. Sabbata: lingua iudeoz sabbatū requiē significat: nā Moses
damascena patria antiqua repetita monte Sinai occupa uit: quo septē diez ieiunio per deserta Arabiæ cū po-
pulo suo fatigatus cū tandē uenisset: septimum diē more gentis sabbatū. i. diē q̄etis appellatū in oē æuum ieiunio
seruauit: qm̄ illa dies famē eis errorq; finierat. De eo ieiunio ita scribit Tranquillus. Et rursus ne iudeus q̄
dem mi tiberi tā diligenter sabbatis ieiuniū seruat: & ego hodie seruaui! Tunc nigri lemures: alio superstitio-
nis genere quosdā ita uexari ostendit: ut sue potestatis esse nō possint. Hæc aut cū superiobus nō cōiungit:
est enim sensus. Te tunc demonibus & aliis infestari putabit ex sacerdotū præcepto te ipsam alio gustato ma-
ne nō lustraueris: sicque docet supersticiosos suæ potestatis non esse cum semper timoris sint serui. Et ordo est.
Tunc nigri lemures: & pericula rupto oio. Et tunc grandes galli incussere deos instantes corpora: Tunc:
scilicet ubi præterieris per contumaciam quod a sacerdotibus fuerit prædictum: per suadebant enim alti degu-
statione morbos & alia mala inhiberi. Lemures: scribit Apuleius in libro de dæmonio Socratis: manes ani-
mas dici melioris meriti: quæ in corpore nostro genii dicuntur. Corpori renuntiantes lemures. Cnm domos
incurfionibus infestarent laruas appellari: contra si bonæ fuerint lares familiares. Quoque periculo rupto
credidit stulta antiquitas ouum igni impositum si rupto putamine effluxisse periculum portendere ei pro quo
ea obseruatio facta fuisset a sacerdotibus. Adhibita autem fuisse oua: in expiationibus docet Ouidius in arte.
Et ueniat quæ lustrat anus lectumque locumq; Præferat: & tremula sulphur & qua manu. Apuleius item scri-
bit in ultimo metamorphoseos sacerdotes Isis in lustrationibus teda: ouis & sulphure uti solitos. unde Lu-

eianus in dialogo q̄ inscribitur Tyrānus oua appellauit Iustralia. Iuue. Metuicq̄ iubet septembris & austrī. Ad
 uerū: nisi cētū Iustrauerit ouis. Tūc grādes galli: sacerdotes matris deū scri. Pli. & Fest⁹ appellatos eē gallos
 a Gallo fluuio Phrygiæ: quē accollūt: Hi autē molles sunt & castrati: ut diximus superius: nā ut Pli. est auctor
 famia testa uiriliter sibi āputant. de hiis ita scri. L. M. Euluius cōsul Sāgariū amnē transgressus ponte p̄fecto
 prāter ripā euntibus Gallis matri magnā a Penisunte occurrere cum insignibus suis uaticinātes phanatico
 carmie: deā Romanis uiam belli & uictoriam dare. Imperiūq̄ eius regiōis: cosdē scribit Scep̄sius eē Curetes:
 Corybātes q̄ in matris deorū sacrificiis armati saltātes: casti & pueri sunt assūpti: iō āt Corybantes appellari:
 q̄a intersaltādū capita iactent: q̄d coryp̄in dicit: quos Betarmonas uocat Hōmerus: Euge age pheacū Betar
 mones egregi adfunt. Hinc q̄ capita saltādo iactāt: & numine aspirātur: & furiis agitātur Corybātate dicitur
 Sūt q̄ dicāt ideos dactilos eos appellari primos sub idā radice habitatores. De iis multi multa fabulātur: de
 bia dubiis accumulantes: uariis ac differētibus noībus utentes. In hoc tamē uniuersū tradūt quosdā spiritibus
 afflatos & bacchicos: inq̄ armorū agitatioē tumultuosa: & cū strepitū ac fragore: cymbalisque ac tympanis: &
 armis itē: et tibiis uociferatiōibus iter sacrificiādū stupefacientes: inq̄ ministrorum habitu publica modo quo
 dam sacra factitantes. Grandes: primi & cæteris sacerdotibus honoratiores: nam ut auctor est Strabo: cæ
 teros sacerdotes ob deā reuerentiam præcedebant. Iuuenalis: Et ingens semiuir obsceno facies reuerēda mi
 nori: Mollia qui rapta secuit genitalia testa. Et cum sistro lusca sacerdos: sacerdotem Isis̄ intelligit: cuius sa
 cra ex ægypto trāsata Romæ colebātur. Lusca: solent enim mulieres deformes: & aliqua corporis pte mā
 cæ: ad deorū ministeria se conferre. Cum sistro: Sistrum Isis̄ dicitur manu dextra gestare: cuius motus Nilī
 accessus: recessusq̄ significat. Situla uero quā sinistra retinet: afflētiam offēdit lachrymarū oīum: auctor est
 Seruius: id āt erat neq̄ tuba: neq̄ quod spū sonū ederet: sed iactatiōe concussum resonabat multis crepitaculis
 depēdentibus: unde Oui. Tīmula sinistra appellauit. Papiniū in syluis: Ecce multisono puppem mareotida si
 stro. Et irata dicitur sistro ferire peierātes: & imprimis oculos lædere: unde Iuueā. Decernat: quodeunq̄ uolet
 de corpore nostro Isis̄: &trato feriat de lumine sistro: Dūmodo uel teneā cæcus: quos abnego nūmos: Ei⁹ sa
 cerdotes sistrū gerebant: ueste linea amicti: & raso capite: unde Ouid. Nunc dea linigera colitur celeberrīa tur
 ba: I nigeri fugiunt caluī: sistrataque turba. De sacris āt lūdis & sacerdotibus scribunt Diodorus: Apuleius:
 Lactantius & Herodorus.

BAR. FON.

Gretata ambitio: cādī data: nā summos honores petitur in cāpū martiū cādī dati boues descēdebāt. Et cicer
 Ingere large. Venustiores ediles legumia populo floralibus ludis dabāt. Hora. in sermo. In cicerē atq̄ faba bo
 na tu p̄dasq̄ lupinis: larus ut i eicos patiere. Floralia: ut Var. de re ru. i. refert. Robigū & Florā deos agricola
 rū ueteres maxime coluerūt: q̄bus adiutoribus frumēta atq̄ arbores rnbigine nō cōlumerētur: & tempestiue
 flecterēt. Itaq̄ robiginī feriæ robigalia: & flore floralia ludi maio mēse sunt īstituti. Aprici senes: Aprici dicitur
 tur senes q̄ locis apricis gaudēt: apricatiōeque delectātur. Aprica quoq̄ dicuntur loca a sole aperta: & frigoris
 horrore earentia. Virgil. Duceret apricis in collibus una colorē. Quid pulchrius: uel irōice a poeta prolātū
 ē: q̄si turpe sit p̄ fumā ābitōnē honores quæterere: uel ābitiōsi uerba sunt nihil pulchrius eē: q̄ populo place
 re dīstis. At cū herodis dies superstitionis: quū uano semp metu deterreātur: nō liberos esse dicit. Herodis dies
 sabbata: q̄ a iudeis celebrātur: quorū rex Herodes fuit. Vnctaq̄ fenestra: eorū ritū in sacris enūerat. Nā iudei
 accessō cādē labro utebātur: quod uolīs adornatū: ad fenestrāq̄ positū dicit: inunctā oleo cādē labri lucernarū

Recutitaq̄ sabbata: q̄ a iudeis circūcisis celebrātur. Recuti enī iudei a circūcisa penis cure sunt appellati.
 Vnde & appellā: q̄si sine pelle cognoiantur. Hora. ī sermo. Credas iudeus appella. Nigri lemures: umbræ
 uagātes hoīum lantæ diē mortuorū lemures q̄si remules dictæ sunt a Remo: cuius occisi umbras nō Romū
 lus frater placare uellet: parētalia quædā instituit remulia appellata: quæ mense maio per tridū celebrabānt
 De lemurebus Hora. in epistolis meminit nocturnos lemures: portentaq̄ tessala rides: Quoq̄ pericula rupto
 ouitū in superstitione haberi: & Iuue. testatur: metuicq̄ iubet septēbris & austrī aduētū nisi se cētū Iustrauerit ouis
 Adeo āt superstitioni erāt: ut ī eiusmōi expiatiōibus ouū ad arā positū frāgeret: putaret nō sine piculo id futurū
 Tū grādes galli: matris deū sacerdotes galli uocant a gallo Phrygiæ flūie: cuius aquā potātes ī furorē uerū
 testa sania sibi uiriliter āputabat: grandes uero ait: q̄a ut Stra. mem̄it præpotētes quōdā erāt: ac pp̄ deā reue
 rētiā ī cæteros sacerdotes fibāt: ipsa q̄dē & didīmēa: & cibeles: & pessinūcia dicta ē: Et cū sistro lusca sacerdos.
 Io Inacbi filia: ut Flaccus argonauticon. iiii. refert: quū post lōgos errores in ægyptū tadē uenisset iouis cōmī
 seratiōe et uacca in deā cōuersa: atq̄ in cælū recepta: isis postea dicta ē: hæc maxio in honore diuersis ī p̄tibus
 orbis fuit: romæq̄ tēplū iuxta onilia meruit: sistrū uero cornu icuruū ē: q̄d ipsa dea gestabat asp̄ide cicta eōas
 & oua ī p̄sōa sistro ap̄d eūdē Flac. sacerdotē āt isidis: uel corporis: uel ai uitia luleā duxit. IOAN. BRI.

Ineuellere de. miro horrore p̄naferre deos eē.

Incussere corpora: hydropisim imitētē hoībus:
 Gustaueris alli: Diocles alliū hydropicis cū cētū
 rea: aut in fico duplici ad etiācādā aluum dācūm
 censuit. Dixeris hæc inter uaricosos centuriōes
 ostensum ē eos qui aliquo uitio laborāt ex stoico
 rum sentētia seruos esse: quod quia impertis & ru
 dibus incredibile uidetur: & præter comunē uul
 gi op̄ionē ideo ait: si hæc dixeris iter rudes stultos

Incussere deos inflantes corpora: si non
 Prædictum ter manē caput gustaueris alli:
 Dixeris hæc inter uaricosos centuriones:
 Continuo crassum ridet uulphernus ingens
 Et centum gracos curto centusse licetetur.

Satyra sexta.

milites: ilico tanquam falsa & ridicula ducentes risu concutientur: cōtēnētq; philosophos stoicos: qui hęc sentiūt. Varicosos: In homine uene tumescētēs in uarices cōuertunt: nec in cruribus solū: ut qdā nostri tēporis putauerunt: sed in toto corpore cōspiciūt. Vnde ita scribit Celsus. Præterea: hoc euenit in quorundā uētribus uarices: sicut: quæq; nulla alia curatio est q̄ in cruribus esse cōsueuit. Et idē alibi. Cū qd inatū est: ut in uesica calculus: cū qd icreuit: ut uena q̄ intumescēs in uaricē cōuertit: nimio labore id euenire putat: scribit Plin. nonnunquam in iis q̄ diu steterūt. Vnde illud est uatiniū i Ciceronē uaricosū cū gloriaret̄ humeris Italiæ se reportatū esse ab exilio. Vnde ergo iquit tibi uarices. Quo circa p̄suasit sibi Plin. auctore Fabio. Ciceronē toga demissa ad calceos usq; solitū uel ad oꝝ uaricū grā. Quod Fabius nō pbat: cū hoc amictus genus in statu eorum quoq; q̄ post Ciceronē fuerunt appareat. Cēturiones Milites absolute appellauit. Sic & alibi. Hic aliquis de gente hircosa Centurionū. Cēturiæ: ut dictū est supra dicunt q̄ sub uno Centuriōe sunt: quoq; centenarius iustus est numerus. Crassum: nomē pro aduerbio. i. crasse. stulte ridētis morem exp̄ssit. Vulphernius: nomē fictum a poeta. Cērum græcos. i. philosophos stoicos. Curto cētusse. i. uix cētum assib⁹ integris q̄ si dicat ne singulis qd assibus singulos philosophos æstimat. Hunc ego locum animaduerti simpliciter accipiendum nō esse: Nā hoc significat. Pluris iquit faciūt unū bouem q̄ centū Philosophos. Nā: ut scribūt Festus & Gellius Bos æstimabat cētussibus. ouis uero decussibus Sicq; Poeta cētedit ab imperitis uirtutē flocipēdi. Curto: nō penitus itegro. Centusse: multa Plini. & Varrōe auctoribus pecuniæ signata sunt uocabula æris & argēti hęc uidelicet As ab ære. Dipōdus a duobus pōderibus. Assipōdius ab uno pōdere dicebat: id ideo qd as erat libra: pōdus deinde ab numero reliquū dictū usq; ad cētussis: ut as singulari nūero. Ab tribus assibus Tressis & sic p̄portio est usq; ad nōussis. In denario nūero hoc mutat qd primū est ab decē assibus decussis. Secūdū a duobus decussibus bicesis qd d̄r solū a duobus bicesis. reliq; cōueniunt qd est ut tricesis p̄portioe usq; ad centussis quo maius æris uocabulū nō est. Licet: æstimat: r̄atificat. Inueniunt liceor & licitor: quoq; utriusq; uerbi significatio est p̄ciū deferre i auctiōe faciēda: hoc est i uēditōe q̄ publice fit. Vnde est apud Ciceronē i officiōz libro. iiii. Nō licitatorē uēditōr: nec cōtra se q̄ liceat̄ emptor appōet. Hic unū cōpositū sit polliceor: nō multū a primitiua significatiōe dissidēs. Est. n. polliceri aliqd ulro p̄mittere. Ita q̄ licent̄ aut licitant̄: ulro p̄ re emenda p̄ciū alius alio maius pollicet: ut sibi porius q̄ alteri uēalia addicāt. Nā tali modo uēdere addicere ē. Inde & addicti apud ueteres dicebāt: q̄ p̄toris p̄nū ciatiōe ac iussū cū soluēdo nō esset Creditoribus uēdebant.

BAR. FON. Incussere deos iustas corpora. Metū deoꝝ corpora uariis morbis iustantiū incussere. Dixeris hęc: Si hęc q̄ ad uerā libertatē p̄tinēt iter militares uiros dixeris: statū r̄idberis. Varicosos: Laboriosos & dueros. Varices. n. eminentiores uēæ i cruribus sūt q̄ iterdū iustatibus: nimiq; laborantibus oriūt. Crassū ridet. uehementer ac multū ridet. Nomē. n. p̄ aduerbio posuit. Curto centusse licet: centū philosophos pui æstiat. Cētussis uero a cētū assibus d̄r: quē curtū dicēdo p̄ exiguo precio pōit. Licet̄ aut̄ & licitati ē pretium ulro i auctiōibus deferre cum in rebus emēdis alius alio maius pretiū pollicet.

IOAN. BRI.

Satira sexta.

a Dmouit iam bruma foco te basse sabino:
Iane lyra & tetrico uiuunt tibi pectie corde
Mire opifex numeris: ueterum primordia uocū
Atq; marem strepitum fidis intendi sselatinæ
Mox iuuenes agitare iocos: & pollice honesso
Egregios lulisse senes: mihi nunc ligus ora
Inteper: hybernatque meū mare: q̄ latus ingēs.
Dant scopuli & multa littus se ualle recepat

a Dmouit iam bruma foco te Basse sabino:
Quattuor bassos eodē fere tpe fuisse comperio: quoq; unus fuit Saleius Bassus q̄ngētis sextertis a Vespesiano Donatus. De quo ita meminuit racit⁹. Quis Saleiū nostrū egregiū poetā: ul si hoc honorificētus ē: Præclarissimū uatē deducit aut salutat: aut p̄sequitur Et Paulo iherius. Laudamus nup̄ iqt̄ & m̄trā & eximiā Vespasiani liberalitatem Quod q̄ngēta sextertia Basso donasset. Eiusdē meminuit Quin. Vehemēs iqt̄ & poeticū i geniū & Salei basti fuit: nec ipsū senectus maturauit. De hoc intellexit Iuue. Et sarrano tenuique Saleio Gloria q̄ta

libet. Alter bassus tragœdiarū scriptor t̄pibus Domitiāi: quē ut malū poetā irridet Mar. Colchida quid scribis: qd i cruribus amice thyesten. Quid tibi uel Niobe Basse uel Andromache: Materia: est mihi crede tuis aptissima chartis. Deucalion: uel si nō placet hic phœton: Tertius fuit Iulius bassus: q̄ sub Vespasiano accusatus: tādē ab solutus uindictusq; est a Dōitiano deinde relegatus: a Nerna reuocatus est: bithyniāq; sortitus rediit reus: Nā fuerat i puincia eadēq; ior qdā a puincialibus: ut amicus accepat. Hęc accusatores furta & rapinas: ipse mūera uocabat tādē absolutus fuit: Quartus Cæsius bassus poeta lyricus de quo ita scri. sabius. At lyricoz idē Hofere solus legi dignus: nā & i surgit aliq̄do: & plenus est iucūditatis & gratiæ & uariis uerbis & figuris felicissimi me audas. Siquē adicere uelis is Cæsius bassus erit: quē nup̄ uidius. De hoc intelligere poetā illud declarat qd seq̄. iā ne lyra & tetrico uiuūt tibi pectie cord. Hūc igit̄ ut amicū & i Sabinis hyemātē alloq̄ poetā: iterrogās nō i Sabinis hyemet: & aliqd ad lirā modulet & sc. i bat: docetq; se portū lune petiisse: ut p̄ q̄tē musis operam daret mox ouitū auaritiā notat & eoz amētiā: q̄ ut multa hæredibus suis reliquāt: parce ac duriter uiuūt inedia p̄p̄modū se cōficiētēs. Admouit iā bruma: cū iterrogati de legēda sunt: rogat. n. eū num i Sabino iam uenerit: & iā aliqd scribat. Bruma: mēsis decembris adsignat in quo dies sunt breuiiores. enī breuis iterpreta tur: & dies. Foco sabino: Poetæ ut p̄ q̄tē possint scribere solitudines petebāt: qd Cornelius ostendit. Aditce inqt̄ qd poetis si modo dignum aliqd elaborare & efficere uelint: relinquēda conuersatio amicorum:

& iucūditas urbis delerenda: cætera officia. utq; ipsi dicunt in nemora & lucos. i. in solitudinem recedendū ē. Hora. Scriptorū chorus oīs amat nemus & fugit urbē. Sabino: Sabini populi sunt iter latios & umbros gēs qdē antiquissima. Ager eorū egregie oliuetis & uinetis præditus est: auctor est Stra. Iamne lyra & tetrico ui uunt tibi pectine chordæ: lyra instrumētū est musicū: quod Eratoſthene poeta græco Mercenſius primus ex te ſtudine fecit: quā poſtea Orpheo fertur tradidiſſe: de quo apud Higyniū multa legūtur. A lyra lyrici dicti ſunt poetæ: qui uerſus ad Lyram decātandos cōponebant: unde auctore Strabone: poetica ad demonſtratiōes uſa ē cantibus: hoc. n. erat oda: ſermo ſcilicet modulatus: Vnde & Rapsodiā & Tragœdiam & Comœdiam uete res dictitarunt. Lyricog; duo tantū apud latinos: auctore Fabio: ut diximus: claruere: Horatius & Caſius Baſus. Apud græcos uerō nouē: Sterſicorus: Bacchilides: Hibicus: Anacreon: Pyndarus: Symoni des: Alchman Alceſis: Sapho. Addunt quidā decimo loco Corynnā mulierē: de qua Papinius in ſyluis epicædion in patrē ſuū ſic ait. Tu pandere doctus carmina Bacchilide: latebraſque lycophronis arti: Sophronaq; implicitū: tenuiſque archana Corynnæ. Sensus eſt igitur. Ad lyrā ne carmina ſcribis. Tetrico: graui: & ſeuero: ſiue potius ſabino a mōte terrico ſabinorū. Mire opifex numeris: ordo eſt. Mire opifex intendiſſe numeris. Numeris: rit mīs uerſibus: ut alibi: Scribimus in cluſi nūeros ille hic pedeliber. & erit datiuus caſus. Intēdiſſe: intentione neruorū inferuiſſe. Virg. in nono: Cui carmina ſemper Et cytharæ cordi: numeroſq; intēdere neruis. Vete rum primordia uocū. i. carmina: quæ ante orationē ſolutā fuiſſe & latini & græci teſtantur: Vnde Strabo geo graphus ſic reſert. Primū ante oīa apparatus ipſa poetica pceſſit in mediū: & approbata complacuit. De hic il ſā imitati: cū metrū ſoluſſent reliqs poeti cæ ſeruatis prius rē ſcriptis cōmēdarūt Cadmus uidelicet & Phere cides & Hecateūs. Nā Cadmus auctore Plī. primus proſaicā orationē cōdere inſtituit. Cornelius quoq; Ta citus de claris Oratoribus hoc ita cōfirmat. Hæc inq; eloquentiæ primordia: hæc penetralia: hæc primū ha bitu cultuq; cōmoda mortalibus in illa caſtra: & nullis contacta uitiiſ pectora in fluxit. ſic oracula loquebātur. Veterū uocū: Quibus primū apud mortales carminat ut dictum ē cantabātur. Vnde Cornelius Tacitus: cæ terū felix illud: & ut more noſtro loquar: aureū ſæculū & Oratorū & criminū impos: poetis & uatibus abun dat: q; bene facta canerent: nō qui male admiſſa defenderent. Atq; expoſituē poſitum eſt atque: pro id eſt. Mare ſtrepitū: expreſſit materiā lyricog; a qb; & pugiles & certamina: quorū cātari ſolent. Virg. Cui carmi na ſemper & cytharæ chordi: nūerosque intēdere neruis. Sēper equos atq; arma uirū pugnaſque canebat. Ho ratius Muſa dedit ſidibus diuos: puerosque deorū. Et pugile uictorem: & equum certamine primū: & iuuenū curas: & libera uina referre. Mare igitur ſtrepitum: id eſt ſonum maſculum & non muliebrē: quo certamina & pugilum & equorum canis. Maiori enim ſtrepitu hæc a poetis cātantur. Fidis: eius nominatiuus eſt fides fides: nō fidis: ut credit Priſcianus: hac re deceptus: quod ſi fides faceret in nominatiuo fidicula nō diceretur: ſed fidecula: non intelligens rōnē analogiæ fidicula dicendum eſſe a fides: ſicut ædicula ab ædes: ſedicula a ſe des: cædicula a cædes: non cædecula: ſedecula a ædecula. Ergo fides dicendum eſt: cuius diminutiuum ē fidi cula: uel parua cythara: uel chordula. Nam fides auctore Feſto: genus eſt cytharæ: dictæ quod tātum inter le cordæ eius: q̄tum inter hoies fides concordet. In plurali uero tortorū instrumētū ex duobus. ut nōnulli puta uere. Obliquatis lignis cōpactū: uel ab extorquēda fide ac ueritate: uel a neruiſ ſunibus: uinculi que: quibus ho mines torquēdi alligabātur. Mox: pro deide pōitur q̄ mox uero q̄ cito ſignificat. Latinæ. bene latinæ: ne græcus putaretur. Nā a græcis carmē lyricū ſumpſit initiū: & ut dixi in eo plures claruere græci. Iuue nes agitare iocos: id eſt iuuenū amores ſcribere: quod propriū ē lyricorū. ut ſupra: Et iuuenū curas: & libeta uī na referre. Agitare amātiū ſollicitudinē expreſſit. Egregios luſſe ſenes: id eſt facta ſenū egregia. Luſſe: ſcripſiſſe. Vir. Ludere quæ uellē calamo permiſit agreſſi. Mihi nūc ligus ora in te pet Locū deſcribit: quo ut p quietē aliquid ſcriberet: ſeceſſerat: eūq; dicit eē portū lunæ. Ora ligus: ligures populi ſunt inter amnes Varum & Macrā: hætrufcis inhærentes: ab iis Macra ſeparati. In te pet hibernetque meū mare: hoc dicit ſe ab urbe p hyemē ſeceſſiſſe inter cōſines liguriæ & hæthuriæ: qua parte ē Luna oppidū hetruriæ. In te pet: id eſt hyema hī tēpore tēperatū aerē mihi præbet. Ouidius: Cū tamen aura te pet medio defendimur hiſtro. Hibernatq; meū mare: duo ſignificat: tēpus eſſe hyemale: & ibi oīa temperata eſſe aeris clæmentia. Meum mare: id eſt hetruſcum: Nam in hetruria patriam ſuam: ut diximus: habuit Volateras. Qua latus ingens dant ſcopuli. Luna primum eſt oppidum hetruriæ: uententis ex Liguria cum portu nobili eiusdem nominis. Græci enī & portum & urbem Selenes: id eſt lunæ appellant. Vrbs quidē haud ſane magna: maximus uero & pulcherrimus portus eſt: multos intra ſe portus amplectens magnæ profunditatis unuerſos: uſque adeo: ut oīum: q; maris teneant imperium facile fieret receptaculum: Celiſ uero montibus portus ipſe circuncluditur: qui proſpectū longe pelagi præbeant. Nam & Sardinia & magna utriuſq; littoris pars cernitur: auctor eſt Strabo. Latus ingens: quia ut dictum eſt: multos intra ſe portus complectitur. Dant ſcopuli: id eſt mōtes celiſ: quibus por tus circuncluditur. Multa ualle: propter portus magnitudinem. Receptat: recuruatur.

BARTOMEVS FONTIVS.

Dmonuit ſam brūma foco: Mediotritatem ſeruaturus in eos inuehitur: qui ut grāde patrimonium hæredibus ſuis relinquunt: auaritiæ intenti ſordide uiuunt. Bruma: bruma a breuitate dierum dicta: qnto & uigeſimo Decembris die inchoat: quo ſit in Capricorno hyemale ſolſtitium: a qua brumales dies: q ſunt circa brumā cognoſantur. Baſſe: Celiſ Baſſus poeta lyricus Nerōis tempe ſtate floruit: quē ſe uidiſſe Quintilia. teſtatur: eū inter lyricos nūerās: horatioq; aditcēs. Tetrico pectine: ſeuo ro & graui ſilo: alluſit at ad mōtē terricū: dās id carmini: qd ē mōtis: ē. n. tetricus ī ſabinis aſprimus Vñ tetrico

cos hoies:tristes seuerosq; dicitur Vir.vii. Qui tetrica hortetis ruppes:motetq; seuer: Casperlaq; colunt. Sa
bionz at gens antiquissima italiæ habita augusta ad modum regionem icolit a tiberi nometum usq; Mare strepitum
Mafculum & uirile sonum:fides latia. Chorda cithare fides est:dicitur qd tantum eius inter se corde: qtu iter
hoies fides concordet. Mox iuuenes agitare iocos Lyrici poetæ & iuuenum curas & libera uina:ut scri. Ho. re
ferut. Pollice hoesto:decenti & ornato stilo ppter fides:q pollice agitant. Mihi nuc ligus ore itepet. Ad dex
tra italiæ sub alpibus ad macra usq; liguria e. Hibernatq; meum mare. Eusebius tpuli. pliu uolaterranu esse scri
bit. Ipse uerocu se iuuenem i portu degere:ligusticuz pelagus suu esse:ut q ide traxerit gcus dicat sua pfecto pa
tria liguria esse significat:a uicinitate se appellat ligure dicit qspian uero crededu est cu lue portus uollaterris
distet stadia circiter septingenta se ligure pro tusco appellauisse. Mare.n. q uollaterrana abluit:non ligusticum
sed tuscu dr. An igit Eusebiu puras. Nullus tp scriptor e: i ta lona presertim serie q no labi qdog; possit. Q ui ip
se ide Enniu tarentinu appellat. Q uc rudiis ortu Sil.italicus li.xii. auctor e ut Rudia geuere uetusta: Nunc
rudia solo meorabile nome alino. Q d & Pponius melas scribit. Post bariu & gnatia & ennio ciue nobiels
rudia. Hibernat:hibernare dicit pelagus:cum nauigari p hyeme neq; qm tunc naues i portus:ut milites in hi
berna seccdu: Qua latus se iges dat scopuli. Lunæ quoda:spediae nuc port? natura loca munitissimus isula ul
scopulu portus e regioe puo admodu itervallo distinctu het abitus stadior. xxx. q pre latus iges scopulos da
re scribit Na a ueneris ppiquo oppidulo p hoc angustu latus i portu spediae nauigat. Et littus multa se ualle re
cepit Lue portus ab utroq; latere altis motib? cinctis:i arcusq; inteti forma curuatus multa se ualle insinuat.

Lunai portum est opera cognoscere ciues:
Cor iubet hoc enni:postquam destertuit esse.
Meonides quintus pauone ex pythagoreo
Hic ego securus uulgi:& quid præparet auster
Infelix pecori.securus:& angulus ille
Vicini nostro quia pinguior:etsi adeo omnes
Ditescant orti peioribus usque recusem
Curuus ob id minui seio:aut cœnare sic uncto
Et signum in uapida naso tetigisse lagena

rio maior ut scri. Cice. articulari morbo perit:sepultusq; in scipiois prioris monimeto uia appia intra primu
ab urbe miliaru:cuius statuam Scipio ut scri. Pl. & Soli. imponi sepulchro suo iussit. Postq destertuit esse Me
onides. Scribit Ennius in principio annaliu suoz:ut auctor est porphirio:sonio se admonitum qd fm Pytha
goræ dogma aia Homeri in suum corpus uenisset:ad qd respexit Persius illic. Nec in bicipiti sominasse Par
naso memini: Q uitus pauoe ex pithagoreo:uarias opinioes sequunt poetæ:Alii.n. scribunt pithagora se pa
uone fuisse:deinde ex pauoe aiam sua in Euphorbum trahisse. tum in Homer: eademq; ab Hoero fert i ipm
translatã:tum demum in Ennium puenisse: ut sic accipias Ennium qntum fuisse a pauoe in cuius corpore ha
bitauit aia Pythagoræ. Heraclides uero poticus:auctore Plutarcho: refert hunc de se dicere solitum qd fuisset
aliqdo Aethalides:Mercuriuz filius putatus esset:Mercuriuzq; monuisse illum:ut peteret pter imortalitate qd
uellet. petiisse igit ut uiuens & uita functus oium q cotingerent memoriã heret. Itaq; in uita meminisse oium
eademq; memoriã & post morte reueruasse lōgoq; post tpe in Euphorbum uenisse:atq; a Menalo fuisse uul
neratum Vnde Oui. Pãtholides euphorbus era:cui pectore quodam Hæsit in aduerso grauis hasta minoris
atride. euphorbus at dixit se ethalide fuisse:atq; a Mercurio p munere hoc accepisse:ut aia illius itgi circuitioe
uagaret:& in qs uellet arbores uel animates comigraret. Postea uero q Euphorbus die obiit:ingressam in her
motum ipsius aiam:q & ipse cum fidem uellet facere:brãchtas petiit ingressus appolinis phanum ondit di
peum quem illic Menelaus affixerat. Ait. n. illum cum ex troia remeasset Appollini sacrasse:scutum iam putre
factum solamq; pdurare eburneã facie Vbi at & hermotimus uita functus e rursus i Pyrg deliu piscatore mi
grasse:illumq; oia memorasse ut scilicet primum Aethalides fuerit postea Euphorbus:deinde hermotimus:
ac postmodum Pyrrus effectus sit ac deinceps post Pyrg factum esse pithagoram:oiumq; meminisse q pdixi
mus. Postq destertit esse Meonides. i. postq excitatus e somno cepit esse hoerus. hæc.n. pticula de incopoli
tioe plerumq; cotrarium significat:ut dedisco:desuelco:cotraria.n. sunt is uocibus disco & assuelco. Destertere
igit est cessare a somno. Meonides. i. hoerus Patronimicum est a Meoe patre:no at ut multi putauere a Meo
nia regioe. Na aristoteles in.iii. De poetica libro dicit. Inio insula quo tpe heleus codri filius Coloniam in lo
nia deduxit:Puellam qdam indigenem adeo q mulaz cosuetudine utebat:fuisse copressam q cu grauida facta es
set:infamia uerita in locu abijt q Aegina dicebat:ibi a latronibus capta:ac Smyrna q tunc Lidog; tenebat ipio
abducta moedi Lydog; regi amico ab eis dono data e:ille uero puellæ uicustate capt? eã duxit uxorem q cu po
stea iuxta Meles forte spaciaret. ptus subitis occupata doloribus hoerz apd flumẽ enixa est. Quem suscipiens
Meon p suo educauit:matre statim post ptu mortua. Vela Meo. q au. Euphoro Criteida filia apellis fris graui
da fecit:ex q natus est Hoer. ut latius a nobis dictu est i cometarys Sta. Meodide igit itelliges dictu siue a uiri

IOAN. BRI. Lunai portu est opæ cognoscere ci
ues. Hic uersus Ennianus est:ut ille apud Virgiliu
Vnus q nobis cunctado restituit re. Sefus e. Lucudu
qd est o ciues portu lunæ ispicere. Declarauit po
ta portu lunæ Enni testioio pulcherrimu esse. Est
ope: deest preciu:sumptu a mercenariis:qbus post
laborẽ suauẽ e capere mercedẽ suã. Cor iubet hoc
Enni:illud.n. carmẽ i annalibus suis scripsit Enni?
de portu Lue. Enni: Q uitus Ennius poeta natus
est Tarẽti:ut tradit Eusebius:ut nero scribit Mella:
Rudiis qd oppidu appuliae e. Sic.n. scribit. Ennio
ciue nobiles Rudia. qui a Caroe qstore Romã tra
slatus habitauit i mote Auẽtino:parco admodu su
ptu cotetus:& unius ancillæ ministros. Septuagẽ

to siue a patre. Hic ego securus uulgi satyrico more iā flectitur ad auaritiā subq̄ tēporē carpēdā. Sēsus est: ego inqt̄ huc cōcedens: & uulgi strepitū fugi: & austrū inimicū pecori non timeo: nec inuida moueor felicitate uici ni: ut sic ostēdat ab oī animi affectu se remotū eē. Securus uulgi: subaudi sum. i. a strepitu uulgi remotus. i. n̄ anxius: nō sollicitus de iudicio uulgi. & ideo securus. Et qd̄ pr̄paret. a. Remotū se esse ostēdit ab oī animi sollicitudine: quæ inimica solet esse scribentibus. Vnde Sapho. Vacuæ carmina mentis opus. Auster: uentus est meridionalis: qui alio noīe Nothus dicitur: eo flante decidūt imbres pecori maxie noxiū. Virgī. Arboribus: sat̄sq̄ nothus: pecoriq̄ sinister. Hora. Plūbeū austrū appellauit. Nec mala me ambitio p̄dit: nec plūbeus auster. Infelix inimicus & nō propicius: unde cōtra felix propiciū. Virgī. Sis fœlix nostrūq̄ leues: q̄cunq̄ laborē. Securus & angulus ille uicini nostro q̄a pinguior. Ordo ē: Et sum securus: q̄a ille angulus uicini sit p̄giuor nostro. Inuidia se nō moueri felicitate aliena ostendit: qd̄ ē auari & improbissimi hoīs. l. uue. Maiorq̄ uidetur. Et melior uiciā seges. Et si adeo oēs ditescāt orti. p. u. r. c. o. i. m. f. Nunq̄ inqt̄ dolore senescā quod humilī loco nati p̄cedāt me opibus. Adeo: ualde. Terē. Adolescētē adeo nobilē. Ditescāt: locupletētur. Orti p. i. hūilioribus nati. Vsq̄: p̄ticula hęc absolute posita cōtinuationē significat. i. semp. Recusē: recusa uero. Cœnare. s. u. i. sine deliciis: nisi ad sint cibaria lauta & opipara. Magnū enī est iuidiæ signū: ita fœlicitatē alienā ægre ferre: ut lautioribus cibus abstineas: ut sit sensus: Ego tāto dolore alienæ fœlicitatis nō conficiar: ut nolim mihi parari lauta obsonia. i. nō ita rūpar ut genū meū defraudē. Et signū in uapida naso terigisse lagena. i. recusabo inqt̄ bibere: nisi pocula adsint capacissima: ut nō facile uno haustu siccetur. nā terigisse signū i poculo dū bibis: signū ē uas puū esse: ut facile totū bibas: idq̄ ē auaritiæ idicū. Signū: fundū poculi deligna uit: ubi imagies sculpi solēt. Vapida: nimii uaporis: ut alibi: Exhalet uapida læsum pice sefillis obba.

BAR. FON. Lunai portū ē ope cognoscere ciues: ope precū ē hūc ut portū q̄stus price cognoscatis. Huc enī cū plurimi negociatores luci cā nauigatēt: nimīā romanorū cupiditatē reprehēdēs: ironice hūc portū cognoscēdū demonstrat. est uero poetæ Ennii uersus quē ideo suis iseruit ut eius auctoritate atq̄ antiq̄tate solū patriū: Nā a ueneris p̄p̄inquo oppidulo: p̄ hoc āgustū latus in portū spediā nauigatur. Et litus multa se ualle recepat. Lunæ portus ab utroq̄ latere altis mōtibus c̄tus: i arcusq̄ itēti formā curuatus multa se ualle in sinuat. Lunai portū ē opere cognoscere ciues: ope precū ē hūc ut portū q̄stus gratia cognoscatis. Huc. n. cū plurimi negociatores luci cā nauigatēt: nimīā romanorū cupiditatē reprehēdēs: ironice hūc portū cognoscēdū demonstrat. ē uero poetæ Ennii uersus: quē iō suis iseruit: ut eius auctoritate atq̄ antiq̄tate solū patriū cōmēdaret. Lunæ aut portus in. v. Stra. his uerbis mem̄it: hoc lūa qd̄ ciuitas & portus ē. Græce at̄ & portū & urbē sele nes. i. lūa appellāt. Verū ne q̄ ductus similitudinē noīum eodē loco portū & urbē eē putaret. Lūa portus ab urbe alto mōte se iugitur. Vrbs i æthrua ad mare flum̄is hostia sita ē. Portus at̄ i Liguria positus ab ea distat circiter stadia. lxxx. Cor enni: enniāna prudētia. Cordati enī sapientes dicitur. Postq̄ destertuit eē meoides quibus pauōe ex pythagoreo. Refert Heracles p̄ticus: ut Laer. scri. Pythagorā dicere solitū se aliquādo Aethali dē Mercurii filiū fuisse: q̄ lōgo post tpe i Euphorbū: deīde i Hermotimū: postea in Pyrrhū: nouissime i Pythagorā cōmigravit. Ad hūc igitur alludēs Persius Enniū. v. ab home. eē significat. Meoides. n. Hōerus dicit: uel a Mōe patre q̄ nepte Critēide uitriata Hōer̄ genuit: ut Ephorus cuneus i li. de patriis rebus scri. Vel a meōe Lydoḡ rege q̄ fātē hōerū suscepit: ac liberaliter educauit: ut Ari. li. de poetica mem̄it: Securi uulgi negligēs & cōtēptor. Vir. i. ænel. Securus ānorū germāe. Auster infelix pecori: oñdit se auaritiæ nō itētū. Auster uero: q̄ & nothus dicit: a meridie autūnali tpe spirās uarios morbos excitat. Securus & āgulus ille uicini nostro: q̄a pinguior: nec iuidia laboro: q̄ uicinus me ditior sit. Angulū uero uel p̄ prædio: totū apte pōit: uel uicini capū in telligit. Et si adeo oēs ditescāt orti peioribus: q̄ q̄ oēs peioribus orti parētibus: & ipsi quoq̄ deterrimi ditiores indies sūt. Adeo at̄ multū & ualde significat. Vsq̄ recusē: Curuus ob id inuulsiō ditioribus inuidēdo nec sibi mortē acceleraturū: nec genū suū defraudaturū p̄mittit. Sine uncto: nimis p̄ce ac sordide. Et signū i uapida naso terigisse lagena. De sordidorū atq̄ auarorū cōsuetudine tractū est: q̄ uel usq̄ ad fecē uini: ne qd̄ in cado sup̄sit optāt: cuius in fundo signum aliquod sculptum est.

IOAN. BRI. Discrepet his aliud: fatis lepide de fecit ad reprehēdēdos auaros. Discrepet: p̄discrepabit. His deest ab: ut sit ab hiis q̄ dixi. q. di. alius cōtra fœlicitate alīca mirū i modū auget. Gēinos horoscope uaro Producis genio. mirādū ostēdit n̄ eē si i tāta hoīum multitudine sint diuersæ uoluntates & studia: cū sæpe gemini dissimillimi studii generentur. Horoscope: astrologiæ dediti: id t̄p̄is momētū quo q̄q̄ nascitur: horoscopū appellauere q̄ si horæ notationē & inspectionē: ea. n. hora a mathematicis cōsiderat: ab hora & scopos: qd̄ ē cōsideratio: siue notatio & inspectio: hoc at̄ Persius dicit cōtra Possidonū stoicū multū astrologiæ deditū q̄ putauit eadē cōstitutionē astrorū natos: eadēq̄ cōceptos oībus in rebus similes eē: quod a diuo Augustino multis rōnibus & facile confutatur. Varo genio: uaria & dissimili natura. Genū naturā appellat: qua nobis nascētibus putauit antiq̄tas deū dari ad nostrā custodiā: q̄ genū noīatur. Solis natalibus t̄quī tingat olūs siccū: Sui tēporis auaritiā notat. Aemulatio est horatiana

Discrepet his alius geminos horoscope uaro
Producis genio solis natalibus est qui
Tingat olūs siccū muria uaser in calice empta:
Ipse sacri irrorans patinæ piper: hic boā dente
Grādia magnanimus pagit puer: utar ego utar
Nec rumbos ideo libertis ponere lautus:
Nec tenuem follers turdorum nosse saluam

reuerat q̄ equū h̄c p̄p̄at
reuerat q̄ equū h̄c p̄p̄at

Natales: alios ne deorum Festus & albatu celebrat: cornu ipse bilibri caulibus instillet. Muria: tria erant genera liquaminis: quod ex piscibus fiebat: sed illud in primis laudatissimum habebat: quod ex Scobris fiebat garuque appellabatur: eo clazomenae laudant. Alterum erat muria: quae ex thymo conficiebatur. Tertium quod alecto dicebatur: uitium gari habebatur: nec aliud quam collata sex. Ait igitur Perseus auarum non gario sed muria cibaria condire. Garum autem pretiosius fuisse muria docet martialis. Antipolitanus fateor sum filia Thygni essem si Scobri non tibi missa forem. Et idem alibi. Expiratis adhuc Scobri de sanguine primo Accipe fastorum munera cara garum. Muriam tamen Cato docet fieri hoc modo. Amphoram defracto collo pura impleto aquae purae: in sole ponito: ibi fuscilla cum sale populari suspendito & quassato suppletoque idem idem. Id aliquoties in die facito usque adeo donec sol desierit tabescere biduum id signum erit: menam aridam uel ouum demittito: si nabit ea muries erit: uel carne uel caseos uel balsamum quo condas: Porro muriam in labella uel in patina in sole ponito. usque adeo in sole habeto donec concreuerit: Inde flos salis fiet. Ipse emphasim habet. i. non alius quicquam. Irrorans: more roris infundens. Sacrum piper: ironice dictum quasi dicat. Tali gestu Piper infundit: ut res sacras pertractare uideatur. Hora. de Avaro inquit. Et sacris indormis inhians. tanquam rebus parcere sacris Cogaris. Patinae: uas est mensarium: a patulo nomine accepit: unde & patella diminutione. Hic bona dente grandia magnanimus. p. p. Hoc autem quosdam contra esse: qui prodigaliter omnia propria iuventute bona consumunt. Hic. i. alius. Puer. i. propria iuventute: adhuc pueritiam non egressus.

Peragit: absument: Laute uiuendo. Vt ego. u. Cum alii inquit auare alii prodige uiuunt: ego uero mediocritatem colam. Vt ego utar: absolute dictum. i. non abutar: sed moderate uiuam. Nec rubos: tacite obiectioni occurrit: quasi quis dixerit nunquam rubos & turdos libertis tuis appones: & ipse neget. Monetque ita uitandam esse Auaritiam: ut in prodigaliter non incurrat: Aemulatio est horatiana. Nec sicut simplex Neuius unctam conuictis prebebit aquam: Vitiu hoc quoque magnu. Nec ideo lautus: nectamen ob eam rem. i. quia Auarus nollet esse: ero ita splendidus: ut ponam rubos libertis. Rubos: pisces sunt peculiare maris plani: ut Solea & passeris qui a rubis situ tantum corporum differunt. Dexter resupinatus est illis: passeris leuis. Lautae gulae ostendit esse Hora. non esuriens factis diis omnia praeter Pauonem & rumbum. Tenuc saliuam: tenuc & optimum saporis: qui deglutienda saliuam sentit. Nam Luxuriosae gulae & artis cognatae habent: regum saporis cognoscere. Unde Hora. ex Catii sententia: Nec cenare quod temere arroget arte: Ni prius exta tene ratione saporum. Turdorum. turdos primi saporis iter aues indicauit. Mar. Inter aues turdus sit me iudice ceteris: In te quadrupes gloriae propria lepus. Hora. cum sit obeso nil melius turdo. **BAR: FON.** Discrepet his alius. Alium a suis moribus discrepantem fordidum uiuentem demonstrat. Geminus horoscope uaro producit genio: Diuersa contrariaque natura eadem hora ortos productis Horoscopus uero genesis est Inspector. Varo genio. Genius pro natura: cuius est deus accipit. Vagat in tortu significat: ut fallit pede regula uaro solis natalibus: Auari sordes est in natalibus eprimit: in quibus largius & abundantius uiuit. Muria. Salsugo ex liquore piscium facta muria est: ut. i. & xxx. lib. scri. Quam cum in calice paruo admodum poculo emptam dicat: hominis auaritia declarauit. Irrorans: leuiter tenuiterque inspiciens. Hic bona dente grandia magnanimus pagit puer. Contrarium superiori adducit bona sua prodigaliter consumente. Vt ego utar: se modum seruaturum pollicetur. Nec rubos: non rubos libertis apponam: quod prodigaliter nimiae nota est. Rubos. n. apud maiores in precio fuit: praesertim rauena captus. Nec tenuc solers turdorum nosse saliuam: nec se gulosum futurum dicit: ut tenuem saporis turdorum: & quod cum suauiora palato sunt: discernere calleat. Saliuam. n. pro sapore ad gulositatem transferret: Turdus uero: ut Mar. al seuerat inter aues gloria prima est. Hor. quoque obeso nil melius turdo ait.

Messe tenuis propria uiue: & granaria fas est
E molle: quid metuis: occa: en seges altera in her
Ast uocat officium trabe rupta brutia saxa: ba
Prehendit amicus inops: reque omnem surdaque uota
Condidit ionio: iacet ipse in littore & una
Ingentes de puppe dei. iamque obuia mergis
Costa ratis lacerata: nunc & de cespite tinto.
Frangere aliquid: largire inopi: ne pictus oberret

colis: qui glebas frangunt: & bene ab agricolis: Nam de re agresti loquitur cum ait. Messe tenuis propria uiue: Occare & occator ab occidendo: ut tradit Varro: dicitur: quod grandes terrae caedat globos. En seges altera in herba est. Suadet avaro futura metui non debere: cum iam altera frumenta resurgant in agris. Ast uocat officium: non satis erat ostendisse auaritiam fugiendam esse in uictu. nisi & in alios conferendam esse liberalitatem subdidisset. Sensus igitur est. Inopi & egenti: si quem uideris: subuenito: Vocat officium: pietatis: humanitatis: liberalitatis exercendae. Trabe rupta: id est nauis. Iuuenalis. Nocte cadet fractis trabibus. Brutia saxa: id est scopulos. Brutum contermini sunt Lucanorum infero mari appositum. Surdaque uota diis non exaudita. Dicimus enim surdum qui non audit: & qui non auditur. Iuuenalis. Et surdo uerbera cedit: id est quod non auditur. Constat namque in auctoribus multa inueniri per contrarium significantia. Unde est illud Virgilium. Memorem Iunonis ob iram: id est non quae meminit: sed quae est in memoria. Te

IOAN. BRI. Messe tenuis propria uiue satyrica reprehensione insurgit in auarum: monens ut pro qualitate tergae suae uiuat. Tenuis cum pluralitudo adiungitur numero gentiuum requirit: ut crux tenuis cum singulari ablatiuum: ut Capulo tenuis abdidit ensem. Scperque contra naturam praepositionis post ponit: significatio autem est: usque ad: ut mento tenuis usque ad mentum Nilotenus usque ad Nilum. Aliquando etiam pro non ultra: ut gessit consulatum titulo tenuis. i. non ultra quam titulo.

Messe tenuis propria uiue. i. pro qualitate & conditione prouentus tui. Fas est. Licitum quidem est quae terra producit consumere. Occa frange: id est est consume & utere. Sumpta metaphora ab agri-

rentius: Exprobratio ē immemoris beneficii. i. culus nemo meminit. Sic dicimus hoīem cæcū qui nō uidet: & locū cæcū in quo qd occultat. Virgi. Includūt cæco lateri. Ionia: ionia græcorū regio atq; colonia in extremitate asiæ minoris. Media: ut Pli. scribit inter icariā & Lydiā: quā a caria: ut ait Solinus Meander fluius dī uidit. Accepitq; nomen: auctore Vitruuiō: a duce Ionio: quē atheniēses: cū ex Apollinis delphici oraculo ī asiam tredecim colonias uno tēpore misissent: iis singulos duces constituerūt: quos summā imperii habere iusserunt. Hinc appellati sunt Iones populi: & inde mare ioniū. alii uero ab Ione inachi filia denotatū uolunt: Aliā ēt ionia scri. Solinus ēē in extrēis italiæ ab ioue Naulochi filia: quā procaciter insidētē uis Hercules ite remit. Ingētes de puppe dei: simulacra numinū: q̄ ī nauibus gestari solēt a nautis. Virgi. Arma deoq; parāt comites. Mergis: mergus auis ē aquatica: in arboribus nidificat incipiēte uere. Nūc & de cespite uiuo frāge al. Satyrica indignatiōe monet pauperi subueniēdū. Sic Hora. ad diuitē avarū: Cur eget indignus quisq; te diuite. quare Tēpla ruunt antiqua deū: cur īprobe caræ Non aliquid patriæ tanto emitteris aceruo. Cespites cespes proprie ē herba cū terra euulsa: sed hic metaphoricos pro censu domestico posuit. Ne pictus oberret cærulea in tabula. Solebāt naufragi: ut dictū est in tabella pendēte a collo naufragiū pictū ferre mēdicantes. Iuuenalis. Mersa rate naufragus assem: Dum rogat: & picta se tempestate tuetur.

BAR. EON. Messe tenus propria uiue: Vitā ducas iuxta rerū tuarū facultatē & copiā. Tenus enim præpositio ē propinqtatē significās: q̄ interdū actō cōiungitur: Flaccus in argonautice: Et tanī tenus imēso descēdit ab euro. Nōnunq̄ & gto. Virg. ī geor. Et crurū tenus a mēto palearia pēdēt. Quid metus: adhortat ne hō neste cōsūere id metuat: qd terra parēs benigne post paulo sibi reddet. Occa: seges altera ī herba ē. Quæ exuperat tibi ipsi cōminuēs paupibus diuidas. Mox. n. eadē repabis ī trāslatiōe at uerborū agresti similitudine p māt. Occare. n. glebā occidere & cōminuere ē. Var. de re rusti. li. i. Vineas nouellas fodere: aut arare: & postea occare: & de iude cōminuere: ne sit gleba dura: q; ita occidūt. Occare dūt: hīc quoq; occator: q; glebas ita occidit: auctore Festo cognōtāt. Ast uocat officiū: Nō his mō: q̄ ex puētibus supant: sed substātiis ppriis aīcos subleuādos affirmat. Trabe rupta: naufragiū factū ostēdit. trabē pro nauī q̄ ex trabibus necitur ponēs. Brutia saxa: Brutū litus italiæ sup lucaniā est: & ad auripū usq; siculū p̄tinet stadiorū spacio mille trecetoz & quā ginta. Euerē at Brutii lucanorū pastores: a qbus qm transfugerūt: brutū sunt appellati. Luc. in brutios fugitiuos atq; rebelles uocat. Surdaq; uota: quoniā a diis nō exaudiūtur. Gōdidit ionio: ī ionio mari naufragiū passus rē oēm aīsit. Ioniū at pelagus duplex ē: alterū a ionia regiōe mioris asiæ appellatū: q; nūeroso ābitu litortū flexū ab ægeo: ad adriaticū mare p̄tinet: alterū ī italiæ finibus a ioue Naulochi filia ab hercule interēpra: ut Soli. autumat nomē traxit: Ingētes de puppe dei: iocose ī deos maris dictū: quoq; simulacra prostrata: eū iaceāt: neq; sibi: neq; iopi illi profuerit. Iāq; obuia mergis costa ratis lacere: iure costā ratis mergis obuiam factam dicit: Clamore. n. suo tēpestatē denūciātes: e medioq; mari ad litus euolātes obuia ratū fragmēta offendunt. Virg. i. geor. Iā sibi tū curuis male tpat ūda caris: Cū medio celeres reuoluāt ex æquore mergi. Clāorē q; ferūt ad littora: Mergus uero q; se ī aquā cibū captās imergat cognōtāt. De cespite uiuo frāge aliqd de patrimonio aliqd minuēs aīco inopi largiatis. Ne pectus oberret cærulea in tabula. Naufragi casum suū in tabula pictū circūferebant: quo stipē aliquā corrogarēt. Cæruleā autē dicēdo ad pelagi colorem respexit.

IOAN. B. R. I. Cærulea: q; ī ea mare sit pictū: qd coloris ē cerulei. Sed cœnā funeris hæres. irrifio ē poetæ excusantis avarū: quasi dicat ei ignoscēdū ēē: qā ab hærede cœna: feralis nō poneret si p̄tis officii rē īminuisset. Nā ī mortuorū solatiū diis manibus īferē cœna: q; sili cerniū appellat: q; eā silētes cernāt ūbræ hoc ē possideāt. auctor ē Donatus: luuena. Pōitur exigua feralis cœna patella. Etusdem cœnæ memīt Pli. cū ait de miluis. Notatū in iis rapacissimā & famelicā semp alitē nihil esculēti rapere unq; ex funerū ferculis. Esta at diis māibus sacra feralia a ferēdis epulis: uel a feriendis pecudibus sunt appellata. Curtaueris: minueris. Ossa inodora dabit: Hoc inuidiose & satyrice. Corpora. n. mortuoz ungebantur. Iuue. Et matutio sudās Crispinū amomo: Quātū uix redolēt duo funera. Pli. in huius moris inuidiā de unguētis hæc scribit. Beatū arabia fecit hoīem ēē in morte luxuria: q; diis intellexerat genita adhibens uerēdis defunctis. Et paulo īferius hoc adicit. Aestientur postea toto orbe singulis ānis tot funera: aceruari: inq; cōgesta honori cadauerū q; diis p singulas micas dātur. Spirent: fragrent. Cinama: id est unguēta ex cinamo facta cinamū idēq; nascit ī ethiopia troglodytis cōnublo permixta: prodūtur mercatores q; illud p maria uasta uehūt: uix qnto āno reuerti: & multos interire: Quā de causa in precio maxio hētur. Surdū: sensus ē. Hæres offensus īminuta hæreditate: quā expectabat paruifaciet unguenta bōa ne sint an uitia. * Casia: casia: ut cinamomū frutex est iuxta Cinamī cāpos nascēs. Fabulosa tamē antiqitas p̄iceps ne Herodotus: auctore Pli. narrauit Casia: ut supra diximus circa paludes Arabiæ colligi propugnante unguibus diro uespertilionum genere: aligerisque serpentibus: qbus cōmentis augentur rerum precia. Peccent ceraso: adulteratæ sint. Multis. n. modis: ut scribit Plinius unguēta uitriabantur. Tu ne bona incolumis minuas: Verba Hæredis. Sed bestius urget Doctores graios. Hæ-

Cærulea in tabula: sed cœnam funeris hæres
Negliget iratus: quod rem curtaueris urna
Ossa inodora dabit: seu spiret cinnama surdū:
Seu ceraso peccent casia nescire paratus.
Tu ne bōa incolumis minuas: sed bestius urget
Doctores graios: ita sit: postquā sapere urbi
Cū pipe & palmis uenit nostrū hoc maris exps
Fœnificæ crasso uitriarunt unguine pulres.

res ut bestius: i. philosophos græcos culpā reicit: q̄si improbos q̄ hoīes ad auaritiā fugiendā & liberalitatē exercēdā instruāt. nā t̄pibus poetæ diuisi erāt philosophi & i. cōtēptu. expellebantq; sæpe ex urbe. Vnde ita scribit Seneca ad lēbiā matrē. Apicius nra mēoria uixit ea urbe: ex qua Philosophi uelut corruptores iuuentutis abi re iussi sunt. Bestius: imitatio ē Horatiū: Diceret urēdos correptus bestius idē. Urget: accusat: dānat. Doctores gratos. i. philosophos. Ita fit. ordo ē. Ita fit fœnificæ uitiatūt pultes crasso unguine. postq̄ hoc nostrū sape exp̄s maris cū pipe & palmis uēit urbi. Ita fit: cū indignatiōe legunt: & in cōtēptū disciplinæ græcorū: q̄ ita liberalitatē hoībus exercēdā p̄uafere: ut nō tātū diues: sed & uilissimus q̄q; laute & luxuriose uiuat. Sicq; poeta luxū epularū sui t̄p̄is notat. Sapere: sapiā: uerbū pro noīe posuit. Alibi: Nostrum istud uiuere triste.

Hoc nostrū: cū cōtēptu Philosophiæ dictū: q̄si q̄ male doceat: nouosq; mores in urbē i. t̄roduxerit. Exp̄s maris: Hoc i. inuidiā dicit grecorū phōrū: ostendit enim mores urbis ita deliciis corruptos esse: ut sponte sua Roma nō peragrata Græcia: mores tamē grecorū didicerit. Ergo exp̄s maris. i. quis i. Græciā nō nauigauit ad capessenda phōrum p̄cepta: tamen hic ex phōrum sententiā uiuimus: qui nos docent lordidam uitam fugiendā. Vnde illud. Indulge genio carpamus dulcia: nostrū ē: Quod uiuis: cines & manes & fabula fies. Uēit urbi pro in urbē. Cū pipere & palmis: hic locus nō simpliciter accipiendus ē. Nā illos auctore Laetatio notat q̄ sapiā a p̄icipio fuisse noluerūt: sed nuper a philosophis inuētā: ut Lucretius: Deniq; natura hec rerum: ratioq; repta ē Nuper: & hāc primū cū primis ipse reptus: Nunc ego sū in patrias q̄ possum uertere uoces. Et Seneca: Nōdū sunt inq; mille anni ex quo in itia sapiæ nata sunt: Quod Persius irridet tanq̄ sapiētiam cū saporis mercibus inuētā. Cū pipere & palmis. Hæc ad luxū epularū p̄tinet. Pipere cibaria cōdire Catiū primū in uenisse scribit Hora. Prius & iuētōr Piper albū cū sale nigro Incretū puris circūposuisse catillis: Palmis: duplex est palma: ut testat Stra. Cariora & reliqua Thebaica durior: suauior gustu. dicta cariota a cara qd̄ significat caput: nā ex ea fiebat uina iniq; capiti: Ea dono mittebat calēdis ianuarii. Mar. Aurea porrigit lani cariota calēdis. Ouid. i. sat. Quid uult palma sibi rugosaq; carica dixi. Fœnificæ: ex aggregatio ē satyrica. q. d. Lautioribus epulis: ue paup̄ qd̄ abstinet: ita Romanorū luxus i. creuit. Vnde Iuue. Ipse foris breuius p̄bet ab oluscularibus: quæ nunc squalidus i. magna fastidit compede fossor: Quod ui meminit calide sapiat qd̄ uulua popinæ. Fœnificæ: cōpositū a fœno & feco. Vitiantur: cōdiuerunt. Pultes. i. cibaria. Pultē inconditū panem fuisse scribit Pli. qua romani ante usum panis diu uixerunt. Pultes p̄terea excogitatæ sunt multis condimentis: Cato punicam pultem cōdiri docet caseo ouo uno. Crasso unguine: hoc est lauris condimentis.

BAR. FON. Sed cœna funeris hæres negliget: sub auari p̄sona poeta loq̄t: si amicis p̄pria bōa diuiseris: iratus heres funus & epulū negliget. Seu sp̄ret cīnama lurdū: surde sp̄irare ac redolere dicit cui? uix odor sc̄it. cīnamū uero auctore Pli. i. æthiopia nascit̄ Eius frutex duorū cubitorū altitudis: q̄tuorūq; digitorū crassitudis est quoq; magis nigrescat: plus p̄bat. Seu ceraso peccet case. Casia quoq; i. æthiopia nascit̄ ceraso mixta odoratū unguētū facit: Mortuorū uero cadauera diuersis unguētis cōdiebāt: ipsa qd̄ cerasus a. L. Lucullo post uictōriā mitridaticā e p̄to i. italiā aduecta ē. Et bestius urget doctores gra. Cū poeta q̄ supra posita sunt: tanq̄ ab auaro plata dixerit: q̄ seq̄ ab eodē i. philosophos dicit Besti? uero a bestia dicitur. Hora. diceret urendos correptus bestius idē. Ita fit: postq̄ sape urbi cū pipe & palmis uēit. rē auarus dicit i. inui: postq̄ luxuria: & græcorū philosophica disciplina ad libertatē adhortās i. urbe uēit: q̄ ap̄d maiores parco assuetos: aḡdisq; reb? magis q̄ phōrum int̄ctos nō contingebat: quidam hec non ab auaro: sed a Perlio dicit uolūt: ut sensus & ordo sit ita fit ut græci philosophi rideant: postq̄ hoc nostrū sape maris exp̄s ante q̄ trās marina i. gulæ usū adueherēt i. urbē cū pipe & palmis uēit: hoc ē postq̄ luxuries tāta increuit: q̄ si ita legeris: sape a sapore d̄ducit̄ cuiusmōi ap̄d Horatiū Fecūdi leporis sapiēs sectabit̄ armos. Fœnificæ crasso uitiatūt unguine Pultes: postq̄ agrestes hoīes cæperūt uncti? uiuere. Vnguē. n. ab uncto uēit ē uero unctū p̄igue i. suis dorso. Puls uero at̄iq;us faria aqua i. dita tm̄ fiebat: mox ouo caseo melle additis: sine uncto tamē cōfecta ē: pulsq; punicā appellata est.

Hæc cinere ulterior metuas: at tu meus hæres
Quisquis eris paulum a turba seductior audi
Obone num ignoras: missa est a cæsare laurus.
Insignem ob cladem germanæ pubis: & aris.

laurus: s̄f̄sus ē: O tu q̄ heres meus eris. Nunciatū qd̄ ē a cæsare supatos eē germāos quam obrem sacrificium paro ductorū bouum in tantæ uictoriæ gratulationē: nūquid hoc audes uerare? Missa laurus. rōani Imperatoris supatis hostibus Romā lauz ut uictoriæ nūciā mittebat: i. cuius rei fidē ita scribit Pli. Laurus est pacifera: ut q̄ p̄tēdi ē iter armatos hostes quietis sit indicum. Romanis p̄cipue i. æt̄itæ uictoriæq; nuncia: addit̄ litteris & militum lācels pilisq; fascis imperatorū decorat. A cæsare: dubitari posset de quo cæsare diceret: nisi de Cæsonia mētionē fecisset: a Cæsare igit̄ i. t̄llige Caligula: qui: ut scribit̄ trāquillus expeditiōis germanicæ i. p̄tē cœpit: neq; distulit: sed legiōibus & auxiliis undiq; excitis delectibus undiq; acerbissime actis cōfecit tam festi nātē & rapide: ut p̄torianæ cohortes cōtra morē signa i. mēt̄is imponere: & ita subsequi cogent̄. Quare re scriptis p̄toratoribus triumphum a p̄pararent quā minima summa: sed q̄tus nunquā fuisset: qd̄o in omnium hominum bona ius haberēt: quo tamē trūpho omisso uel dilato ouans urbem Narali suo i. gressus est: de senatu prius conquestus iter cætera fraudatum se dicens iusto triumpho: quum ipse paulo ante ne quid de ho

noribus suis ageretur etiam sub mortis poena denunciasset.

Hæccinere ulterius metuas: Ad avari obiecta respondet Persius se parcius non uicturum: quo magnificentius posthumeretur. Interrogat autem: num timeat quod post mortem casura sunt. Actu meus hæres: canens avarum de hære de sollicitum: ad eum se uertit: quod suus quoniam hæres futurus sit. Ob hoc: num ignoras ob Caligulae uictoriam de germanis se paria dicit ceterum mactare uelle: in quo magna impesa futura est. Missa est a caesare laurus. C. caesar germanici & Agrippinae filius quod & Caligula dictus post Tyberium imperauit: unicam omnino germanicam expeditionem suscepit: in qua nihil memoria dignum gessit: Vcrutamen magnificas litteras Romam misit: preterque barbaros transfugas & captiuos galliarum procerissimum quoniam legit: quos in pompa catheratos adduceret. Quans deinde urbe natali suo ingressus est.

IOANNES BRITANNICVS.

Aris frigidus excutitur: reuocatur inquit cinis ut us: ut sacrificia parentur. Virg. Impositum cinerem & soporos suscitatur ignes. Ac iam po. ar. Iam clamydes regum: iam lutea gausapa capitis. Hec cum distinctioe legenda sunt ut arma & clamydes regum postibus adiungas: gausapa uero capitis. Postibus. scilicet ubi hostium spolia suspendi solent. Vir. Captiuus proderit curae: curaeque securus. Lutea gausapa: genus stramenti uillosum diximus esse quo in castris uterentur: uisum autem fuisse ueste ostendit: et Oni. Gausapa si sumpsit: gausapa sumpta proba. Lutea: crocea: sic. n. captiuus in popa triumphum ducebatur. Captis: in bella uidelicet. i. captiuus. Essedaque uehicula ex hostibus capta: quae in triumphum magnificentia uehebatur. id est essedari. i. auriga: i. greges rhenos germanos & gallos: quos a rheno flu. denotauit. fluuius enim est: quod ortum habens ex Lepotii alpium incolis: galliam diuidens a germanis in oceanum britannicum defluit. Ingentes ex historia pedet: nam Caligula conuersus ad curam triumphum: praeter captiuos attractas fugas barbaros. galliarum quoque procerissimum quoniam: ac nonnullos ex principibus legit: ac se posuit ad popam: cogitque non tamen rutilare & summittere comam: sed & sermonem germanicum addiscere: & nomina barbarica ferre. Caesonia. satyrica caesonia dicitur triumphum popam parare: tanquam talium rex perita. Nam ut scribit Terentius. ea: quae luxuriae & lasciuiae praedictae ita ardenter & constantiter amauit Caligula: ut saepe clamyde peltaeque & galea ornata: & iuxta aequitate militum ostenderit. Caesonia: caesones: & caesaries a caeso corpe matris sunt notati. Locat: disponit & parat. Diis igitur genioque ducis: sacrificium ducentas uictimas permittit in honorem deorum: & principis adulationem ob uictoriam reportatam ex hostibus. sic. n. in principum gratiam multa fiebant. Genioque ducis: hoc in iudicia magis quam in principis laudem dicitur. Is. n. ut tradit Terentius. multos hominum ordinis deformatos prius stigmatum notis ad metalla: & mutationes uiarum: aut ad bestias condemnauit: aut bestiarum more quadrupes canea coercuit: aut medios fetra dissecut. Nec omnes grauius excauis. Verum male de munere suo opinatos: uel quod nunquam per genium suum peierassent. Persius igitur ueluti principis genium ueneraturus: in eius honorem sacrificium se factum quod dicit. Centum paria: duplicem hecatombem. Induco ad sacrificandum. scilicet. Quis uetat: minae Persii ad haeredem: nisi assenserit. Aude: superbe enuncia. i. audeo uetare: ne haec faciam. Artocreas: genus cibi ex pane & carne: ut compositio docet: ab artos quod est panis: & creosque caro. Non audeo inquis: uerba haeredis quem secum inducit Persius loquentem: & hoc dicit: non audeo prohibere quo minus ex sententia tu uiuas. Ut innuat se aegre ferre: Quo dicto Persius indignatus subiicit exostatus ager. quasi dicat: cum iam te uideam nolle me me uiuere meo modo: & iam mihi ager sit optimus & proximus urbi alium mihi haeredem inueniam cui ipse ager detur. Exostatus ager: id est lapidatus: nam lapides ossa terrae dicuntur. Exostare enim est ossa eximere & purgare: unde Terentius de pisce ait. Cum rediero exostabitur. Iuxta est uicinus urbi. Age si mihi nulla iam reliqua ex amitis ostendit aut eos stulte facere: qui haeredum metu timent arbi trio suo uiuere: cum liceat aliunde haeredes inuenire. Sensus est igitur. Si mihi haeres meus obstiterit: quomodo mihi liceat ex uoluntate mea uiuere: eo certe spero alium qui nullo generis uinculo: aut longinquo mihi consuetus sit: rege mearum haeredem relinquam. Ex amitis: amita patris mei soror: quia similiter tertia a me sit: atque auia uidetur potest: dicta ex eo quod ab antiquioribus auita sit uocitata: siue amita dicta est: quia a patre amata est: Nam Plus sorores a fratribus quam fratres diligunt solent: uidelicet propter dissimilitudinem personarum: quae ideo minus habent dissensionis: quo minus aemulatio. Patruelis nulla: patruelis filii dicuntur patruus mei: Proneptis: filia nepotis. Patruus: genitium est casus: ut sit nulla patruelis & nulla proneptis patruus mei: patruus dicitur: quod fratris filiorum sit tanquam pater. Matertera: mater: matura: mater: matrimonium: materfamiliae: matertera: matricis: materiam dicitur uidentur auctore Verrino quia sunt bona: qualia. scilicet sunt quae sunt matura uel potius a matre: quae est originis graecae. Est igitur matertera soror matris meae quasi mater altera. Accedo bouillas: bouillae uicis in urbem romam: & Aricium in uia appia: Clodii caede nobilitatus: Caece & mutilato corpore illic mendicabant. Martialis: Debet aricino conuiuia recumbere cluio. Iuuenalis: Dignus aricinos qui mendicaret ad axes.

Frigidus excutitur cinis: ac iam postibus arma
Iam clamydes regum: iam lutea gausapa captis
Essedaque ingentesque locat caesonia rhenos
Diis igitur genioque ducis centum paria ob res
Egregie gestas induco: quis uetat: aude.
Vae nisi conuiues. oleum: artocreasque popello
Largio non prohibes. dic clare: non audeo inquis.
Exostatus ager iuxta est. age: si mihi nulla
Iam reliqua ex amitis patruellis nulla proneptis
Nulla manet patruus sterilis matertera uixit:
Deque auia nihilum superest: accedo bouillas:

BAR TOLOMEVS FONCIVS. Eraris frigidus excutitur cinis: Cum uictoribus supplicationes decer-
nebantur: ad aras templaq; deum sacrificabant. Quod nunc fieri ait literis a Cætare de germanica clade mis-
sis. Iam clamydes regum: Vestis genus clamis est: quæ aliqui militarem existimant. Lutea gausapa: Gausape
militare stramentum est. Luteus uero crocinus color a luteo pratensi flore: ac sine usu cognominatur. Perlimi-
lis autem colore ex floribus genistarum & croco. Vir. Iam croceo mutauit uellera luto. Effeda: Vehicula gal-
lorum britan norumq; sunt. Virg. in geor. Belgica uel molli melius feret effeda collo. Propertius: Effeda cæla-
tis sista britanna iugis. Ingentes rhenos. uel quia ut Suetonius ait ad triumphum phi pompam procerissimum quæ
q; legit: ingentes accolas rheni dicit: uel quia etiam fluminum simulacra in triumphis præferebatur. Rhenus
autem fluuius gallos a germanis determinat. Cefonia: Cefoniam luxuriæ ac lasciuie perditæ Caligula uxo-
rem duxit: ardentissimiq; amauit. Genioq; ducis: natali enim suo urbem ouans intrauit. Venisi conui-
ues: Et nisi assenserit minuit. Conuiuere. n. est oculos claudere: q; sæpe faciunt annuentes. Cicero in pisonē
Ne conuiuente quidem te: quod ipsum esset scelus: sed etiam hilarioribus oculis: quæ solitus eras intuentem. Plini-
us decimo: Halictus tantum implumes etiam num pullos suos percutiens subinde cogit aduersos tutuari so-
lis radios: & si conuenientem flentemque animaduertit: præcipitat e nido uelut adulterinum & degenerem.

Attocreas: ex pane carneq; fiebant attocreæ. Attos enim panem: creos carnem significat. Dic clare: ui-
sus est hæres ægro animo id tulisse ac propterea frontem aliquantulum contraxisse: ob quod ei in clartus at-
que apertius loqui iubet. Haud audeo inquis exossatus ager iuxta est: Prohibere inquis non audeo: ne faxis
cedar: quorum plenus ager propinquus est: Saxa enim terra ossa existimantur: ut lapides in corpore terræ of-
sa reor dici apud Ouidium. Age si mihi nulla iam reliqua ex amittis: Tacitæ obiectioni respondet. Nam dice-
re potuisset. Si patrimonium dissolues: propinquum hæredem non inuenies. Ait ergo qui suam hereditatem
adeant non defuturos. Amita autem soror patris est: Patruelis filia patru. Proneptis filia neptis: Patruus
frater patris. Matertera soror matris. Auia mater patris. Accedo bouillas: in appia uia bouillæ sunt: citra
Artiam Romam uersus. Alconius pro milone: Postera die occurrit circa horam nonam. Clodius paulo ultra
bouillas rediens ab Artia.

IOAN. BRI.

Cluūq; ad uirbi: præsto est mihi manius hæres
Progenies terræ quæ ex me quis mihi quartus.
Sit pater haud prompte dicā. tamen adde et unū
Vnum etiam: terræ est iam filius: & mihi ritu.
Maius hic generis prope maior auunculus exit:
Qui prior es: cur me in decursu lapada poscis:
Sū tibi mercurius: uenio deus huc ego: ut ille
Pingitur. an renuis: uin tu gaudere relictis.

Cluūq; ad uirbi: diuus uirbius primus est in ur-
be caprio uico ubi dianū fuit: illic ut huius est auctor
cū Tullia interfecto Seruio præ Tarquiniū maritū
præ regē salutasset: domūq; se reciperet: uiso patris
corpore mulione euitatē sup ipsū corpus carpenū
agere præcepit. Illic medici sedebāt. Præsto est. m.
M. h. sensus est manius quod dicitur progenies terre dicitur a me
ut maior auunculus hæres meus scribet. Satis lep-
de ostendit poeta iure originis oēs hoīes cognatos esse
se. Manius: allusio est ad illū maniū: quæ germani ut
scribit Tacitus antiq; carmibus celebrat: quod unum
apud illos memoriæ & annaliū genus est: filiū fuisse
Tuistonis dei terra editi: eūq; originē gētis & cōdi-
torē alterius Manii equitis romani mēnit Varro: quæ duos tantū cubitorū fuisse tradit: Maniū. ar prænomen
dictū est ab eo quod mane quæ natū sit: ut Lucius quod luce. Præsto est. i. adest. nā præsto sum id est quod adsum: nec alteri
ferre uerbo coheret: cicero pro Murena. Ius civile didicit: multū uigilauit laborauit. præsto multis fuit. Quære
ex ne quis mihi quartus sit pater: tacitæ obiectioni rēdet poeta: postet. n. dicere hæres pro lege fieri non posse: autē
æquū nō esse ut aliū quā iure cōsanguinitatis cōiunctū hæredē relinquant: ait igitur Persius: & Maniū ita iure cōsā-
guinitatis & originis hæredē suū scribi posse: quod & sui maiores originē habeāt a terra que madmodū & Ma-
nius. Quære ex me quis mihi quartus sit pater haud prompte dicā: ostendit Persius: mira urbāitate sexto gene-
ris gradu se quoque a terra originem ducere: & ideo se Manii iure generis & originis cognatum esse. Est enim
sensus. Si uoles inquit quære ex me quis sit mihi proauus nō facile tibi dicam: neq; enim nomina maiorum
meorum possum recordari: illud tamē certo scio: si ad proauum duos est addideris cum originem a terra duce-
re: ut intelligas Persium sexto gradu genus suum ducere a terra: nā ut uult illos duos priores a terra natos & ab
iis quartum patrem genitum. i. proauum suū. Haud prompte dicam: quasi difficile sit longo temporis inter-
uallo genus suum reminisci. Tamen adde etiam unum unū est. i. si duos addideris. Ita hæc intulit ut quam
uis non teneat nomina maiorum suorum: tamen certo sciat originem suam sexto gradu ducta a terra. Terræ est iam
filius subaudi pater quartus. Exit: bene exit quasi ex terra oritur. Et mihi ritu Manius hic generis prope
maior auunculus exit. Ordo est. Et hic Manius exit mihi prope maior auunculus ritu generis. Hic manius
quæ dixi progeniē terræ. Prope maior auunculus exit: est mihi habita ratione generis ueluti maior auunculus
nā auctore Festo maior auunculus dicitur & auia auunculus. Qui prior es cur me in decursu lapada poscis:
isultat auaro hæredi: quæ cursoribus palestræ cōparat: nā in palestra exhibebat quod ad extremā usq; lassationē
currerent cum facibus ardentibus: qui primus fuisset: ut defatigatus cursor integro facem dabat: hoc sic cicero
in rhetoricis nouis scripsit. Nō. n. quæ admodū in palestra quæ tedas ardentes accipit: celerior est in cursu continuo:
quæ ille quod tradit: ita melior imperator nouus quod accipit exercitum: quæ ille quod decedit: propterea quod defatigatus cursor dat
integro facem. Sensus est igitur. Cū tu auare & ætate & diuitiis me antecedas cur est quod a me hereditate expectes: cum

æquius sit me à te hereditatē accipe: ut mīus etate grauatū quēadmodū cursor iteger. i. nō fatigatus in cursu a priore facē accipit: ut lassō. Sū tibi mercurius: satyrice dictū in pfundā hoīum avaritiā: q ad rem adeo anxii sūt ut hereditatis q̄ expectāt nihil minui oīo uelit: cū cōtēti eē deberēt: q̄ tacūq; pre relicta. Sū tibi mer. i. oīo moriēs tibi lucrū q̄ tacūq; iuerit: nā Mercuriū: ut dixiū supra lucri deū fabulata ē antiq̄tas. Huic idibus maīis sacrificabāt mercatores: ut scribit Macro. nam eo die natus dicitur: Martia. Maiæ mercurium cteastis idus.

Ut ille pingitur: nam & lucri mercatorum deus pingebatur. De hoc lege Diodo. & Macrobiūm.
BAR. EON. Cluūq; ad uirbi: Aritiā Diana. n. reuocatū ab īferis hyppolitū ī arida nīphæ ægeriæ cōmē dauit: ubi uirbi? uerso noīe q̄li bis uir ē appellatus. Progeīs terræ: eius. n. p̄icipio generis n̄ repro e terra ortus appet. Quare ex me: Ex me si q̄ras: q̄s abauus mihi sit haud tibi facile dixerī. Quod si atauū tritauūq; ne addideris ad unū rādē deuēies: cutus parcs ignoret: atq; ob id terræ filius iudicet. Maior auūcul? auīæ frater.

Qui prior es cur me ī decursu s̄pada poscis: cū grādiōr natus sis cur meā captas hereditatē: cū tuā expectare potius debeā. Hoc at̄ uel decursorū graiorū cōsuetudīe tractū ē: q̄ ut Herodo. viii. memīt: Vulcāo facē puices ferre cōsueuerūt: uel de te differis ceteris: q̄ cū facibus ad extremā lassationē currebāt: uel potius de palestritag; more trāslatūē. Cice. ad Herē. li. iiii. Nō. n. quēadmodū ī palestra: q̄ tēdas ardētes arripit: celerior est in cursu cōtinuo: q̄ q̄ tradit: ita melior impator nouus q̄ accipit exercitū q̄ ille q̄ decedit. p̄pterea q̄ defatigatus cursu in regro facē: hīc pitus impator impi o exercitū tradit: Vin tu? gaudere relictis: Vis ne libenter assumere: quic quid reliquerim: q̄ pro mercurio tibi sum diuitiarum lucriq; deo.

IOAN. BRI.

Deest aliqd sūmæ: cōq̄stio ē heredis: q̄ iminuta ta sit hereditas. Minui mihi: uerba Persi. Vbi sit fugæ q̄rere qd̄ mihi quōdā Legarat stadius: imode ratā heredis libidinē hūdi resp̄hēdit: q̄ et de alienis legatis & hæreditatibus rōnē sibi reddi postulat.

Neu dicta reponē paterna: Noli inq; more p̄no a me rei admīstratæ rōnē poscere: Nā repōere cū in uarias accipiatur significatiōes: hīc p̄parare & ueluti renouare pō. f. ut sic: noli ī me illdē uerbis uti q̄ bus solet pater ī filiū: cū admīstratæ pecuniæ rōnē exigit. sic. n. repant uerba paterna: uñ Mart. q̄ amīsum sōnū ī urbe ī prouīcia repabat. Inq̄tī suor īproboq; sōno Et totū mihi nūc repono: q̄cqd Terdenos uī

gilauerā p̄ ānos. Surgētē focus excepit. Fœnoris accedat merces: uerba heredis: q̄ rōnē sibi postulat reddi fœnoris. Merces fœnoris: fœnus p̄prie auctore Festo appellat̄ naturalis terræ fœnus: ob q̄ cām & nūmog; fœn? fœnus ē uocatū: & de ea te leges fœneberes. Quid reliquū ē: cū īterrogatiōe legēdū & supbe. Reliquū. nō īterrogātis: sed īdignātis & irascētis. naturale. n. ē ut cū irascimur: uicta aduersariū uerba repetāus. Nūc nūc īpēsius ūge: īdignatus & offensus auiditate heredis cōputātis qd̄ reliquū eēt: exclamat̄ minās se lautius & sumptuosius uictuz; p̄ q̄ d̄mōt poeta neminē: dū studet posteros hereditate iuare: sordide uiuere debere. Vnge p̄auer caules: æmulatio ē Horatii. Vngere si caules oleo meliore: caputq; cepis īpexa fœdū prurigē. Mihi festa luce coq̄tur Vrtica: fœsus ē at̄: Ego inq; parce & sordide uiuā: ut multa reliquā filio tuo neq̄ssimo: q̄ oīa ad oēm libidinē profūdāt: cū īdignatiōe legēda sunt. Vrtica: urticā posuit pro uilissīma quaq; herba. Sinciput: pars ē capitis. Iuue. Comedā inq; stebile nati Siciput elixi. Siciputa aut̄ uertina lautæ gulæ scribit̄ Pli. fuisse. Fumosum: ad fumū seruatum. Fissa aure: qua suspensum fuit.

BAR. FON.

Deest aliqd sūmæ hæredis uerba: uel patrimōiū iminutū cōq̄rētis: uel nūq; de sūma desit īterrogātis. Minui mihi: r̄ndet sibi ipsi qd̄cūq; deest iminuisse. Veg si ei qd̄ supest relinq;: desistat: q̄rere qd̄ olī sibi a Statio legatū sit fœnoris. Accedat merces hīc exime sūptus: dēā parētū ad filios: cū admonet ne patrimonīū minuāt sed itēgra sp̄ sorte ex mercede fœnoris sūptus faciāt. Reliquū cū heres īterrogasset qd̄ reliq; foret ille īdignans fāulū lautio: ē copiosiorēq; uictū parare iubet. Statuit. n. genitū suū n̄ defraudare: quo luxuriosus hæres uiuat.

Fixa: fumosum sinciput aure ad fumariū appēsum sinciput qd̄ ē āterior ps capitis aures tpaq; cōplectens. Neq; uero ī porco solū: sed in hoīe dicitur. Apollinaris ad Valeriū maioranū partēq; cerebri. Hīc galeæ cū parte rapit: fortiq; lacerto Disicit ancipiti miserabile sinciput ense.

IOANNES BRI.

Ut tuus iste nepos. i. filius tuus neq̄ssimus: nam nepotes luxuriosæ homines uitæ appellantur: qd̄ n̄ magis rei sue familiaris cura ē: q̄ iis q̄bus pater auūq; uiuūt: æmulatio est horatiana. Filius aut̄ ē hæc libertus: ut eibat heres Diis inimice senex cū stodis. Anseris extis. i. aserino iecore: qd̄ īter deli catas da pes hēbat: ūde ita scri. Pli. Nostri sapiētio res q̄ āteres iecoris bōitate nouere: fratribus in magna m̄psitudinē crescit: exēptū quoc; lacte multo augetur. Nec sine eā in q̄stioe ē: quis primus tantū donum īnuenerit: Scipio an metellus uir consularis: an. M. Seius eadem ætate eques Romanus. Cum morosa: cum modo aduerbium est temporis: non autem p̄positio. Singlutiet. rem pudendam expressit: a

Ut tuus iste nepos olim satur anseris extis
Cum morosa uago singlutiet inguine uena
Patriæ immetat uulua: mihi trama figura
Sit reliqua: ast illi tremat omēto popa uenter.
Vende animā lucro: mercare atq; excute solers
Omne latum mundi ne sit præstantior alter.

ſingultiente ſumptū eſt q̄ dū ſingultit toto corpore moueē. Patriciae imetat uuluæ. Hora. Ne ditior aut for-
mæ melioris meiat codc̄. Mihi trama figuræ Sit reliq̄: lepida tranſlatio ſūpra a tela: cuius filū: qd̄ itra ſtamē
currit trama appellat̄ a tranando. Teren. ſubtegmen dixit. Anus ſubtegmē nebat: erit̄ igit̄ ſenſus. Ego eius ma-
cilic̄tiæ fuero: ut coſtæ & reliqua oſſa q̄ corpis tm̄ texturā præbēt: mihi relinquant̄: & is obefiſſimo ſit uētre. Fi-
gure: formæ: & ſpeciei corpis. Aſt illi tremat omēto popa uēter: Popa a Perſio accipiē pro pigui: a quo dedu-
cti ſūt popinones. i. ii. quos nūc dicimus tabernarios uel luxoriosos: q̄ ſe popinis dedūt. Nā popinæ dicunt̄ ta-
berne ubi publica parant obſonia. Trāgllus i Nerōe. Interdictū ne qd̄ i popinis cocti præter legtimia aut ole-
ra uēret: a tēa nullū n̄ oblonii genus pponere. Hora. Quin oīa malit̄. Quæcunq̄ i mūdīs ſeruent allata po-
pinis. Omēto: de omēto dixi ſupius i ſecūda ſatyrā. Vēde animā lucro: nimia & imoderata heredis cōcu-
piſcētia offenſus: ut pote quē uideat auaritiæ ſuæ finem nullum facere: exclamat: excandescit: iraciē. Mun-
di quem coſmon græci nomine ornamenti appellauere cum & nos a perfecta abſolutaq̄ elegātia mundum.

Ne ſit præſtantior alter. Horatius Ne ſit te ditior alter.

BAR. FON. Ut tuus iſte nepos: ad ſe ipſū i ſecūda pſona: cū indignatiōe maiore. Nepos aut̄ p̄pterea luxu-
riofus & pd̄igus dicit̄: q̄ ſub auo educati ſolutiorē delicatiorēq̄ uitā degūt. Hor. Diſcētus aut̄ pd̄a nepos. Sa-
tur aſeris extis: ſapiētiores: ut Pli. x. li. reſert. Tecur aſeris pbauerūt fertilibusq̄ in magnā aſt̄itudinē creſcit.
Exēptū quoq̄ lacte mulſo auget̄: de eo Hora. Piguibus & ſiccis paſtū tecur aſeris albi. Inguine uago: ab īgu-
nis uicinitate īguē p̄ mēbro uirili ponit̄. Vagū at̄ dicēdo rē turpē hōeſto uocabulo cōtegēs maronianū illud
expreſſit. Iā primū ſatis hic libidinofus alternis & eūdo & exēdo porta te faciet patētiorē. Morofa uena cū
pprie uena ſir: p̄ quā ſāguinis riuus meat. q̄a tamē p̄ penā quoque genitura trāſcurrit: Genitalis ſeminis iter in
īguine uenā denoſiat: qd̄ plane p̄ ſingultū expreſſit. Nā ut ſingultit̄ fauces: ita quoq̄ gēitura ſuente ſingultire
uideſ penis. Morofā at̄ dicēs id̄ mutōi: qd̄ eſt hōis i amore uēta & negata petētis dedit. Patriciae imetat uul-
uæ: cū generoſa & nobili ſcēmina coeat. Mihi trama figuræ ſit reliq̄: aſt illi tramat omēto popa uēter: ſeſus ē
ut ego parcius uiuēs emacrea: eo luxū pigueſcēte: ſibi. n. tramam hoc eſt uillora obſonia reliqua dicit̄. Trama.
n. filū ē qd̄ ita ſtamē diſcurrit. Stamēnis aut̄ ſila precioſiora q̄ name ſūt. Omētū uero mēbrana tenuis eſt: q̄
iteſtina cōtegit. Popa at̄ pigue ſignificat̄: uñ & popina deductē. Nā qd̄ a quodā ſcribit̄ panē eſſe: quo ſacerdo-
tes uſeoz̄ miniſtri ueſcebāt̄: uñ & popeanū unguētū dicit̄: ſide caret. Pōpeanū. n. a popea Nerōis uxore appel-
lari Pli. teſtiminio: uolūne. xl. planū ē ait. n. Craſſiſſimū aſinæ lac ut coaguli uice utant̄. Conferre allq̄d & can-
dori i multæz̄ cute exiſtmat̄: Popea certe Domitii Nerōis cōiunx q̄ngētas p̄ oīa ſecū ſcetas trahēs balneaz̄ c̄t.
ſolio tortū corpus illo lacte marcerabat: extēdi quoque cutem credēs. Itē. viii. & uigeſimo: cutem i facie erugari
& teneſcere & cādorē cuſtodiri lacte aſinino putāt̄: notēq̄: eſt qd̄ ſd̄a quotidie ſeptingētaq̄ cuſtedito nūero ſoue-
re: Popeaq̄ hoc uxor Nerōis principis iſtituit: his quoq̄ luue. accedit: aut pinguia popeana ſpirat: & hinc miſe-
ri uiſcāt̄ labra mariti. Vēde animā lucro ſhæc ab eodē non ſine ſtomacho dicunt̄: q̄ demēs ut patrimoniam
grande relinqueret multos labores piculaq̄ pertulerit. Ne ſit præſtantior alter.

Cappadocas rigida pingues pauiffe cataſta.
Rem duplica feci: iā duplex: iā mihi quarto:
Iam decies redit in rugas: depinge ubi ſiſtam.
Iuuentus chryſippe tui finitor acerui:

Finis.

ſyriaue parthiæue: Nec de cappadocis æques cataſtis. Cataſta: cataſtæ loca ſūt ubi ſerui uenales exponebant̄
a catiſtao qd̄ eſt expono. Mart. Inſpexit molles pueros: oculiſq̄ comedit. Non hos quos priæ pſtituere cæſæ:
Sed quos arcana: ſeruāt̄ tabulata cataſtæ. T bullus. Regnū ipſe tenet quē ſæpe coegit Barbara gypſatos ferre
cataſta pedes. Illic ſeruoꝝ garritu ingens erat ſtrepitus. Mar. Heu q̄ ligua ſilet: nō illā mille cataſtæ Vincebant
Pauiffe: aluiſſe. Rē duplica: irriſorie & ſatyrice itēz̄ exclamat̄ i auar. Feci: iā triplex: iā mihi quarto: ſā re-
dit i rugā decies: i probitas auari oſtēdit̄: q̄ coaceruādæ rei finē nō iuenit: iuxta illud luue. Creſcit amor nūmī
q̄tū ipla pecūia creſcit. Hoc. n. dicit̄ auarus: rē decies cōduplicauit: nec tamē adhuc cupiditati modū iueni meæ
Iā redit i rugā decies reſpexit ad illud opus Chryſippi qd̄ ſcripſit de cōduplicato: uel cōnexo: nam ſequit̄. De
pinge Chryſippe ubi ſiſtam. ſatis enim lepide p̄ſum auarum inducit: ut neſcientem auariæ ſuæ terminum im-
ponere: a Chryſippo petere: ut ſibi modum querendæ rei præſiniat. Chryſippe tui finitor acerui: Chryſip-
pus Solenſis: uel ut alii ſcribunt T arſenſis fuit. Apollonii filius zenonis ſiue Cleantis diſcipulus: ut Valerius
uero tradit Cleantis præceptor: uir ingenioſus: & acutiſſimus i omni genere orationis: & ſubtilitate diſputan-
di adeo acer: ut non ille p̄de quidam dicerent ſi apud deos uſus eſſet dialecticæ: ut non temere aliam futuram
q̄ Chryſippeam: hunc ſcribit̄ Valerius octogeſimo anno: uolumen cœptum quadreſimo: exactiſſ. mæ ſut̄ ti-
litate abſoluiffe. Conſtat. n. ſeptuaginta & quinq̄: uolumina ſcripſiſſe: adeo ut Valerius tradat ad ea quæ ſcri-
pſit cognoscenda: longa uita opus eſſe. Eum tradit Hermippus a diſcipulis ad ſacrificium trōcatum dulce me-
rū hauiffe: ex quo quinta die deſunctus eſt: cum ſeptuaginta & tres uixiſſet annos. In quo miror ab hoc Vale-
rium Maximū diſſentire de ætate. cum ſcribat octogeſimo anno uolumen perfeciffe. Et ille. lxxiii. anno mor-
tem obiſſe. Sunt qui dicant riſu compræhenſum expiraſſe. nam ut teſtatur Laertius: cū aſinus manducaret̄ ſi-

IOAN. BRI. Cappadocas rigida pingues pauiffe
cataſta: diuites romāi auctore Plinio tot ſeruos ale-
bāt: ut eoz̄ iuſtos & itegros p̄pe exercitus dōmi ha-
berēt. Et quo plures alebāt eo potētiores habebant̄
unde luue. Protinus ad cōſū: de moribus ultima fiet
Quæſtio: quot paſcit ſeruos? quot poſſidet agri lu-
gera. Cappadocas: cappadocia finitima ē Arme-
niæ: uñ ſerui mittebant̄ ut e Syria. Mart. Cuius non

cus aniculæ dixisse uinum a sino lorbendum daret: nimioq; risu detētum exhalasse animam: unde auarus ita cum alloquitur: ut dicat: O Chryppe finitor tui acerui: hoc est tui libri in quo tanta cumulaſti: depinge ubi ſiſtam. Iuuentus: id est ostende: designa mihi: ubi: id est in quo diuitiarum loco iuuentus ſiſtam: hoc ē pedem figam: ac ſi dicat tantam eſſe ſuam cupiditatem: ut nullo pacto ei ſinem ex ſe reperite queat. Sicq; poeta cupiditatem auari inſatiabilem eſſe oſtendit.

FINIS.

BAR:FON. Cappadocas rigida pingues clauſiſſe cataſta: Ne quē alium ſeruorum alter maiorem grege poſſideat: Cataſta autem locus erat ubi ſerui uenales exponebant: a græco uerbo catiſtao: quod expono ſignificat: appellata. Papi. in ſiluis: Non te uerſabat barbaricæ turba cataſtæ. Tibullus: Nora loquor regnū ipſe tenet quem ſæpe coegit Barbara gypſatos ferre cataſta pedes. Pli. v. & .xxx. Talē in cataſta uidere chriſogonū ſyllæ. Cappadocia uero Solino auctore pontica regio eſt: quæ læuo latere utraſq; armenias cōmagenemque tangens: dextro multis aſiæ populis circumfuſa ad tauri iuga & ſolis ortus atrollitur. Appianus uero minoris armeniæ partē: prolemæus ipſam minorē armeniam eē ſcribunt. Iam decies redit in rugam: iam rem decies geminaui: neq; tamen cupiditati modum adhibui. Depinge ubi ſiſtam iuuentus Chryſippe tui finitor acerui: neſcius ſuæ auaritiæ ſinem imponere Chryſippum rogat: quō tandem in numero diuitiarum conſiſtat. Chryſippus uero Apolloniū ſolenſis ſiue tarſenſis filius Cleantis: zenoniſq; auditor: ut refert Laertius un decim & trecceta uolumina in logicis ſcripſit: in quibus oīa ad eā artem ſpectantia & coaceruitatem diligēter abſoluit. Ob quod ait ſui acerui: hoc ē dialecticæq; librorq; cumuli finitor Chryſippum reſertum eſſe.

BARTolomeus Fontius Franciſco Saxeto Salutem.

Ectē facis Saxete cariſſime: qui ita diligenter ſtudiis noſtris incumbas: ut eēt munitiora quæq; perpendas. Quod ſi reliqui facerent ſtudioſi latinæ lingue nō in tantis ignorantiaē tenebris uerſaremur. Quæſiſti ex me ſæpius: ut quedam menſurarum uocabula annotarē: Quæ ſane aliq̄ diu ob innumeras occupationes a me dilatas: nunc in unū collecta plura etiam q̄ petieras ad te mitto: ut tarditas temporis ubertate muneris compenſetur. Meſura proprie ea ē: que a membrīs hominīs ſumpta eſt: ſed eius quoq; appellatione continetur quicquid pondere: capacitate: longitudine: latitudine: animoq; fingitur. Verum ea: q̄ ex me quæriſ: plurium & inter ſe æqualiū interualloꝝ meſura determinatur: Meſuraturū autē appellatione ſunt Digitus: Vncia: Palma: Sexta: Pes: Cubitum: Paſſus: Decempeda: Clima: Actus: Iuger: Stadium: Miliare: Centuria. Digitus ē minima meſurag: infra quē ſiquid dimeriamur: partibus reſpondemus: ut dimidiā tertiā: quartāue digiti partē. Digitorū porro obſeruatō duplex eſt. Quadratus. n. dicitur & rotūdus: ſed cū ſimpliciter appellamus rotundū accipimus: q̄ quidē eſt ſextadecima pedis p̄: tribus quartidecimis ſuis quadrato minor. Vncia uero digitorū unū & eius tertiā partē habet. Nā duodecim unciaſ pes integer diffinitur. Palam duplicem eſſe reſertō extenſam ſcilicet & compreſſam. Extenſa eſt q̄tum expanſa manus a pollice ad minimum ſe extendit: quæ quidē eſt duodecim digitorū. Compreſſa q̄tum digiti quattuor ſimul iuncti excepto pollice ſe expandunt: Verq; palmam ſimpliciter noſiantes de compreſſa intelligimus. Sexta digitos duodecim continet. eandem enim meſuram: quam extenſa palma complectitur. Pes uero eſt ſexdecim digitorum. Ex pede autē & ſemis cubitum fit Ex pedibus q̄nq; paſſus. q̄q; & ſpatiū illud quod interambulādum eſt inter pedes paſſus etiam nuncupatur: dictus q; greſſibus mutuis pedes pateſcunt. Decēpeda ex pedibus decem cōſtat. Vnde etiā nomē ſumpſit. Sex uero decēpedæ clima reddunt: quod quoq; uerſus pedū eſt ſexaginta. Actus dicitur quod in eo boues agerentur cū araretur uno impetu: q̄ erat centū uiginti pedū. Tris autem actus eſſe reſertō: Minimū: quadratū & duplici ginti pedibus preſiniē. Quadratus duplicatus iugerū p̄ſtat: dictū quod ex duobus quadratis iētibus ſit in iunctum. Vel ut Varoni & Pli. placent: quod id ſpatiū uno iugo bouum in die arari poſſet. Protenditur itaq; iugerū in ſogū pedes ducētos & quadraginta: in latū uero centū uiginti. Stadium paſſibus centū uiginti q̄nque deſcribitur. Miliarū ſtadia octo: hoc ē paſſus mille complectitur. Centum iugera primo centuriam facebant. Vnde nomen quoq; ſortita eſt: mox ex ducentis iugeribus ſeruato noīe expleuerūt. Neq; uero me præterit in re militari centuriam centum numerum militum continere: & centurionem appellari qui illis præeſt: Subcenturiatoſq; dici milites nō primæ: ſed ſeunde centuriæ: ubi ad inſidiandum maxime locabatur: Ex quo i ſubcenturiis quaſi in inſidiis quæmpiam poſitum appellamus. Centuriatim quoq; aduerbium: quod abundantiā copiamq; designat: a centuriis que in comitiis ferebāt ſuffragia derluatur. Vnde & centuriata comitia. cæterū meſuris omnibus q̄to breuius fieri potuit explicatis breui quoq; ponderum uocabula enarrabo: ne quid hoſte ſtudio tuo deſit. Ponderum omnium minimum ſiliqua eſt: quod granum ex ea eſt ſiliqua: quam fabā græcam nuncupamus. Sex autem ſiliqua ſcrupulum faciunt: qui & obolus nuncupatur: quem nos penſum denarium dicimus. Eſt uero quarta & uigeſima unciaē pars. Supra obolum drachmam ponimus: quæ ex ſcrupulis tribus conſtat. Sextula autem ex quattuor: ſic dicta: quod ſexta ſit pars unciaē. Hanc quodam tempore uerſtiores denarium appellarunt: Denarius enim tunc argenteus nummus erat ponderis ſiliquarum quattuor & uiginti: quanquam proprie denarius decem aſſium pondo conſtet. Atque hæc erat apud anti quos minima quidem æris ſignati pars ſupra ſextulam ſemunciam legimus: dimidium unciaē continēt.

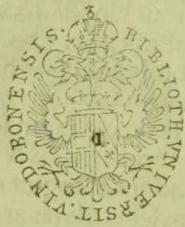
Vncia ab uno denominatur: quod ex duodecim ea unica est pars assis: unciae duae: sextans: quasi sexta pars as-
 sis nuncupatur. Quadrans: quarta pars: hoc est tres unciae qui & triuncium quoque dicitur. Triens: tertia pars
 assis. Quincunx unciae quinque: semis dimidium assis. Sestertius septem unciae. Bes unciae octo: quasi des de
 pro tridente ex asse. Dodrans dempto quadrante nouem unciae: quem & nouuncium dicimus. Dextas: decem
 unciae dicitur quia as si deest sextans. Deunx undecim unciae: quasi una uncia ex asse dempta: Inde as ex duode-
 cim uncis constans: mina a graecis: mina a nostris interpolatione littere appellatur. Hunc & libram dicimus:
 cuius diminutiuum libella: a qua & deliberare: quia quid perpenditur tractum est Libellae dimidium est sembe-
 la: quae semis assis erat: supra assem erat dupondus: librae duae a duobus ponderibus. pondus. n. & pondo assis
 pondere dicebatur: unde & unum pondus est assis pondium appellatum: Ultra dupondium est sestertius librae
 duae & semis: dicitur quasi semis tertius: hoc est post duos sequens tertio loco semis quia. n. fiebat ex duobus as-
 sibus & tertio semisse sestertium ueteres uocauerunt: auctores sunt Varo Fustus uictruius & caeteri doctiores
 quos ego testes rei tam notae non adduxissem: nisi apud Lampridium in heliogabalo compissem: sestertia cen-
 tum libras. xxx. argenti esse: sed parum idoneus auctor est cui credere debeamus: nisi forsitan eius & uo erant
 eiusmodi pondera imutata: supra sestertium tressis a tribus assibus dicitur ut apud psium tressis agaso. Octul-
 sis quoque ac nonullis: decussisque reperitur octo nouem ac decem asses. Decussis uero & denarium a. x. assi-
 bus nominaret. A duobus deinde decussibus bicesis. i. xx. asses. Atribus tricessis triginta asses. Persus & catusie
 utitur: ut Et centum graecos curto centusse licetur: Erant autem centusse centum asses: qui erant breues ex aere
 nummi: supra centullem maius aëris uocabulum non habemus. Nam duectos: tricentos: quadringentosue
 cum dicimus: non magis asses qui denarios: aut alios nummos significamus. Infra uero talentum est: cuius ua-
 riae species cum pondere: tum materia extiterat. Nam secundum diuersas gentes: diuersi quoque ponderis in-
 uenitur. Verum quod celebrius est: atticum maius & minus talentum extat. Minus assibus. lx. Maius tribus
 & octoginta & triente describitur: licet aliqui octoginta tantu assium extitisse contendant. Pli. maior talentum
 atticum ex Varronis sententia sexdecim sestertiis taxari scribit. Cui si credimus librarum erit quadraginta: sed
 haec de pondere. Materiam uariam extitisse grauissimi attestantur auctores: nam non solum aurum: argenteum
 aë hoc pondere aestimari compimus: sed ferrum etiam & alumen Curtius. n. can. idi ferri talenta centum: &
 Herodorus aluminis mille talenta scribit haec sunt mi Saxete quae breuiter de mensuris ponderibusque colle-
 gi: si qua in re alia tibi usui esse possunt: omne meum studium tibi paratissimum semper erit. Vale.

FINIS.

Impressum Venetis per Bartholomeum Venetum de ragazonibus Regnante inclito principe domino
 Augustino barbadico. Anno natiuitatis domini. M. CCCCLXXXII. die. xvii. Ianuarii.

Registrum huius operis.

a b c d e f g h a est quaternus. h. diurnus. omnes alii sunt terni.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

